HRVATSKI SABOR

P.Z.E. br. 375

KLASA: 022-03/18-01/89
URBROJ: 65-18-02

Zagreb, 21. lipnja 2018.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA RADNIH TIJELA

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 21. lipnja 2018. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, Zdravka Zrinušića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, te Antu Matijevića, pomoćnika ministra financija.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: **022-03/18-01/05**
Urbroj: **50301-25/16-18-5**

Zagreb, 21. lipnja 2018.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija. Zdravka Zrinušića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, te Antu Matijevića, pomoćnika ministra financija.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OSIGURANJU

Zagreb, lipanj 2018.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OSIGURANJU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. i članku 81. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se trebaju urediti ovim Zakonom

Zakonom o osiguranju (Narodne novine, broj 30/15) uređeni su uvjeti za osnivanje, poslovanje i prestanak društava za osiguranje, društava za reosiguranje i društava za uzajamno osiguranje. Također, uređeni su uvjeti za osnivanje, poslovanje i prestanak obavljanja poslova zastupanja u osiguranju i poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju. Uz to su propisani uvjeti pod kojima društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz drugih država članica i trećih država mogu obavljati poslove osiguranja, odnosno poslove reosiguranja u Republici Hrvatskoj te nadzor koji obavlja Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (u daljnjem tekstu: HANFA).

U Zakon o osiguranju prenesena je Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanu djelatnosti osiguranja i reosiguranja (u daljnjem tekstu: Direktiva Solventnost II) koja je donijela značajne novosti na tržištu osiguranja, a čiji ključni ciljevi su veća zaštita osiguranika, postavljanje granice solventnosti koja će predstavljati ukupnu izloženost svim rizicima, izbjegavanje procikličnosti regulatornih odredbi i anticipiranje tržišnih promjena.

Upravo je Direktiva Solventnost II stavila poseban naglasak na upravljanje mogućim nepovoljnim događajima koji mogu utjecati na poslovanje društava za osiguranje. Takvo upravljanje uključuje provođenje analize otpornosti na stres u raznim nepovoljnim situacijama koja se mogu predvidjeti ili pak planirati poput raznih događaja katastrofe, nepovoljnih utjecaja kamatnih stopa, volatilnosti na tržištu kapitala, pada premije, kupovne moći stanovništva i sl. Na taj način društvu za osiguranje se omogućava uvid u potencijalnu slabost koja se temelji na postojećim okvirima poslovanja, a testovi otpornosti na stres omogućavaju društvima za osiguranje pogled u budućnost i pripreme na nepovoljna kretanja.

Novi pravni okvir u području osiguranja stupio je na snagu 1. siječnja 2016. godine te su se društva za osiguranje trebala uskladiti s brojnim novostima koje je donio Zakon o osiguranju, a što je zahtijevalo brojne informatičke i druge prilagodbe.

Zakon o osiguranju sadrži i odredbe o zastupanju u osiguranju i posredovanju u osiguranju i reosiguranju, a koje su usklađene s Direktivom 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. prosinca 2002. o posredovanju o osiguranju. Međutim, dana 20. siječnja 2016. godine na snagu je stupila Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (u daljnjem tekstu: Direktiva o

distribuciji osiguranja) čiji rok za prijenos u nacionalna zakonodavstva država članica je bio 23. veljače 2018. godine. Međutim, na razini Europske unije donesena je tzv. Quick fix direktiva[1] koja je rok za prijenos u nacionalno zakonodavstvo državama članicama pomaknula s 23. veljače 2018. godine na 1. srpnja 2018. godine, a primjenjivat će se od 1. listopada 2018. godine.

subjekti	**31.12.2015.**	**31.12.2016.**	**31.12.2017.**
društva za osiguranje	23	21	20
društva za reosiguranje	1	1	0
podružnice društava za osiguranje	0	2	2
društva za posredovanje u osiguranju	46	45	48
društva za zastupanje u osiguranju	280	314	305
obrti za zastupanje u osiguranju	252	346	372
društva i obrti za zastupanje u osiguranju na stanicama za tehnički pregled	33	33	33
banke koje imaju ovlaštenje za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju	24	23	21
stambene štedionice koje imaju ovlaštenje za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju	2	1	1
društva za osiguranje za koje je HANFA primila obavijest o namjeri pružanja usluga u RH	354	406	428

Tablica 1. Pregled stanja u sektoru osiguranja

Izvor: HANFA

Prema podacima iz registara koje vodi HANFA krajem listopada 2017. godine u Republici Hrvatskoj bilo je ukupno 20 društva za osiguranje koji su ispunjavali sve uvjete za rad. Broj društva za osiguranje se smanjuje, a može se zaključiti da je navedeno posljedica usklađivanja s novim zahtjevima iz Zakona o osiguranju u skladu s Direktivom Solventnost II.

Broj društava za zastupanje u osiguranju i obrta u osiguranju je u laganom porastu te je na kraju 2016. godine bilo je ukupno 314 društava za zastupanje u osiguranju i 346 obrta

[1] Direktiva (EU) 2018/411 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2016/97 u pogledu datuma početka primjene mjera država članica za prenošenje.

za zastupanje u osiguranju, a u listopadu 2017. godine bilo je 304 društava za zastupanje dok je obrta za zastupanje u osiguranju bilo evidentirano 372.

Kreditnih institucija (banke i stambene štedionice) koje imaju dozvolu za zastupanje u osiguranju bilo je evidentirano 22 u registru HANFA-e.

Društva za osiguranje ostvarila su u 2016. godini ukupno zaračunatu bruto premiju u iznosu od 8,8 milijardi kuna što je za 42,9 milijuna kuna ili 0,5% više u odnosu na premiju ostvarenu u 2015. godini. Promatrano prema skupinama osiguranja, zaračunata bruto premija životnih osiguranja iznosila je 2,9 milijardi kuna dok je zaračunata bruto premija u skupini neživotnih osiguranja iznosila 5,8 milijardi kuna te je u odnosu na 2015. godinu porasla za 1,0%.

Prema podacima HANFA-e[2], ukupna zaračunata bruto premija za posrednike u osiguranju i reosiguranju u 2016. godini je iznosila 765 milijuna kuna od čega se 622 milijuna kuna odnosilo na neživotna, a ostatak od 143 milijuna kuna na životna osiguranja. Još značajniji kanal prodaje su bili su zastupnici u osiguranju kod kojih je ukupna zaračunata bruto premija za 2016. godinu iznosila 1,75 milijardi kuna od čega se 1,12 milijardi kuna odnosila na neživotna, a ostatak od 632 milijuna kuna na životna osiguranja.

Bitno je naglasiti kako je ukupna aktiva društava za osiguranje i društava za reosiguranje na dan 31. prosinca 2016. godine iznosila je 39,8 milijardi kuna te je u odnosu na prethodnu godinu bila veća za 1,2 milijardu kuna odnosno za 3,1%. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje ostvarila su u 2016. godini kao rezultat poslovanja dobit od 589,1 milijuna kuna, što je za 64,6 milijuna kuna više u odnosu na 2015. godinu. Od toga je u 2016. godini neto dobit u iznosu od ukupno 617,2 milijuna kuna iskazalo 17 društava za osiguranje i jedno društvo za reosiguranje, dok su gubitak od 28,1 milijuna kuna iskazala četiri društava za osiguranje.

Glavni ciljevi Direktive o distribuciji osiguranja su:

- veća transparentnost
- potrošači moraju imati jednaku razinu zaštite bez obzira na razlike između distribucijskih kanala
- uvođenje jednostavnog i standardiziranog Dokumenta s informacijama o proizvodu osiguranja (eng. Insurance Product Information Document - IPID) kako bi potrošač mogao donijeti informiranu odluku
- veća zaštita potrošača kada se proizvod osiguranja nudi zajedno s dodatnim proizvodom ili uslugom koji nisu osiguranje, kao dio paketa ili istog ugovora, kada ga je potrebno izvijestiti o tome je li moguće odvojeno kupiti te različite sastavnice i, ako jest, daje mu se adekvatan opis sastavnica ugovora ili paketa, kao i odvojeni dokaz o troškovima i naknadama svake pojedine sastavnice
- uvođenje pravila o transparentnosti i pravila o poslovnom ponašanju kako bi se izbjeglo da potrošači kupe proizvode koji ne odgovaraju njihovim potrebama.

Također, uočena je nedostatna usklađenost s Preporukom 23 (Regulacija, supervizija i nadzor nad financijskim institucijama) – zakonodavni okvir za kreditne i financijske institucije iz Izvješća o 4. krugu evaluacije Republike Hrvatske koje je proveo Odbora Vijeća

[2] Statistika osiguranja za 2016. godinu, obrazac SP24 – Statistički podaci o zaračunatoj bruto premiji po prodajnim kanalima za 2016. godinu (OSIGURANJE).

Europe MONEYVAL u odnosu na provedbu mjere sprječavanja pranja novca i financiranje terorizma. U tom cilju potrebno je onemogućiti da suradnici osoba osuđenih za kaznena djela imaju kontrolni udio ili rukovodeću funkciju u financijskim institucijama na koje se ovaj Zakon odnosi. S tim u vezi potrebno je omogućiti HANFA-i da u postupcima izdavanja suglasnosti za stjecanje kvalificiranih udjela i izdavanje suglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave osiguravajućeg društva prikupi relevantne podatke od nadležnih tijela, kako bi ustanovila radi li se o suradnicima osoba osuđenih za kaznena djela.

Iako je najvažniji razlog izrade Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona) prijenos Direktive o distribuciji osiguranja u nacionalno zakonodavstvo, uočena je potreba i za izmjenama određenih odredbi Zakona o osiguranju radi njihove transparentnije i učinkovitije primjene.

b) Posljedice koje će proisteći donošenjem Zakona

Prijedlogom zakona propisuju se pravila osnivanja i obavljanja poslova distribucije osiguranja i reosiguranja na području Republike Hrvatske i drugih država članica Europske unije.

Uvodi se kao novi krovni pojam distribucija osiguranja koja podrazumijeva djelatnost predlaganja i sklapanja ugovora o osiguranju, savjetovanje o ugovorima o osiguranju ili obavljanja drugih pripremnih radnji za sklapanje ugovora o osiguranju, ili sklapanja takvih ugovora, ili pružanja pomoći pri upravljanju takvim ugovorima i njihovu izvršavanju, posebno u slučaju rješavanja odštetnog zahtjeva, uključujući pružanje informacija o jednom ili više ugovora o osiguranju u skladu s kriterijima koje odabiru stranke putem internetske stranice ili nekog drugog medija i sastavljanje rang-liste proizvoda osiguranja, uključujući i usporedbu cijena i proizvoda ili popust na cijenu ugovora o osiguranju, ako stranka može izravno ili neizravno sklopiti ugovor o osiguranju na internetskoj stranici ili drugom mediju.

Distributer osiguranja obuhvaća posrednika u osiguranju, sporednog posrednika u osiguranju ili društvo za osiguranje, a što je prikazano na slici 1. Prikaz distributera osiguranja. Prilikom distribucije osiguranja distributeri osiguranja moraju uvijek postupati pošteno, pravedno i profesionalno u skladu s najboljim interesima stranaka.

Slika 1. Prikaz distributera osiguranja

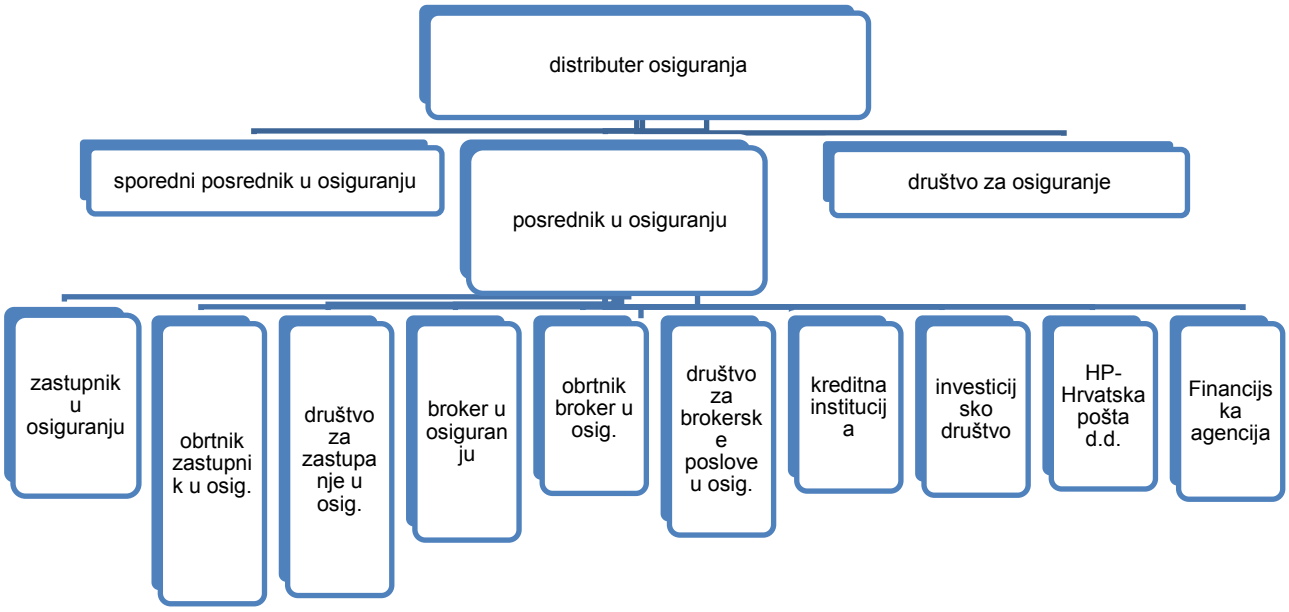

Izvor: Ministarstvo financija - obrada prema Prijedlogu zakona

Distribuciju reosiguranja mogu obavljati samo posrednici u reosiguranju i društva za reosiguranje, pri čemu posrednici u reosiguranju mogu biti: broker u reosiguranju, obrtnik broker u reosiguranju i društvo za brokerske poslove u reosiguranju.

U svezi izmijenjene terminologije bitno je ukazati kako će dosadašnja društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju postati društva za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju, a što je u skladu s terminologijom uvriježenom u praksi.

Važna novost koja je uvedena ovim Prijedlogom zakona je Dokument s informacijama o proizvodu osiguranja. Iz članka 20. Direktive o distribuciji osiguranja proizlazi da je prije sklapanja ugovora o neživotnom osiguranju, distributer osiguranja dužan, na temelju informacija koje je dobio od potrošača, potrošaču dati objektivne informacije o proizvodu osiguranja u razumljivom obliku kako bi se potrošaču omogućilo da donese informiranu odluku. Riječ je o kratkom i samostalnom dokumentu, koji između ostalog, mora imati odgovarajući naziv, mora biti jednostavan za čitanje točan i ne dovoditi u zabludu potencijalnog kupca proizvoda osiguranja.

Prema Direktivi o distribuciji osiguranja potrošači bi trebali unaprijed dobiti jasne informacije o statusu osoba koje prodaju proizvode osiguranja i o vrsti naknade koju primaju. Te bi informacije potrošač trebao dobiti u predugovornoj fazi. Njihova je svrha pokazati, prema potrebi, odnos između društva za osiguranje i posrednika te vrstu naknade koju posrednik prima. Stoga je Prijedlogom zakona određeno da je posrednik u osiguranju dužan pravodobno prije sklapanja ugovora o osiguranju pružiti stranci i informaciju o naravi primitaka u pogledu ugovora o osiguranju.

Velika promjena u organizacijskom smislu kod društava za osiguranje i društva za reosiguranje je uvođenje obveze ustrojavanja posebne funkcije za praćenje i kontrolu

distribucije osiguranja i reosiguranja. Svrha te funkcije je osiguranje pravilnog provođenja odobrenih politika i postupaka vezanih uz distribuciju osiguranja.

Nadalje, Prijedlogom zakona se predlaže promjena i usavršavanje posebnih registra koje vodi HANFA, a u kojima bi se nalazili podaci o pravnim i fizičkim osobama koje imaju pravo na području Republike Hrvatske obavljati poslove distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja.

Navedene registre HANFA će nastaviti voditi na svojim internetskim stranicama. Riječ je o jedinstvenom informativnom mjestu koje treba omogućiti brz i jednostavan javni pristup informacijama u registru, koje se prikupljaju elektroničkim putem i ažuriraju.

Osim HANFA-e, registre vodi i Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (u daljnjem tekstu: EIOPA[3]). EIOPA na internetskim stranicama objavljuje se registar notificiranih posrednika u osiguranju i reosiguranju te sporednih posrednika u osiguranju koji imaju namjeru poslovati prekogranično.

Prijedlog zakona sadrži i odredbe koje definiraju slobodu pružanja usluga na državnom području druge države članice kao i slobodu poslovnog nastana tj. poslovanja putem osnivanja podružnice ili stalne prisutnosti na državnom području druge države članice te ulogu HANFA-e u nadzoru poslovanja.

Prijedlogom zakona propisani su i potrebni stručni uvjeti koje distributeri osiguranja i reosiguranja i radnici društava za osiguranje i reosiguranje koji obavljaju takve poslove moraju ispunjavati kako bi primjereno izvršili svoje zadaće. Kod stručnosti posebno se razlikuju i definiraju tri osnovna područja - neživotno osiguranje, životno osiguranje i investicijski proizvodi osiguranja.

Značajna novost je uvođenje najmanje 15 sati godišnje stručnog osposobljavanja i usavršavanja. Unutar navedenih 15 sati bit će pokrivena različita područja, od znanja o uvjetima ponuđenih polica, zakona u području distribucije proizvoda osiguranja, rješavanju pritužbi i prigovora preko standarda poslovne etike pa do poreznih zakona i štednih proizvoda. U slučaju neispunjavanja navedene obveze na godišnjoj razini, HANFA će posrednika brisati iz registra.

Uređena je i unakrsna prodaja na način da kada se proizvod osiguranja nudi zajedno s dodatnim proizvodom ili uslugom, koji nisu osiguranje kao dio paketa ili istog ugovora, distributer osiguranja obavješćuje stranku o tome je li moguće odvojeno kupiti te različite sastavnice i, ako jest, dostavlja adekvatan opis sastavnica ugovora ili paketa, kao i odvojeni dokaz o troškovima i naknadama svake pojedine sastavnice. Stranka treba imati mogućnost odvojene kupovine robe ili usluge.

Ovim Prijedlogom zakona uvedena su pravila u svezi nadgledanja proizvoda i upravljanja. Proizvođači proizvoda osiguranja dužni su održavati, voditi i provjeravati postupak za odobrenje svakog proizvoda osiguranja ili značajne prilagodbe postojećih proizvoda osiguranja prije njihova stavljanja na tržište ili distribucije strankama. Društvo za osiguranje dužno je redovito provjeravati proizvode osiguranja koje nudi ili prodaje, uzimajući u obzir svaki događaj koji bi mogao značajno utjecati na potencijalni rizik za

[3] Europsko nadzorno tijelo osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća

utvrđeno ciljano tržište, kako bi se barem procijenilo je li proizvod i dalje prilagođen potrebama utvrđenog ciljanog tržišta i je li zamišljena strategija distribucije i dalje prikladna.

Kao posebno osjetljivo područje, koje se i najintenzivnije razvija, treba izdvojiti investicijske proizvode osiguranja. Zbog svoje složenosti i bliske povezanosti s drugim kompleksnim financijskim instrumentima, za distribuciju ove vrste proizvoda bit će potrebna posebna edukacija te viša razina razumijevanja funkcioniranja različitih tržišta, a posebno tržišta kapitala. Prodavatelji takvih proizvoda osiguranja moraju voditi računa o financijskom znanju i iskustvu potrošača, njegovoj sklonosti preuzimanju rizika kao i o njegovim općenitim ekonomskim mogućnostima.

Osim za standardne poslove osiguranja, Prijedlogom zakona propisani su i dodatni kriteriji za obavljanje poslova prodaje investicijskih proizvoda osiguranja. S obzirom na objektivnu složenost takvih proizvoda, i sami kriteriji za njihovu prodaju su stroži te je potrebna veća posvećenost posrednika samoj stranci. Informacije trebaju biti pregledne i prilagođene obrazovnom i rizičnom profilu stranke da bi joj pružile zadovoljavajuću mogućnost izbora. Prijedlog zakona izričito traži navođenje svih troškova i povezanih naknada s prodajom takvih proizvoda, a posebno troškova savjetovanja stranke.

Važno je istaknuti kako Direktiva o distribuciji osiguranja daje Europskoj komisiji ovlast za donošenje delegiranih akata od kojih su neki još u postupku donošenja:

- Provedbena Uredba Komisija (EU) 2017/1469 od 11. kolovoza 2017. o utvrđivanju standardiziranog formata dokumenta s informacijama o proizvodu osiguranja
- Delegirana Uredba Komisije (EU) 2017/2359 od 21. rujna 2017. o dopuni Direktive (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu obveze informiranja i pravila poslovnog ponašanja koja se primjenjuju na distribuciju investicijskih proizvoda osiguranja
- Delegirana Uredba Komisije (EU) 2017/2358 od 21. rujna 2017. o dopuni Direktive (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za nadgledanje proizvoda i upravljanje njima za društva za osiguranje i distributere osiguranja.

Nadalje osim izmjena koje se uvode zbog prijenosa Direktive o distribuciji osiguranja, izmijenjene su i druge odredbe Zakona o osiguranju kako slijedi:

Direktivom (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje izmijenjena je definicija reosiguranja u Direktivi 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) te je ista prenesena u Prijedlog zakona.

Dopunjava se mogućnost obavještavanja i razmjenjivanja informacija s drugim nadležnim tijelima o primjerenosti namjeravanog stjecatelja kvalificiranog udjela, a radi dosljednog usklađivanja s Direktivom Solventnost II, propisuje se postupak stjecanja kvalificiranog udjela u glasačkim pravima ili kapitalu od 20% ili više te se daje mogućnost postupanja u skladu sa Zajedničkim smjernicama za bonitetnu procjenu stjecanja i povećanja kvalificiranih udjela u financijskom sektoru koju su usvojila Europska nadzorna tijela (JC/GL/2016/01, 20. prosinca 2016.).

Prijedlogom zakona dodaje se i obveza člana uprave o izvještavanju Agencije o prestanku obnašanja funkcije člana uprave ili nadzornog odbora te se propisuje mogućnost

donošenja rješenja o ukidanju odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave u slučaju ne osiguravanja provođenja mjera naloženih od strane Agencije.

Osim tehničkih izmjena termina Prijedlogom zakona preciziraju se tehničke pričuve kod osiguranja vezanih uz vrijednost UCITS fonda, kao i odvajanje posebne pričuve za pokriće obveza iz ugovora kod kojih ugovaratelj osiguranja snosi rizik ulaganja.

Nadalje, daje se mogućnost savjetovanja s Europskim odborom za sistemske rizike (u daljnjem tekstu: ESRB) radi donošenja rješenja o produljenju roka za poduzimanje mjera radi otklanjanja neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom.

Radi primjene Uredbe (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27. 5. 2014.) prilagođavaju se terminološki odredbe i mijenjaju okviri za reviziju godišnjih financijskih izvještaja koji su uređeni novim Zakonom o reviziji (Narodne novine, broj 127/17).

Jasnije se regulira zaštita informacija prema sporazumima s trećim zemljama i Švicarskom Konfederacijom.

Naposljetku, Prijedlog zakona usklađuje s Preporukom 23 (Regulacija, supervizija i nadzor nad financijskim institucijama) – zakonodavni okvir za kreditne i financijske institucije iz Izvješća o 4. krugu evaluacije Republike Hrvatske Odbora Vijeća Europe MONEYVAL u odnosu na provedbu mjere sprječavanja pranja novca i financiranje terorizma.

Ujedno se predlažu nomotehničke i jezične ispravke radi jasnijeg i preciznijeg izričaja.

III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OSIGURANJU

Članak 1.

U Zakonu o osiguranju (Narodne novine, broj 30/15), u članku 2. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:

„3. Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja“.

Točka 5. mijenja se i glasi:

„5. Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12. 2009) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 354, 23.12.2016.)“.

Članak 2.

Iza članka 2. dodaje se naslov i članak 2.a koji glase:

„*Osiguranje provedbe uredbi Europske unije, regulatornih i provedbenih tehničkih standarda te smjernica europskih nadzornih tijela i ovlasti Agencije*

Članak 2.a

(1) Agencija će na svojoj internetskoj stranici objaviti tekstove smjernica kojih će se Agencija i/ili subjekti nadzora u cijelosti ili djelomično pridržavati ili s kojima se do određenog roka namjeravaju uskladiti, zajedno s obavijesti koja će sadržavati:

a) na koje se subjekte nadzora smjernica odnosi

b) primjenjuje li se smjernica u cijelosti ili djelomično i

c) datum početka primjene smjernice, s relevantnim prijelaznim razdobljima, ako je primjenjivo.

(2) Smjernice koje europska nadzorna tijela donose u skladu sa svojim ovlastima, obvezujuće su za Agenciju i osobe čije su obveze definirane odredbama ovoga Zakona i relevantnih propisa, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) da se, sukladno proceduri propisanoj uredbama kojima se osnivaju europska nadzorna tijela, Agencija očitovala da se obvezuje u cijelosti ili djelomično pridržavati odredbi pojedine smjernice ili da se do određenog roka namjerava uskladiti s pojedinom smjernicom

b) da je Agencija na svojoj stranici objavila obavijest o očitovanju iz točke a) ovoga stavka pri čemu je stupanje na snagu i početak primjene određen pojedinom smjernicom.

(3) Agencija i subjekti nadzora dužni su poduzeti sve potrebne aktivnosti radi usklađenja sa smjernicama iz stavka 2. ovoga članka.

(4) O zadaćama i odgovornostima koje su joj dodijeljene ovim Zakonom, Agencija obavještava Europsku komisiju, EIOPA-u i nadležna tijela država članica.“.

Članak 3.

U članku 3. točka 11. mijenja se i glasi:

„11. „reosiguranje“ znači jedno od sljedećega:

- djelatnost koja se sastoji od prihvaćanja rizika koje je ustupilo društvo za osiguranje, društvo za osiguranje iz druge države članice, društvo za osiguranje iz Švicarske Konfederacije odnosno društvo za osiguranje iz treće države ili drugo društvo za reosiguranje, društvo za reosiguranje iz druge države članice, društvo za reosiguranje iz Švicarske Konfederacije odnosno društvo za reosiguranje iz treće države ili

- u slučaju udruge osiguratelja i osiguravajućih društava poznate kao Lloyd's, djelatnost koja se sastoji od prihvaćanja rizika koje je ustupio bilo koji član udruge Lloyd's, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje koje nije udruga osiguratelja i osiguravajućih društava poznata kao Lloyd's.“.

Točka 20. mijenja se i glasi:

„20. „Agencija“ je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga osnovana na temelju Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga i koja je nadležna i odgovorna za provedbu i nadzor primjene ovoga Zakona i uredbi Europske unije iz članka 2. ovoga Zakona.“.

U točki 27. iza riječi: „ ovoga članka ili“ dodaje se riječ: „takav ili“.

Iza točke 30. dodaju se točke 30.a i 30.b koje glase:

„30.a „suradnik stjecatelja kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje“ je:

- svaka fizička osoba koja je član uprave ili nadzornog odbora u pravnom subjektu u kojem je namjeravani stjecatelj kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje član uprave ili nadzornog odbora ili stvarni vlasnik nad pravnim subjektom

- svaka fizička osoba koja je stvarni vlasnik pravnog subjekta u kojem je namjeravani stjecatelj kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje član uprave ili nadzornog odbora

- svaka fizička osoba koja s namjeravanim stjecateljem kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje ima zajedničko stvarno vlasništvo nad pravnim subjektom.

30.b „suradnik osobe za koju je podnesen zahtjev nadzornog odbora za izdavanje odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave društva za osiguranje“ je:

- svaka fizička osoba koja je član uprave ili nadzornog odbora u pravnom subjektu u kojem je kandidat za člana uprave društva za osiguranje član uprave ili nadzornog odbora ili stvarni vlasnik nad pravnim subjektom

- svaka fizička osoba koja je stvarni vlasnik pravnog subjekta u kojem je kandidat za člana uprave društva za osiguranje član uprave ili nadzornog odbora

- svaka fizička osoba koja s kandidatom za člana uprave u društvu za osiguranje ima zajedničko stvarno vlasništvo nad pravnim subjektom.“.

Iza točke 50. dodaje se točka 51.a koja glasi:

„51.a „ispitanik“ je osoba čiji je identitet utvrđen ili se može utvrditi, a čiji se osobni podaci obrađuju u skladu s Uredbom (EZ) br. 2016/679 i ovom Zakonom“.

Iza točke 60. dodaje se točka 61. koja glasi:

„61. Uredba (EU) br. 2016/679 je Uredba (EU) br. 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119/1, 4.5.2016.)“.

Članak 4.

U članku 7. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Poslovi osiguranja iz ovoga članka poslovi su od značajnog javnog interesa koji podrazumijevaju i obradu posebne kategorije osobnih podataka kao što su to zdravstveni podaci.“.

Članak 5.

U članku 26. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Uprava društva za osiguranje koje traži odobrenje da proširi svoje poslovanje na druge vrste osiguranja ili da proširi odobrenje koje pokriva samo neke rizike koji pripadaju jednoj vrsti osiguranja mora Agenciji uz zahtjev podnijeti poslovni plan u skladu s člankom 29. ovoga Zakona te dokaz o postojanju odgovarajućih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala i minimalnog potrebnog kapitala, kako je predviđeno u člancima 130. i 157. ovoga Zakona, a na isti način dužna je postupiti i uprava društva za reosiguranje kada želi proširiti svoje poslovanje na drugu skupinu osiguranja.“.

Članak 6.

U članku 27. stavku 3. iza točke 10. dodaje se nova točka 11. koja glasi:

„11. opis mehanizama unutarnjih kontrola koje je uspostavilo društvo za osiguranje radi ispunjavanja obveza koje proizlaze iz propisa kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma.“

Dosadašnje točke 11., 12. i 13. postaju točke 12., 13. i 14.

Stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Agencija može zatražiti po potrebi i druge informacije i dokumentaciju kojom se dokazuje ispunjavanje uvjeta za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova osiguranja.“.

Članak 7.

Članak 36. mijenja se i glasi:

„(1) Pravna osoba, fizička osoba ili osobe koje djeluju zajednički ili drugi subjekt, mogu biti imatelji neposrednog i posrednog kvalificiranog udjela u temeljnom kapitalu i glasačkim pravima društva za osiguranje samo u visini udjela za čije stjecanje imaju prethodno odobrenje Agencije.

(2) Sve fizičke, odnosno pravne osobe ili takve osobe koje djeluju zajednički (namjeravani stjecatelj) ili drugi subjekti koji su donijeli odluku da posredno ili neposredno steknu kvalificirani udjel u društvu za osiguranje ili da dodatno povećaju svoj kvalificirani udjel u društvu za osiguranje na temelju čega bi njihov udjel u glasačkim pravima ili kapitalu bio jednak ili veći od 20%, 30% ili 50% ili takav da bi društvo za osiguranje postalo njihovo društvo kći, dužni su prije stjecanja kvalificiranog udjela podnijeti zahtjev Agenciji za dobivanje odobrenja za stjecanje neposrednog i posrednog kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje.

(3) Imatelj kvalificiranog udjela dužan je za svako daljnje stjecanje udjela u glasačkim pravima ili kapitalu društva za osiguranje na osnovi kojih stječe ili prelazi 20 %, 30 % ili 50 % udjela u glasačkim pravima ili kapitalu društva za osiguranje, odnosno ako bi društvo za osiguranje postalo njegovo društvo kćer, prethodno dobiti odobrenje Agencije za stjecanje kvalificiranog udjela.

(4) Osoba, osobe koje djeluju zajednički ili drugi subjekt koji je dobio prethodno odobrenje Agencije iz stavka 1. ovoga članka i donio odluku o prodaji ili otuđenju svojih dionica, tako da će se zbog toga njegov udio smanjiti ispod visine za koju je dobio prethodno odobrenje, dužan je o tome prethodno pisano obavijestiti Agenciju, a u slučaju da, nakon toga želi povećati svoj kvalificirani udjel dužan je ponovno podnijeti Agenciji zahtjev za izdavanje odobrenja za stjecanje tog udjela ako je istekao rok od 12 mjeseci od dana izvršnosti rješenja o odobrenju za stjecanje.

(5) Odobrenje za stjecanje kvalificiranog udjela prestaje vrijediti ako namjeravani stjecatelj u roku od dvanaest mjeseci od izvršnosti rješenja o odobrenju za stjecanje kvalificiranog udjela ne stekne udjel na koji se odobrenje odnosi, osim ako Agencija nije u rješenju kojim odobrava namjeravano stjecanje odredila krajnji rok do kojeg se namjeravano stjecanje mora provesti, a namjeravani stjecatelj može najkasnije 15 dana prije isteka važenja odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela podnijeti obrazloženi zahtjev Agenciji za produženje roka za stjecanje kvalificiranog udjela i to za najdulje šest mjeseci od isteka propisanog roka za važenje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela.

(6) Ako se udjel imatelja kvalificiranog udjela poveća zbog smanjenja kapitala društva za osiguranje ili zbog sličnog njegova djelovanja na način da bude jednak ili prelazi 20%, 30%, odnosno 50%, kvalificirani imatelj dužan je podnijeti zahtjev Agenciji za daljnje stjecanje udjela u kapitalu ili glasačkim pravima u roku od 30 dana od dana kada je saznao ili morao saznati da se njegov udjel povećao zbog djelovanja društva za osiguranje, a ako to ne učini i

ne ishodi odobrenje Agencije za stjecanje tog udjela na dio udjela koji je na taj način stekao, primjenjuje se članak 44. ovoga Zakona.

(7) Iznimno, imatelj kvalificiranog udjela iz druge države članice nije obvezan prijaviti dosezanje granice od 30% udjela kad se prijavljuje za stjecanje 33% udjela i imatelj kvalificiranog udjela iz druge države članice nije obvezan prijaviti smanjivanje udjela na granicu od 30% kad je imao prijavljeno smanjivanje na 33% udjela.

(8) Imatelj kvalificiranog udjela može biti osoba koja nije pravomoćno osuđena za kazneno djelo:

1. propisano zakonom koji uređuje osnivanje i ustroj trgovačkih društava, zakonom koji uređuje računovodstvo poduzetnika te za kaznena djela propisana Kaznenim zakonom i to:
– glava IX. – kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva
– glava X. – kaznena djela protiv života i tijela
– članak 125. – kazneno djelo povreda ravnopravnosti
– glava XII. – kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja
– glava XVI. – kaznena djela protiv spolne slobode
– glava XXIII. – kaznena djela protiv imovine (osim za kazneno djelo neovlaštene uporabe tuđe pokretne stvari i kazneno djelo oštećenja tuđe stvari), kod kojih se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti
– glava XXIV. – kaznena djela protiv gospodarstva
– glava XXVI. – kaznena djela krivotvorenja
– članak 190. – kazneno djelo neovlaštena proizvodnja i promet drogama
– članak 191. – kazneno djelo omogućavanje trošenja droga
– članak 270. – kazneno djelo računalno krivotvorenje
– članak 271. – kazneno djelo računalna prijevara
– članak 273. – teška kaznena djela protiv računalnih sustava, programa i podataka
– glava XXVIII. – kaznena djela protiv službene dužnosti
– glava XXIX. – kaznena djela protiv pravosuđa
– glava XXXIII. – kaznena djela protiv strane države ili međunarodne organizacije
– odnosno za kaznena djela iz Kaznenog zakona (Narodne novine, br. 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08, 57/11, 125/11 i 143/12) i to:
– glava X. – kaznena djela protiv života i tijela
– glava XIII. – kaznena djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom
– glava XIV. – kaznena djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa
– glava XVII. – kaznena djela protiv imovine (osim za kazneno djelo oduzimanja tuđe pokretne stvari i kazneno djelo uništenja i oštećenja tuđe stvari) kod kojih se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti
– glava XXI. – kaznena djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja
– glava XXII. – kaznena djela protiv pravosuđa
– glava XXIII. – kaznena djela protiv vjerodostojnosti isprava
– glava XXV. – kaznena djela protiv službene dužnosti
– kazneno djelo povrede prava na rad i drugih prava iz rada iz članka 114. i kazneno djelo povrede prava na zdravstvenu i invalidsku zaštitu iz članka 115. i

2. koja nije pravomoćno osuđena za kaznena djela iz zakona drugih država članica i trećih država koja po svom opisu odgovaraju kaznenim djelima iz točke 1. ovoga stavka.

(9) Imatelj kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje može biti osoba koja nije suradnik osobe pravomoćno osuđene za kaznena djela iz stavka 8. ovoga članka.

(10) Agencija je ovlaštena podatke o pravomoćnoj osuđivanosti namjeravanog stjecatelja kvalificiranog udjela i suradnika namjeravanog stjecatelja kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje, pribaviti od ministarstva nadležnog za pravosuđe u Republici Hrvatskoj i iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija.

(11) Agencija je ovlaštena zatražiti od nadležnih državnih tijela podatke u postupku izdavanja odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje.

(12) Smatra se da nema dobar ugled osoba koja je pravomoćno osuđena za kazneno djelo iz stavka 8. ovoga članka ili je suradnik osobe koja je pravomoćno osuđena za kazneno djelo iz stavka 8. ovoga članka.

(13) Ako se stjecanjem kvalificiranog udjela omogućava značajan utjecaj ili kontrola nad poslovanjem društva za osiguranje, namjeravani stjecatelj je dužan uz zahtjev za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje priložiti i:

1. poslovnu strategiju društva za osiguranje u kojoj se stječe kvalificirani udjel

2. poslovni plan društva za osiguranje za iduće tri poslovne godine, koji uključuje projekcije izvještaja o financijskom položaju i izvještaja o sveobuhvatnoj dobiti

3. planirane promjene u organizacijskoj, upravljačkoj i kadrovskoj strukturi društva za osiguranje

4. plan aktivnosti na izradi novih ili izmjeni postojećih internih akata društva za osiguranje i

5. plan aktivnosti na izmjeni postojeće ili uvođenju nove informacijske tehnologije društva za osiguranje.

(14) Agencija može tijekom postupka procjene zatražiti od podnositelja zahtjeva da u roku iz članka 39. stavka 5. ili 6. ovoga Zakona dostavi i drugu dokumentaciju koju ocijeni potrebnom, u svrhu utvrđivanja postoje li opravdani razlozi za sumnju da se u vezi s namjeravanim stjecanjem provelo, provodi ili pokušava provesti pranje novca ili financiranje terorizma ili da namjeravano stjecanje može povećati rizik od provođenja pranja novca i financiranja terorizma.

(15) Odredbe ovoga Zakona o stjecanju kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje primjenjuju se i na stjecanje kvalificiranog udjela u društvu za reosiguranje.

(16) Imatelj kvalificiranog udjela dužan je bez odgađanja pisano obavijestiti Agenciju i društvo za osiguranje ako ne ispunjava uvjete za stjecanje kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje propisane ovim Zakonom.

(17) Društvo za osiguranje dužno je provjeravati ispunjava li imatelj kvalificiranog udjela propisane uvjete za stjecanje tog udjela i o izvršenoj provjeri obavještavati Agenciju u skladu s odredbama pravilnika Agencije iz članka 201. ovoga Zakona.

(18) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka kada je stjecatelj kvalificiranog udjela Republika Hrvatska, nadležno tijelo ovlašteno da je zastupa, dužno je u roku od 8 dana od dana stjecanja, ili povećanja, ili smanjenja kvalificiranog udjela o tome pisano obavijestiti Agenciju.

(19) Agencija će pravilnikom detaljnije propisati, sadržaj zahtjeva za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela, sadržaj obavijesti iz stavka 14. ovoga članka i dokumentaciju koju je potrebno dostaviti uz zahtjev odnosno obavijest, a kojom se dokazuje ispunjavanje uvjeta za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela.“.

Članak 8.

Članak 37. mijenja se i glasi:

„(1) Agencija će bez odgađanja, nakon primitka zahtjeva o stjecanju kvalificiranog udjela obavijestiti nadležno nadzorno tijelo pojedine države članice ako je kvalificirani imatelj:

1. kreditna institucija, društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, investicijsko društvo, društvo za upravljanje investicijskim fondovima s javnom ponudom (UCITS fondovima), mirovinsko društvo u skladu sa zakonom kojim se uređuje poslovanje mirovinskih fondova kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili je za stjecanje nadležno drugo nadzorno tijelo

2. matično društvo kreditne institucije, društva za osiguranje, društva za reosiguranje, investicijskog društva, društva za upravljanje investicijskim fondovima s javnom ponudom i mirovinskog društva iz točke 1. ovoga stavka kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili je za stjecatelja nadležno drugo nadzorno tijelo

3. fizička ili pravna osoba koja kontrolira kreditnu instituciju, društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, investicijsko društvo, društvo za upravljanje otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom i mirovinsko društvo iz točke 1. ovoga stavka kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili je za stjecatelja nadležno drugo nadzorno tijelo.

(2) Nadzorna tijela bez neopravdanog odlaganja međusobno dostavljaju sve informacije koje su bitne ili značajne za procjenu, a u vezi s tim, nadzorna tijela međusobno na zahtjev dostavljaju sve značajne informacije i na vlastitu inicijativu dostavljaju sve bitne informacije.

(3) U rješenju Agencije kojim se odlučuje o odobrenju za stjecanje kvalificiranog udjela navode se svi stavovi i izdvojena mišljenja koje je iznijelo nadzorno tijelo nadležno za namjeravanog stjecatelja.“.

Članak 9.

Članak 38. mijenja se i glasi:

„(1) Osobe ili drugi subjekti koje djeluju zajednički jesu fizičke ili pravne osobe ili drugi subjekti koji namjeravaju steći ili povećati kvalificirani udio, u skladu s izričitim ili implicitnim, usmenim ili pisanim sporazumom postignutim između njih i dužni su podnijeti zahtjev iz članka 36. ovoga Zakona.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako Agencija smatra da postoje okolnosti koje upućuju da osobe ili drugi subjekti djeluju zajednički kod stjecanja kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje, a između kojih ne postoji sporazum iz stavka 1. ovoga članka, pozvat će ih uz obrazloženje da podnesu zahtjev iz članka 36. ovoga Zakona.“.

Članak 10.

Članak 39. mijenja se i glasi:

„(1) Agencija će bez odgađanja, a u svakom slučaju u roku od dva radna dana od dana primitka urednog zahtjeva za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela, izdati potvrdu podnositelju zahtjeva o primitku tog zahtjeva i obavijestiti ga o danu isteka razdoblja procjene.

(2) Kada uz zahtjev nije priložena sva dokumentacija propisana pravilnikom iz članka 36. ovoga Zakona, Agencija će u primjerenom roku pozvati podnositelja zahtjeva da istu dostavi, a po primitku sve propisane dokumentacije iz članka 36. ovoga Zakona Agencija će podnositelju zahtjeva izdati potvrdu o njenom primitku i obavijestiti ga o danu isteka razdoblja procjene.

(3) Agencija će u roku od 60 radnih dana od dana izdavanja potvrde iz stavka 1. i 2. ovoga članka, provesti postupak odlučivanja o zahtjevu za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela (razdoblje procjene) i donijeti rješenje o zahtjevu.

(4) Ako je Agencija zaprimila dva ili više zahtjeva za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela odnosit će se prema svim namjeravanim stjecateljima ravnopravno.

(5) Tijekom postupka odlučivanja o zahtjevu za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela, a najkasnije 50-ti radni dan razdoblja procjene iz stavka 3. ovoga članka, Agencija može pisanim putem pozvati podnositelja zahtjeva da dostavi dodatne obavijesti, informacije i dokumentaciju koja je potrebna za odlučivanje o zahtjevu.

(6) Razdoblje procjene ne teče od dana kada podnositelj zahtjeva zaprimi poziv Agencije iz stavka 5. ovoga članka do dana zaprimanja odgovora podnositelja zahtjeva, pri čemu prekid razdoblja procjene može trajati najdulje 20 radnih dana, a daljnji zahtjevi Agencije za dopunom ili pojašnjenjem informacija ne prekidaju razdoblje procjene.

(7) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, razdoblje procjene neće teći najviše do 30 radnih dana u sljedećim slučajevima:

1. kada namjeravani stjecatelj kvalificiranog udjela ima prebivalište ili sjedište u trećoj državi, odnosno kada podliježe zakonodavstvu treće države ili

2. kada je stjecatelj kvalificiranog udjela fizička ili pravna osoba koja prema odredbama ovoga Zakona, odnosno propisa države članice u kojoj je njezino prebivalište ili sjedište nije subjekt nadzora.

(8) Osoba koja je dobila odobrenje Agencije za stjecanje kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje dužna je u roku od osam dana od dana stjecanja kvalificiranog udjela o tome pisano obavijestiti Agenciju.

(9) Ako Agencija u roku propisanom ovim člankom ne odluči o zahtjevu za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela, smatra se da je stjecanje odobreno.

(10) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, rok za donošenje rješenja o zahtjevu za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela računa se 60 dana od dana urednosti zadnjeg urednog zahtjeva kada je primijenjen članak 28. ovoga Zakona.

(11) Agencija će prilikom donošenja odluke o zahtjevu za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela uzeti u obzir odredbe Zajedničkih smjernica ESA-e za bonitetnu procjenu stjecanja i povećanja kvalificiranih udjela u financijskom sektoru i drugih primjenjivih propisa.“.

Članak 11.

U članku 40. stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. ugledu namjeravanog stjecatelja, a osobito:

- provodi li se protiv namjeravanog stjecatelja istraga, kazneni progon, kazneni postupak ili prekršajni postupak, je li donesena presuda odnosno rješenje u tim postupcima te vrsta presude odnosno rješenja, stupanj u kojemu se postupak nalazi, izjavljene pravne lijekove, izrečenu sankciju, postojeće okolnosti, razdoblje koje je proteklo od vremena počinjenja djela i ponašanje osobe u tom vremenu

- je li namjeravani stjecatelj počinio veći broj prekršajnih ili kaznenih djela koja pojedinačno ne narušavaju, ali zajedno mogu narušiti dobar ugled

- je li prema podacima kojima Agencija raspolaže ponašanje namjeravanog stjecatelja u dosadašnjem profesionalnom radu bilo nekorektno, poput netransparentnog postupanja, nesuradnje s nadležnim tijelima ili nepoštivanja izrečenih mjera Agencije ili drugoga nadležnog tijela.“.

U točki 2. iza riječi: „voditi poslove“ dodaju se riječi: „ili nadzirati vođenje poslova“.

U stavku 2. riječi: „obavijest o namjeravanom stjecanju kvalificiranog udjela“ zamjenjuju se riječima: „zahtjev za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela“.

Članak 12.

U članku 41. stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. ocijeni da primjerenost ili financijsko stanje namjeravanog stjecatelja kvalificiranog udjela ne zadovoljava kriterije iz članka 40. ovoga Zakona i ako nije zadovoljen uvjet iz članka 36. stavka 8. ovoga Zakona te uvjeti propisani pravilnikom Agencije.“.

Iza točke 5. dodaje se točka 6. koja glasi:

„6. ocijeni da osoba koja će nakon stjecanja voditi poslove ili nadzirati vođenje poslova društva za osiguranje ne ispunjava kriterij iz članka 40. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ako Agencija, nakon završetka procjene, utvrdi da iz svih okolnosti, činjenica te dokaza proizlazi da su ostvareni uvjeti za odbijanje zahtjeva za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela, o tome će u roku od dva radna dana, a prije kraja isteka razdoblja procjene, u pisanom obliku obavijestiti namjeravanog stjecatelja i navesti razloge za to i na taj će način, prije donošenja rješenja na temelju stavka 1. ovoga članka, odnosno stavka 2. ovoga članka, upoznati namjeravanog stjecatelja o utvrđenom te mu odrediti rok za očitovanje.“.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Agencija će na zahtjev namjeravanog stjecatelja kvalificiranog udjela objaviti na internetskoj stranici Agencije rješenje kojim odbija izdati odobrenje za stjecanje kvalificiranog udjela. Agencija može i sama donijeti odluku o objavi rješenja kojim odbija izdati odobrenje za stjecanje kvalificiranog udjela na internetskoj stranici Agencije.“.

Članak 13.

U naslovu iznad članka 42. riječi: „ili poništenje“ brišu se.

U članku 42. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Agencija može ukinuti rješenje o odobrenju za stjecanje kvalificiranog udjela ako:

1. imatelj kvalificiranog udjela više ne ispunjava kriterije iz članka 40. ovoga Zakona

2. imatelj kvalificiranog udjela krši svoje obveze propisane ovim Zakonom, odnosno ne postupi u skladu s rješenjem Agencije ili nadležnog nadzornog tijela druge države članice, odnosno treće države nadležnog za nadzor na konsolidiranoj osnovi kojim mu se nalaže otklanjanje nezakonitosti ili nepravilnosti

3. u slučaju provedene obnove postupka utvrdi da je rješenje doneseno na temelju neistinitih ili netočnih podataka ili izjava bitnih za donošenje tog rješenja

4. imatelj kvalificiranog udjela postupa protivno interesima društva za osiguranje.“.

Članak 14.

U članku 43. stavku 1. iza riječi: „sjedištem“ dodaju se riječi: “na području i“.

Članak 15.

Članak 44. mijenja se i glasi:

„(1) Osoba, osobe koje su zajednički stekle ili drugi subjekt koji stekne ili drži dionice u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona nema pravo glasa odnosno sudjelovanja u upravljanju društvom za osiguranje na temelju dionica koje je pribavio na taj način, a kvorum za valjano odlučivanje i potrebna većina za donošenje odluka glavne skupštine društva za osiguranje računaju se u odnosu na temeljni kapital umanjen za iznos dionica na temelju kojih stjecatelj ne može ostvarivati pravo glasa.

(2) Agencija može donijeti rješenje kojim će osobi, osobama koje su zajednički stekle ili drugom subjektu iz stavka 1. ovoga članka naložiti prodaju dionica iz stavka 1. ovoga članka,

a posrednom imatelju kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje Agencija može rješenjem naložiti prodaju udjela ili dionica koje stekne ili drži u posrednom ili neposrednom imatelju kvalificiranog udjela društva za osiguranje u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.“.

Članak 16.

Članak 47. mijenja se i glasi:

„Posrednim stjecateljem smatra se:

1. osoba ili drugi subjekt za čiji je račun druga osoba (neposredni stjecatelj) stekla dionice, poslovne udjele ili druga prava u pravnoj osobi ili

2. osoba ili drugi subjekt koji je usko povezan s neposrednim stjecateljem dionica, poslovnih udjela ili drugih prava u pravnoj osobi

3. druga osoba odnosno drugi subjekt kad je to primjenjivo prema propisima u skladu s kojima Agencija procjenjuje posredno stjecanje.“.

Članak 17.

Članak 51. mijenja se i glasi:

„(1) Član uprave društva za osiguranje može biti osoba koja u svakom trenutku ispunjava sljedeće uvjete:

1. primjerenosti odnosno ima dobar ugled i integritet

2. stručnosti odnosno posjeduje odgovarajuće stručne kvalifikacije, znanje i iskustvo primjereno za upravljanje i vođenje poslova društva za osiguranje pažnjom dobrog stručnjaka

3. koja nije pravomoćno osuđena za kazneno djelo iz članka 36. stavka 8. ovoga Zakona

4. nad čijom imovinom kao dužnika pojedinca (trgovac pojedinac ili obrtnik) nije otvoren, ne vodi se niti je proveden stečajni postupak, odnosno nije pokrenut i ne vodi se postupak predstečajne nagodbe, osim ako Agencija ocijeni da ta osoba nije svojim nesavjesnim ili nestručnim radom i postupanjem utjecala na otvaranje stečaja, odnosno pokretanje postupka predstečajne nagodbe

5. koja nije u sukobu interesa u odnosu na društvo za osiguranje, dioničare, članove nadzornog odbora nositelje ključnih funkcija i više rukovodstvo društva za osiguranje

6. ispunjava uvjete za člana uprave dioničkog društva iz Zakona o trgovačkim društvima

7. za koju je na osnovi dosadašnjeg ponašanja moguće opravdano zaključiti da će pošteno i savjesno obavljati poslove člana uprave društva za osiguranje

8. koja nije suradnik osobe pravomoćno osuđene za kaznena djela iz točke 3. ovoga stavka.

(2) Prokurist društva za osiguranje može biti osoba koja ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Nadzorni odbor je dužan donijeti primjerenu politiku za izbor i procjenu postojanja uvjeta za obavljanje funkcije člana uprave, a uprava društva je dužna donijeti primjerenu politiku za izbor i procjenu postojanja uvjeta za obavljanje poslova prokurista i iste su dužni primjenjivati pri donošenju odluke o imenovanju kandidata za člana uprave i člana uprave te prokurista kao i za cijelo vrijeme trajanja njihovih mandata.

(4) Agencija je ovlaštena zatražiti i dobiti podatke o kandidatu za člana uprave, članu uprave i prokuristu iz prekršajne i kaznene evidencije od ministarstva nadležnog za pravosuđe u Republici Hrvatskoj ili iz Europskog sustava kaznenih evidencija.

(5) Agencija je ovlaštena podatke o pravomoćnoj osuđivanosti suradnika kandidata za člana uprave društva za osiguranje, pribaviti od ministarstva nadležnog za pravosuđe u Republici Hrvatskoj ili iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija.

(6) Agencija je ovlaštena zatražiti od nadležnih državnih tijela podatke u postupku izdavanja odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave društva za osiguranje.

(7) Agencija će pravilnikom detaljnije propisati uvjete iz stavka 1. ovoga članka i sadržaj politika iz stavka 3. ovoga članka sa dinamikom procjene.“.

Članak 18.

U članku 55. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Članovi uprave dužni su pri svakom imenovanju ili prestanku svoje funkcije u nadzornom odboru ili u upravi drugih pravnih osoba, kao i o prestanku obavljanja funkcije člana nadzornog odbora društva za osiguranje prije isteka njegova mandata pisanim putem obavijestiti Agenciju u roku propisanim pravilnikom Agencije iz članka 201. ovoga Zakona.“.

Članak 19.

U naslovu iznad članka 56. riječi: „ili poništenje“ brišu se.

U članku 56. stavku 1. riječi: „ili poništenju“ brišu se.

Točka 2. mijenja se i glasi:

„2. ako u slučaju provedene obnove postupka utvrdi da je rješenje doneseno na temelju neistinitih ili netočnih podataka ili izjava bitnih za donošenje tog rješenja“.

Točka 4. briše se.

Dosadašnje točke 5., 6., 7., 8. i 9. postaju točke 4., 5., 6., 7. i 8.

U stavku 2. riječi: „točaka 5. - 7.“ zamjenjuju se riječima „točaka 4. do 6.“, a riječi: „ili poništiti“ brišu se.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Iznimno od slučajeva iz stavka 1. ovoga članka, Agencija može donijeti rješenje o ukidanju rješenja o odobrenju za obavljanje funkcije člana uprave društva za osiguranje, ako član uprave nije osigurao provođenje ili nije proveo mjere koje je naložila Agencija.“.

Članak 20.

U članku 59. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Član nadzornog odbora društva za osiguranje može biti osoba koja u svakom trenutku ispunjava uvjete stručnosti, odnosno posjeduje odgovarajuće stručne kvalifikacije, znanje i iskustvo potrebno za ispunjavanje obveza iz svoje nadležnosti, kao i uvjete primjerenosti, odnosno ima dobar ugled i integritet i nije u sukobu interesa u odnosu na društvo za osiguranje, dioničare, druge članove nadzornog odbora, nositelje ključnih funkcija i više rukovodstvo društva za osiguranje.“.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Smatra se da osoba koja je pravomoćno osuđena za kazneno djelo iz članka 36. stavka 8. ovoga Zakona nema dobar ugled.“.

Članak 21.

U članku 60. stavku 1. točka 7. briše se.

Članak 22.

U članku 62. stavci 6. i 7. mijenjaju se i glase:

„(6) Društvo za osiguranje može osnovati podružnicu i početi obavljati poslove osiguranja u drugoj državi članici preko podružnice od dana kada je Agencija primila informacije nadležnog nadzornog tijela iz stavka 5. ovoga članka ili u slučaju da ih ne zaprimi, protekom dva mjeseca od dana kada je nadležno nadzorno tijelo zaprimilo dokumentaciju iz stavka 2. ovoga članka.

(7) O izmjenama sadržaja podataka navedenih u stavku 2. ovoga članka društvo za osiguranje dužno je pisano obavijestiti Agenciju i nadležno nadzorno tijelo države članice najkasnije mjesec dana prije namjeravane provedbe izmjena tako da navedena nadzorna tijela mogu ispuniti obveze međusobnog izvještavanja, a ako se navedena izmjena odnosi na proširenje poslovanja, ono je dopušteno tek nakon proteka mjesec dana od kada je društvo za osiguranje o tome obavijestilo Agenciju.“.

Iza stavka 8. dodaje se stavak 9. koji glasi:

„(9) Agencija pravilnikom detaljnije propisuje uvjete u vezi s primjerenosti odnosno dobrim poslovnim ugledom i iskustvom ovlaštenog zastupnika iz članka 66. stavka 2. ovoga Zakona.“.

Članak 23.

U članku 63. stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Ako se promijeni bilo koji od dostavljenih podataka iz stavka 2. ovoga članka, društvo za osiguranje dužno je o tome pisano obavijestiti Agenciju najkasnije mjesec dana prije nastanka takve promjene, a Agencija će o toj izmjeni obavijestiti nadležno nadzorno tijelo države članice najkasnije mjesec dana od datuma primitka obavijesti društva za osiguranje.“.

Iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

„(7) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na društvo za reosiguranje.“.

Članak 24.

U članku 66. stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Društvo za osiguranje iz druge države članice može osnovati podružnicu na području Republike Hrvatske i početi poslovati od datuma kada nadležno nadzorno tijelo zaprimi informacije iz stavka 4. ovoga članka ili ako ih ne zaprimi, nakon isteka dva mjeseca od dana kada je Agencija zaprimila dokumentaciju iz stavka 2. ovoga članka.“.

Članak 25.

U članku 67. stavku 3. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. ime i adresu predstavnika u vezi s pružanjem usluga obveznih osiguranja u prometu.“.

Točka 3. briše se.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Društvo za osiguranje može početi poslovati od datuma kada dobije obavijest nadležnog nadzornog tijela da su Agenciji dostavljene informacije iz stavka 2. ovoga članka, odnosno iz stavka 3. ovoga članka.“.

Članak 26.

U članku 93. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) U okviru sustava upravljanja društvo za osiguranje dužno je ustrojiti sljedeće učinkovite ključne funkcije, vodeći računa o tome da su iste ustrojene razmjerno prirodi, opsegu i složenosti poslovanja:

1. funkciju upravljanja rizicima
2. funkciju praćenja usklađenosti
3. funkciju unutarnje revizije i
4. aktuarsku funkciju.“.

U stavku 5. točka 4. se mijenja i glasi:

„4. koja nije pravomoćno osuđena za kazneno djelo iz članka 36. stavka 8. ovoga Zakona“.

Točke 5. i 7. brišu se.

Dosadašnja točka 6. postaje točka 5.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Pod dokazom iz stavka 5. točke 4. ovoga članka podrazumijeva se, kad je primjenjivo, uvjerenje nadležnog tijela da kandidat nije pravomoćno osuđen za navedena kaznena djela ili ovjerena izjava osobe.“.

U stavku 12. ispred riječi: „ključne“ dodaje se riječ: „nositelja“.

Članak 27.

U članku 98. stavku 5. iza riječi: „povezanosti“ dodaju se riječi: „osim ako su ispunjeni uvjeti odredbi članka 271. Uredbe (EU) br. 2015/35.“.

Članak 28.

U članku 136. stavku 2. točki 3. riječ: „nesposobnosti“ na oba mjesta zamjenjuje se riječju: „invalidnosti“.

U stavku 6. riječi: „zastupnika i posrednika“ zamjenjuju se u riječju: „posrednika“.

Članak 29.

U članku 142. stavku 3. riječi: „SCR_{istek} označava podmodul rizika isteka“ zamjenjuju se riječima: „$SCR_{odustanak}$ označava podmodul rizika odustanka“.

Članak 30.

U članku 158. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi:

„4. minimalni potrebni kapital mora biti najmanje jednak apsolutnom pragu minimalnog potrebnog kapitala koji iznosi:

– 19.500.000,00 kuna za društva za osiguranje, uključujući vlastita društva za osiguranje, koja imaju odobrenje za obavljanje poslova osiguranja iz skupine neživotnih osiguranja, osim u slučaju kada su pokriveni neki ili svi rizici uključeni u jednu od vrsta osiguranja koje su navedene u članku 7. stavku 2. točkama 10. – 15. ovoga Zakona, u kojem slučaju apsolutni prag minimalnog potrebnog kapitala iznosi 28.860.000,00 kuna

– 28.860.000,00 kuna za društva za osiguranje koja imaju odobrenje za obavljanje poslova osiguranja iz skupine životnih osiguranja, uključujući vlastita društva za osiguranje

– 28.080.000,00 kuna za društva za osiguranje koja imaju odobrenje za obavljanje poslova reosiguranja i društva za reosiguranje, osim u slučaju vlastitih društava za reosiguranje, u kojem slučaju apsolutni prag minimalnog potrebnog kapitala iznosi 9.360.000,00 kuna

– zbroj iznosa iz podtočaka 1. i 2. ove točke za društva za osiguranje koja istodobno obavljaju djelatnosti životnih i neživotnih osiguranja.“.

Članak 31.

U članku 162. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Ako su prava ugovaratelja osiguranja na temelju ugovora o osiguranju neposredno vezana uz vrijednost udjela UCITS fonda kako je definirano zakonom kojim se uređuje osnivanje i poslovanje otvorenih investicijskih fondova s javnom ponudom ili uz vrijednost imovine unutarnjeg fonda društva za osiguranje koja se u pravilu dijeli na udjele, tehničke pričuve koje oblikuje društvo za osiguranje u vezi s tim osiguranjima moraju u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati ukupnoj vrijednosti tih udjela, odnosno ako udjeli nisu oblikovani, vrijednosti te imovine.

(3) Ako su prava ugovaratelja osiguranja na temelju ugovora o osiguranju neposredno vezana uz dionički indeks, odnosno druge referentne vrijednosti, osim onih navedenih u stavku 2. ovoga članka, tehničke pričuve koje društvo za osiguranje oblikuje u vezi s ovim osiguranjima moraju u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati ukupnoj vrijednosti udjela koji predstavljaju referentnu vrijednost, odnosno, ako udjeli nisu oblikovani, vrijednosti imovine primjerene sigurnosti i utrživosti koja u najvećoj mogućoj mjeri odgovara imovini na kojoj se temelji indeks, odnosno druga referentna vrijednost.“.

Članak 32.

U članku 165. stavku 7. iza riječi: „financijski plan“ dodaju se riječi: „i prema potrebi nakon savjetovanja s ESRB-om,“.

Članak 33.

Naslov iznad članka 177. mijenja se i glasi: „Matematička pričuva“.

U članku 177. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Matematička pričuva oblikuje se za ugovore o osiguranju kod kojih se kumuliraju sredstva štednje ili sredstva za pokriće rizika u kasnijim godinama osiguranja, a posebice za životna osiguranja odnosno druga osiguranja kod kojih se upotrebljavaju tablice vjerojatnosti i obračuni kao u životnim osiguranjima.

(2) Matematička pričuva izračunata primjenom odgovarajućeg aktuarskog vrednovanja mora biti dovoljna da omogući ispunjavanje svih razumno predvidivih obveza koje proizlaze iz ugovora o osiguranju.“.

Članak 34.

Naslov ODJELJKA 2., naslov iznad članka 182. i članak 182. mijenjaju se i glase:

„POSEBNE ODREDBE KOJE SE ODNOSE NA IMOVINU ZA POKRIĆE MATEMATIČKE PRIČUVE I IMOVINU ZA POKRIĆE POSEBNE PRIČUVE

Odvajanje imovine za pokriće matematičke pričuve i imovine za pokriće posebne pričuve od imovine društva za osiguranje

Članak 182.

(1) Društvo za osiguranje dužno je imovinu za pokriće matematičke pričuve iz članka 180. stavka 3. ovoga Zakona odvojiti od svoje imovine na način koji je, s obzirom na vrstu te imovine, propisan u člancima 183. – 185. ovoga Zakona.

(2) Društvo za osiguranje dužno je imovinu UCITS fonda, imovinu unutarnjeg fonda te imovinu na kojoj se temelji dionički indeks odnosno druga referentna vrijednost za pokriće posebne pričuve odvojiti od svoje imovine.“.

Članak 35.

Naslov iznad članka 183. i članak 183. mijenjaju se i glase:

“*Račun imovine za pokriće matematičke pričuve i imovine za pokriće posebne pričuve*

Članak 183.

Društvo za osiguranje dužno je kod kreditne institucije ovlaštene za obavljanje platnog prometa otvoriti račun preko kojeg će isključivo primati uplate i obavljati isplate iz poslova u svezi s imovinom za pokriće matematičke pričuve i poslova u svezi s imovinom za pokriće posebne pričuve, a nad sredstvima koja se drže na tim računima ne može se provesti ovrha niti ta sredstva ulaze u imovinu, odnosno stečajnu ili likvidacijsku masu te kreditne institucije, kao ni stečajnu ili likvidacijsku masu društva za osiguranje.“.

Članak 36.

U članku 186. stavku 2. točka 4. mijenja se i glasi:

„4. koja nije pravomoćno osuđena za kazneno djelo iz članka 36. stavka 8. ovoga Zakona“.

Točka 5. briše se.

Dosadašnja točka 6. postaje točka 5.

U stavku 5. riječi: „ili poništiti“ brišu se.

Točka 1. mijenja se i glasi:

„1. ako u slučaju provedene obnove postupka utvrdi da je rješenje doneseno na temelju neistinitih ili netočnih podataka ili izjava bitnih za donošenje tog rješenja.“.

U stavku 6. riječi: „ili poništenju“ brišu se.

Članak 37.

Naslov iznad članka 191. mijenja se i glasi: *„Financijski i drugi izvještaji društva za osiguranje“*.

U članku 191. točkama 1. i 2. riječ: „oblik“ zamjenjuje se riječju: „strukturu“.

Članak 38.

U članku 192. stavku 1. točki 1. iza riječi: „obavljenoj“ dodaje se riječ: „zakonskoj“.

Stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Izvještaji iz stavka 5. ovoga članka sastavljaju se i podliježu obvezi revizije u skladu s propisima države sjedišta osnivača podružnice.“.

Članak 39.

Članak 194. mijenja se i glasi:

„(1) Godišnji financijski izvještaji društva za osiguranje, konsolidirani godišnji financijski izvještaji grupe osiguratelja u Republici Hrvatskoj, konsolidirani financijski izvještaji osiguateljnog holdinga, mješovitog osiguateljnog holdinga i konsolidirani godišnji financijski izvještaji grupe ako su članovi grupe i nefinancijske institucije podliježu obvezi zakonske revizije za svaku poslovnu godinu.

(2) Revizija iz stavka 1. ovoga članka provodi se u skladu s propisima Republike Hrvatske i pravom Europske unije, a kojima se uređuju računovodstvo i revizija ako ovim Zakonom i propisima donesenima na temelju ovoga Zakona nije drukčije određeno.“.

Članak 40.

Članak 195. mijenja se i glasi:

„(1) Glavna skupština društva za osiguranje imenuje revizorsko društvo koje će obaviti zakonsku reviziju za poslovnu godinu na koju se revizija odnosi najkasnije do 30. rujna te poslovne godine.

(2) Odluku o imenovanju revizorskog društva uprava društva za osiguranje dužna je dostaviti Agenciji u roku od osam dana od dana donošenja odluke.

(3) Revizorsko društvo dužno je za svako društvo za osiguranje koje mu je povjerilo obavljanje zakonske revizije do 31. listopada tekuće godine dostaviti Agenciji plan obavljanja zakonske revizije za tu poslovnu godinu, iz kojeg se vide područja poslovanja koja će biti predmet zakonske revizije, opis sadržaja planirane zakonske revizije po pojedinim područjima i predviđeno trajanje zakonske revizije.

(4) Društvo za osiguranje može za pružanje revizorskih usluga sklopiti ugovor samo s revizorskim društvom koje ispunjava uvjet iz članka 196. stavka 2. ovoga Zakona.“.

Članak 41.

Članak 196. mijenja se i glasi:

„(1) Isto revizorsko društvo može obavljati zakonsku reviziju određenog društva za osiguranje najviše za sedam uzastopnih godina. Isto revizorsko društvo ne smije sljedeće četiri godine obavljati zakonsku reviziju tog društva za osiguranje.

(2) Zakonsku reviziju društva za osiguranje može obavljati samo revizorsko društvo u kojem tu reviziju obavljaju najmanje dva ovlaštena revizora koji su zaposlenici revizorskog društva.

(3) Zakonsku reviziju i reviziju za potrebe Agencije mora obavljati isto revizorsko društvo, osim ako ovim Zakonom ili na temelju njega donesenim propisima nije određeno drukčije.“.

Članak 42.

Članak 197. mijenja se i glasi:

„(1) U slučaju raskida ugovora o obavljanju zakonske revizije društvo za osiguranje, odnosno revizorsko društvo dužni su, u primjerenom roku, Agenciji pisano obrazložiti razloge za raskid.

(2) Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo koji obavljaju zakonsku reviziju društva za osiguranje i svi članovi mreže kojoj ovlašteni revizor ili revizorsko društvo pripadaju, ne smiju pružati, izravno ili neizravno, društvu za osiguranje koje je predmet revizije, njezinom matičnom društvu ili njezinim društvima koja su pod njenom kontrolom u državama članicama bilo koje zabranjene nerevizorske usluge iz članka 5. stavka 1. Uredbe (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27. 5. 2014) tijekom:

1. razdoblja između početka razdoblja koje je predmet revizije i izdavanja revizorskog izvješća i

2. financijske godine koja prethodi razdoblju iz točke 1. ovoga stavka u vezi s uslugom osmišljavanja i provedbe postupaka unutarnje kontrole ili upravljanja rizikom povezanih s pripremom i/ili nadzorom financijskih informacija ili osmišljavanje i provedba tehnoloških sustava za financijske informacije.“.

Članak 43.

U članku 198. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Otkrivanje u dobroj vjeri bilo koje činjenice u smislu stavaka 2. i 3. ovoga članka od strane revizorskog društva ne smatra se kršenjem propisa i odredaba ugovora sklopljenog između revizorskog društva i društva za osiguranje koje se odnose na ograničenja davanja podataka, niti kršenje obveze čuvanja revizorske tajne koja proizlazi iz zakona kojim se uređuje revizija ili iz ugovora sklopljenog između revizorskog društva i društva za osiguranje.“.

Članak 44.

Naslov iznad članka 199. i članak 199. mijenjaju se i glase:

„Odbacivanje i odbijanje godišnjih financijskih izvještaja

Članak 199.

(1) Ako revizorsko društvo obavi zakonsku reviziju društva za osiguranje suprotno članku 196. ili članku 197. stavku 2. ovoga Zakona, Agencija će donijeti rješenje kojim će odbaciti godišnje financijske izvještaje društva za osiguranje odnosno godišnje konsolidirane financijske izvještaje za tu godinu.

(2) Ako Agencija utvrdi da su godišnji financijski izvještaji i godišnji konsolidirani financijski izvještaji sastavljeni suprotno propisima ili da oni ne pružaju istinit i fer prikaz financijskog položaja i uspješnosti poslovanja društva za osiguranje ili grupe osiguratelja u Republici Hrvatskoj o kojima je u revizorskom izvješću izdano pozitivno ili uvjetno mišljenje, donijet će rješenje kojim će odbiti godišnje financijske izvještaje odnosno godišnje konsolidirane financijske izvještaje.

(3) U slučaju iz stavaka 1., 2. i 6. ovoga članka društvo za osiguranje je dužno ponovo izraditi godišnje financijske izvještaje odnosno godišnje konsolidirane financijske izvještaje, osigurati obavljanje zakonske revizije tih izvještaja te revizorsko izvješće, uključujući i relevantne financijske izvještaje, dostaviti Agenciji u roku koji je svojim rješenjem odredila Agencija, a novu zakonsku reviziju ne smije obaviti revizorsko društvo koje je izdalo mišljenje o godišnjim financijskim izvještajima odnosno godišnjim konsolidiranim financijskim izvještajima koji su odbijeni odnosno odbačeni.

(4) Odbacivanje iz stavaka 1. i 6. ovoga članka ili odbijanje iz stavaka 2. i 6. ovoga članka ima za posljedicu odbacivanje ocjene iz članka 200. ovoga Zakona i Agencija će u tom slučaju zahtijevati od društva za osiguranje da ocjenu iz članka 200. ovoga Zakona daju ovlašteni revizori drugoga revizorskog društva, a na trošak društva za osiguranje.

(5) O odbacivanju iz stavka 1. ovoga članka odnosno odbijanju iz stavka 2. ovoga članka Agencija će bez odgađanja obavijestiti tijelo nadležno za nadzor osoba ovlaštenih za obavljanje revizorskih usluga prema zakonu kojim je uređena revizija uz obrazloženje razloga odbacivanja odnosno odbijanja.

(6) Ako tijelo nadležno za nadzor osoba ovlaštenih za obavljanje revizorskih usluga prema zakonu kojim je uređena revizija utvrdi da revizorsko izvješće ne ispunjava zahtjeve iz zakona kojima se uređuje revizija i iz Uredbe (EU) br. 537/2014, Agencija može odbiti ili odbaciti godišnje financijske izvještaje odnosno godišnje konsolidirane financijske izvještaje društva za osiguranje za koju je ta osoba obavila zakonsku reviziju.

(7) Društvo za osiguranje ne smije objaviti godišnje financijske izvještaje odnosno godišnje konsolidirane financijske izvještaje koji su odbijeni odnosno odbačeni te je dužno osigurati da godišnji financijski izvještaji odnosno godišnji konsolidirani financijski izvještaji koji su odbijeni odnosno odbačeni ne budu javno objavljeni, a ako su godišnji financijski izvještaji odnosno godišnji konsolidirani financijski izvještaji koji su odbijeni odnosno odbačeni već dostavljeni radi javne objave Financijskoj agenciji odnosno uređenom tržištu vrijednosnih papira, društvo za osiguranje je dužno bez odgađanja obavijestiti Financijsku agenciju i

uređena tržišta vrijednosnih papira na kojima ima uvrštene vrijednosnice, o činjenicama da su rješenjem Agencije odbijeni odnosno odbačeni njegovi revidirani godišnji financijski izvještaji odnosno godišnji konsolidirani financijski izvještaji i istu obavijest bez odgađanja, društvo za osiguranje dužno je objaviti i na svojim internetskim stranicama.

(8) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka Agencija neće sljedeće dvije kalendarske godine prihvaćati revizorsko izvješće koje je izdalo isto revizorsko društvo čija ocjena iz članka 200. ovoga Zakona je odbačena.

(9) Agencija će donijeti pravilnik kojim pobliže uređuje razloge za odbijanje godišnjih financijskih izvještaja društva za osiguranje odnosno godišnjih konsolidiranih financijskih izvještaja.“.

Članak 45.

U članku 200. stavku 4. iza riječi: „Zakona“ brišu se riječi: „zakonom kojim se uređuje revizija i pravilima revizorske struke“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Odbijanje ocjene iz stavka 1. ovoga članka nema za posljedicu odbijanje godišnjih financijskih izvještaja odnosno godišnjih konsolidiranih financijskih izvještaja za tu godinu o kojima je u revizorskom izvješću izdano pozitivno ili uvjetno mišljenje.“.

Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

„(6) Na obavljanje revizije iz ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članaka 194. do 199. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Članak 46.

Naslov iznad članka 201. mijenja se i glasi: „*Izvještavanje o značajnim promjenama i izvještavanje na zahtjev Agencije*“

U članku 201. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Društvo za osiguranje dužno je izvještavati Agenciju u skladu s člankom 215. stavkom 3. točkom 2. ovoga Zakona o nastupanju svih događaja koji bi mogli dovesti ili su već doveli do značajnih promjena u poslovanju i rezultatu, sustavu upravljanja, profilu rizičnosti te solventnosti i financijskom položaju društva za osiguranje, a što najmanje uključuje sljedeće informacije:

1. o upisu i promjenama podataka koji se upisuju u sudski registar

2. o sazivu glavne skupštine i svim odlukama prihvaćenim na glavnoj skupštini

3. o imateljima dionica društva za osiguranje te o stjecanju, odnosno izmjeni kvalificiranih udjela iz članka 36. ovoga Zakona najmanje jednom godišnje

4. o imenovanju, odnosno razrješenju članova uprave i nadzornog odbora

5. o imenovanju, odnosno razrješenju osoba koje su nositelji ključnih funkcija u društvu za osiguranje

6. o planiranom otvaranju, preseljenju, zatvaranju ili privremenom prestanku rada podružnice ili predstavništva, odnosno promjenama vrste poslova koje obavlja podružnica

7. o ulaganjima na temelju kojih je društvo za osiguranje posredno ili neposredno steklo kvalificirani udjel u drugoj pravnoj osobi, kao i o svakom daljnjem ulaganju u tu pravnu osobu

8. o značajnijim promjenama u strukturi kapitala

9. o prestanku obavljanja određenih poslova osiguranja

10. o pritužbama ugovaratelja osiguranja, osiguranika ili korisnika iz ugovora o osiguranju.“.

U stavku 3. iza točke 3. dodaju se točke 4. i 5. koje glase:

„4. o rezultatu ponovnog izračuna potrebnog solventnog kapitala u slučaju kada profil rizičnosti društva za osiguranje značajno odstupa od pretpostavki na kojima se temelji posljednji izračun potrebnog solventnog kapitala dostavljen Agenciji

5. o vlastitoj procjeni rizika i solventnosti sastavljenoj nakon značajne promjene profila rizičnosti.“.

Članak 47.

U članku 203. stavku 5. točka 3. mijenja se i glasi:

„3. osobe koje obavljaju poslove distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja“.

U točki 5. iza riječi: „reosiguranja“ dodaju se riječi: „i udruženje osiguratelja“.

Stavak 6. briše se.

Dosadašnji stavci 7., 8. i 9. postaju stavci 6., 7. i 8.

Članak 48.

Naslov iznad članka 211. i članak 211. mijenjaju se i glase:

„Nadzor nad distributerima osiguranja i distributerima reosiguranja

Članak 211.

(1) Na nadzor nad osobama koje obavljaju poslove distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ove Glave, osim članaka 239.–294. ovoga Zakona.

(2) Nad posrednicima iz članka 407. ovoga Zakona Agencija provodi nadzor u skladu s ovim Zakonom i to u dijelu obavljanja poslova distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja.

(3) Na temelju provedenog neposrednog ili posrednog nadzora Agencija može distributeru osiguranja i distributeru reosiguranja, njihovim članovima uprave i nadzornog odbora i svakoj fizičkoj osobi koja je odgovorna za kršenje odredbi ovoga Zakona izreći nadzorne mjere propisane ovim Zakonom, vodeći računa da su iste djelotvorne, razmjerne i odvraćajuće.

(4) Agencija svoje nadzorne ovlasti iz stavka 1. ovoga članka može provesti:

1. izravno
2. u suradnji s drugim tijelima
3. podnošenjem zahtjeva nadležnim pravosudnim tijelima.

(5) Agencija može društvu za osiguranje ili posredniku o osiguranju koji ne ispunjava uvjete iz pravila o poslovanju propisane člancima 430. do 436.g ovoga Zakona, a koji se odnose na distribuciju investicijskih proizvoda osiguranja izreći jednu ili više mjera, a koje mogu biti:

1. javna objava informacije u kojoj se navodi odgovorna fizička osoba i distributer osiguranja i/ili reosiguranja koji je pravna osoba i svojstva kršenja

2. donošenje rješenja kojim se distributeru osiguranja i/ili reosiguranja nalaže da prestane s takvim postupanjem i da takvo postupanje više ne ponovi

3. donošenje rješenja kojim se ukida dozvola za distribuciju osiguranja i kojim se posrednik u osiguranju briše iz registra Agencije

4. donošenje rješenja kojim se privremeno zabranjuje obavljanje funkcije člana uprave ili direktora posrednika u osiguranju ili društva za osiguranje koji se smatra odgovornim za prekršaj

5. mjera iz članka 233. ovoga Zakona.

(6) Agencija može izreći jednu ili više primjerenih mjera distributerima osiguranja i distributerima reosiguranja u slučaju da:

1. društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, posrednik u osiguranju ili posrednik u reosiguranju ne prijavi svoje poslove distribucije u skladu s člankom 412. ovoga Zakona

2. društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, posrednik u osiguranju ili posrednik u reosiguranju se koristi uslugama distribucije osiguranja ili reosiguranja od osobe koja nije upisana u registar Agencije za obavljanje poslova distribucije osiguranja u skladu s odredbama članka 412. ovoga Zakona

3. posrednik u osiguranju ili posrednik u reosiguranju ili sporedni posrednik u osiguranju je upisan u registar Agencije na temelju lažne izjave ili protivno uvjetima iz članka 410. ovoga Zakona

4. distributer u osiguranju ne ispunjava uvjete iz članka 422. i članka 423. ovoga Zakona

5. distributer osiguranja ne postupi u skladu s odredbama o pravilima poslovanja iz poglavlja V. Glave XXIII. ovoga Zakona, a koje se odnosi na uvjete informiranja i pravila poslovnog ponašanja na sve proizvode osiguranja osim investicijskih proizvoda osiguranja.

(7) Mjere koje iz stavka 6. ovoga članka koje Agencija može izreći su:

a) rješenje kojim se odgovornom distributeru osiguranja i/ili reosiguranja nalaže da prestane s takvim postupanjem i da takvo postupanje više ne ponovi

b) donošenje rješenja kojim se ukida dozvola za distribuciju osiguranja i kojim se posrednik u osiguranju odnosno posrednik u reosiguranju briše iz registra Agencije

c) mjere iz članka 233. ovoga Zakona.“.

Članak 49.

Iza članka 211. dodaju se naslovi i članci 211.a, 211.b, 211.c, 211.d, 211.e i 211.f koji glase:

„Objava izrečenih mjera i prekršajnih sankcija distributerima osiguranja i distributerima reosiguranja

Članak 211.a

(1) Agencija je obvezna bez odgađanja javno objaviti na svojoj internetskoj stranici svaku mjeru izrečenu distributeru osiguranja i distributeru reosiguranja zbog kršenja odredbi Glave XXIII. ovoga Zakona kao i odluku o prekršaju iz članka 444. i članka 445. ovoga Zakona zbog kršenja odredbi Glave XXIII. ovoga Zakona i to:

1. pravomoćnu odluku suda nadležnog za prekršajne predmete i/ili drugog tijela nadležnog za vođenje prekršajnih postupaka, koja je donesena u postupcima u kojima je Agencija ovlašteni tužitelj, a nepravomoćnu odluku samo kada je za to ovlaštena posebnim propisom

2. prekršajni nalog na koji nije uložen prigovor sukladno propisima kojima se uređuje prekršajni postupak

3. sporazum o uvjetima priznavanja krivnje i sporazumijevanju o sankcijama i mjerama, sklopljen s počiniteljem prekršaja sukladno propisima kojima se uređuje prekršajni postupak.

(2) Objava iz stavka 1. ovoga članka sadrži najmanje informacije o vrsti i karakteru kršenja i identitetu počinitelja prekršaja.

(3) Agencija će na svojoj internetskoj stranici bez odgode objaviti informacije o podnesenim žalbama odnosno tužbama i sve naknadne informacije o ishodu takve tužbe odnosno žalbe. Objavit će se i svaka odluka koja poništava prethodno objavljenu odluku o izricanju mjere ili prekršaja. Informacije objavljene u skladu s odredbama ovoga članka bit će dostupne na internetskoj Agencije najmanje pet godina od dana njihove objave.

(4) U skladu s odredbama o rehabilitaciji u smislu zakona kojim se uređuje prekršajni postupak, Agencija će istekom roka od tri godine od dana pravomoćnosti odluke o prekršaju sa svojih internetskih stranica ukloniti osobne podatke u smislu zakona kojim se uređuje zaštita osobnih podataka, a iz kojih bi bilo moguće utvrditi identitet počinitelja prekršaja.

(5) Agencija će obavijestiti EIOPA-u o svim izrečenim mjerama i prekršajima iz članka 444. i članka 445. ovoga Zakona koje nisu objavljene u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, uključujući svaku tužbu odnosno žalbu koja je s tim povezana te njezin ishod.

(6) Agencija će prije donošenja odluke o objavi mjera i prekršaja iz članka 444. i članka 445. ovoga Zakona izraditi procjenu razmjernosti objavljivanja identiteta pravnih osoba ili identiteta i osobnih podataka fizičkih osoba i ako utvrdi da bi objavljivanje takvih podataka ugrozilo stabilnost financijskih tržišta ili istragu u tijeku Agencija može odgoditi objavljivanje, otkazati objavljivanje ili objaviti sankcije ili mjere anonimno.

Učinkovita primjena sankcija i drugih mjera

Članak 211.b

Pri određivanju mjere Agencija će uzeti će u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući, ako je prikladno:

1. ozbiljnost i trajanje kršenja

2. stupanj odgovornosti odgovorne fizičke ili pravne osobe

3. gubitke za stranke i treće strane prouzročene povredom, ako ih je moguće utvrditi

4. razinu suradnje odgovorne fizičke ili pravne osobe s Agencijom

5. mjere koje je odgovorna fizička ili pravna osoba poduzela kako bi spriječila ponavljanje nezakonitosti ili nepravilnosti i

6. sve prethodne mjere i prekršaje odgovorne fizičke ili pravne osobe.

Prijavljivanje kršenja

Članak 211.c

(1) Svatko tko ima saznanja o potencijalnim ili stvarnim kršenjem odredbi Glave XXIII. ovoga Zakona dužan je postupiti u skladu s člankom 378. stavkom 3. ovoga Zakona tako da o kršenju odredbi pisano obavijestiti Agenciju i dostavi dokaze za svoje tvrdnje.

(2) Postupak zaprimanja prijava iz stavka 1. ovoga članka uključuje:

1. zaprimanje prijava kršenja odredbi pisanim putem, elektroničkim putem ili usmeno na zapisnik kod Agencije

2. odgovarajuću zaštitu zaposlenika distributera osiguranja ili distributera reosiguranja i, kada je to moguće, drugih osoba, koji prijave kršenja počinjena unutar tih subjekata i

3. zaštitu identiteta osobe koja prijavi kršenja i fizičke osobe koja je okrivljena za kršenje, u svim fazama postupka, osim ako je takva objava obvezna prema nacionalnom pravu u kontekstu daljnje istrage ili naknadnog upravnog ili sudskog postupka.

(3) Agencija će nakon zaprimanja prijave obavijestiti podnositelja prijave o poduzetim radnjama u skladu sa svojim ovlastima.

Dostavljanje informacija EIOPA-i u vezi sa sankcijama i drugim mjerama

Članak 211.d

(1) Agencija će obavijestiti EIOPA-u o svim izrečenim mjerama Agencije i prekršajima distributera osiguranja i distributera reosiguranja koje nisu objavljene u skladu s člankom 211.a ovoga Zakona.

(2) Agencija će jednom godišnje dostaviti EIOPA-i zbirne podatke o svim izrečenim mjerama Agencije i prekršajima iz članaka 444. i 445. ovoga Zakona koja će te informacije objaviti u svojem godišnjem izvješću.

(3) Ako Agencija objavi izrečene mjere i prekršaje iz članaka 444. i 445. ovoga Zakona, istodobno o tome mora obavijestiti EIOPA-u.

Zaštita podataka

Članak 211.e

(1) Distributeri osiguranja i reosiguranja dužni su obrađivati osobne podatke u skladu s propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

(2) Osim odredbi ovoga Zakona na distribuciju osiguranja i distribuciju reosiguranja primjenjuju se i delegirani akti koje je ovlaštena donijeti Europska komisija, a koji se odnose na uvjete za nadgledanje proizvoda i upravljanje, sukob interesa, informacije za potrošače i procjene primjerenosti i prikladnosti te izvještavanje potrošača uz uvjet propisan člankom 39. Direktive (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja.

Suradnja s drugim nadležnim tijelima

Članak 211.f

U izvršavanju svojih ovlasti u području distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja Agencija će blisko surađivati s drugim nadležnim tijelima kako bi se osiguralo da se izrečenim mjerama i prekršajima ostvari željeni rezultat te će međusobno koordinirati u rješavanju prekograničnih predmeta, uz istodobno jamčenje poštivanja uvjeta zakonite obrade podataka u skladu s propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.“.

Članak 50.

Članak 215. mijenja se i glasi:

„(1) Na zahtjev Agencije društvo za osiguranje dužno je dostaviti informacije koje su potrebne za nadzor koje moraju najmanje sadržavati informacije koje su potrebne za:

1. procjenu sustava upravljanja društva za osiguranje, djelatnosti koje društvo za osiguranje obavlja, načela vrednovanja koja se primjenjuju za potrebe solventnosti, rizika kojima je društvo za osiguranje izloženo, sustava upravljanja rizicima i njihove strukture kapitala

2. donošenje primjerenih odluka Agencije koje proizlaze iz provedbe njezinih nadzornih prava i dužnosti.

(2) Društvo za osiguranje dužno je dostavljati informacije Agenciji u skladu s ovim Zakonom, Uredbom (EU) br. 2015/35 i drugim propisima Europske komisije kojima se uređuje nadzorno izvještavanje.

(3) Agencija može, ovisno o slučaju, naložiti društvu za osiguranje da dostavi informacije iz stavka 1. ovoga članka te odrediti prirodu, opseg i oblik informacija:

1. u unaprijed određenim razdobljima (redovito nadzorno izvještavanje)

2. nakon što se dogode unaprijed utvrđeni događaji (izvještavanje o značajnim promjenama)

3. tijekom obavljanja postupka nadzora društva za osiguranje (izvještavanje za postupak nadzora Agencije).

(4) Agencija može za potrebe nadzora zatražiti sve informacije o ugovorima koje drže posrednici u osiguranju ili reosiguranju ili ugovorima koji su sklopljeni s trećim stranama.

(5) Agencija može za potrebe nadzora zatražiti informacije od vanjskih stručnjaka, kao što su revizori i aktuari.

(6) Informacije iz stavaka 1. – 5. ovoga članka sadržavaju:

1. kvalitativne i kvantitativne elemente ili bilo koju primjerenu kombinaciju tih elemenata

2. prošle, sadašnje i buduće elemente ili bilo koju primjerenu kombinaciju tih elemenata

3. podatke iz unutarnjih i vanjskih izvora ili bilo koju primjerenu kombinaciju tih informacija.

(7) Informacije iz stavaka 1. – 5. ovoga članka moraju biti usklađene sa sljedećim načelima:

1. moraju odražavati prirodu, opseg i složenost poslovanja društva za osiguranje, a posebno rizike prisutne u njegovu poslovanju

2. moraju biti dostupne, potpune, usporedive i dosljedne tijekom vremena

3. moraju biti relevantne, pouzdane i razumljive.

(8) Subjekti nadzora dužni su osigurati Agenciji dostupnost svih informacija i podataka za potrebe nadzora i transparentno surađivati s Agencijom u postupku provjere poslovanja u skladu s propisima te poštivati izrečene mjere Agencije ili drugog nadležnog tijela i postupati u skladu s njima. Navedene okolnosti Agencija će procjenjivati kod primjene odredbi ovoga Zakona.“.

Članak 51.

U članku 219. iza stavka 3. dodaju se stavci 4., 5. i 6. koji glase:

„(4) Odredbe ovoga poglavlja primjenjuju se na odgovarajući način i na postupak obavljanja tajnog nadzora (eng. mystery shopping), osim ako odredbama ovoga Zakona nije drugačije određeno i ako se ne protivi cilju i svrsi takvog nadzora.

(5) Agencija u postupku nadzora neće procjenjivati ugovor o reosiguranju sklopljen s društvom za reosiguranje odnosno s društvom za osiguranje, koje je dobilo odobrenje za rad za obavljanje poslova reosiguranja, u vezi s razlozima koji su izravno povezani s financijskom stabilnošću tog društva za reosiguranje odnosno društva za osiguranje.

(6) Agencija u postupku nadzora neće procjenjivati ugovor o retrocesiji koji je društvo za reosiguranje sklopilo s društvom za reosiguranje odnosno s društvom za osiguranje, koje je dobilo odobrenje za rad za obavljanje poslova reosiguranja, koji su izravno povezani izravno povezani s financijskom stabilnošću tog društva za reosiguranje odnosno društva za osiguranje.“.

Članak 52.

U članku 220. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za obavljanje zadataka u vezi s nadzorom Agencija može zatražiti stručno sudjelovanje revizora, revizorskog društva, druge stručno osposobljene osobe ili posredstvom osobe koju je Agencija ovlastila za sudjelovanje u nadzoru iz članka 219. stavka 4. ovoga Zakona.“.

Članak 53.

U članku 222. iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Iznimno od stavaka 1., 4. i 5. ovoga članka, u slučaju provođenja tajnog nadzora iz članka 219. stavka 4. ovoga Zakona obavijest o neposrednom nadzoru ne sadrži podatke iz stavka 1. točke 2. ovoga članka o osobama koje je Agencija posebno ovlastila za provođenje takvog nadzora, a može se dostaviti nakon obavljenog nadzora iz članka 219. stavka 4. ovoga Zakona.“.

Članak 54.

U članku 226. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Na dostavljeni zapisnik društvo za osiguranje ima pravo podnijeti pisani prigovor u roku od 15 dana računajući od dana kada je društvo za osiguranje primilo taj zapisnik.“.

Članak 55.

U članku 227. stavku 1. iza riječi: „sastaviti dopunu zapisnika“ dodaju se riječi: „i dostaviti je društvu za osiguranje“.

Članak 56.

U članku 228. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Ako Agencija ocijeni osnovanim pojedine navode iz prigovora na zapisnik, izradit će dopunu zapisnika i dostaviti je društvu za osiguranje.“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Ako Agencija ocijeni osnovanim sve navode iz prigovora, donijet će rješenje kojim se obustavlja postupak nadzora.“.

U dosadašnjem stavku 3. koji je postao stavak 4. iza riječi: „članka 226. stavka 2.“ dodaju riječi: „i 3.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 57.

U članku 229. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:

„3. utvrđuje posluje li društvo za osiguranje u skladu s propisima o upravljanju rizicima, zaštiti potrošača i drugim propisima donesenim na temelju ovoga Zakona i drugim propisima kojima se uređuje poslovanje društva za osiguranje.“.

Članak 58.

U članku 233. točka 3. mijenja se i glasi:

„3. posebne nadzorne mjere“.

U točkama 5., 6., 7. i 8. riječi: „ili poništenje“ brišu se.

Članak 59.

U članku 237. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Ako iz izvješća iz stavka 1. ovoga članka i priloženih dokaza proizlazi da su sve utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene, Agencija će donijeti rješenje kojim utvrđuje da su nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene te da je postupak nadzora okončan. Agencija može prije donošenja rješenja obaviti ponovni nadzor u opsegu potrebnom da bi se utvrdilo jesu li nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene.“.

U stavku 5. riječi: „dodatne mjere“ zamjenjuju se riječima: „posebne nadzorne mjere“, a riječi: „dodatnih mjera“ zamjenjuju se riječima: „posebnih nadzornih mjera“.

Članak 60.

Naslov ODJELJKA IV. mijenja se i glasi: „POSEBNE NADZORNE MJERE“.

U naslovu članka 238. riječi: „Dodatne nadzorne mjere“ zamjenjuju se riječima: „Posebne nadzorne mjere“.

U članku 238. stavku 1. riječi: „dodatne mjere“ zamjenjuju se riječima: „posebne nadzorne mjere“.

Točke 4. i 5. mijenjaju se i glase:

„4. zabraniti društvu za osiguranje isplatu akontacije dobiti ili dividende, dobiti ili dividende ili obavljanje isplata određenim osobama pri čemu će Agencija uzeti u obzir svu zadržanu dobit društva za osiguranje kao i dobit ili dividendu koja nije isplaćena do dana donošenja te mjere

5. zabraniti društvu za osiguranje sklapanje poslova s pojedinim dioničarima, članovima uprave, članovima nadzornog odbora, prokuristima, društvima i osobama koje su usko povezane s društvom za osiguranje ili su s njim povezane osobe u smislu Zakona o trgovačkim društvima.“.

U stavku 2. iza točke 12. dodaje se točka 13. koja glasi:

„13. ako društvo za osiguranje upravlja rizicima kojima je izloženo ili kojima bi moglo biti izloženo na način kojim bi moglo ugroziti svoje poslovanje“.

U stavku 5. točki 2. riječi: „dodatne mjere“ zamjenjuju se riječima: „posebne nadzorne mjere“.

Članak 61.

U naslovu ODJELJKA VI riječi: „ILI PONIŠTENJE“ brišu se.

U naslovu iznad članka 246. riječi: „ili poništenje“ brišu se.

U stavku 2. riječi: „ili poništiti“ brišu se.

Točka 4. mijenja se i glasi:

„ 4. ako nakon provedene obnove postupka utvrdi da je rješenje doneseno na temelju neistinitih ili netočnih podataka ili izjava bitnih za donošenje tog rješenja“.

U stavku 6. riječi: „o poništenom“ brišu se.

Članak 62.

U članku 264. stavku 2. riječi: „stavaka 1. – 6.“ brišu se.

Članak 63.

U članku 273. stavku 2. točka 3. mijenja se i glasi:

„3. ako je rješenje o odobrenju za obavljanje poslova osiguranja društva za osiguranje ukinuto tako da društvo više nema odobrenje za obavljanje poslova osiguranja“.

Članak 64.

Naslov iznad članka 291. mijenja se i glasi:

„*Posebne odredbe za isplatu tražbina iz ugovora o osiguranju kod kojih ugovaratelj snosi rizik ulaganja*“.

U članku 291. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ako su prava ugovaratelja osiguranja na temelju ugovora o osiguranju kod kojih ugovaratelj osiguranja snosi rizik ulaganja neposredno vezana za vrijednost udjela UCITS fonda, vrijednost imovine unutarnjeg fonda ili za dionički indeks odnosno drugu referentnu vrijednost, ugovaratelj osiguranja ima isključivo pravo namirenja iz imovine tog UCITS fonda, unutarnjeg fonda odnosno imovine na kojoj se temelji dionički indeks odnosno druga referentna vrijednost koja mu pripada s osnove tog ugovora.“.

Članak 65.

U članku 312. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Kada Europska komisija na temelju propisa Europske komisije kojima se uređuje istovjetnost trećih država donese delegirani akt kojim se određuje da je bonitetni sustav treće države privremeno istovjetan, za potrebe stavka 1. ovoga članka smatra se da je ta treća država istovjetna.“.

Članak 66.

U članku 328. stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Sudjelujuće društvo za osiguranje, osiguateljni holding ili mješoviti financijski holding mogu provesti istodobno na razini grupe i na razini bilo kojeg društva kćeri u grupi bilo koju procjenu zahtijevanu u skladu s člankom 96. ovoga Zakona i mogu pripremiti jedinstveno izvješće koje obuhvaća sve procjene i u tom slučaju sudjelujuće društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje, osiguateljni holding ili mješoviti financijski holding dužno je dostaviti pisanu obavijest Agenciji kao nadzornom tijelu grupe, najkasnije 60 dana prije navedenog postupanja, a Agencija će se, kao nadzorno tijelo grupe, konzultirati s drugim članovima kolegija nadzornih tijela i uzeti u obzir njihova mišljenja i ograde o izradi navedenog jedinstvenog izvješća.“.

Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

„(8) U slučaju postizanja sporazuma o izradi jedinstvenog izvješća između svih nadležnih nadzornih tijela unutar grupe, sudjelujuće društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje, osiguateljni holding ili mješoviti financijski holding dostavlja izvješće Agenciji i svim nadležnim nadzornim tijelima istodobno, obveza društva kćeri prema članku 96. ovoga Zakona o provedbi vlastite procjene rizika i solventnosti ostaje na snazi.“.

Članak 67.

U članku 344. broj: „255.“ zamjenjuju se brojem: „335.“.

Članak 68.

U članku 350. stavku 3. riječi: „svoj statut“ zamjenjuju se riječima: „ugovor o osnivanju udruženja“.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Posrednici mogu se udružiti u udruženje posrednika i na njih se primjenjuju stavci 2. i 3. ovoga članka na odgovarajući način.“.

Članak 69.

U članku 370. stavku 2. iza riječi: „Na statusne promjene društva za“ dodaje se riječ: „uzajamno“.

Članak 70.

U članku 378. stavku 2. iza riječi: „dužno je“ dodaje se riječ: „pisano“.

U stavku 4. riječi: „stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 3.“.

Članak 71.

Naslov iznad članka 379. i članak 379. mijenjaju se i glase:

„Pravo stranke na pravni lijek u upravnim stvarima u kojima odlučuje Agencija

Članak 379.

(1) Protiv rješenja koja u upravnim stvarima iz svoje nadležnosti donosi Agencija, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(2) Tužba kojom se pokreće upravni spor protiv rješenja Agencije ne može imati odgodni učinak.

(3) Kada Agencija utvrdi razloge za ukidanje rješenja, donijet će rješenje kojim se ukida doneseno rješenje u roku od 60 dana od dana utvrđivanja tih razloga.“.

Članak 72.

U članku 380. stavku 1. točka 7. mijenja se i glasi:

„7. o visini premije osiguranja, iznosu osiguranja za osnovno i dopunsko pokriće i prema potrebi, o načinu plaćanja i trajanju plaćanja premije osiguranja, visini doprinosa ako je primjenjivo, poreza i drugih troškova i naknada koji se naplaćuju osim premije osiguranja i ukupan iznos plaćanja“.

U stavku 5. točka 2. mijenja se i glasi:

„2. informaciju o premiji osiguranja za svaki iznos osiguranja, kako osnovno tako i dodatno pokriće te definiciju svakog iznosa osiguranja i opcije iz ugovora o osiguranju“.

Točka 4. mijenja se i glasi:

„4. individualizirane tablice otkupnih i kapitaliziranih vrijednosti po godinama trajanja osiguranja te u kojoj mjeri su ove vrijednosti garantirane“.

U stavku 6. podstavak 1. mijenja se i glasi:

„- u slučaju osiguranja vezanih uz vrijednost udjela UCITS fonda, ključne informacije za ulagatelje UCITS fonda s uputom ugovaratelju osiguranja gdje može pronaći podatke sadržane u prospektu i pravilima UCITS fonda kako su definirani zakonom kojim se uređuje osnivanje i poslovanje otvorenih investicijskih fondova s javnom ponudom“.

Članak 73.

U članku 381. stavku 1. iza riječi: „stavka 1.“ dodaju se riječi: „do stavka 6.“.

Članak 74.

Članak 383. mijenja se i glasi:

„(1) Odredbe ovoga Poglavlja odgovarajuće se primjenjuju na sve distributere osiguranja ako promidžbene aktivnosti provode u ulozi voditelja obrade osobnih podataka u skladu s Uredbom (EZ) br. 2016/679.

(2) Promidžbene aktivnosti i informacije o društvima za osiguranje i proizvodima koje nude na tržištu moraju sadržavati jasne, istinite i potpune informacije koje se temelje na vjerodostojnim podacima.

(3) Društvo za osiguranje obavlja aktivnosti izravne promidžbe proizvoda koje nudi na tržištu kao svoj legitimni interes kada je takva promidžba usmjerena prema ugovornoj stranci za vrijeme trajanja ugovornog odnosa, a pod uvjetom da istu obavlja u skladu s Uredbom (EZ) br. 2016/679 i da je ugovornoj stranci osigurano pravo na prigovor.“.

Članak 75.

U članku 386. ispred riječi: „Društvo“ dodaje se oznaka stavka „(1)“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Odredbe ove Glave odgovarajuće se primjenjuju se na sve distributere osiguranja i Hrvatski ured za osiguranje ako u obradi osobnih podataka sudjeluju u ulozi voditelja obrade osobnih podataka u skladu s Uredbom (EZ) br. 2016/679.“.

Članak 76.

U članku 387. stavku 1. riječi: „Zakona o zaštiti osobnih podataka“, zamjenjuju se riječima „propisa kojima se uređuje zaštita osobnih podataka i Uredbe (EU) br. 2016/679“.

U stavku 2. riječi: „Obveza čuvanja podataka“ zamjenjuju se riječju: „Zabrana“.

Točka 1. mijenja se i glasi:

„1. ako je priopćavanje tih podataka nužno za sklapanje i izvršenje ugovora o osiguranju te ostvarenje zakonskih prava osiguratelja“.

Iza točke 7. dodaju se točke 8. i 9. koje glase:

„8. u slučajevima određenim Uredbom (EU) br. 2016/679 koji se odnose na mogućnost i pravila obrade osobnih podataka koje u ime osiguratelja provode izvršitelji obrade

9. ako su podaci potrebni u svrhu reosiguranja i suosiguranja.“.

Stavak 6. briše se.

Stavak 7. koji postaje stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Kada se razmjena povjerljivih podataka obavlja u skladu sa stavkom 2. točkama 1., 8. ili 9. ovoga članka, društvo za osiguranje dužno je osigurati ostvarenje načela obrade osobnih podataka u skladu s propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.“.

Članak 77.

Naslov iznad članka 388. i članak 388. mijenjaju se i glase:

„Obrada osobnih podataka

Članak 388.

(1) Distributeri osiguranja i Hrvatski ured za osiguranje dužni su ovisno o ulozi voditelja ili izvršitelja obrade osobnih podataka postupati u skladu s propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

(2) Društva za osiguranje i Hrvatski ured za osiguranje prikupljaju, obrađuju, čuvaju, dostavljaju i upotrebljavaju osobne podatke potrebne za sklapanje ugovora o osiguranju, obradu i likvidaciju šteta koje proizlaze iz osiguranja, a sve u skladu s propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

(3) Društvima za osiguranje dopuštena je obrada zdravstvenih podataka ispitanika kada je s obzirom na samu vrstu osigurateljnog pokrića zdravstveno stanje ispitanika nužno za sklapanje i izvršenje ugovora o osiguranju te ostvarenje zakonskih prava osiguratelja po nastupu osiguranog slučaja.

(4) Odredba stavka 3. ovoga članka primjenjuje se na ispitanike iz druge države članice u Republici Hrvatskoj ako obradu provodi voditelj obrade s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj ili koji pruža usluge u Republici Hrvatskoj.

(5) Društvima za osiguranje i Hrvatskom uredu za osiguranje dopuštena je obrada osobnog identifikacijskog broja ili drugog primjenjivog osobnog identifikatora koji jednoznačno označava ispitanika u svrhu sklapanje i izvršenja ugovora o osiguranju te ostvarenje zakonskih prava osiguratelja.

(6) U svrhu sklapanja i izvršenja ugovora o osiguranju te u svrhu isplate šteta ili druge financijske transakcije, kada je to nužno za utvrđivanje identiteta ispitanika i za osiguranje

točnosti podataka, društvima za osiguranje i Hrvatskom uredu za osiguranje dopuštena je obrada osobnih podataka prikupljanjem preslike odgovarajućeg identifikacijskog dokumenta i drugih javnih isprava koje izdaju nadležna državna tijela te kartice bankovnog računa bez vidljivog kontrolnog koda.

(7) Obrada iz stavka 6. ovoga članka vrši se uz primjenu odgovarajućih mjera zaštite prava i sloboda ispitanika te uz ograničavanje količine podataka sukladno svrsi koja se takvom obradom ostvaruje.

(8) Sukladno propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka, društva za osiguranje i Hrvatski ured za osiguranje osiguravaju čuvanje podataka onoliko dugo koliko traje ugovor o osiguranju, a nakon toga najmanje onoliko koliko su propisani zakonski rokovi zastare potraživanja po određenim vrstama ugovora ili zastara potraživanja za naknadu štete. Društva za osiguranje i Hrvatski ured za osiguranje određene podatke pohranjuju i u skladu s posebnim propisima kojima se uređuje obavezno razdoblje pohrane.

(9) Društva za osiguranje i Hrvatski ured za osiguranje mogu iznimno, kada je to nužno kako bi se osigurala prava ispitanika ili zaštitili interesi strana iz ugovora o osiguranju ili trećih strana, produžiti rokove pohrane iz stavka 8. ovog članka.“.

Članak 78.

Iza članka 388. dodaju se naslovi i članci 388.a i 388.b koji glase:

Obrada osobnih i drugih podataka radi utvrđivanja spornih okolnosti štetnog događaja

Članak 388.a

(1) Hrvatski ured za osiguranje može obrađivati osobne i druge podatke iz baza podataka društava za osiguranje i Hrvatskog ureda za osiguranje koji se čuvaju u skladu s člankom 388. stavkom 8. i 9. ovoga Zakona, u svrhu utvrđivanja spornih okolnosti u vezi sa štetnim događajem.

(2) Ako iz podataka o štetnim događajima Hrvatski ured za osiguranje utvrdi da postoje određene sporne okolnosti, dužan je društvima za osiguranje koja se bave zahtjevima za naknadu štete u vezi s tim događajima omogućiti pristup tim podacima.

(3) Hrvatski ured za osiguranje vodi evidenciju utvrđenih spornih okolnosti s podacima iz stavka 1. ovoga članka pet godina od datuma podnošenja prijave društvima za osiguranje. Nakon isteka razdoblja čuvanja, podaci se brišu iz registara, a dokumenti se uništavaju tako da se njihov sadržaj ne može utvrditi i ne može se ponovno koristiti.

Razmjena osobnih podataka o spornim štetnim događajima između društava za osiguranje i između društava za osiguranje i Hrvatskog ureda za osiguranje

Članak 388.b

(1) Kod rješavanja štetnih događaja ili ispitivanja sumnjivih slučajeva nepravilno plaćenih naknada ili koristi, društva za osiguranje koja se bave zahtjevima za naknadu štete u spornim štetnim događajima mogu, kako bi se utvrdile stvarne okolnosti i u mjeri u kojoj je to

potrebno, razmjenjivati osobne i druge podatke iz baze društava za osiguranje i Hrvatskog ureda za osiguranje koji se čuvaju u skladu s člankom 388. stavkom 8. ovoga Zakona s drugim društvima za osiguranje i Hrvatskim uredom za osiguranje.

(2) Osobne i druge podatke potrebne za rješavanje štetnog događaja u kojemu se utvrđuju sporne okolnosti, pribavit će društva za osiguranje u skladu sa člankom 387. ovoga Zakona.

(3) Ako su sporne okolnosti štetnog događaja ukazale na postojanje kaznenog djela prijevare u području poslova osiguranja ili kada društvo za osiguranje otkrije prijevaru ili drugo kazneno djelo prilikom obavljanja djelatnosti osiguranja, društvo za osiguranje u skladu sa zakonom koji uređuje kazneni postupak, mora podnijeti prijavu nadležnom tijelu zajedno s već prikupljenim dokazima.

(4) Ako društvo za osiguranje prilikom rješavanja štetnog događaja utvrdi da sporne okolnosti ne utječu na obveze društva za osiguranje temeljem ugovora o osiguranju, podaci dobiveni od Hrvatskog ureda za osiguranje ili drugog društva za osiguranje brišu se u roku od 30 dana od dana isplate naknade ili koristi, a dokumenti će biti uništeni tako da se njihov sadržaj ne može utvrditi i ne može se ponovno koristiti.

(5) Stavci 1. do 4. ovoga članka primjenjuju se i u slučajevima potrebe razmjene osobnih podataka sa društvima za osiguranje i organizacijama iz druge države članice i treće države, u skladu s propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka, u svrhu sprječavanja prijevara u osiguranju.

(6) Za analitičke i statističke svrhe, društva za osiguranje su dužna jednom godišnje izvijestiti Hrvatski ured za osiguranje o broju prijava podnesenih u skladu sa stavkom 3. ovoga članka i o broju štetnih događaja koji su riješeni prema stavku 4. ovoga članka.“.

Članak 79.

U članku 389. stavku 2. točka 12. briše se.

Točke 13. i 14. postaju točke 12. i 13.

U stavku 3. riječi: „(osim informacija iz stavka 2. točke 12. ovog članka)“ brišu se.

Članak 80.

U članku 397. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Obveza čuvanja poslovne tajne iz stavka 1. i 2. ovoga članka ne sprječava razmjenu informacija između Agencije i nadležnih nadzornih tijela drugih država članica na temelju ovoga Zakona i drugih propisa koji se primjenjuju na društva za osiguranje ili za društva za reosiguranje, a za tako pribavljene podatke važi obveza povjerljivosti na temelju stavka 1. ovoga članka.“.

U stavku 6. riječi: „stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „stavaka 1. i 2.“.

U točki 1. iza riječi: „uprave“ stavlja se zarez i dodaju se riječi: “u vezi sa slučajevima obuhvaćenim kaznenim pravom“.

U točki 3. riječi: „zastupnike ili posrednike u osiguranju“ zamjenjuju se riječju: „posrednike“.

U točki 11. iza riječi: „EIOPA-i“ dodaju se riječi: „pod uvjetima propisanim ostalim odredbama ovoga Zakona“, a iza riječi: „Europskoj komisiji“ dodaju se riječi: „pod uvjetima propisanim ostalim odredbama ovoga Zakona“.

U stavku 7. riječi: „stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „stavaka 1. i 2.“, a iza riječi: „državi članici“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „trećoj državi ili Švicarskoj Konfederaciji“.

U stavku 8. točki 2. riječi: „stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „stavaka 1. i 2.“.

U točki 3. iza riječi: „države članice“ dodaju se riječi: „treće države ili Švicarske Konfederacije,“.

Stavak 11. mijenja se i glasi:

„(11) Povjerljive informacije koje je Agencija zaprimila u skladu sa stavkom 4. ovoga članka, mogu se objaviti samo uz izričitu suglasnost nadzornog tijela države članice, treće države ili Švicarske Konfederacije od kojeg te informacije potječu, uz iznimke propisane ovim člankom.“.

Iza stavka 12. dodaju se stavci 13. do 16. koji glase:

„(13) Iznimno od stavaka 1., 2. i 5. ovoga članka dopušteno je priopćavanje povjerljivih informacija središnjim tijelima državne uprave koja su nadležna za zakonodavstvo iz područja nadzora kreditnih institucija, financijskih institucija, investicijskih usluga i društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje te inspektorima koji djeluju u ime tih tijela i takvo priopćavanje dopušteno je samo kada je to potrebno radi provođenja bonitetnog nadzora, a ako su povjerljive informacije koje se moraju priopćiti zaprimljene u postupku razmjene informacija između Agencije i nadležnih nadzornih tijela drugih država i razmjenom informacija s tijelima iz stavka 6. točaka 3. do 7. ovoga članka ili su pribavljene tijekom nadzora poslovanja podružnice društva za osiguranje ili društva za reosiguranje u drugoj državi, mogu se proslijediti samo uz izričitu suglasnost nadzornog tijela od kojeg te informacije potječu ili nadzornog tijela države u kojoj je nadzor obavljen.

(14) Agencija može sporazumom o suradnji koji se sklapa u skladu sa stavkom 4. ovoga članka ugovoriti da je razmjena povjerljivih informacija s tijelima iz stavka 6. točki 3. do 7. ovoga članka dopuštena samo uz izričitu suglasnost nadzornog tijela treće države odnosno nadzornog tijela Švicarske Konfederacije od kojeg navedene informacije potječu.

(15) Razmjena podataka između Agencije i nadležnih nadzornih tijela trećih država i Švicarske Konfederacije dopuštena je samo ako je sklopljen sporazum o suradnji u tom smislu, ako su ti podaci potrebni za obavljanje nadzornih zadataka tih tijela i ako ta tijela i osobe, koje je to tijelo ovlastilo, podliježu obvezi povjerljivosti iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(16) Informacije koje je Agencija dužna priopćiti trećoj državi i Švicarskoj Konfederaciji, a koje potječu iz druge države članice ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadležnog nadzornog tijela te države članice te, prema potrebi, samo u svrhe za koje je to tijelo dalo svoju suglasnost.“.

Članak 81.

Naslov Glave XXIII. mijenja se i glasi:

„DISTRIBUCIJA OSIGURANJA“.

Naslov POGLAVLJA I. mijenja se i glasi:

„OPĆE ODREDBE“.

Naslov iznad članka i članak 399. mijenjaju se i glase:

„Pojmovi

Članak 399.

(1) Za potrebe ove Glave primjenjuju se sljedeći pojmovi:

1. „distribucija osiguranja” je djelatnost predlaganja i sklapanja ugovora o osiguranju, savjetovanje o ugovorima o osiguranju ili obavljanja drugih pripremnih radnji za sklapanje ugovora o osiguranju, ili sklapanja takvih ugovora, ili pružanja pomoći pri upravljanju takvim ugovorima i njihovu izvršavanju, posebice u slučaju rješavanja odštetnog zahtjeva, uključujući pružanje informacija o jednom ili više ugovora o osiguranju u skladu s kriterijima koje odabiru stranke putem internetske stranice ili nekog drugog medija i sastavljanje rang-liste proizvoda osiguranja, uključujući i usporedbu cijena i proizvoda ili popust na cijenu ugovora o osiguranju, ako stranka može izravno ili neizravno sklopiti ugovor o osiguranju na internetskoj stranici ili drugom mediju

2. „stranka“ je fizička osoba – potrošač kako je određen Zakonom o zaštiti potrošača, kao i predstavnik grupe potrošača ili pravna osoba koja odabire i ima namjeru izravno ili neizravno sklopiti ili je već sklopio ugovor o osiguranju s društvom za osiguranje

3. „potrošač“ je fizička osoba kako je određena Zakonom o zaštiti potrošača

4. „distribucija reosiguranja” je aktivnost savjetovanja, predlaganja ili provođenja drugih poslova u pripremi sklapanja ugovora o reosiguranju, sklapanje tih ugovora ili pomoć u upravljanju tim ugovorima i njihovoj provedbi, posebice u slučaju odštetnih zahtjeva, uključujući i kada ih obavlja društvo za reosiguranje bez intervencije posrednika u reosiguranju

5. „posrednik u osiguranju” je fizička ili pravna osoba, osim društva za osiguranje ili društva za reosiguranje i njihovih zaposlenika i osim sporednog posrednika u osiguranju, koja za primitak ima pravo obavljati ili obavlja poslove distribucije osiguranja

6. „sporedni posrednik u osiguranju” je fizička ili pravna osoba, osim kreditnih institucija ili investicijskih društava u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkama 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 i osim HP – Hrvatske pošte d.d. i Financijske agencije, koja je upisana u registar sporednih posrednika u osiguranju koji vodi Agencija, a koja za primitak ima pravo obavljati ili obavlja poslove distribucije osiguranja kao sporednu djelatnost, i ispunjava sve sljedeće uvjete:

a) glavna poslovna djelatnost te osobe nije distribucija osiguranja

b) ta osoba distribuira samo određene proizvode osiguranja koji služe kao dopuna nekoj robi ili usluzi

c) distribuirani proizvodi osiguranja ne obuhvaćaju životno osiguranje ili rizik od odgovornosti, osim ako ono što obuhvaćaju dopunjuje robu ili uslugu koje posrednik pruža kao svoju glavnu poslovnu djelatnost

7. „posrednik u reosiguranju" je fizička ili pravna osoba, osim društva za reosiguranje ili njegovih zaposlenika, koja za primitak ima pravo obavljati ili obavlja poslove distribucije reosiguranja

8. „posrednik" je osoba koja je posrednik u osiguranju i/ili posrednik u reosiguranju

9.„distributer osiguranja" je svaki posrednik u osiguranju, sporedni posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje

10. „primitak" je svaka provizija, naknada, naplata ili drugo plaćanje, uključujući svaku gospodarsku korist ili svaku financijsku ili nefinancijsku prednost ili poticaj koji se nude ili se daju u pogledu aktivnosti distribucije osiguranja

11. „matična država članica" je:

a) ako je posrednik fizička osoba, država članica u kojoj se nalazi prebivalište posrednika

b) ako je posrednik pravna osoba, država članica u kojoj se nalazi njegovo registrirano sjedište ili, ako prema nacionalnom pravu nema registrirano sjedište, država članica u kojoj se nalazi njegovo glavno sjedište odnosno mjesto u kojem je uprava društva odnosno odakle se upravlja poslovima

12. „država članica domaćin" je država članica u kojoj je posrednik stalno prisutan ili ima poslovni nastan ili pruža usluge, a koja nije njegova matična država članica

13. „podružnica" je organizacijska jedinica ili podružnica posrednika koja se nalazi na državnom području države članice koja nije matična država članica

14. „glavno mjesto poslovanja" je mjesto iz kojeg se upravlja glavnom djelatnosti

15 „savjetovanje" je davanje osobne preporuke stranci, bilo na njezin zahtjev ili na inicijativu distributera osiguranja u pogledu jednog ili više ugovora o osiguranju

16. „investicijski proizvod osiguranja" je proizvod osiguranja koji nudi vrijednost po isteku ili otkupnu vrijednost police osiguranja i kod kojeg je ta vrijednost po isteku ili otkupna vrijednost u potpunosti ili dijelom, izravno ili neizravno, izložena fluktuacijama na tržištu i ne uključuje:

a) proizvode neživotnog osiguranja iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona

b) ugovore o životnom osiguranju kod kojih se osigurnine predviđene ugovorom plaćaju samo u slučaju smrti ili u vezi s nesposobnošću koja je posljedica ozljede, bolesti ili invalidnosti;

c) mirovinske proizvode kojima je, prema posebnom zakonu, priznato da im je prvotna svrha pružati ulagatelju prihod u mirovini te koji ulagatelju daju pravo na određene koristi

d) službeno priznate programe strukovnih mirovina prema zakonima koji uređuju strukovne mirovine

e) proizvode individualnog mirovinskog osiguranja za koje je na temelju posebnog zakona propisan financijski doprinos poslodavca i kod kojih poslodavac ili zaposlenik ne mogu birati proizvod mirovinskog osiguranja ili osiguravatelja

17. „trajni medij" je svako sredstvo koje:

a) omogućuje stranci pohranjivanje informacija koje su joj osobno upućene tako da joj budu dostupne za buduću uporabu u razdoblju koje odgovara namjeni tih informacija te

b) omogućuje neizmijenjenu reprodukciju pohranjenih informacija

18. „proizvođač proizvoda osiguranja" je društvo za osiguranje kao i posrednik koji izrađuje odnosno dizajnira proizvode osiguranja i stavlja na raspolaganje distributerima sve odgovarajuće informacije o proizvodu osiguranja i postupku odobrenja proizvoda, uključujući utvrđeno ciljano tržište proizvoda, a u skladu s delegiranim aktom Europske komisije koji uređuje primjenu odredbi o distribuciji osiguranja.

(2) Za potrebe stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka ne smatra se distribucijom osiguranja ni distribucijom reosiguranja:

1. usputno pružanje informacija u okviru druge poslovne djelatnosti, ako:

a) pružatelj ne poduzima dodatne korake u cilju pružanja pomoći stranci pri sklapanju odnosno izvršavanju ugovora o osiguranju

b) svrha te aktivnosti nije pomoći stranci pri sklapanju odnosno izvršavanju ugovora o reosiguranju

2. upravljanje odštetnim zahtjevima društva za osiguranje ili društva za reosiguranje na profesionalnoj osnovi, likvidacija šteta ili stručna procjena odštetnih zahtjeva

3. puko pružanje podataka i informacija o mogućim ugovarateljima osiguranja, posrednicima u osiguranju, posrednicima u reosiguranju, društvima za osiguranje ili društvima za reosiguranje, ako pružatelj ne poduzima dodatne korake s ciljem pružanja pomoći pri sklapanju ugovora o osiguranju ili reosiguranju

4. puko pružanje informacija mogućim ugovarateljima osiguranja o proizvodima osiguranja ili reosiguranja, posredniku u osiguranju, posredniku u reosiguranju, društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje, ako pružatelj ne poduzima dodatne korake s ciljem pružanja pomoći pri sklapanju ugovora o osiguranju ili reosiguranju.".

Članak 82.

Naslov iznad članka i članak 400. mijenjaju se i glase:

„*Područje primjene*

Članak 400.

(1) Ovom se Glavom propisuju pravila osnivanja i obavljanja poslova distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja na području Republike Hrvatske.

(2) Ova se Glava odnosi na sve fizičke ili pravne osobe koje imaju prebivalište, boravište ili sjedište na području Republike Hrvatske i koje obavljaju poslove distribucije proizvoda osiguranja i reosiguranja i upisane su u registar distributera koji vodi Agencija.

(3) Ova se Glava ne odnosi na sporedne posrednike u osiguranju koji pružaju usluge distribucije osiguranja ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. osiguranje predstavlja dopunu robi ili usluzi koju pruža bilo koji pružatelj usluge, ako takvo osiguranje pokriva:

a) rizik kvara, gubitka, krađe ili oštećenja robe ili nekorištenja usluge koju pružatelj usluge pruža ili

b) oštećenje ili gubitak prtljage i druge rizike vezane uz putovanje rezervirano kod toga pružatelja usluge

2. iznos godišnje premije osiguranja za proizvod osiguranja ne premašuje 4.500,00 kuna, izračunato na proporcionalnoj (pro rata) godišnjoj osnovi

3. iznimno od odredbe iz točke 2. ovoga stavka, ako osiguranje predstavlja dopunu usluzi iz točke 1. ovoga stavka, a ta se usluga pruža tri mjeseca ili kraće, iznos premije osiguranja ne premašuje 1.500,00 kuna po osobi.

(4) Pri obavljanju poslova distribucije osiguranja od strane sporednog posrednika u osiguranju iz stavka 3. ovoga članka, distributer osiguranja je dužan osigurati sljedeće:

1. informiranje stranke prije sklapanja ugovora o svojem identitetu i adresi te o postupcima iz članka 427. ovoga Zakona kojima se strankama i drugim zainteresiranim osobama omogućuje podnošenje pritužbi i prigovora

2. poduzimanje odgovarajućih i proporcionalnih koraka za ispunjavanje uvjeta informiranja i pravila poslovnog ponašanja iz članaka 430. ovoga Zakona i pravila za unakrsnu prodaju iz članka 436.a ovoga Zakona te kako bi se prije sklapanja ugovora u obzir uzeli zahtjevi i potrebe stranaka

3. dostavljanje dokumenta stranci s informacijama o proizvodu osiguranja navedenog u članku 433. stavku 5. ovoga Zakona prije sklapanja ugovora o osiguranju.

(5) Agencija nadzire distributera osiguranja i sporednog posrednika iz stavka 4. ovoga članka u izvršavanju obveza iz tog stavka.

(6) Agencija prati tržišta, uključujući tržište proizvoda dodatnog osiguranja koji se stavljaju na tržište, distribuiraju ili prodaju u ili iz Republike Hrvatske.

(7) Ovaj se Zakon ne primjenjuje na poslove distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja koji su povezani s rizicima i obvezama izvan područja Republike Hrvatske i izvan drugih država članica.

(8) Odredbe ove Glave ne odnose se na društva za osiguranje, društva za reosiguranje i posrednike koji obavljaju poslove distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja preko poslovnog nastana ili u skladu s načelom slobode pružanja usluga na području treće države pod uvjetom da je zajamčeno jednako postupanje prema svim osobama koje obavljaju ili imaju odobrenje za rad za obavljanje poslova distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja na tom tržištu.

(9) Odredbe ove Glave ne odnose se na poslove distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja koje se obavljaju u trećim državama.

(10) Odredbe ove Glave ne primjenjuju se na fizičku osobu koja na temelju zaposlenja, odnosno drugog pravnog odnosa pomaže distributeru osiguranja tako da ga samo i isključivo dovodi u vezu s potencijalnim ugovarateljem osiguranja, (pomoćnik distributera osiguranja), radi sklapanja ugovora o osiguranju, na temelju koje ostvaruje pravo na naknadu, a istodobno ne smije te poslove obavljati za više distributera osiguranja.

(11) Agencija je dužna obavijestiti Europsku komisiju o svim općim poteškoćama s kojima se distributeri osiguranja ili distributeri reosiguranja susreću pri ostvarivanju prava poslovnog nastana ili obavljanju poslova distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja u trećoj državi.“.

Članak 83.

Iznad članka 401. dodaje se POGLAVLJE II. i naslov koji glasi:

„DISTRIBUCIJA OSIGURANJA I DISTRIBUCIJA REOSIGURANJA“.

Naslov iznad članka i članak 401. mijenjaju se i glase:

„*Distribucija osiguranja i distribucija reosiguranja*

Članak 401.

(1) Poslove distribucije osiguranja na području Republike Hrvatske mogu obavljati distributeri osiguranja upisani u registar Agencije i to:

1. posrednik u osiguranju

2. sporedni posrednik u osiguranju

3. društvo za osiguranje.

(2) Poslove distribucije reosiguranja na području Republike Hrvatske mogu obavljati distributeri reosiguranja upisani u registar Agencije i to:

1. posrednik u reosiguranju

2. društvo za reosiguranje

3. društvo za osiguranje koje ima odobrenje Agencije za obavljanje poslova reosiguranja.

(3) Osim poslova distribucije osiguranja iz članka 399. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona posrednik u osiguranju iz članka 402. stavka 1. točke 1. do 6. ovoga Zakona iznimno može:

1. pružati druge intelektualne i tehničke usluge u vezi s poslovima distribucije osiguranja kao što su usluge savjetovanja, izrade i provođenja promidžbenih aktivnosti te usluge edukacije

2. obavljati poslove nuđenja udjela investicijskih fondova te poslove ponude mirovinskih programa dobrovoljnih mirovinskih fondova i mirovinskih osiguravajućih društava u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje poslovanje investicijskih fondova, dobrovoljnih mirovinskih fondova i mirovinskih osiguravajućih društava

3. surađivati s drugim osobama ovlaštenim za obavljanje poslova distribucije osiguranja u obavljanju poslova distribucije osiguranja uz prethodnu suglasnost distributera osiguranja čiji proizvod distribuira.

(4) Osim osoba iz stavaka 1. i 2. ovoga članka poslove distribucije osiguranja i poslove distribucije reosiguranja mogu obavljati distributeri osiguranja i distributeri reosiguranja iz drugih država članica pod uvjetima propisanim u Poglavlju III ovoga Zakona.“.

Članak 84.

Naslov iznad članka i članak 402. mijenjaju se i glase:

„Kategorije posrednika

Članak 402.

(1) Kategorije posrednika u osiguranju iz članka 401. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona su:

1. zastupnik u osiguranju, fizička osoba koja u ime i za račun jednog ili više društava za osiguranje ili društava za osiguranje iz druge države članice obavlja poslove distribucije osiguranja

2. obrtnik zastupnik u osiguranju koji u ime i za račun jednog ili više društava za osiguranje ili društava za osiguranje iz druge države članice obavlja poslove distribucije osiguranja

3. društvo za zastupanje u osiguranju koje u ime i za račun jednog ili više društava za osiguranje ili društava za osiguranje iz druge države članice obavlja poslove distribucije osiguranja

4. broker u osiguranju, fizička osoba koja po nalogu stranke obavlja poslove distribucije osiguranja

5. obrtnik broker u osiguranju koji po nalogu stranke obavlja poslove distribucije osiguranja

6. društvo za brokerske poslove u osiguranju koje po nalogu stranke obavlja poslove distribucije osiguranja

7. kreditna institucija koja u ime i za račun jednog ili više društava za osiguranje ili po nalogu stranke obavlja poslove distribucije osiguranja i osnovana je u skladu sa zakonom kojim se uređuje osnivanje kreditnih institucija

8. investicijsko društvo koje u ime i za račun jednog ili više društava za osiguranje ili po nalogu stranke obavlja poslove distribucije osiguranja i osnovano je u skladu sa zakonom kojim se uređuje osnivanje investicijskih društava

9. HP – Hrvatska pošta d.d. koja u ime i za račun jednog ili više društava za osiguranje ili po nalogu stranke obavlja poslove distribucije osiguranja

10. Financijska agencija koja u ime i za račun jednog ili više društava za osiguranje ili po nalogu stranke obavlja poslove distribucije osiguranja.

(2) Kategorije posrednika u reosiguranju iz članka 401. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona su:

1. broker u reosiguranju, fizička osoba koja po nalogu stranke obavlja poslove distribucije reosiguranja

2. obrtnik broker u reosiguranju koji po nalogu stranke obavlja poslove distribucije reosiguranja

3. društvo za brokerske poslove u reosiguranju koji po nalogu stranke obavlja poslove distribucije reosiguranja.“.

Članak 85.

Naslov iznad članka i članak 403. mijenjaju se i glase:

„Obveze posrednika

Članak 403.

(1) Posrednik u osiguranju dužan je obavljati poslove distribucije osiguranja, a posrednik u reosiguranju dužan je obavljati poslove distribucije reosiguranja u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Osim zastupnika u osiguranju za njegove postupke u vezi s distribucijom osiguranja odgovara i njegov poslodavac i društvo za osiguranje koje on zastupa u poslovima distribucije osiguranja, a osim društva za zastupanje u osiguranju i obrtnika zastupnika u osiguranju za njihove poslove u vezi s distribucijom osiguranja odgovara i društvo za osiguranje koje zastupaju u poslovima distribucije osiguranja.

(3) Posrednik odgovara za poslove svojih zaposlenika i osoba koje za njega rade na temelju drugog ugovornog odnosa.

(4) Posrednik je dužan obavljati poslove distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja u skladu s pravilima struke i štititi interese svog nalogodavca.

(5) Radi ispunjavanja obveze iz ovoga članka broker u osiguranju i/ili reosiguranju, obrtnik broker u osiguranju i/ili reosiguranju te društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju dužni su:

1. voditi popis pisanih naloga, punomoći stranaka ili drugih dokumenta na temelju kojih su ovlašteni obavljati poslove distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja za stranku, a koji sadržava:

a) redni broj i datum upisa

b) ime, prezime, OIB i prebivalište/boravište fizičke osobe te tvrtku i sjedište pravne osobe stranke

c) vrstu osiguranja

d) naziv društva za osiguranje ili društva za reosiguranje ako je sklopljen ugovor o osiguranju ili ugovor o reosiguranju po nalogu stranke

2. obavijestiti društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje o traženju ponude stranke za sklapanje ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju te od koga može zahtijevati naplatu u skladu s člankom 435. stavku 2. ovoga Zakona

3. načiniti odgovarajuću analizu rizika i informirati stranku u skladu s odredbama ove Glave

4. pisano obrazložiti svoj prijedlog izbora društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i određenog osiguranja i izvijestiti ga o primitku u skladu s odredbama ove Glave

5. po nalogu stranke obavljati poslove distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja radi sklapanja ugovore o osiguranju ili ugovora o reosiguranju u skladu sa zahtjevom stranke s obzirom na osigurateljno pokriće, pri čemu ta obveza može biti ograničena samo na određene usluge distribucije osiguranja, odnosno distribucije reosiguranja

6. provjeriti sadržaj police osiguranja, odnosno ugovora o reosiguranju

7. uručiti ugovaratelju osiguranja i ugovaratelju reosiguranja policu osiguranja, odnosno ugovor o reosiguranju te druge akte koji se predaju ugovaratelju osiguranja u skladu s odredbama ovoga Zakona, a u vezi s ugovorom o osiguranju, odnosno reosiguranju

8. pružati pomoć ugovaratelju osiguranja, ugovaratelju reosiguranja, odnosno osiguraniku pri izvršavanju prava i obveza iz ugovora o osiguranju za vrijeme trajanja ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju, i to i prije i nakon nastupanja osiguranog slučaja te se ponajprije brinuti da ugovaratelj osiguranja, ugovaratelj reosiguranja, odnosno osiguranik poduzme sve pravne radnje koje su bitne za očuvanje, odnosno realizaciju prava na temelju ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju u rokovima određenim za poduzimanje tih pravnih radnji

9. stalno provjeravati ugovore o osiguranju, odnosno reosiguranju koje je ugovaratelj osiguranja, odnosno reosiguranja sklopio na temelju njegove distribucije te izraditi prijedloge za izmjenu ovih ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju radi što bolje zaštite kada je potrebno.

(6) Na posrednike se na odgovarajući način primjenjuju i propisi Republike Hrvatske koji se odnose na obvezu čuvanja poslovne tajne, zaštitu potrošača te propisi kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma.

(7) Distributeri osiguranja i distributeri reosiguranja smiju za obavljanje poslova distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja koristiti samo usluge posrednika ili sporednog posrednika u osiguranju iz članka 401. ovoga Zakona i to samo za distribuciju onih vrsta osiguranja za koje su upisani u registar Agencije ili notificirani za rad na području Republike Hrvatske .

(8) Posrednik u osiguranju ne smije biti u istom ugovoru o osiguranju ili ugovoru o reosiguranju i stranka i distributer osiguranja osim ako može dokazati da je osiguraniku pružio sve informacije u svezi s ugovorom o osiguranju koji se na njega odnosi i da ga je upoznao sa svim pravima iz ugovora o osiguranju koji se odnosi na osiguranika, a u slučaju kada posrednik u osiguranju u istom ugovoru o osiguranju nastupa u svojstvu distributera i stranke iz ugovora o osiguranju, dužan je osiguranika upoznati sa činjenicom da u istom ugovoru o osiguranju nastupa u svojstvu posrednika u osiguranju, naznačiti kako u pogledu ugovora o osiguranju ostvaruje pravo na proviziju, a što osiguranik prije sklapanja ugovora o osiguranju mora potvrditi pisanim putem odnosno dati svoj pristanak.“.

Članak 86.

Naslov iznad članka i članak 404. mijenjaju se i glase:

„Obveze društva za osiguranje i društva za reosiguranje

Članak 404.

(1) Društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje ne smiju omogućiti da poslove distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja obavljaju druge osobe osim osoba iz članka 401. ovoga Zakona.

(2) Društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje dužni su odobravati, provoditi i redovito preispitivati svoje unutarnje politike i odgovarajuće unutarnje postupke kako bi se osiguralo poštivanje uvjeta stručnosti i primjerenosti iz članaka 422. i 423. ovoga Zakona.

(3) Društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje dužni su ustrojiti funkciju za praćenje i kontrolu distribucije osiguranja i reosiguranja koja će osigurati pravilno provođenje odobrenih politika i postupaka i imenovati nositelja te funkcije koji će ispunjavati uvjete iz članaka 422. i 423. ovoga Zakona i o nositelju te funkcije obavijestiti Agenciju u skladu s pravilnikom iz članka 201. ovoga Zakona.

(4) Društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje uspostavljaju, održavaju i redovito ažuriraju evidencije svih relevantnih dokumenata u pogledu primjene i provjere uvjeta stručnosti i primjerenosti iz članaka 422. i 423. ovoga Zakona.“.

Članak 87.

Naslov iznad članka i članak 405. mijenjaju se i glase:

„Obrt za zastupanje u osiguranju i obrt za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju

Članak 405.

(1) Obrt za zastupanje u osiguranju je samostalno i trajno obavljanje djelatnosti distribucije osiguranja u ime i za račun društva za osiguranje u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Obrt za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju je samostalno i trajno obavljanje djelatnosti distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja u ime i za račun stranke u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(3) Obrt iz stavaka 1. i 2. ovoga članka osniva se u skladu s odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje osnivanje obrta.

(4) Obrtnik zastupnik u osiguranju je fizička osoba, vlasnik obrta za zastupanje u osiguranju s prebivalištem ili boravištem u Republici Hrvatskoj koji je upisan u registar Agencije, a zastupa jedno ili više društava za osiguranje.

(5) Obrtnik broker u osiguranju i/ili reosiguranju je fizička osoba, vlasnik obrta za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju s prebivalištem ili boravištem u Republici Hrvatskoj koji je upisan u registar Agencije, a koji po nalogu stranke obavlja djelatnost distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja.

(6) Obrtnik, koji nije zastupnik u osiguranju iz stavka 4. ovoga članka, mora, u skladu s odredbama zakona kojem se uređuje obrt, imati zaposlenog poslovođu koji je zastupnik u osiguranju upisan u registar Agencije, a obrtnik, koji nije broker u osiguranju i/ili reosiguranju iz stavka 5. ovoga članka, mora imati zaposlenog poslovođu koji je broker u osiguranju i/ili reosiguranju upisan u registar Agencije.

(7) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na društvo za zastupanje u osiguranju primjenjuju se i na obrtnika zastupnika u osiguranju.

(8) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju primjenjuju se i na obrtnika brokera u osiguranju i/ili reosiguranju.“.

Članak 88.

Naslov iznad članka i članak 406. mijenjaju i glase:

„Društvo za zastupanje u osiguranju i društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju

Članak 406.

(1) Društvo za zastupanje u osiguranju je pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja u ime i za račun jednog ili više društava za osiguranje obavlja poslove distribucije osiguranja i upisana je u registar Agencije na temelju dozvole Agencije za obavljanje poslova distribucije osiguranja.

(2) Društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju je pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja po nalogu stranke obavlja poslove distribucije osiguranja i/ili

distribucije reosiguranja i upisana je u registar Agencije na temelju dozvole Agencije za obavljanje poslova distribucije osiguranja ili na temelju dozvole Agencije za obavljanje poslova distribucije reosiguranja.

(3) Društva iz stavka 1. i 2. ovoga članka mogu se osnovati kao dioničko društvo, društvo s ograničenom odgovornošću ili kao jednostavno društvo s ograničenom odgovornošću prema zakonu koji uređuje trgovačka društva.“.

Članak 89.

Naslov iznad članka i članak 407. mijenjaju se i glase:

„Posebne odredbe za kreditne institucije, investicijska društva, HP – Hrvatsku poštu d.d. i Financijsku agenciju

Članak 407.

(1) Kreditne institucije, investicijska društva, HP – Hrvatska pošta d.d. i Financijska agencija ovlaštene su obavljati poslove distribucije osiguranja na temelju dozvole za obavljanje poslova distribucije osiguranja isključivo u ime i za račun društva za osiguranje ili distribuciju osiguranja isključivo po nalogu stranke u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Kreditne institucije ovlaštene su obavljati poslove distribucije osiguranja ako za obavljanje tih poslova imaju suglasnost Agencije i odobrenje Hrvatske narodne banke.

(3) Kreditne institucije podnose Agenciji zahtjev za izdavanje suglasnosti, a ostali posrednici iz ovoga članka zahtjev za izdavanje dozvole za obavljanje poslova distribucije osiguranja, u kojem navode da bi distribuciju osiguranja obavljale u ime i za račun društva za osiguranje ili da bi distribuciju osiguranja obavljale po nalogu stranke i uz taj zahtjev dostavljaju dokaze propisane člankom 412. ovoga Zakona.

(4) O ukidanju suglasnosti kreditnoj instituciji za obavljanje poslova distribucije osiguranja odnosno prestanku postojanja uvjeta propisanih ovim Zakonom za obavljanje poslova distribucije osiguranja Agencija će bez odgađanja obavijestiti Hrvatsku narodnu banku koja će bez odgađanja ukinuti odobrenje kreditnoj instituciji za obavljanje poslova distribucije osiguranja.

(5) Agencija će o zahtjevu za izdavanje suglasnosti i dozvole iz stavka 3. ovoga članka odlučiti u roku od 60 dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva.

(6) Ako posrednici iz ovoga članka umjesto u ime i za račun društva za osiguranje žele promijeniti način obavljanja poslova distribucije osiguranja i raditi po nalogu stranke ili obratno, moraju podnijeti zahtjev Agenciji zajedno s popisom svih zaposlenika koji obavljaju poslove distribucije osiguranja u skladu s člankom 412. stavkom 2. ovoga Zakona.

(7) Posrednici iz ovoga članka mogu zastupati jedno ili više društava za osiguranje u obavljanju poslova distribucije osiguranja.“.

Članak 90.

Naslov iznad članka i članak 408. mijenjaju se i glase:

„Sporedni posrednik u osiguranju

Članak 408.

(1) Sporedni posrednik u osiguranju koji je pravna osoba smije obavljati poslove distribucije osiguranja samo ako je upisan u registar Agencije za obavljanje poslova distribucije osiguranja.

(2) Sporedni posrednik u osiguranju koji je fizička osoba i upisan je u registar sporednih posrednika Agencije smije obavljati poslove distribucije osiguranja samo na temelju ugovora o radu, odnosno drugog ugovornog odnosa sklopljenog s pravnom osobom iz stavka 1. ovoga članka.“.

Članak 91.

Naslov iznad članka i članak 409. mijenjaju se i glase:

„Pripajanje i spajanje

Članak 409.

(1) Društvo za zastupanje u osiguranju dužno je prije pripajanja i o izvršenom upisu u sudski registar pripajanja drugog društva za zastupanje u osiguranju, o tome obavijestiti Agenciju kako je to propisano pravilnikom iz članka 201. ovoga Zakona.

(2) Društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju dužno je prije pripajanja i o izvršenom upisu pripajanja drugog društva za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju o tome pisano obavijestiti Agenciju u skladu s pravilnikom Agencije iz članka 201. ovoga Zakona.

(3) Kada se društva za zastupanje u osiguranju namjeravaju spojiti i kada se društva za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju namjeravaju spojiti moraju prije spajanja od Agencije dobiti dozvolu za novo društvo koje će nastati njihovim spajanjem.“.

Članak 92.

Naslov iznad članka i članak 410. mijenjaju se i glase:

„Upis u registar

Članak 410.

(1) Agencija vodi javni registar pravnih i fizičkih osoba koje u skladu s odredbama ovoga Zakona imaju pravo na području Republike Hrvatske obavljati poslove distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja.

(2) Posrednici i sporedni posrednici u osiguranju upisuju se u registar Agencije pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i ovlašteni su obavljati poslove distribucije osiguranja odnosno distribucije reosiguranja dok su upisani u registar Agencije.

(3) Registar iz stavka 1. ovoga članka Agencija vodi na svojoj internetskoj stranici, uspostavljen kao jedinstveno informativno mjesto koje omogućuje brz i jednostavan javni pristup informacijama iz registra, koje se prikupljaju elektroničkim putem i ažuriraju te sadrži identifikacijske podatke nadležnih tijela matične države članice.

(4) Svaki posrednik i sporedni posrednik u osiguranju dužan je bez odgađanja, pisanim putem obavijestiti Agenciju o izmijeni ili prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je upisan u registar.

(5) Distributeri osiguranja, distributeri reosiguranja i udruženja društava za osiguranje i društava za reosiguranje koji imaju ovlaštenje Agencije mogu sudjelovati pri upisu podataka u registar o fizičkim i pravnim osobama iz stavka 1. ovoga članka, kao i pri upisu podataka o njihovom ispunjavanju uvjeta stručnosti i primjerenosti u skladu s pravilnikom Agencije iz članka 412. ovoga Zakona.

(6) Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ili društvo za zastupanje u osiguranju ili društvo za brokerske poslove u osiguranju i reosiguranju upisat će u registar podatke iz stavka 5. ovoga članka o posredniku u osiguranju ili reosiguranju ili sporednom posredniku u osiguranju koji za njega obavlja poslove distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja u skladu s člankom 403. stavkom 2. ovoga Zakona.

(7) Društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje i njihovi zaposlenici ne upisuju se u registar Agencije iz ove Glave.

(8) Posrednik i sporedni posrednik nije obvezan upisati podatke u registar o svim svojim zaposlenicima uključenim u poslovima distribucije osiguranja ili reosiguranja već samo o onim koji su izravno odgovorni za distribuciju osiguranja ili distribuciju reosiguranja.

(9) Agencija nadzire upis podataka i redovito provjerava podatke u registru iz ovoga članka.“.

Članak 93.

Naslov iznad članka i članak 411. mijenjaju se i glase:

„Registar Agencije

Članak 411.

(1) Agencija vodi registar posrednika i sporednih posrednika u osiguranju i to:

1. zastupnika u osiguranju

2. obrtnika zastupnika u osiguranju

3. društava za zastupanje u osiguranju

4. brokera u osiguranju i/ili u reosiguranju

5. obrtnika brokera u osiguranju i/ili u reosiguranju

6. društava za brokerske poslove u osiguranju i/ili u reosiguranju

7. kreditnih institucija koje obavljaju distribuciju osiguranja isključivo za društva za osiguranje ili distribuciju osiguranja isključivo po nalogu stranke

8. investicijskih društava koja obavljaju distribuciju osiguranja isključivo za društva za osiguranje ili distribuciju osiguranja isključivo po nalogu stranke

9. HP – Hrvatske pošte d.d. kada obavlja poslove distribucije osiguranja isključivo za društva za osiguranje ili distribuciju osiguranja po nalogu stranke

10. Financijske agencije kada obavlja poslove distribucije osiguranja isključivo za društva za osiguranje ili distribuciju osiguranja isključivo po nalogu stranke

11. sporednih posrednika u osiguranju fizičkih osoba

12. sporednih posrednika turističkih agencija koje obavljaju poslove distribucije osiguranja uz osnovnu djelatnost

13. drugih sporednih posrednika koji obavljaju poslove distribucije osiguranja uz osnovnu djelatnost.

(2) Registar osoba iz stavka 1. ovoga članka sadržava za svaku pojedinu osobu iz stavka 1. ovoga članka sljedeće:

1. registarski broj

2. ime i prezime/naziv

3. osobni identifikacijski broj OIB

4. adresu/sjedište/glavno sjedište/glavno mjesto poslovanja

5. kategoriju posrednika ili sporednog posrednika u osiguranju

6. podatke o odgovornim osobama koje upravljaju distributerom osiguranja ili reosiguranja ili koje su odgovorne za distribuciju osiguranja ili distribuciju reosiguranja

7. vrstu osiguranja ili reosiguranja koju distribuira

8. datum upisa u registar

9. naziv društva za osiguranje ili reosiguranje koje zastupa

10. državu članicu ili države članice u kojoj namjerava poslovati ili posluje na temelju slobode pružanja usluga ili slobode poslovnog nastana.“.

Članak 94.

Naslov iznad članka i članak 412. mijenjaju se i glase:

„Uvjeti za upis u registar

Članak 412.

(1) Agencija upisuje pravnu osobu u registar posrednika i sporednih posrednika u osiguranju na temelju izdane dozvole za obavljanje poslova distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja i primljene obavijesti o upisu te pravne osobe u sudski registar.

(2) Zahtjev za izdavanje dozvole za obavljanje poslova distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja iz stavka 1. ovoga članka Agenciji podnosi osnivač distributera koji je pravna osoba u osnivanju ili odgovorna osoba pravne osobe koja namjerava obavljati poslove ,distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja, a zahtjev mora sadržavati:

1. navedenu kategoriju posrednika ili sporednog posrednika u osiguranju u kojoj namjerava obavljati poslove distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja i kada je to primjenjivo, navod hoće li obavljati poslove distribucije osiguranja u ime i za račun društva za osiguranje ili po nalogu stranke

2. podatke o osobi koja će biti odgovorna osoba u tom posredniku ili sporednom posredniku za obavljanje poslova distribucije osiguranja odnosno distribucije reosiguranja, a upisana je u registar posrednika i sporednih posrednika Agencije za obavljanje poslova distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja u onim vrstama osiguranja za koje će distribuciju obavljati taj posrednik ili sporedni posrednik

3. podatke o identitetu dioničara ili članova posrednika odnosno sporednog posrednika, bilo da se radi o fizičkim ili pravnim osobama, koji imaju vlasnički udio u temeljnom kapitalu posrednika odnosno sporednog posrednika koji premašuje 10% visine tih udjela

4. podatke o identitetu osoba (ime, prezime, adresu prebivališta, osobni identifikacijski broj OIB fizičke osobe ili tvrtku, sjedište, osobni identifikacijski broj OIB pravne osobe) koje su u uskoj povezanosti s tim posrednikom ili sporednim posrednikom u osiguranju

5. očitovanje iz kojeg proizlazi da ti udjeli ili uska povezanost nisu prepreka učinkovitom izvršavanju nadzornih ovlasti Agencije.

(3) Agencija će upisati fizičku osobu u registar posrednika i registar sporednih posrednika u osiguranju nakon položenog ispita kojim se provjeravaju stručna znanja potrebna za obavljanje poslova distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja.

(4) Fizička osoba može pristupiti ispitu kojim se provjeravaju stručna znanja iz stavka 3. ovoga članka na temelju prijave koju podnosi Agenciji, a koja sadržava:

1. navod o kategoriji posrednika ili sporednog posrednika u osiguranju u kojoj namjerava obavljati poslove distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja odnosno hoće li poslove distribucije osiguranja obavljati u ime i za račun društva za osiguranje kao zastupnik u osiguranju ili po nalogu stranke kao broker u osiguranju ili reosiguranju

2. dokaze o posjedovanju najmanje srednje stručne spreme

3. potvrdu iz kaznene evidencije o ispunjavanju uvjeta primjerenosti iz članka 423. ovoga Zakona, a kad to nije primjenjivo, prilaže se izjava osobe o ispunjavanju uvjeta primjerenosti iz članka 423. ovoga Zakona

4. podatke o identitetu osoba (ime, prezime, adresu prebivališta, osobni identifikacijski broj fizičke osobe ili tvrtku, sjedište, osobni identifikacijski broj pravne osobe) koje su u uskoj povezanosti s podnositeljem prijave

5. očitovanje je li uska povezanost iz točke 4. ovoga stavka prepreka obavljanju poslova distribucije i učinkovitom izvršavanju nadzornih ovlasti Agencije.

(5) Iznimno od stavka 3. ovoga članka Agencija će upisati u registar posrednika ili sporednog posrednika u osiguranju iz druge države članice, bez prethodne provjere stručnog znanja, na temelju njegovog zahtjeva uz koji je priložena potvrda da je upisan u registar distributera druge države članice i uz dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Agencija će najkasnije u roku od tri mjeseca upisati u registar posrednika i sporednog posrednika u osiguranju fizičku i pravnu osobu koja je ispunila uvjete propisane ovim člankom.

(7) Svaki posrednik i sporedni posrednik u osiguranju dužan je pisano i bez odgađanja obavijestiti Agenciju o promjenama njegovih podataka koji se upisuju u registar, o prestanku uvjeta na temelju kojih su upisani u registar iz ovoga članka i o visini osigurane odgovornosti iz članka 424. ovoga Zakona.

(8) Upis podataka o posrednicima i sporednim posrednicima u registar obavlja se putem interneta na temelju obrasca koji je objavljen na internetskoj stranici Agencije i u skladu s pravilnikom Agencije iz članka 428. točke 1. ovoga Zakona.

(9) Smatra se da je fizička osoba koja je uspješno položila ispit kojim se provjeravaju stručna znanja iz stavka 3. ovoga članka ispunila uvjet iz članka 422. stavka 4. ovoga Zakona za godinu koja se računa od dana upisa te osobe u registar

(10) Agencija je ovlaštena podatke o pravomoćnoj osuđivanosti posrednika i sporednog posrednika u osiguranju pribaviti od ministarstva nadležnog za pravosuđe u Republici Hrvatskoj ili iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija.“.

Članak 95.

Naslov iznad članka i članak 413. mijenjaju se i glase:

„Odbijanje zahtjeva i brisanje iz registra

Članak 413.

(1) Agencija će donijeti rješenje kojim se odbija zahtjev za izdavanje dozvole iz članka 412. ovoga Zakona:

1. ako nisu ispunjeni uvjeti propisani člankom 412. ovoga Zakonom

2. ako zakoni i drugi propisi treće države koji se odnose na jednu ili više fizičkih ili pravnih osoba s kojima je posrednik u uskoj povezanosti ili poteškoće u provođenju tih zakona i drugih propisa onemogućavaju učinkovito izvršavanje nadzornih ovlasti Agencije

3. ako iz zahtjeva za izdavanje dozvole za obavljanje poslova distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja proizlazi da nisu ispunjeni drugi uvjeti za izdavanje dozvole.

(2) Agencija će ukinuti dozvolu za obavljanje poslova distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja i brisati iz registra posrednika i sporednog posrednika u osiguranju u sljedećim slučajevima:

1. ako nakon provedene obnove postupka utvrdi da je dozvola izdana na temelju neistinitih ili netočnih podataka ili izjava bitnih za donošenje tog rješenja

2. ako pravna osoba iz članka 401. ovoga Zakona učestalo krši odredbe Glave XXIII ovoga Zakona

3. ako pravna osoba iz članka 401. ovoga Zakona nema osiguranu odgovornost u skladu s člankom 424. ovoga Zakona

4. ako pravna osoba iz članka 401. ovoga Zakona učestalo krši obveze pravodobnog i potpunog izvještavanja Agencije određene ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju njega

5. ako pravna osoba iz članka 401. ovoga Zakona ne izvršava rješenja Agencije o otklanjanju nezakonitosti i nepravilnosti u zadanom roku

6. ako pravna osoba iz članka 401. ovoga Zakona obavlja poslove za koje nije ovlaštena

7. ako su prestali postojati uvjeti iz članka 412. ovoga Zakona

8. ako pravna osoba iz članka 401. ovoga Zakona ne ispunjava mjere zaštite interesa stranaka propisane ovim Zakonom

9. ako pravna osoba iz članka 401. ovoga Zakona ometa nadzor ili ne postupa po rješenju Agencije.

(3) Dozvola za obavljanje poslova distribucije u osiguranju i/ili reosiguranju prestaje važiti**,** a Agencija briše pravnu osobu iz članka 401. ovoga Zakona iz registra distributera:

1. ako pravna osoba iz članka 401. ovoga Zakona ne počne poslovati u roku od šest mjeseci od izdavanja dozvole

2. ako pravna osoba iz članka 401. ovoga Zakona ne obavlja poslove distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja dulje od 12 mjeseci

3. ako pravna osoba iz članka 401. ovoga Zakona donese odluku o prestanku poslovanja

4. po sili zakona, otvaranjem postupka likvidacije, predstečajne nagodbe, predstečajnog ili stečajnog postupka nad pravnom osobom iz članka 401. ovoga Zakona

5. po sili zakona, dovršetkom statusne promjene zbog koje je pravna osoba iz članka 401. ovoga Zakona prestala postojati.

(4) O nastupanju okolnosti iz stavka 3. ovoga članka pravna osoba iz članka 401. ovoga Zakona dužna je bez odgađanja pisano obavijestiti Agenciju.

(5) Ako nastupi razlog iz stavka 3. točaka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona, Agencija će donijeti rješenje kojim će utvrditi da je prestala važiti dozvola posredniku i sporednom posredniku u osiguranju za obavljanje poslova distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja.

(6) U slučajevima iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, kao i slučajevima kada posrednik i sporedni posrednik u osiguranju više ne ispunjava uvjete za upis u registre propisane ovim zakonom, Agencija će brisati posrednika i sporednog posrednika u osiguranju iz registra te o tom brisanju obavijestiti državu članicu domaćina u kojoj je obavljao poslove distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja.

(7) Agencija će rješenjem brisati iz registra kreditnu instituciju ako je ispunjen uvjet iz stavka 3. ovoga članka ili na temelju obavijesti Hrvatske narodne banke ili kreditne institucije o prestanku važenja odobrenja Hrvatske narodne banke za obavljanje poslova distribucije osiguranja ili distribucije osiguranja ili reosiguranja.

(8) Agencija će o brisanju pravne osobe iz članka 401. ovoga Zakona koja obavlja poslove distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja u drugim državama članicama obavijestiti državu članicu domaćina.

(9) Protiv rješenja donesenog na temelju odredbi ovoga članka, podnositelj zahtjeva ili posrednik i sporedni posrednik te posrednike iz stavka 7. ovoga članka u osiguranju ima pravo podnijeti tužbu nadležnom sudu.

(10) Agencija će brisati iz registra fizičku osobu iz članka 412. stavka 3. ovoga Zakona:

1. ako je u prijavi za pristup provjeri stručnih znanja navela ili dostavila neistinite podatke

2. ako ne ispunjava uvjete stručnog osposobljavanja i usavršavanja propisane člankom 422. ovoga Zakona

3. ako su prestali postojati uvjeti iz članka 423. ovoga Zakona

4. ako krši odredbe ovoga Zakona ili ometa nadzor ili ne postupa po rješenju Agencije.

(11) Agencija će donijeti rješenje o brisanju fizičke osobe iz registra ako utvrdi nastupanje razloga iz stavka 10. točaka 1., 3. ili 4. ovoga članka.

(12) Fizička osoba koju je Agencija brisala iz registra, u skladu sa stavkom 11. ovoga članka, ne može prije isteka tri godine od dana pravomoćnosti rješenja o brisanju iz registra podnijeti prijavu iz članka 412. stavka 4. ovoga Zakona.

(13) Agencija će ponovno upisati u registar fizičku osobu, koju je brisala iz registra posrednika ili registra sporednih posrednika u osiguranju zbog primjene stavka 10. točke 2. ovoga članka, ako ta osoba podnese Agenciji u roku od jedne godine od brisanja iz registra, prijavu za ponovni upis u registar i dostavi dokaze da ispunjava uvjete iz članka 412. stavka

4. točke 3. ovoga Zakona i da za tu godinu ispunjava uvjet iz članka 422. stavka 2. ovoga Zakona.

(14) Ako Agencija utvrdi da je prijava za ponovni upis u registar osnovana, upisat će fizičku osobu u registar u roku od 30 dana od dana primitka uredne prijave, a u suprotnom će donijeti rješenje kojim će odbiti upis u registar.

(15) Nakon isteka roka od godine dana od brisanja iz registra, zbog primjene stavka 10. točke 2. ovoga članka, fizička osoba može podnijeti prijavu za polaganje ispita u skladu s člankom 412. stavak 2. ovoga Zakona, a radi ispunjenja uvjeta za ponovni upis u registar posrednika odnosno registar sporednih posrednika u osiguranju.“.

Članak 96.

Naslov iznad članka i članak 414. mijenjaju se i glase:

„EIOPA-ini registri

Članak 414.

(1) EIOPA uspostavlja, objavljuje na svojoj internetskoj stranici i ažurira jedinstveni elektronički registar s evidencijama notificiranih posrednika te sporednih posrednika u osiguranju koji imaju namjeru poslovati prekogranično u skladu s odredbama ovoga Zakona i sadržava i poveznice na internetsku stranicu Agencije i nadležnih tijela svake države članice, a s tih mu se internetskih stranica može i pristupiti.

(2) Agencija će EIOPA-i bez odlaganja dostaviti relevantne informacije kako bi joj omogućila da ispuni svoju obvezu iz stavka 1. ovoga članka.“.

Članak 97.

Naslov POGLAVLJA III. iznad članka 415. briše se.

Naslov iznad članka i članak 415. mijenjaju se i glase:

„Posebne odredbe za obavljanje poslova distribucije osiguranja na stanicama za tehnički pregled vozila

Članak 415.

(1) Stanica za tehnički pregled vozila je mjesto gdje se obavlja djelatnost od općeg interesa, kako je propisano zakonom koji uređuje sigurnost prometa na cestama.

(2) Poslove distribucije osiguranja u stanicama za tehnički pregled vozila smije obavljati obrtnik zastupnik u osiguranju, društvo za zastupanje u osiguranju, obrtnik broker u osiguranju te društvo za brokerske poslove u osiguranju koji obavljaju poslove distribucije osiguranja i upisani su u registar Agencije.

(3) Društvo za zastupanje u osiguranju ili obrtnik zastupnik u osiguranju na stanici za tehnički pregled vozila mora obavljati poslove distribucije osiguranja za sva zainteresirana društva za osiguranje.

(4) Društvo za zastupanje u osiguranju ili obrtnik zastupnik u osiguranju na stanici za tehnički pregled vozila može obavljati poslove distribucije osiguranja za neživotna osiguranja iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona.“.

Članak 98.

Iznad članka 416. dodaje se naslov POGLAVLJA III. koji glasi:

„*SLOBODA PRUŽANJA USLUGA I SLOBODA POSLOVNOG NASTANA“*

Naslov iznad članka i članak 416. mijenjaju i glase:

Ostvarivanje slobode pružanja usluga

Članak 416.

(1) Svaki posrednik te sporedni posrednik u osiguranju koji namjerava po prvi put poslovati na području druge države članice na temelju slobode pružanja usluga, dužan je dostaviti Agenciji sljedeće podatke:

1. ime, prezime, prebivalište/boravište, OIB za fizičku osobu te tvrtku, sjedište, OIB tvrtke i, prema potrebi, registarski broj iz registra posrednika

2. državu članicu ili države članice u kojoj posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju namjerava poslovati

3. kategoriju posrednika i, prema potrebi, tvrtku društva za osiguranje ili reosiguranje koje zastupa i

4. prema potrebi, relevantne vrste osiguranja odnosno reosiguranja u kojima posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju namjerava poslovati.

(2) U roku od mjesec dana od zaprimanja podataka iz stavka 1. ovoga članka Agencija te podatke prosljeđuje nadležnom tijelu države članice domaćina, koje bez odlaganja potvrđuje njihov primitak.

(3) Agencija pisanim putem obavještava posrednika ili sporednog posrednika u osiguranju da je nadležno tijelo države članice domaćina zaprimilo podatke iz stavka 1. ovoga članka i da posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju može započeti s poslom u državi članici domaćinu.

(4) Prema potrebi, Agencija istodobno obavještava posrednika ili sporednog posrednika u osiguranju o činjenici da je informacija koja se odnosi na zakonske odredbe iz članka 425. ovoga Zakona koje se primjenjuju u državi članici domaćinu dostupna putem internetske stranice nadzornog tijela domaćina i da posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju mora poštivati te odredbe kako bi mogao započeti poslovanje u državi članici domaćinu.

(5) U slučaju izmjene podataka proslijeđenih u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju je dužan obavijestiti o toj izmjeni Agenciju barem jedan mjesec prije provođenja izmjene, a Agencija će o toj izmjeni obavijestiti nadležno tijelo

države članice domaćina čim je to izvedivo, a najkasnije jedan mjesec od datuma na koji je Agencija zaprimila podatke.

(6) Kada je Agencija nadležno tijelo države članice domaćina kod ostvarivanja slobode pružanja usluga od strane posrednika te sporednog posrednika u osiguranju iz druge države članice, Agencija postupa na istovjetan način kako je propisano za nadležno nadzorno tijelo države članice domaćina u ovome članku.“.

Članak 99.

Naslov iznad članka i članak 417. mijenjaju se i glase:

„Povreda obveza pri korištenju slobode pružanja usluga

Članak 417.

(1) Ako Agencija ima razloga smatrati da posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju iz druge države članice koji posluje na području Republike Hrvatske na temelju slobode pružanja usluga ne postupa u skladu s odredbama ovoga Zakona koje se na njega primjenjuju, o istome obavještava nadležno tijelo matične države članice.

(2) Kada je Agencija nadležno tijelo matične države članice i zaprimi informacije od strane nadležnog tijela druge države članice domaćina iz stavka 1. ovoga članka dužna je ocijeniti zaprimljene informacije te prema potrebi i što je moguće prije poduzeti odgovarajuće mjere radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti u skladu s odredbama ovoga Zakona i o poduzetim mjerama obavijestiti nadležno tijelo države članice domaćina u primjerenom roku.

(3) Ako se, unatoč mjerama koje je poduzelo nadležno tijelo matične države članice ili zbog toga što se te mjere pokažu nedovoljnima ili manjkavima, posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju iz druge države članice nastavi ponašati tako da očito nanosi veliku štetu interesima potrošača na području Republike Hrvatske ili urednom funkcioniranju tržišta osiguranja i reosiguranja, Agencija može, nakon što je obavijestila nadležno tijelo matične države članice, poduzeti odgovarajuće mjere kako bi spriječila daljnje nezakonitosti i nepravilnosti, uključujući, samo ako je to nužno, sprečavanje posrednika ili sporednog posrednika iz druge države članice da nastavi sklapati nove poslove na području Republike Hrvatske.

(4) Agencija može predmet dodatno uputiti EIOPA-i te zahtijevati njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010, a EIOPA u tom slučaju može djelovati u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene tim člankom.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Agencija kao nadležno tijelo države članice domaćina može poduzeti odgovarajuće mjere radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti koje su počinjene na području Republike Hrvatske, kada je potrebno odmah djelovati kako bi se zaštitila prava potrošača, a ta ovlast uključuje mogućnost Agencije da izda mjeru kojom će zabraniti posredniku te sporednom posredniku u osiguranju da sklapa nove poslove na području Republike Hrvatske.

(6) Obrazloženu odluku o nadzornim mjerama iz stavaka 3. i 5. ovoga članka, koje Agencija donese, kao nadležno tijelo države članice domaćina dostavlja posredniku ili sporednom

posredniku u osiguranju na kojeg se predmetna mjera odnosi i o njoj bez odgađanja obavještava nadležno tijelo matične države članice, EIOPA-u i Europsku komisiju.“.

Članak 100.

Naslov POGLAVLJA IV. iznad članka 418. briše se.

Naslov iznad članka i članak 418. mijenjaju se i glase:

„Izvršavanje slobode poslovnog nastana

Članak 418.

(1) Svaki posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju koji namjerava obavljati poslove distribucije osiguranja na temelju prava poslovnog nastana osnivanjem podružnice ili stalne prisutnosti na državnom području druge države članice dužan je o tome obavijestiti Agenciju i dostaviti sljedeće podatke:

1. ime, prezime, prebivalište/boravište, OIB za fizičku osobu te tvrtku, sjedište, OIB tvrtke i, prema potrebi, registarski broj iz registra posrednika

2. državu članicu na čijem državnom području posrednik namjerava osnivati podružnicu ili uspostaviti stalnu prisutnost

3. kategoriju posrednika i, prema potrebi, naziv društva za osiguranje ili reosiguranje koje zastupa

4. prema potrebi, relevantne vrste osiguranja

5. adresu u Republici Hrvatskoj na kojoj se mogu dobiti dokumenti

6. ime osobe odgovorne za upravljanje podružnicom ili stalnom prisutnošću.

(2) Svaka trajna prisutnost posrednika na području Republike Hrvatske koja je istovjetna podružnici tretira se na isti način kao podružnica, osim ako posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju u skladu s propisima ne uspostavi tu trajnu prisutnost u nekom drugom pravnom obliku.

(3) Ako Agencija, kao nadležno tijelo matične države članice nema razloga smatrati organizacijsku strukturu ili financijsku situaciju posrednika ili sporednog posrednika u osiguranju neodgovarajućom, uzimajući u obzir predviđene poslove distribucije, u roku od mjesec dana od zaprimanja podataka iz stavka 1. ovoga članka o tome obavještava nadležno tijelo države članice domaćina koje bez odlaganja potvrđuje primitak te obavijesti, a Agencija pisanim putem obavještava posrednika ili sporednog posrednika u osiguranju da je nadležno tijelo države članice domaćina zaprimilo podatke.

(4) Kada je Agencija nadležno tijelo države članice domaćina dužna je, u roku od mjesec dana od primitka obavijesti nadležnog nadzornog tijela matične države članice o izvršavanju slobode poslovnog nastana, dostaviti istome obavijest o internetskoj stranici Agencije na kojoj se nalaze pravila općeg dobra iz članka 425. ovoga Zakona, a nadležno tijelo matične države članice prosljeđuje posredniku i sporednom posredniku u osiguranju tu informaciju i

obavještava ga da može započeti poslovanje na području Republike Hrvatske pod uvjetom da poštuje te zakonske odredbe.

(5) Ako posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju iz druge države članice nije zaprimio obavijest u roku iz stavka 4. ovoga članka može osnovati podružnicu na području Republike Hrvatske i započeti poslovanje.

(6) Ako Agencija, kao nadležno tijelo matične države članice smatra organizacijsku strukturu ili financijsku situaciju posrednika ili sporednog posrednika u osiguranju neodgovarajućom uzimajući u obzir predviđene poslove distribucije, u roku od mjesec dana od primanja podataka iz stavka 1. ovoga članka o tome je dužna donijeti obrazloženo rješenje kojim će odbiti prosljeđivanje obavijesti nadležnom nadzornom tijelu države domaćina i s uputom o pravnom lijeku dostaviti ga posredniku ili sporednom posrednika u osiguranju.

(7) U slučaju promjene podataka dostavljenih u skladu sa stavkom 1. ovoga članka posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju o tome obavještava Agenciju najmanje mjesec dana prije nego je promjena nastupila, a Agencija će o toj izmjeni obavijestiti nadležno tijelo države članice domaćina čim je to izvedivo, a najkasnije mjesec dana od datuma primitka tih podataka.

(8) Ako Agencija propusti dostaviti podatke iz ovoga članka ili ne postupi u skladu sa svojim obvezama iz ovoga članka ili donese rješenje kojim odbija proslijediti obavijest o izvršavanju slobode poslovnog nastana, posrednik ili sporednim posrednika u osiguranju može podnijeti tužbu nadležnom sudu.“.

Članak 101.

Naslov iznad članka i članak 419. mijenjaju se i glase:

„Podjela nadležnosti između matičnih država članica i država članica domaćina

Članak 419.

(1) Ako se glavno mjesto poslovanja posrednika ili sporednog posrednika u osiguranju iz Republike Hrvatske nalazi u drugoj državi članici, Agencija se može dogovoriti s nadležnim tijelom te druge države članice da ono djeluje kao nadležno tijelo matične države članice u smislu odredbi iz Poglavlja IV., V., VI. i VII. ove Glave, a u slučaju takva dogovora Agencija će bez odgađanja obavijestiti posrednika ili sporednog posrednika u osiguranju i EIOPA-u.

(2) U slučaju kad je glavno mjesto poslovanja posrednika ili sporednog posrednika u osiguranju iz druge države članice u Republici Hrvatskoj, Agencija može zatražiti da se tretira kao nadležno tijelo matične države na istovjetan način kako je opisano u stavku 1. ovoga članka.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka Agencija, kao nadležno tijelo države članice domaćina snosi odgovornost da usluge koje posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju pruža na temelju prava poslovnog nastana na području Republike Hrvatske budu u skladu s obvezama utvrđenima u Poglavljima V. i VI. ove Glave koja se odnose na uvjete informiranja i pravila poslovnog ponašanja, kao i dodatnih uvjeta u pogledu investicijskih proizvoda osiguranja i mjerama koje su usvojene u skladu s time.

(4) Agencija, kao nadležno tijelo države članice domaćina ima pravo ispitati sporazume o poslovnom nastanu i tražiti promjene koje su potrebne kako bi joj omogućile da provodi obveze u skladu s Poglavljima V. i VI. ove Glave koja se odnose na uvjete informiranja i pravila poslovnog ponašanja, kao i dodatnih uvjeta u pogledu investicijskih proizvoda osiguranja i mjere usvojene sukladno tome u pogledu usluga ili aktivnosti koje pruža poslovni nastan na području Republike Hrvatske.“.

Članak 102.

Naslov iznad članka i članak 420. mijenjaju se i glase:

„Povreda obveza pri korištenju slobode poslovnog nastana

Članak 420.

(1) Ako Agencija, kao nadležno tijelo države članice domaćina, utvrdi da posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju ne postupa u skladu s odredbama iz Poglavlja V. i VI. ove Glave koja se odnose na uvjete informiranja i pravila poslovnog ponašanja, kao i dodatnih uvjeta u pogledu investicijskih proizvoda osiguranja, Agencija može poduzeti odgovarajuće mjere.

(2) Ako Agencija, kao nadležno tijelo države članice domaćina ima razloga smatrati da je posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju, koji na temelju prava poslovnog nastana posluje na području Republike Hrvatske, povrijedio bilo koju obvezu propisanu ovim Zakonom i ako Agencija nije odgovorna u skladu s člankom 419. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona, o svojim saznanjima obavještava nadležno tijelo matične države članice koje o poduzetim mjerama obavještava Agenciju.

(3) Kada je Agencija nadležno tijelo matične države članice i zaprimi informaciju da posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju posluje protivno odredbama propisa o distribuciji donesenim u državi članici domaćina koja se odnose na uvjete informiranja i pravila poslovnog ponašanja, kao i dodatnih uvjeta u pogledu investicijskih proizvoda osiguranja Agencija će, prema potrebi i što je moguće prije, poduzeti odgovarajuće mjere radi otklanjanja nezakonitosti i nepravilnosti u skladu s odredbama ovoga Zakona i o poduzetim mjerama obavijestiti nadležno tijelo države članice domaćina.

(4) Ako se, unatoč mjerama koje je poduzelo nadzorno tijelo matične države članice iz stavka 2. ovoga članka ili zbog toga što se te mjere pokažu nedovoljnima ili manjkavima, posrednik ili sporedni posrednik u osiguranju iz druge države članice nastavi ponašati tako da očito nanosi veliku štetu interesima potrošača na području Republike Hrvatske ili urednom funkcioniranju tržišta osiguranja i reosiguranja, Agencija može, nakon što je obavijestila nadležno tijelo matične države članice, poduzeti odgovarajuće mjere kako bi spriječila daljnje nezakonitosti i nepravilnosti, uključujući, samo ako je to nužno, zabraniti posredniku i sporednom posredniku da nastavi sklapati nove poslove na području Republike Hrvatske.

(5) Agencija može predmet uputiti EIOPA-i te zahtijevati njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010. U tom slučaju EIOPA može djelovati u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene tim člankom.

(6) Iznimno od stavaka 2. i 3. ovoga članka, Agencija kao nadležno tijelo država članice domaćina može poduzeti odgovarajuće i nediskriminirajuće mjere kako bi spriječila ili

kaznila nepravilnosti koje su počinjene na području Republike Hrvatske, u situaciji u kojoj je nužno odmah djelovati kako bi se zaštitila prava potrošača kao i u slučaju kada su poduzete mjere u matičnoj državi članici nedostatne ili manjkave, a ta ovlast uključuje mogućnost Agencije da izda mjeru kojom će zabraniti posredniku u osiguranju ili reosiguranju ili sporednom posredniku u osiguranju da sklapa nove poslove unutar području Republike Hrvatske.

(7) Obrazložena odluka s nadzornim mjerama iz ovoga članka, koje Agencija donese, dostavlja se posredniku ili sporednom posredniku u osiguranju i o njoj se bez nepotrebnog odlaganja obavještava nadležno tijelo matične države članice, EIOPA i Europska komisija.“.

Članak 103.

Naslov iznad članka i članak 421. mijenjaju se i glase:

„Ovlasti u odnosu na nacionalne odredbe donesene u interesu općeg dobra

Članak 421.

(1) Agencija je ovlaštena kada je to nužno prema posredniku ili sporednom posredniku u osiguranju iz druge države članice poduzeti odgovarajuće i nediskriminirajuće mjere radi kažnjavanja postupanja protivnog članku 425. ovoga Zakona koje je počinjeno na području Republike Hrvatske, a ima ovlast i izreći mjeru kojom posredniku ili sporednom posredniku u osiguranju sprječava sklapanje novih poslova na području Republike Hrvatske.

(2) Agencija je kao nadležno tijelo države članice domaćina ovlaštena poduzeti odgovarajuće mjere kako bi spriječila distributera osiguranja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici da na području Republike Hrvatske obavlja poslove distribucije osiguranja na temelju slobode pružanja usluga ili, prema potrebi, slobode poslovnog nastana, ako se ta djelatnost potpuno ili uglavnom obavlja na području Republike Hrvatske isključivo u svrhu izbjegavanja zakonskih odredbi koje bi se primjenjivale kada bi taj distributer osiguranja imao stalno boravište ili registrirano sjedište u Republici Hrvatskoj i osim toga, ako njegova djelatnost ozbiljno ugrožava uredno funkcioniranje tržišta osiguranja i reosiguranja u Republici Hrvatskoj s obzirom na zaštitu potrošača.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, Agencija, nakon obavješćivanja nadležnog tijela matične države članice, može u pogledu tog distributera osiguranja poduzeti sve odgovarajuće mjere koje su potrebne kako bi se zaštitila prava stranaka u Republici Hrvatskoj.

(4) Agencija i nadležno tijelo matične države članice mogu uputiti predmet EIOPA-i te zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010, a u tom slučaju EIOPA može djelovati u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene tim člankom u slučaju neslaganja između Agencije i nadležnih tijela matičnih država članica.

(5) Odredbe ovoga Poglavlja primjenjuju se i na društvo za osiguranje koje ima namjeru obavljati ili obavlja poslove distribucije osiguranja za drugo društvo za osiguranje u državi članici domaćina.“.

Članak 104.

Iznad članka 422. dodaje se naslov POGLAVLJA IV. koji glasi:

„*ORGANIZACIJSKI UVJETI*“.

Naslov iznad članka i članak 422. mijenjaju i glase:

„*Stručnost*

Članak 422.

(1) Distributeri osiguranja i zaposlenici društava za osiguranje i distributeri reosiguranja i zaposlenici društava za reosiguranje moraju ispunjavati uvjet stručnosti tako da posjeduju odgovarajuća znanja i sposobnosti kako bi primjereno izvršili svoje zadaće i obavili svoje dužnosti.

(2) Posrednici, zaposlenici društva za osiguranje koji obavljaju poslove distribucije osiguranja za društvo za osiguranje i zaposlenici društva za reosiguranje koji obavljaju poslove distribucije reosiguranja za društvo za reosiguranje kao i zaposlenici posrednika iz registra Agencije, koji obavljaju poslove distribucije osiguranja odnosno distribucije reosiguranja, moraju poštovati uvjete stalnog stručnog osposobljavanja i usavršavanja kako bi se održala odgovarajuća razina učinkovitosti koja odgovara ulozi koju imaju i relevantnom tržištu u trajanju od najmanje 15 sati godišnje, pri čemu se pojedina godina za ispunjavanje uvjeta kontinuirane stručnosti iz ovoga stavka računa za svakog pojedinog posrednika od dana i mjeseca njegova prvog upisa u registar distributera osiguranja odnosno distributera reosiguranja koji vodi Agencija.

(3) Minimalno stručno znanje i uvjete stručnosti prema vrstama osiguranja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka obuhvaća sljedeće:

1. Neživotna osiguranja iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona:

a) minimalno potrebno znanje o uvjetima ponuđenih polica, uključujući dodatne rizike ako su pokriveni tim policama

b) minimalno potrebno znanje o primjenjivim zakonima o distribuciji proizvoda osiguranja, kao što su zakoni o zaštiti potrošača, relevantni zakoni o porezu te relevantni socijalni zakoni i zakoni o radu

c) minimalno potrebno znanje o rješavanju odštetnih zahtjeva

d) minimalno potrebno znanje o rješavanju pritužbi i prigovora

e) minimalno potrebno znanje o procjeni zahtjeva i potreba stranaka

f) minimalno potrebno znanje o tržištu osiguranja

g) minimalno potrebno znanje o standardima poslovne etike i

h) minimalna potrebna financijska stručnost

2. Investicijski proizvodi osiguranja iz članka 7. stavka 3. točke 3. ovoga Zakona:

a) minimalno potrebno znanje o investicijskim proizvodima osiguranja, uključujući uvjete, neto premije i, ako je primjenjivo, zajamčene i nezajamčene naknade

b) minimalno potrebno znanje o prednostima i manama raznih investicijskih opcija za ugovaratelje osiguranja

c) minimalno potrebno znanje o financijskim rizicima za ugovaratelje osiguranja

d) minimalno potrebno znanje o policama koje pokrivaju životne rizike i drugim štednim proizvodima

e) minimalno potrebno znanje o organizaciji mirovinskog sustava i povlasticama koje on nudi

f) minimalno potrebno znanje o primjenjivim zakonima o distribuciji proizvoda osiguranja, kao što su zakoni o zaštiti potrošača i relevantni zakoni o porezu

g) minimalno potrebno znanje o tržištu osiguranja i tržištu štednih proizvoda

h) minimalno potrebno znanje o rješavanju pritužbi i prigovora

i) minimalno potrebno znanje o procjeni zahtjeva i potreba stranaka

j) upravljanje sukobima interesa

k) minimalno potrebno znanje o standardima poslovne etike i

l) minimalna potrebna financijska stručnost.

3. Životna osiguranja iz članka 7. stavka 3. točaka 1., 2., 4., 5. i 6. ovoga Zakona:

a) minimalno potrebno znanje o policama, uključujući uvjete, zajamčene naknade i, ako je primjenjivo, dodatne rizike

b) minimalno potrebno znanje o organizaciji mirovinskog sustava relevantne države članice i povlasticama koje on nudi

c) znanje o primjenjivom zakonu o ugovorima o osiguranju, zakonu o zaštiti potrošača, zakonu o zaštiti podataka, zakonu o sprečavanju pranja novca i financiranja terorizma, ako je primjenjivo, relevantnim poreznim zakonima, relevantnom socijalnom zakonu i zakonu o radu

d) minimalno potrebno znanje o tržištu osiguranja i drugih relevantnih financijskih usluga

e) minimalno potrebno znanje o rješavanju pritužbi i prigovora

f) minimalno potrebno znanje o procjeni zahtjeva i potreba stranaka

g) upravljanje sukobima interesa

h) minimalno potrebno znanje o standardima poslovne etike i

i) minimalna potrebna financijska stručnost.

(4) Uvjeti znanja i sposobnosti iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka moraju odgovarati poslovima koje obavljaju distributeri osiguranja ili distributeri reosiguranja i distribuiranim proizvodima, a uvjete znanja i sposobnosti za posrednike i sporedne posrednike u osiguranju Agencija će detaljnije propisati pravilnikom iz članka 428. točke 2. ovoga Zakona.

(5) Društva za osiguranje, društva za reosiguranje i posrednici provjeravaju znanja i sposobnost svojih zaposlenika uključenih u distribuciju osiguranja ili distribuciju reosiguranja i po potrebi pružaju im mogućnost osposobljavanja ili stručnog usavršavanja koje odgovara uvjetima koji se odnose na proizvode koje distribuiraju i upisuje podatke o istome u registar u skladu s pravilnikom Agencije.

(6) Uvjet posjedovanja znanja i sposobnosti iz ovoga članka ne primjenjuje se na sve zaposlenike društva za osiguranje i društva za reosiguranje, ali je društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje dužno na zahtjev Agencije dokazati da članovi uprava tih društava koji su odgovorni za izvršavanje politika i procedura povezanih s poslovima distribucije proizvoda osiguranja i reosiguranja i sve ostale osobe izravno uključene u distribuciju osiguranja ili distribuciju reosiguranja tih društava, imaju odgovarajuća znanja i sposobnosti potrebne za obavljanje svojih dužnosti.

(7) Uvjet posjedovanja znanja i sposobnosti iz ovoga članka ne primjenjuje se na zaposlenike posrednika koji nisu izravno uključeni u distribuciju osiguranja ili distribuciju reosiguranja.

(8) Posrednici su dužni dokazati usklađenost s relevantnim uvjetima stručnog znanja i sposobnosti propisanim ovim člankom.“.

Članak 105.

Naslov iznad članka i članak 423. mijenjaju se i glase:

„Primjerenost

Članak 423.

(1) Fizičke osobe, koje su zaposlenici distributera osiguranja ili distributera reosiguranja i izravno su uključene u distribuciju osiguranja ili distribuciju reosiguranja, uključujući i članove uprave tih društava iz stavka 5. ovoga članka kao i osobe koje rade distribuciju za društvo na temelju drugog pravnog odnosa moraju ispunjavati uvjet primjerenosti odnosno moraju imati dobar ugled.

(2) Smatra se da dobar ugled ima fizička osoba koja nije pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv imovine, kaznena djela protiv gospodarstva i kaznena djela protiv krivotvorenja osim ako je nastupila rehabilitacija te nad kojom nije otvoren postupak stečaja potrošača u skladu sa zakonom koji uređuje stečaj potrošača.

(3) Svaki distributer osiguranja i distributer reosiguranja dužan je provjeravati dobar ugled svojih zaposlenika izravno uključenih u distribuciju osiguranja i/ili distribuciju reosiguranja i članova uprave društava odgovornih za distribuciju osiguranja i/ili distribuciju reosiguranja

kao i posrednika koji za njih rade i u slučaju prestanka njihove primjerenosti, bez odgađanja, pisano obavijestiti Agenciju u skladu s pravilnikom iz članka 423. ovoga Zakona.

(4) Provjera uvjeta primjerenosti iz ovoga članka primjenjuje se na sve fizičke osobe koje rade u društvu za osiguranje, društvu za reosiguranje ili kod posrednika, a koje su izravno uključene u poslove distribucije osiguranja ili reosiguranja.

(5) Društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje dužno je na zahtjev Agencije dokazati da članovi uprava tih društava koji su odgovorni za izvršavanje politika i procedura povezanih s poslovima distribucije proizvoda osiguranja i reosiguranja i sve ostale osobe izravno uključene u distribuciju osiguranja ili distribuciju reosiguranja tih društava ispunjavaju uvjet primjerenosti odnosno imaju dobar ugled.“.

Članak 106.

Naslov iznad članka i članak 424. mijenjaju se i glase:

„Zaštita interesa stranaka

Članak 424.

(1) Posrednici moraju imati osiguranje od profesionalne odgovornosti koje vrijedi na području Republike Hrvatske i drugih država članica ili odgovarajuće jamstvo koje pokriva profesionalnu odgovornost iz obavljanja poslova distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja u iznosu od najmanje 9.750.000,00 kuna po svakom odštetnom zahtjevu i ukupno 14.430.000,00 kuna za sve odštetne zahtjeve u jednoj godini, osim ako je društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje ili neko drugo društvo u čije ime djeluje posrednik ili za koje je posrednik ovlašten djelovati, već dalo takvo osiguranje ili odgovarajuće jamstvo, ili ako takvo društvo preuzima punu odgovornost za djelovanje posrednika.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka sporedni posrednici u osiguranju koji su turističke agencije, auto kuće i ostala poduzeća za iznajmljivanje vozila (eng. *rent-a-car*) moraju imati osiguranje od profesionalne odgovornosti ili odgovarajuća jamstva koja pokrivaju profesionalnu odgovornost u visini od 50% iznosa iz stavka 1. ovoga članka, a ostali sporedni posrednici u osiguranju u visini od 30% iznosa iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Posrednik može kada je za to pisano ovlašten od osiguratelja ili od stranke zaprimiti novčani iznos na svoj račun pod uvjetom da u svakom trenutku ima raspoloživa financijska sredstva u visini koja odgovara iznosu od 4% iznosa godišnje primljenih premija ili minimalno 150.000,00 kuna raspoloživih financijskih sredstava ili temeljnog kapitala.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka, posrednik je dužan najkasnije u roku od tri radna dana, od primitka novčanog iznosa iz stavka 3. ovoga članka, proslijediti sa svog računa premiju osiguranja osiguratelju, a osigurninu ili drugi novčani iznos korisniku osiguranja odnosno osobi kojoj pripada pravo na isplatu osigurnine s osnova ugovora o osiguranju.

(5) Iznos iz stavka 4. ovoga članka prosljeđuje se putem strogo odvojenih korisničkih računa i ti se računi ne smiju koristiti za naknadu štete drugim vjerovnicima u slučaju ovrhe ili otvaranja stečajnog postupka posrednika, ili sporednog posrednika u osiguranju ili kreditne institucije kod koje je taj račun otvoren.

(6) Novčani iznos u svrhu uplate premije osiguranja koji stranka uplaćuje posredniku smatra se da je plaćen društvu za osiguranje, dok se novčani iznos koji društvo za osiguranje uplaćuje posredniku ne smatra isplaćenim stranci sve dok ga stranka zaista i ne primi.“.

Članak 107.

Naslov iznad članka i članak 425. mijenjaju se i glase:

„*Objava pravila općeg dobra*

Članak 425.

(1) Agencija objavljuje na svojoj internetskoj stranici kao jedinstvenoj kontaktnoj točki relevantne zakonske odredbe koje štite opće dobro, uključujući informacije o primjeni odredbi iz članka 436.f stavaka 5. i 6. ovoga Zakona, koje se primjenjuju na obavljanje distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja na području Republike Hrvatske.

(2) Agencija nadzire provođenje i primjenu odredbi propisa kojima se uređuje distribucija osiguranja kao i odredbi ovoga Zakona razmjerno zaštiti potrošača.“.

Članak 108.

Naslov iznad članka i članak 426. mijenjaju se i glase:

„Suradnja i razmjena informacija između nadležnih tijela država članica

Članak 426.

(1) Agencija surađuje i razmjenjuje sve relevantne informacije o distributerima osiguranja i reosiguranja s nadležnim nadzornim tijelima drugih država članica kako bi osigurala odgovarajuću primjenu ovoga Zakona.

(2) Posebno, pri postupku upisa u registar Agencija i druga nadležna tijela neprestano razmjenjuju relevantne informacije u pogledu dobrog ugleda, stručnog znanja i sposobnosti distributera osiguranja i reosiguranja.

(3) Agencija i druga nadležna tijela razmjenjuju informacije o distributerima osiguranja i reosiguranja protiv kojih je izrečena sankcija ili druga mjera navedena u Poglavlju VII. ove Glave i informacije koje dovode do brisanja takvih distributera iz registra.

(4) Sve osobe iz Agencije koje su obvezne primati ili otkrivati informacije u okviru ove Glave podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne na isti način kako predviđa članak 397. ovoga Zakona.“.

Članak 109.

Naslov iznad članka i članak 427. mijenjaju se i glase:

„Pritužbe i izvansudsko rješavanje sporova

Članak 427.

(1) Zainteresirane osobe iz članka 375. ovoga Zakona, a posebno udruge potrošača imaju pravo podnijeti pritužbe na rad distributera osiguranja i distributera reosiguranja.

(2) Distributer osiguranja i reosiguranja dužan je na svaku pritužbu odgovoriti u roku kako je to propisano člankom 378. ovoga Zakona.

(3) Ako osoba iz stavka 1. ovoga članka smatra da distributer osiguranja i reosiguranja ne postupa u skladu sa svojim obvezama može o tome podnijeti predstavku Agenciji, a Agencija će postupiti kako je to propisano člankom 378. ovoga Zakona.

(4) Distributeri osiguranja dužni su uspostaviti adekvatan i učinkovit, nepristran i neovisan postupak izvansudskih rješavanja pritužbi i sporova sa strankama koji se odnose na prava i obveze koje proizlaze iz ovoga Zakona i u skladu s relevantnim zakonodavnim aktima Europske unije i drugim propisima Republike Hrvatske, kao i uz pomoć drugih tijela ovlaštenih za mirno rješavanje sporova.

(5) Postupci izvansudskog rješavanja pritužbi i prigovora propisani Poglavljem I. Glave XX. ovoga Zakona istovjetno se primjenjuju na distributere osiguranja i reosiguranja.

(6) U postupku izvansudskog rješavanja prekograničnih sporova Agencija će surađivati s drugim nadležnim tijelima kako bi se osigurala prava i obveze koje proizlaze iz ovoga Zakona.“.

Članak 110.

Naslov iznad članka i članak 428. mijenjaju se i glase:

„Donošenje pravilnika

Članak 428.

Agencija pravilnikom detaljnije uređuje sljedeće:

1. upis podataka u registar Agencije iz članka 411. i članka 412. ovoga Zakona

2. način stjecanja, provjere i ocjenjivanja odnosno dokazivanja znanja i stručnosti posrednika, zaposlenika društava za osiguranje i društava za reosiguranje, zaposlenika posrednika iz članka 422. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona i sporednog posrednika iz članka 422. iz stavka 4. ovoga Zakona kako bi se moglo učinkovito provjeravati i ocjenjivati njihovo znanje i stručnost, uzimajući u obzir svojstva proizvoda koje distribuiraju, vrstu distributera, ulogu koju imaju i aktivnosti koje obavljaju u okviru djelatnosti distributera osiguranja i reosiguranja, kao i ispunjenje uvjeta navedenih u članku 423. stavku 2. ovoga Zakona i

3. oblik i sadržaj izvješća iz članka 429. stavaka 2. i 4. ovoga Zakona.“.

Članak 111.

Naslov iznad članka i članak 429. mijenjaju se i glase:

„Poslovne knjige i financijski i statistički izvještaji

Članak 429.

(1) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju dužno je voditi poslovne knjige, sastavljati knjigovodstvene isprave, vrednovati imovinu i obveze te sastavljati financijske izvještaje u skladu sa zakonom koji uređuje trgovačka društva, zakonom koji uređuje računovodstvo poduzetnika i drugim propisima, poštujući pritom računovodstvene i financijske standarde i načela te opće računovodstvene pretpostavke, ako to ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(2) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju sastavlja polugodišnje i godišnje financijsko izvješće te statistička izvješća.

(3) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju dužno je Agenciji dostaviti godišnje financijsko izvješće najkasnije u roku od tri mjeseca nakon isteka kalendarske godine, a polugodišnje financijsko izvješće najkasnije u roku od 30 dana nakon isteka polugodišta za koje se izvješće sastavlja.

(4) Sporedni posrednik u osiguranju, obrtnik zastupnik u osiguranju, društvo za zastupanje u osiguranju, društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju, obrtnik broker u osiguranju i/ili reosiguranju, kreditna institucija, Financijska agencija, HP-Hrvatska pošta d. d. i investicijsko društvo dužno je Agenciji dostaviti polugodišnje statističko izvješće u roku od 30 dana od proteka polugodišta za koje se izvješće sastavlja. Godišnje statističko izvješće dostavlja se najkasnije u roku od tri mjeseca nakon isteka kalendarske godine.“.

Članak 112.

Iznad članka 430. dodaje se POGLAVLJE V. koje glasi:

„UVJETI INFORMIRANJA I PRAVILA POSLOVNOG PONAŠANJA“.

Naslov iznad članka i članak 430. mijenjaju se i glase:

„Opća načela

Članak 430.

(1) Prilikom distribucije osiguranja distributeri osiguranja moraju uvijek postupati pošteno, pravedno i profesionalno u skladu s najboljim interesima svojih stranaka.

(2) Neovisno o propisima kojima je uređena zaštita potrošača, sve informacije koje se odnose na distribuciju osiguranja, uključujući promidžbene sadržaje koje distributer osiguranja dostavlja strankama ili potencijalnim strankama moraju biti korektne, jasne i ne dovoditi u zabludu te promidžbeni sadržaji moraju biti jasno prepoznatljivi.

(3) Distributeri osiguranja ne smiju primati niti davati primitke kao niti ocjenjivati učinkovitost svojih zaposlenika na način koji je protivan najboljem interesu stranaka. Distributer osiguranja osobito ne smije sklapati sporazume u vezi s nagrađivanjem, prodajnim ciljevima ili nečim drugim koji bi mogli njega ili njegove zaposlenike potaknuti da preporuče stranci određeni proizvod osiguranja koji ne odgovara njezinim potrebama.“.

Članak 113.

Naslov iznad članka i članak 431. mijenjaju se i glase:

„Opće informacije koje pruža posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje prije sklapanja ugovora o osiguranju

Članak 431.

(1) Posrednik u osiguranju dužan je pravodobno prije sklapanja ugovora o osiguranju dati strankama sljedeće informacije:

1. svoje ime i prezime i adresu odnosno tvrtku i sjedište poslodavca

2. informaciju da je posrednik u osiguranju

3. daje li ili ne daje savjet o proizvodima osiguranja koje distribuiraju

4. informaciju o mogućnosti zainteresiranih stranaka iz članka 375. ovoga Zakona da podnesu pritužbu na rad posrednika u osiguranju iz članka 402. ovoga Zakona te o postupcima izvansudskog rješavanja pritužbi i sporova iz članka 427. ovoga Zakona

5. informaciju o registru u koji je upisan i način provjere toga upisa i

6. informaciju predstavlja li posrednik stranku ili djeluje u ime i za račun društva za osiguranje.

(2) Osim obveze propisane člancima 380. i 382. ovoga Zakona, društvo za osiguranje dužno je pravodobno, prije sklapanja ugovora o osiguranju osigurati da će njegov zaposlenik dati strankama i sljedeće informacije:

1. naziv i adresu društva za osiguranje

2. informaciju da je zaposlenik društva za osiguranje

3. informaciju daje li ili ne daje savjete o proizvodima osiguranja koje distribuiraju

4. informaciju o mogućnosti potrošača, stranaka i drugih zainteresiranih strana iz članka 375. ovoga Zakona da podnesu pritužbu na rad posrednika u osiguranju iz članka 402. ovoga Zakona te o postupcima izvansudskog rješavanja pritužbi i sporova iz članka 427. ovoga Zakona.“.

Članak 114.

Naslov iznad članka i članak 432. mijenjaju se i glase:

„*Sukob interesa i transparentnost*

Članak 432.

(1) Osim informacija iz članka 431. ovoga Zakona posrednik u osiguranju dužan je pravodobno prije sklapanja ugovora o osiguranju pružiti stranci i sljedeće informacije:

1. ima li udjel, izravni ili neizravni, koji predstavlja 10% ili više prava glasa ili kapitala u predmetnom društvu za osiguranje

2. ima li određeno društvo za osiguranje odnosno matično društvo određenog društva za osiguranje udjel, posredno ili neposredno, koji predstavlja 10% ili više prava glasa ili kapitala u posredniku u osiguranju

3. u vezi sa sadržajem ugovora koji je predložio ili u vezi s kojim je dao savjet dužan je dati informaciju o tome:

a) daje li savjete na temelju nepristrane i personalizirane analize

b) je li pod ugovornom obvezom obavljati poslove distribucije osiguranja isključivo s jednim ili više društava za osiguranje, u kojem slučaju, treba dostaviti imena tih društava za osiguranje

c) je li pod ugovornom obvezom obavljanja distribucije osiguranja za jednog ili više društava za osiguranje i daje li savjete na temelju nepristrane i personalizirane analize, u kojem slučaju, treba navesti imena društava za osiguranje s kojima može poslovati i s kojima posluje.

4. narav primljenih primitaka u vezi s ugovorom o osiguranju

5. radi li u vezi s ugovorom o osiguranju

a) na honorarnoj osnovi, odnosno u obliku naknade koje izravno plaća stranka

b) na osnovi provizije bilo koje vrste što znači da su primici uključeni u premiju osiguranja

c) na osnovi bilo kojih drugih vrsta primitaka, uključujući ekonomsku korist bilo kakve vrste koja se nudi ili daje u pogledu ugovora o osiguranju

d) na osnovi kombinacije bilo koje vrste primitaka navedene u podtočkama a), b) i c) ove točke.

(2) Ako naknadu izravno plaća stranka, posrednik u osiguranju dužan je obavijestiti stranku o iznosu naknade ili, ako to nije moguće, načinu izračuna naknade.

(3) Društvo za osiguranje dužno je pravodobno, prije sklapanja ugovora o osiguranju obavijestiti svoju stranku o naravi primitaka koju primaju njegovi zaposlenici u vezi s ugovorom o osiguranju za poslove distribucije osiguranja.

(4) U slučaju bilo kakvih drugih plaćanja stranaka, osim premije osiguranja i planiranih plaćanja, na temelju ugovora o osiguranju nakon njegova sklapanja, posrednik u osiguranju

ili društvo za osiguranje mora izvijestiti stranku i o svakoj takvoj uplati u skladu s ovim člankom.“.

Članak 115.

Naslov iznad članka i članak 433. mijenjaju se i glase:

„Savjeti i standardi za prodaju ako se ne daju savjeti

Članak 433.

(1) Prije sklapanja ugovora o osiguranju, distributer osiguranja pojašnjava, na temelju informacija koje je dobio od stranke, zahtjeve i potrebe stranke i stranci je dužan dati objektivne informacije o proizvodu osiguranja u razumljivom obliku kako bi se toj stranci omogućilo da donese informiranu odluku.

(2) Svaki ponuđeni ugovor o osiguranju mora biti usklađen sa zahtjevima i potrebama stranke.

(3) Ako se prije sklapanja bilo kojeg posebnog ugovora o osiguranju daju savjeti, distributer osiguranja stranci je dužan dati personaliziranu preporuku u kojoj objašnjava zašto bi određeni proizvod najbolje ispunio zahtjeve i potrebe stranke.

(4) Informacije iz stavka 1. ovoga članka mijenjaju se ovisno o složenosti ponuđenog proizvoda osiguranja i kategorije stranke.

(5) Kada posrednik u osiguranju obavijesti stranku da savjete daje na temelju nepristrane i personalizirane analize, dužan je takve savjete davati na temelju analize dostatno velikog broja ugovora o osiguranju raspoloživih na tržištu kako bi bio u mogućnosti dati osobnu preporuku, u skladu sa stručnim kriterijima, o tome koji bi ugovor o osiguranju odgovarao potrebama stranke.

(6) Neovisno o informacijama iz članka 380. ovoga Zakona te bez obzira na to je li dobiven savjet i neovisno o tome je li proizvod osiguranja dio paketa u skladu s člankom 436.a ovoga Zakona, prije sklapanja ugovora distributer osiguranja stranci je dužan dati relevantne informacije o proizvodu osiguranja u razumljivom obliku kako bi stranci omogućio da donese informiranu odluku, uzimajući pritom u obzir složenost proizvoda osiguranja i kategoriju stranke.

(7) U vezi s distribucijom proizvoda neživotnog osiguranja iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona, informacija iz stavka 6. ovoga članka mora se dati putem standardiziranog dokumenta s informacijama o proizvodu osiguranja na papiru ili drugom trajnom mediju.

(8) Dokument s informacijama o proizvodu osiguranja iz stavka 7. ovoga članka sastavlja proizvođač proizvoda neživotnog osiguranja.

(9) Dokument s informacijama o proizvodu osiguranja iz stavka 7. ovoga članka:

1. mora biti kratak i samostalan dokument

2. mora biti prikazan i strukturiran tako da je jasan i jednostavan za čitanje te napisan slovima veličine koja omogućuje čitanje

3. ne smije, u slučaju da je izvorna verzija bila u boji, biti u manjoj mjeri razumljiv kada je tiskan ili fotokopiran u crno-bijeloj verziji

4. mora biti napisan na hrvatskom jeziku, službenim jezicima ili na jednom službenom jeziku kojim se služi u dijelu države članice u kojem se proizvod osiguranja nudi ili, ako se tako dogovore potrošač odnosno stranka i distributer, na drugom jeziku

5. mora biti točan i ne dovoditi u zabludu

6. mora sadržavati naslov: „Dokument s informacijama o proizvodu osiguranja" na vrhu prve stranice

7. mora sadržavati izjavu o tome da se sve predugovorne i ugovorne informacije o proizvodu nalaze u drugim dokumentima.

(10) Dokument s informacijama o proizvodu osiguranja iz stavka 7. ovoga članka treba se dati zajedno s informacijama iz članaka 380. i 382. ovoga Zakona ili informacijama drugih propisa Europske unije pod uvjetom da su ispunjeni svi uvjeti određeni u stavku 9. ovoga članka.

(11) Dokument s informacijama o proizvodu osiguranja iz ovoga članka sadržava sljedeće informacije:

1. informacije o vrsti osiguranja

2. sažetak pokrića osiguranja, uključujući osigurane osnovne rizike, iznos osiguranja i, prema potrebi, zemljopisni opseg i sažetak isključenih rizika

3. način plaćanja premije i trajanje plaćanja

4. isključenja iz ugovora o osiguranju

5. obveze na početku ugovora o osiguranju

6. obveze tijekom razdoblja trajanja ugovora

7. obveze u slučaju odštetnog zahtjeva

8. razdoblje trajanja ugovora uključujući datum početka i isteka ugovora

9. načine raskida ugovora.

(12) U vezi s distribucijom proizvoda investicijskih proizvoda osiguranja iz članka 7. stavka 3. ovoga Zakona informacije se daju u skladu s propisima kojima se uređuje davanje ključnih informacija o investicijskim proizvodima osiguranja.

(13) Iznimno od stavaka 7. i 8. ovoga članka, Dokument s informacijama o proizvodu osiguranja izdaje i proizvođač životnih osiguranja osim investicijskih proizvoda osiguranja iz stavka 12. ovoga članka u skladu s odredbama ovoga članka i članka 380. ovoga Zakona.“.

Članak 116.

Naslov iznad članka i članak 434. mijenjaju se i glase:

„Informacije koje daju sporedni posrednici u osiguranju

Članak 434.

Sporedni posrednik u osiguranju dužan je pravodobno prije sklapanja ugovora o osiguranju dati strankama sljedeće opće informacije:

1. svoje ime, prezime i adresu te informaciju da je sporedni posrednik u osiguranju

2. informaciju o mogućnost stranaka i drugih zainteresiranih strana da podnesu pritužbu na rad posrednika u osiguranju iz članka 427. ovoga Zakona te o postupcima izvansudskog rješavanja pritužbi i sporova iz članka 427. ovoga Zakona

3. informaciju o registru u koji je upisan i način provjere toga upisa i

4. narav primljenih primitaka u pogledu ugovora o osiguranju.“.

Članak 117.

Naslov iznad članka i članak 435. mijenjaju se i glase:

„Izuzeća u pogledu pružanja informacija i klauzula o fleksibilnosti

Članak 435.

(1) Informacije iz članaka 431., 432. i 433. ovoga Zakona nije potrebno pružati u slučaju kada distributer osiguranja obavlja poslove distribucije povezane s osiguranjem velikih rizika.

(2) Informacije iz članaka 436.f i 436.g ovoga Zakona nije potrebno pružiti profesionalnom ulagatelju kako je uređeno zakonom koji uređuje tržište kapitala.

(3) Distributer osiguranja i osobe za koje distributer osiguranja odgovara ne smiju naplatiti niti prihvatiti primitak ili bilo koje drugo novčano plaćanje ili nenovčanu korist od treće strane ili za račun treće strane koje se odnosi na distribuciju proizvoda osiguranja.

(4) Društvo za zastupanje u osiguranju, zastupnik u osiguranju ili obrtnik zastupnik pravo na proviziju za distribuciju osiguranja ili bilo koji drugi primitak ima isključivo od društva za osiguranje čiji proizvod osiguranja je distribuirao.

(5) Društvo za zastupanje u osiguranju, zastupnik u osiguranju ili obrtnik zastupnik nema pravo od ugovaratelja osiguranja, odnosno osiguranika, odnosno druge osobe koja ima pravni interes u vezi osiguranja ili poslova distribucije osiguranja zahtijevati primitak.

(6) Društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju, broker u osiguranju i/ili reosiguranju ili obrtnik broker u osiguranju i/ili reosiguranju pravo na proviziju za distribuciju osiguranja ili distribuciju reosiguranja ili bilo koji drugi primitak ima od društva za osiguranje ili od društva za reosiguranje čiji proizvod osiguranja ili reosiguranja je distribuirao.

(7) Društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju, broker u osiguranju i/ili reosiguranju ili obrtnik broker u osiguranju i/ili reosiguranju pravo na naknadu za distribuciju osiguranja ili distribuciju reosiguranja ili bilo koji drugi primitak može ostvariti i od ugovaratelja osiguranja ili ugovaratelja reosiguranja po čijem je nalogu obavljao poslove u vezi sklapanja ugovora o osiguranju ili ugovora o reosiguranju ako je to navedeno u nalogu za obavljanje tih poslova.

(8) U slučaju kada posrednik zaprima novčani iznos premije osiguranja od stranke na svoj račun u skladu s člankom 424. stavkom 3. ovoga Zakona, pravo na primitak za obavljanje poslova distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja ostvaruje od stranke i to na temelju pisanog ugovora.

(9) U slučaju kada društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju, broker u osiguranju i/ili reosiguranju ili obrtnik broker u osiguranju i/ili reosiguranju pravo na naknadu ili bilo koji drugi primitak ostvaruje od ugovaratelja osiguranja tada nema pravo na proviziju ili bilo koji drugi primitak ostvariti od društva za osiguranje ili društva za reosiguranje za ugovor o osiguranju u kojem je obavljao poslove distribucije osiguranja.

(10) Društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju, broker u osiguranju i/ili reosiguranju ili obrtnik broker u osiguranju i/ili reosiguranju može sa strankom ugovoriti naknadu za pomoć u ostvarivanju prava na naknadu štete, neovisno na koji način je ostvario proviziju za poslove distribucije osiguranja.

(11) Sporedni posrednik u osiguranju pravo na proviziju za distribuciju osiguranja ili bilo koji drugi primitak ima isključivo od društva za osiguranje čiji proizvod osiguranja je distribuirao.

(12) Sporedni posrednik u osiguranju nema pravo od ugovaratelja osiguranja, odnosno osiguranika, odnosno druge osobe koja ima pravni interes u vezi osiguranja ili poslova distribucije osiguranja zahtijevati primitak.

(13) Posrednici u osiguranju pravo na proviziju stječu početkom važenja ugovora o osiguranju koje su distribuirali.

(14) Provizija za distribuciju osiguranja ili bilo koji drugi primitak moraju biti određeni u pisanom obliku te se njihov obračun i visina ne smiju naknadno mijenjati za sklopljene ugovore o osiguranju.

(15) Provizija za distribuciju osiguranja ili bilo koji drugi primitak ne mogu imati utjecaj na prava ugovaratelja osiguranja određena ugovorom o osiguranju niti mogu biti ovisna o visini osigurnine koje će biti isplaćena osiguraniku po tom ugovoru.

(16) Odredbe ovoga članka primjenjuju se na kreditne institucije, investicijska društva, Financijsku agenciju i HP – Hrvatsku poštu.“.

Članak 118.

Naslov iznad članka i članak 436. mijenjaju se i glase:

„Uvjeti dostave informacija

Članak 436.

(1) O svim informacijama koje je potrebno dostaviti u skladu s člancima 431., 432., 433. i 436.f ovoga Zakona, stranka se obavješćuje:

1. na papiru

2. na jasan i točan način, koji je razumljiv stranci

3. na hrvatskom jeziku ili službenom jeziku države članice u kojoj se nalazi rizik ili države članice u kojoj je nastala obveza informiranja ili na nekom drugom jeziku dogovorenom između strana i

4. besplatno.

(2) Iznimno od stavka 1. točke 1. ovoga članka, informacije iz članaka 431., 432., 433. i 436.f ovoga Zakona stranci se dostavljaju na jednom od sljedećih medija:

1. na trajnom mediju koji nije papir, ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni stavkom 4. ovoga članka ili

2. putem internetske stranice ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni stavkom 5. ovoga članka.

(3) U slučaju da se informacije iz članaka 431., 432., 433. i 436.f ovoga Zakona dostavljaju koristeći trajni medij koji nije papir ili preko internetske stranice, na zahtjev stranke besplatno se dostavlja u papirnatom obliku.

(4) Informacije iz članaka 431., 432., 433. i 436.f ovoga Zakona mogu se dostaviti koristeći trajni medij koji nije papir ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. korištenje trajnog medija prikladno je u kontekstu poslovanja između distributera osiguranja i stranke i

2. stranci je dan izbor između informacija na papiru ili na trajnom mediju te je izabrao taj drugi medij.

(5) Informacije iz članaka 431., 432., 433. i 436.f ovoga Zakona mogu se dostaviti preko internetske stranice ako je ona osobno upućena stranci ili ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. dostava tih informacija putem internetske stranice prikladna je u kontekstu poslovanja između distributera osiguranja i stranke

2. stranka je pristala na dostavu tih informacija putem internetske stranice

3. stranka je elektroničkim putem obaviještena o adresi internetske stranice i mjestu na stranici na kojem se nalaze te informacije

4. osigurano je da su te informacije dostupne na internetskoj stranici onoliko dugo koliko je stranci razumno potrebno da se njima koristi.

(6) U svrhu primjene odredbi iz stavaka 4. i 5. ovoga članka, pružanje informacija uz korištenje trajnog medija koji nije papir ili preko internetske stranice smatra se prikladnima u kontekstu poslovanja između distributera osiguranja i stranke ako postoje dokazi da stranka raspolaže redovnim pristupom internetu što se smatra naznačena adresa elektroničke pošte stranke.

(7) U slučaju telefonske prodaje, informacije dane stranci od strane distributera osiguranja prije sklapanja ugovora, uključujući dokument s informacijama o proizvodu osiguranja, moraju biti pružene u skladu s propisima koji se primjenjuju na prodaju financijskih usluga potrošačima odnosno strankama na daljinu.

(8) Ako stranka u slučaju iz stavka 7. ovoga članka odabere da joj se prethodne informacije dostave na trajnom mediju koji nije papir u skladu sa stavkom 4. ovoga članka, distributer osiguranja pruža informacije stranci u skladu sa stavkom 1. ili 2. ovoga članka neposredno nakon sklapanja ugovora o osiguranju.“.

Članak 119.

Iza članka 436. dodaju se naslovi i članci 436.a, 436.b, POGLAVLJE VI., te naslovi i članci 436.c, 436.d, 436.e, 436.f i 436.g koji glase:

„Unakrsna prodaja

Članak 436.a

(1) Kada se proizvod osiguranja nudi zajedno s dodatnim proizvodom ili uslugom koji nisu osiguranje kao dio paketa ili istog ugovora, distributer osiguranja obavješćuje stranku o tome je li moguće odvojeno kupiti te različite sastavnice i, ako jest, dostavlja odgovarajući opis sastavnica ugovora ili paketa, kao i odvojeni dokaz o troškovima i naknadama svake pojedine sastavnice.

(2) U slučaju ispunjenja uvjeta iz stavka 1. ovoga članka i ako se rizici ili osiguratelјno pokriće koje proizlazi iz takva ugovora ili paketa ponuđenog stranci razlikuju od onih povezanih sa zasebnim sastavnicama, distributer osiguranja dostavlja adekvatan opis različitih sastavnica ugovora ili paketa te na koji se način njihovom kombinacijom izmjenjuju rizici ili osiguratelјno pokriće.

(3) Kada je proizvod osiguranja dodatan u odnosu na robu ili uslugu koji nisu osiguranje kao dio paketa ili istog ugovora, distributer osiguranja daje stranci mogućnost odvojene kupovine te robe ili usluge. Navedeno se ne primjenjuje u slučaju kada je proizvod osiguranja dodatan u odnosu na investicijsku uslugu ili aktivnost kako je određeno zakonom kojim se uređuje tržište kapitala, u odnosu na ugovor o kreditu kako je određen zakonom kojim se uređuje potrošačko kreditiranje ili u odnosu na račun za plaćanje kako je određen zakonom koji uređuje račun za plaćanje potrošača.

(4) Odredbe ovoga članka ne sprječava distribuciju proizvoda osiguranja koji pružaju pokriće od različitih vrsta rizika (polica osiguranja s više pokrivenih rizika).

(5) U slučaju iz stavaka 1. i 3. ovoga članka distributer osiguranja dužan je navesti zahtjeve i potrebe stranaka u odnosu na proizvode osiguranja koji su dio cjelokupnog paketa ili istog ugovora.

(6) Agencija će zabraniti prodaju osiguranja, zajedno s dodatnom uslugom ili proizvodom koji nije osiguranje, kao dio paketa ili istog ugovora, kada postoje dokazi da takva prodaja šteti interesu potrošača.

Uvjeti za nadgledanje proizvoda i upravljanje

Članak 436.b

(1) Proizvođači proizvoda osiguranja za prodaju strankama održavaju, vode i provjeravaju postupak za odobrenje svakog proizvoda osiguranja ili značajne prilagodbe postojećih proizvoda osiguranja prije njihova stavljanja na tržište ili distribucije strankama.

(2) Postupak odobrenja proizvoda razmjeran je i prikladan u odnosu na svojstva proizvoda osiguranja, a istim se precizira utvrđeno ciljano tržište za svaki proizvod, osigurava da su ocijenjeni svi relevantni rizici za takvo utvrđeno ciljano tržište i da je predviđena strategija distribucije usklađena s utvrđenim ciljanim tržištem te se poduzimaju razumne mjere kako bi se zajamčila distribucija proizvoda osiguranja na utvrđenom ciljanom tržištu.

(3) Društvo za osiguranje dužno je razumjeti i redovito provjeravati proizvode osiguranja koje nudi ili prodaje, uzimajući u obzir svaki događaj koji bi mogao značajno utjecati na potencijalni rizik za utvrđeno ciljano tržište, kako bi se barem procijenilo je li proizvod i dalje prilagođen potrebama utvrđenog ciljanog tržišta i je li zamišljena strategija distribucije i dalje prikladna.

(4) Proizvođači proizvoda osiguranja, stavljaju na raspolaganje distributerima sve odgovarajuće informacije o proizvodu osiguranja i postupku odobrenja proizvoda, uključujući utvrđeno ciljano tržište proizvoda.

(5) Ako distributer osiguranja nudi ili preporučuje proizvode osiguranja koje ne proizvodi, on mora imati uspostavljene primjerene mjere za dobivanje informacija iz stavka 4. ovoga članka te razumjeti značajke i utvrđeno ciljano tržište svakog proizvoda osiguranja.

(6) Politike, postupci i aranžmani iz ovog članka ne isključuju obvezu primjene svih drugih uvjeta iz ovoga Zakona uključujući onih koji se odnose na objavljivanje, primjerenost ili prikladnost, utvrđivanje i upravljanje sukobima interesa te dodatne poticaje.

(7) Ovaj članak ne odnosi se na proizvode osiguranja koji uključuju osiguranje velikih rizika.

POGLAVLJE VI.
DODATNI UVJETI U POGLEDU INVESTICIJSKIH PROIZVODA OSIGURANJA

Područje primjene dodatnih uvjeta

Članak 436.c

Uz uvjete propisane člancima 430. do 433. ovoga Zakona, na distribuciju osiguranja investicijskih proizvoda osiguranja primjenjuju se dodatni uvjeti kada je obavljaju posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje.

Sprječavanje sukoba interesa

Članak 436.d

Uz načela iz članka 430. ovoga Zakona, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje koji provode distribuciju investicijskih proizvoda osiguranja dužni su provoditi i održavati učinkovite organizacijske i administrativne mjere za sprečavanje sukoba interesa u smislu članka 436.e ovoga Zakona kako on ne bi naštetio interesima stranaka koje moraju biti proporcionalne obavljenim poslovima, prodanim proizvodima osiguranja i vrsti distributera.

Sukob interesa

Članak 436.e

(1) Posrednici u osiguranju i društva za osiguranje tijekom provođenja svih poslova distribucije osiguranja dužni su poduzimati sve odgovarajuće mjere za utvrđivanje i otklanjanje sukoba interesa između njih, uključujući njihove odgovorne osobe i zaposlenike ili svaku osobu izravno ili neizravno povezanu s njima putem kontrole i njihovih stranaka ili između dvije stranke.

(2) Ako organizacijske ili administrativne mjere koje su posrednici u osiguranju ili društva za osiguranje poduzeli u skladu s člankom 436.d. ovoga Zakona radi rješavanja sukoba interesa nisu dovoljne kako bi se u razumnoj mjeri osiguralo sprečavanje rizika od nastanka štete za interese stranaka, posrednici u osiguranju ili društva za osiguranje dužni su jasno i pravovremeno obavijestiti stranku o svojstvima odnosno izvorima sukoba interesa prije sklapanja ugovora u osiguranju.

(3) Iznimno od članka 436. stavka 1. ovoga Zakona, obavješćivanje iz stavka 2. ovoga članka:

1. izvršava se na trajnom mediju i

2. sadrži dostatne pojedinosti, uzimajući u obzir značajke stranke, kako bi stranka mogla donijeti informiranu odluku u pogledu poslova distribucije osiguranja u kontekstu u kojem je došlo do sukoba interesa.

Informacije za stranke

Članak 436.f

(1) Osim obveza iz članka 380., 381. i 431. te članka 432. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona, posrednici i društva za osiguranje su dužni strankama ili potencijalnim strankama pravovremeno pružiti odgovarajuće informacije prije sklapanja ugovora u pogledu distribucije investicijskih proizvoda osiguranja te u pogledu svih troškova i povezanih naknada. Te informacije moraju sadržavati sljedeće podatke:

1. kada je riječ o savjetovanju, dobiva li stranka od posrednika u osiguranju ili društva za osiguranje periodičnu procjenu prikladnosti investicijskih proizvoda osiguranja iz članka 436.g. ovoga Zakona koji su preporučeni toj stranci

2. u pogledu informacija o investicijskim proizvodima osiguranja i predloženim investicijskim strategijama, prikladne smjernice i upozorenja o rizicima povezanima s investicijskim proizvodima osiguranja ili u vezi s određenom predloženom investicijskom strategijom

3. u pogledu informacija o svim troškovima i povezanim naknadama koje trebaju biti navedene, informacije koje se odnose na distribuciju investicijskog proizvoda osiguranja, uključujući troškove savjetovanja, kada je to primjenjivo, trošak investicijskog proizvoda osiguranja preporučenog ili prodanog stranci i kako stranka može platiti za njega, što obuhvaća i sva plaćanja treće strane.

(2) Informacije o svim troškovima i naknadama, uključujući troškove i naknade u vezi s distribucijom investicijskog proizvoda osiguranja koji nisu prouzročeni pojavom povezanog tržišnog rizika, u zbirnom su obliku kako bi se stranama omogućilo razumijevanje ukupnog troška, kao i kumulativni učinak na povrat ulaganja, te se po zahtjevu stranke pruža pregled troškova i naknada raščlanjen po stavkama, a prema potrebi se takve informacije stranci pružaju periodično, najmanje jednom godišnje tijekom trajanja ulaganja.

(3) Informacije iz stavka 2. ovoga članka dostavljaju se u razumljivom obliku kako bi stranke i potencijalne stranke mogli shvatiti svojstva i rizike određene vrste investicijskog proizvoda osiguranja koje im se nude te na temelju informacija o njima donositi odluke o ulaganjima.

(4) Osim obveza iz članaka 380. i 381., članka 432. stavka 1. točke 4. i 5., članka 432. stavka 4. i članka 435. stavka 3. ovoga Zakona, smatra se da posrednici u osiguranju ili društva za osiguranje ispunjavaju svoje obveze iz članka 430. stavka 1., članka 436.d ili članka 436.e ovoga Zakona ako plaćaju naknadu ili proviziju odnosno iste primaju, ili ako pružaju bilo kakvu nenovčanu korist u vezi s distribucijom investicijskog proizvoda osiguranja ili dodatnih usluga odnosno ako ih primaju od bilo koje strane osim stranke ili osobe koja djeluje za račun stranke, isključivo u slučaju kada plaćanje ili korist:

1. ne šteti kvaliteti te usluge koja se pruža stranci i

2. ne ometa posrednika u osiguranju ili društvo za osiguranje prilikom ispunjavanja dužnosti da djeluju pošteno, pravedno i profesionalno u skladu s najboljim interesima svojih stranaka.

(5) Zabranjeno je prihvaćanje naknade, provizije ili nenovčane koristi od trećih strana u vezi s pružanjem usluge savjetovanja o osiguranju, a u slučaju prihvaćanja, primljena korist vraća se strankama ili se izjednačuje do visine naknade koju plaća stranka.

(6) Odredbe iz stavka 5. ovoga članka primjenjuju se na posrednike u osiguranju i društva za osiguranje iz Republike Hrvatske i drugih država članica koji obavljaju poslove distribucije osiguranja na temelju slobode pružanja usluga ili poslovnog nastana, prilikom sklapanja ugovora o osiguranju sa strankom koja ima uobičajeno boravište ili poslovni nastan u toj državi članici.

Procjene primjerenosti i prikladnosti te izvještavanje stranaka

Članak 436.g

(1) Osim obveza iz članka 433. stavka 1. ovoga Zakona, prilikom pružanja savjeta o investicijskom proizvodu osiguranja, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje prikupljaju i sve potrebne informacije u vezi sa znanjem i iskustvom stranke ili potencijalne stranke u području ulaganja relevantnom za određenu vrstu proizvoda ili usluge, financijskom situacijom te osobe, uključujući i sposobnost te osobe da podnese gubitke te investicijskim ciljevima te osobe, uključujući prihvatljivi rizik za tu osobu, kako bi posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje mogli stranci ili potencijalnoj stranci preporučiti investicijske proizvode osiguranja koji su prikladni za nju te su u skladu s njezinom mogućnosti prihvaćanja rizika i sposobnosti da podnese gubitke.

(2) U slučaju kada posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje pružaju investicijsko savjetovanje pri kojem preporučuju paket usluga ili proizvoda objedinjenih u skladu s člankom 436.a ovoga Zakona, cjelokupni objedinjeni paket mora biti primjeren za stranku.

(3) Osim obveza iz članka 433. stavka 1. ovoga Zakona, posrednici u osiguranju i društva za osiguranje pri obavljanju poslova distribucije osiguranja koji su različiti od onih navedenih u stavku 1. ovog članka, u vezi s prodajom u kojoj se ne pruža savjetovanje, dužni su zatražiti od stranke ili potencijalne stranke da im dostavi informacije u vezi s njezinim znanjem i iskustvom u investicijskom području relevantnom za određenu vrstu ponuđenih ili traženih proizvoda ili usluga kako bi posrednik u osiguranju i društvo za osiguranje mogli procijeniti odgovara li stranci predviđena investicijska usluga ili proizvod, a ako se radi o objedinjavanju usluga ili proizvoda u skladu s člankom 436.a ovoga Zakona, pri procjeni se razmatra je li cjelokupni objedinjeni paket prikladan.

(4) Ako posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje na temelju informacija dostavljenih u skladu sa stavkom 1. ovoga članka smatra da proizvod ne odgovara stranci ili potencijalnoj stranci, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje o tome upozorava stranku ili potencijalnu stranku i to se upozorenje može dostaviti u standardiziranom formatu.

(5) U slučaju da stranka ili potencijalna stranka ne dostavi informacije navedene u 1. stavku ovoga članka ili u slučaju da dostavi nedostatne informacije u vezi sa svojim znanjem i iskustvom, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje upozorava je da nije u mogućnosti utvrditi odgovara li joj predviđeni proizvod i to se upozorenje može dostaviti u standardiziranom formatu.

(6) Osim obveze iz članka 433. stavka 1. ovoga Zakona, ako se ne pružaju savjeti u vezi sa investicijskim proizvodima osiguranja, posrednici u osiguranju i društva za osiguranje mogu

obavljati poslove distribucije osiguranja na području Republike Hrvatske iznimno od stavka 3. ovoga članka ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. poslovi se odnose na svaki od sljedećih investicijskih proizvoda osiguranja:

a) ugovore kojima se omogućava samo investicijska izloženost financijskim instrumentima koji se u skladu sa zakonom kojim se uređuje tržište kapitala ne smatraju složenima te koji ne sadrže strukturu koja strankama otežava shvaćanje povezanih rizika ili

b) ostale jednostavne investicijske proizvode osiguranja

2. poslovi distribucije osiguranja obavljaju se na zahtjev stranke ili potencijalne stranke

3. stranci ili potencijalnoj stranci objašnjeno je da od posrednika u osiguranju ili društva za osiguranje pri obavljanju poslova distribucije osiguranja nije zatraženo da provede ocjenu prikladnosti investicijskog proizvoda osiguranja ili pružene ili ponuđene usluge distribucije osiguranja te da stranci ili potencijalnoj stranci nije pružena odgovarajuća zaštita u skladu s relevantnim pravilima poslovnog ponašanja i takvo se upozorenje može dati u standardiziranom obliku

4. posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje postupa u skladu sa svojim obvezama iz članaka 436.d i 436.e ovoga Zakona.

(7) Svi posrednici u osiguranju ili društva za osiguranje, uključujući one koji pružaju usluge na temelju slobode pružanja usluga ili poslovnog nastana, dužni su poštivati primjenjive odredbe u državi članici u kojoj stranke s kojima sklapaju ugovore o osiguranju imaju uobičajeno boravište ili poslovni nastan i koja nije primijenila izuzeća iz stavka 6. ovoga članka.

(8) Posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje uspostavlja evidenciju koja sadrži dokument ili dokumente posrednika u osiguranju ili društva za osiguranje i stranke u kojima su utvrđena prava i obveze ugovornih strana te ostali uvjeti na temelju kojih posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje pružaju usluge stranci. Prava i dužnosti ugovornih strana mogu se upućivanjem uvrstiti u druge dokumente ili pravne tekstove.

(9) Posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje dostavlja stranci odgovarajuća izvješća o pruženim uslugama na trajnom mediju, a ta izvješća uključuju periodično obavješćivanje stranaka, uzimajući u obzir vrstu i složenost investicijskih proizvoda osiguranja i svojstva usluge koja se pruža stranci te uključuju, prema potrebi, troškove povezane s transakcijama i uslugama za račun stranke.

(10) Prilikom savjetovanja o investicijskom proizvodu osiguranja, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje prije sklapanja ugovora pružaju stranci izjavu o primjerenosti na trajnom mediju u kojoj se navode savjeti te informacije o tome kako su oni u skladu sa sklonostima, ciljevima i drugim značajkama stranke, a primjenjuju se uvjeti utvrđeni člankom 436. stavcima 1. do 5. ovoga Zakona.

(11) Ako su za sklapanje ugovora korištena sredstva za komunikaciju na daljinu zbog čega se ne može prethodno dostaviti procjena prikladnosti, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje može dostaviti izjavu prikladnosti na trajnom mediju odmah nakon što stranka postane vezana bilo kakvim ugovorom pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. stranka je pristala primiti izjavu o primjerenosti bez odgađanja nakon sklapanja ugovora i

2. posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje dalo je stranci mogućnost odgode sklapanja ugovora kako bi mogao unaprijed primiti izjavu o primjerenosti.

(12) U slučaju kada posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje obavijeste stranku da će provoditi periodičnu procjenu prikladnosti, periodično izvješće sadrži ažuriranu izjavu o tome na koji je način investicijski proizvod osiguranja u skladu sa sklonostima, ciljevima i drugim značajkama stranke.“.

Članak 120.

U članku 437. stavku 1. točka 39. mijenja se i glasi:

„39. postupi protivno članku 199. stavku 7. ovoga Zakona tako da društvo za osiguranje objavi godišnje financijske izvještaje odnosno godišnje konsolidirane financijske izvještaje koji su odbijeni odnosno odbačeni te ne osigura da godišnji financijski izvještaji odnosno godišnji konsolidirani financijski izvještaji koji su odbijeni odnosno odbačeni budu javno objavljeni, a ako su godišnji financijski izvještaji odnosno godišnji konsolidirani financijski izvještaji koji su odbijeni odnosno odbačeni već dostavljeni radi javne objave Financijskoj agenciji odnosno uređenom tržištu vrijednosnih papira, društvo za osiguranje bez odgađanja ne obavijesti Financijsku agenciju i uređena tržišta vrijednosnih papira na kojima ima uvrštene vrijednosnice, o činjenicama da su rješenjem Agencije odbijeni odnosno odbačeni njegovi revidirani godišnji financijski izvještaji odnosno godišnji konsolidirani financijski izvještaji i tu obavijest bez odgađanja, ne objavi i na svojim internetskim stranicama“.

Točka 40. briše se.

Članak 121.

U članku 438. stavku 1. točki 25. riječi: „stavkom 4.“ zamjenjuju se riječima: „ili ne izvještava Agenciju u skladu s odredbama pravilnika propisanoga člankom 201. stavkom 6. ovoga Zakona“.

Točke 41. i 42. brišu se.

Članak 122.

U članku 439. iza stavka 3. dodaju se stavci 4., 5., 6. i 7. koji glase:

„(4) Novčanom kaznom u iznosu od 500.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje iz druge države članice, odnosno njihova podružnica u Republici Hrvatskoj ako:

1. protivno članku 385. stavku 1. podstavku 2. ovoga Zakona prilikom pružanja promidžbenih informacija ne navede točan i/ili jasan opis osiguranteljnog proizvoda, propisane obveze, projekciju prinosa i/ili mogućnost gubitka te opis rizika koji iz takvog proizvoda proizlazi, a koje postupanje je Agencija utvrdila na temelju sudjelovanja u postupku nadzora na temelju članka 203. stavka 8. te članka 207. stavka 1. ovoga Zakona

2. ne potkrijepi vjerodostojnim dokazima činjenice koje iznosi u promidžbenim informacijama u skladu s člankom 385. stavkom 1. podstavkom 3. ovoga Zakona, a koje postupanje je Agencija utvrdila na temelju sudjelovanja u postupku nadzora na temelju članka 203. stavka 8. te članka 207. stavka 1. ovoga Zakona

3. promidžbene informacije koje pruža nisu jednako i/ili istoznačno zastupljene u skladu s člankom 385. stavkom 1. podstavkom 5. ovoga Zakona, a koje postupanje je Agencija utvrdila na temelju sudjelovanja u postupku nadzora na temelju članka 203. stavka 8. te članka 207. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 4. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje te odgovorna osoba u podružnici društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 75.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje iz druge države članice, odnosno njihova podružnica u Republici Hrvatskoj ako:

1. ne izvještava Agenciju u skladu s člankom 201. stavkom 4. ovoga Zakona, a koje postupanje je Agencija utvrdila na temelju sudjelovanja u postupku nadzora na temelju članka 203. stavka 8. te članka 207. stavka 1. ovoga Zakona

2. ne preda ili ne dostavi ugovaratelju osiguranja pisanu obavijest u skladu s člankom 380. stavkom 1. ovoga Zakona, a koje postupanje je Agencija utvrdila na temelju sudjelovanja u postupku nadzora na temelju članka 203. stavka 8. te članka 207. stavka 1. ovoga Zakona

3. pisanu obavijest ne sastavi u skladu s člankom 380. stavkom 2. ovoga Zakona, a koje postupanje je Agencija utvrdila na temelju sudjelovanja u postupku nadzora na temelju članka 203. stavka 8. te članka 207. stavka 1. ovoga Zakona

4. pisana obavijest ne sadržava podatke u skladu s člankom 380. stavkom 5. ovoga Zakona, a koje postupanje je Agencija utvrdila na temelju sudjelovanja u postupku nadzora na temelju članka 203. stavka 8. te članka 207. stavka 1. ovoga Zakona

5. prije sklapanja ugovora ne preda ili ne dostavi ugovaratelju osiguranja pisanu obavijest u skladu s člankom 380. stavkom 6. ovoga Zakona, a koje postupanje je Agencija utvrdila na temelju sudjelovanja u postupku nadzora na temelju članka 203. stavka 8. te članka 207. stavka 1. ovoga Zakona

6. o promjeni podataka ne obavijesti ugovaratelja osiguranja u skladu s člankom 381. stavkom 1. ovoga Zakona, a koje postupanje je Agencija utvrdila na temelju sudjelovanja u postupku nadzora na temelju članka 203. stavka 8. te članka 207. stavka 1. ovoga Zakona

7. ne obavijesti ugovaratelja osiguranja o stanju sudjelovanja u dobiti u skladu s člankom 381. stavkom 3. ovoga Zakona, a koje postupanje je Agencija utvrdila na temelju sudjelovanja u postupku nadzora na temelju članka 203. stavka 8. te članka 207. stavka 1. ovoga Zakona

8. ne obavijesti ugovaratelja osiguranja o stanju vrijednosti imovine po polici osiguranja u slučaju osiguranja kod kojih ugovaratelj osiguranja snosi rizik ulaganja društvo za osiguranje

u skladu s člankom 381. stavkom 4. ovoga Zakona, a koje postupanje je Agencija utvrdila na temelju sudjelovanja u postupku nadzora na temelju članka 203. stavka 8. te članka 207. stavka 1. ovoga Zakona.

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 40.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 6. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje te odgovorna osoba u podružnici društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje.“.

Članak 123.

U članku 442. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi:

„4. ne osigura poslovanje društva u skladu s pravilima struke i/ili ovim Zakonom, propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, odnosno u skladu s drugim zakonima i propisima kojima se uređuje poslovanje društva za osiguranje u skladu s člankom 55. stavkom 1. točkom 1. ili 2. ovoga Zakona.“.

Članak 124.

Iznad članka 444. dodaje se naslov koji glasi:

„*Teži prekršaji distributera osiguranja, distributera reosiguranja i drugih osoba“*.

Članak 444. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu do najviše 38.000.000,00 kuna ili najviše do 5% ukupnog godišnjeg prihoda prema posljednjim dostupnim financijskim izvještajima koje je odobrila uprava društva ili do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutih gubitaka, ako ne ispunjava uvjete iz pravila o poslovanju koja se odnose na distribuciju investicijskih proizvoda osiguranja, kaznit će se

- posrednik u osiguranju koji je pravna osoba:

1. ako ne postupa pošteno, pravedno i profesionalno u skladu s člankom 430. stavkom 1. ovoga Zakona

2. ako informacije koje se odnose na distribuciju osiguranja, uključujući promidžbene sadržaje nisu u skladu s člankom 430. stavkom 2. ovoga Zakona

3. ako prima ili daje primitke te ocjenjuje učinkovitost svojih zaposlenika na način koji je protivan najboljem interesu stranaka ili ako sklapa sporazume u vezi s nagrađivanjem, prodajnim ciljevima ili nečim drugim protivno članku 430. stavku 3. ovoga Zakona

4. ako pravodobno prije sklapanja ugovora o osiguranju ne daje strankama informacije u skladu s člankom 431. stavkom 1. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. i 436.f ovoga Zakona

5. ako pravodobno prije sklapanja ugovora o osiguranju ne pruži stranci informacije iz članka 432. stavka 1. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. i 436.f ovoga Zakona

6. ako ne obavijesti stranku o iznosu naknade ili, ako to nije moguće, načinu izračuna naknade u skladu s člankom 432. stavkom 2. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. i 436.f ovoga Zakona

7. ako u slučaju bilo kakvih drugih plaćanja stranaka, ne izvijesti stranku i o svakoj takvoj uplati u skladu s člankom 432. stavkom 4. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

8. ako ne pojašnjava zahtjeve i potrebe stranke i stranci ne daje objektivne informacije o proizvodu osiguranja u skladu s člankom 433. stavkom 1. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. i 436.g ovoga Zakona

9. ako ponudi ugovor o osiguranju koji nije usklađen sa zahtjevima i potrebama stranke u skladu s člankom 433. stavkom 2. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

10. ako ne daje stranci personaliziranu preporuku u skladu s člankom 433. stavkom 3. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

11. ako obavijesti stranku da savjete daje na temelju nepristrane i personalizirane analize, a takve savjete ne daje na temelju analize u skladu s člankom 433. stavkom 5. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

12. ako prije sklapanja ugovora stranci ne daje relevantne informacije o proizvodu osiguranja i ne sastavi dokument s informacijama o proizvodu osiguranja u skladu s člankom 433. stavcima 6. 7., 8., 9., 10., 11. i 13. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

13. ako ne daje informacije stranci u vezi s distribucijom proizvoda investicijskih proizvoda osiguranja u skladu s člankom 433. stavkom 12. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

14. ako se naknadno dogovori o promjeni načina obračuna ili visini naknade za obavljanje poslova distribucije protivno članku 435. stavku 6. ovoga Zakona

15. ako ne obavijesti stranku o mogućnosti kupnje različitih sastavnica proizvoda osiguranja u skladu s člankom 436.a stavka 1. ovoga Zakona

16. ako ne dostavi adekvatan opis različitih sastavnica ugovora ili paketa u skladu s člankom 436.a stavka 2. ovoga Zakona

17. ako ne daje stranci mogućnost odvojene kupovine robe ili usluge u skladu s člankom 436.a stavka 3. ovoga Zakona

18. ako ne navede zahtjeve i potrebe stranaka u odnosu na proizvode osiguranja koji su dio cjelokupnog paketa ili istog ugovora u skladu s člankom 436.a stavka 5. ovoga Zakona

19. ako postupi protivno zabrani Agencije iz članka 436.a stavka 6. ovoga Zakona

20. ako ne vodi i ne provjerava postupak za odobrenje proizvoda osiguranja u skladu s člankom 436.b stavcima 1. i 2. ovoga Zakona

21. ako ne stavi na raspolaganje distributerima sve odgovarajuće informacije o proizvodu osiguranja i postupku odobrenja proizvoda, uključujući utvrđeno ciljano tržište proizvoda u skladu s člankom 436.b stavkom 4. ovoga Zakona

22. ako nema uspostavljene primjerene mjere za dobivanje informacija i ne razumije značajke i utvrđeno ciljano tržište svakog proizvoda osiguranja u skladu s člankom 436.b stavkom 5. ovoga Zakona

23. ako ne provodi i ne održava učinkovite organizacijske i administrativne mjere za sprječavanje sukoba interesa u skladu s člankom 436.d ovoga Zakona

24. ako ne poduzima sve odgovarajuće mjere za utvrđivanje i otklanjanje sukoba interesa u skladu s člankom 436.e stavka 1. ovoga Zakona

25. ako jasno i pravovremeno ne obavijesti stranku o svojstvima odnosno izvorima sukoba interesa prije sklapanja ugovora o osiguranju u skladu s člankom 436.e stavcima 2. i 3. ovoga Zakona

26. ako prihvati naknadu, proviziju ili nenovčanu korist od trećih osoba u vezi s pružanjem usluga savjetovanja protivno članku 436.f stavku 5. ovoga Zakona

27. ako prilikom pružanja savjeta o investicijskom proizvodu osiguranja ne prikupi sve informacije u skladu s člankom 436.g stavka 1. ovoga Zakona

28. ako pruža paket usluga ili proizvoda koji nije primjeren za stranku protivno članku 436.g stavak 2. ovoga Zakona

29. ako, u vezi s prodajom u kojoj ne pruža savjetovanje o investicijskom proizvodu osiguranja ne zatraži od stranke ili potencijalne stranke informacije i ne napravi procjenu u skladu s člankom 436.g stavkom 3. ovoga Zakona

30. ako ne upozori stranku u skladu s člankom 436.g. stavkcima 4. i 5. ovoga Zakona

31. ako ne uspostavi evidenciju u skladu s člankom 436.g stavkom 8. ovoga Zakona

32. ako ne dostavi stranci odgovarajuća izvješća o pruženim uslugama u skladu s člankom 436.g stavkom 9. ovoga Zakona

33. ako ne uruči stranci izjavu o primjerenosti i informacije u skladu s člankom 436.g stavcima 10. i 11. ovoga Zakona

34. ako u vezi periodične procjene prikladnosti postupi protivno članku 436.g stavkom 12. ovoga Zakona

- društvo za osiguranje:

1. ako ne postupa pošteno, pravedno i profesionalno u skladu s člankom 430. stavkom 1. ovoga Zakona

2. ako informacije koje se odnose na distribuciju osiguranja, uključujući promidžbene sadržaje nisu u skladu s člankom 430. stavkom 2. ovoga Zakona

3. ako prima ili daje primitke te ocjenjuje učinkovitost svojih zaposlenika na način koji je protivan najboljem interesu stranaka ili ako sklapa sporazume u vezi s nagrađivanjem, prodajnim ciljevima ili nečim drugim protivno članku 430. stavku 3. ovoga Zakona

4. ako pravodobno prije sklapanja ugovora o osiguranju ne daje strankama informacije u skladu s člankom 431. stavkom 2. ovoga Zakona, a sve u skladu s člancima 436. i 436.f ovoga Zakona

5. ako pravodobno prije sklapanja ugovora o osiguranju ne obavijesti svoju stranku o naravi primitaka koju primaju njegovi zaposlenici u vezi s ugovorom o osiguranju za poslove distribucije osiguranja u skladu s člankom 432. stavkom 3. ovoga Zakona, osim u slučaju članka 435. stavka 1. ovoga Zakona

6. ako u slučaju bilo kakvih drugih plaćanja stranaka, ne izvijesti stranku i o svakoj takvoj uplati u skladu s člankom 432. stavkom 4. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

7. ako ne pojašnjava zahtjeve i potrebe stranke i stranci ne daje objektivne informacije o proizvodu osiguranja u skladu s člankom 433. stavkom 1. ovoga Zakona, a sve u skladu s člancima 436. i 436.g ovoga Zakona

8. ako ponudi ugovor o osiguranju koji nije usklađen sa zahtjevima i potrebama stranke u skladu s člankom 433. stavkom 2. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

9. ako ne daje stranci personaliziranu preporuku u skladu s člankom 433. stavkom 3. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

10. ako prije sklapanja ugovora stranci ne daje relevantne informacije o proizvodu osiguranja i ne sastavi dokument s informacijama o proizvodu osiguranja u skladu s člankom 433. stavcima 6. 7., 8., 9.,10., 11. i 13. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

11. ako ne daje informacije stranci u vezi s distribucijom proizvoda investicijskih proizvoda osiguranja u skladu s člankom 433. stavkom 12. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

12. ako ne obavijesti stranku o mogućnosti kupnje različitih sastavnica proizvoda osiguranja u skladu s člankom 436.a stavka 1. ovoga Zakona

13. ako ne dostavi adekvatan opis različitih sastavnica ugovora ili paketa u skladu s člankom 436.a stavka 2. ovoga Zakona

14. ako ne daje stranci mogućnost odvojene kupovine robe ili usluge u skladu s člankom 436.a stavka 3. ovoga Zakona

15. ako ne navede zahtjeve i potrebe stranaka u odnosu na proizvode osiguranja koji su dio cjelokupnog paketa ili istog ugovora u skladu s člankom 436.a stavka 5. ovoga Zakona

16. ako postupi protivno zabrani Agencije iz članka 436.a stavka 6. ovoga Zakona

17. ako ne vodi i ne provjerava postupak za odobrenje proizvoda osiguranja u skladu u skladu s člankom 436.b stavcima 1. i 2. ovoga Zakona

18. ako ne razumije i redovito ne provjerava proizvode osiguranja u skladu s člankom 436.b stavkom 3. ovoga Zakona

19. ako ne stavi na raspolaganje distributerima sve odgovarajuće informacije o proizvodu osiguranja i postupku odobrenja proizvoda, uključujući utvrđeno ciljano tržište proizvoda u skladu s člankom 436.b stavkom 4. ovoga Zakona

20. ako nema uspostavljene primjerene mjere za dobivanje informacija i ne razumije značajke i utvrđeno ciljano tržište svakog proizvoda osiguranja u skladu s člankom 436.b stavkom 5. ovoga Zakona

21. ako ne provodi i ne održava učinkovite organizacijske i administrativne mjere za sprječavanje sukoba interesa u skladu s člankom 436.d ovoga Zakona

22. ako ne poduzima sve odgovarajuće mjere za utvrđivanje i otklanjanje sukoba interesa u skladu s člankom 436.e stavka 1. ovoga Zakona

23. ako jasno i pravovremeno ne obavijesti stranku o svojstvima odnosno izvorima sukoba interesa prije sklapanja ugovora o osiguranju u skladu s člankom 436.e stavcima 2. i 3. ovoga Zakona

24. ako prihvati naknadu, proviziju ili nenovčanu korist od trećih osoba u vezi s pružanjem usluga savjetovanja protivno članku 436.f stavku 5. ovoga Zakona

25. ako prilikom pružanja savjeta o investicijskom proizvodu osiguranja ne prikupi sve informacije u skladu s člankom 436.g stavka 1. ovoga Zakona

26. ako pruža paket usluga ili proizvoda koji nije primjeren za stranku protivno članku 436.g stavkom 2. ovoga Zakona

27. ako, u vezi s prodaju u kojoj ne pruža savjetovanje o investicijskom proizvodu osiguranja ne zatraži od stranke ili potencijalne stranke informacije i ne napravi procjenu u skladu s člankom 436.g stavkom 3. ovoga Zakona

28. ako ne upozori stranku u skladu s člankom 436.g stavcima 4. i 5. ovoga Zakona

29. ako ne uspostavi evidenciju u skladu s člankom 436.g stavkom 8. ovoga Zakona

30. ako ne dostavi stranci odgovarajuća izvješća o pruženim uslugama u skladu s člankom 436.g stavkom 9. ovoga Zakona

31. ako ne uruči stranci izjavu o primjerenosti i informacije u skladu s člankom 436.g stavcima 10. i 11. ovoga Zakona

32. ako u vezi periodične procjene prikladnosti postupi protivno članku 436.g stavkom 12. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom najviše u iznosu do 5.250.000,00 kuna ili do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutih gubitaka zbog prekršaja, ako se oni mogu odrediti, kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom najviše u iznosu do 5.250.000,00 kuna ili do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutih gubitaka zbog prekršaja, ako se oni mogu odrediti, kaznit će se zastupnik u osiguranju, broker u osiguranju i obrtnik zastupnik u osiguranju, za počinjeni prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 150.000,00 kuna do najviše 750.000,00 kuna, ako ne ispunjava uvjete iz pravila o poslovanju koja se odnose na distribuciju proizvoda osiguranja osim investicijskih proizvoda osiguranja, kaznit će se:

- posrednik u osiguranju i posrednik u reosiguranju:

1. ako se koristi uslugama distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja od strane osoba koje nisu upisane u registar Agencije ili osoba koje nisu ovlaštene obavljati distribuciju osiguranja u vrstama osiguranja ili distribuciju reosiguranja u vrstama reosiguranja, prema upisu u registar Agencije ili nisu notificirane za pružanje usluga distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja na području Republike Hrvatske u skladu s odredbama članka 403. stavka 7. ovoga Zakona

2. ako podnese zahtjev za upis u registar Agencije na temelju lažne izjave ili bilo kojim drugim nepravilnim sredstvom, kojim se krše zahtjevi uvjeta upisa u registar Agencije propisani člankom 410. ovoga Zakona, osim krivotvorenom ispravom što je kažnjivo Kaznenim zakonom

3. ako ne postupa pošteno, pravedno i profesionalno u skladu s člankom 430. stavkom 1. ovoga Zakona

4. ako informacije koje se odnose na distribuciju osiguranja, uključujući promidžbene sadržaje nisu u skladu s člankom 430. stavkom 2. ovoga Zakona

5. ako prima ili daje primitke te ocjenjuje učinkovitost svojih zaposlenika na način koji je protivan najboljem interesu stranaka ili ako sklapa sporazume u vezi s nagrađivanjem, prodajnim ciljevima ili nečim drugim protivno članku 430. stavku 3. ovoga Zakona

6. ako pravodobno prije sklapanja ugovora o osiguranju ne daje strankama informacije u skladu s člankom 431. stavkom 1. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

7. ako pravodobno prije sklapanja ugovora o osiguranju ne pruži stranci informacije iz članka 432. stavka 1. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

8. ako ne obavijesti stranku o iznosu naknade ili, ako to nije moguće, načinu izračuna naknade u skladu s člankom 432. stavkom 2. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

9. ako u slučaju bilo kakvih drugih plaćanja stranaka, ne izvijesti stranku i o svakoj takvoj uplati u skladu s člankom 432. stavkom 4. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

10. ako ne pojašnjava zahtjeve i potrebe stranke i stranci ne daje objektivne informacije o proizvodu osiguranja u skladu s člankom 433. stavkom 1. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

11. ako ponudi ugovor o osiguranju koji nije usklađen sa zahtjevima i potrebama stranke u skladu s člankom 433. stavkom 2. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

12. ako ne daje stranci personaliziranu preporuku u skladu s člankom 433. stavkom 3. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

13. ako obavijesti stranku da savjete daje na temelju nepristrane i personalizirane analize, a takve savjete ne daje na temelju analize u skladu s člankom 433. stavkom 5. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

14. ako prije sklapanja ugovora stranci ne daje relevantne informacije o proizvodu osiguranja i ne sastavi dokument s informacijama o proizvodu osiguranja u skladu s člankom 433. stavcima 6., 7., 8., 9., 10., 11. i 13. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

15. ako ne daje informacije stranci u vezi s distribucijom proizvoda investicijskih proizvoda osiguranja u skladu s člankom 433. stavkom 12. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

16. ako se naknadno dogovori o promjeni načina obračuna ili visini naknade za obavljanje poslova distribucije protivno članku 435. stavku 6. ovoga Zakona

17. ako ne obavijesti stranku o mogućnosti kupnje različitih sastavnica proizvoda osiguranja u skladu s člankom 436.a stavkom 1. ovoga Zakona

18. ako ne dostavi adekvatan opis različitih sastavnica ugovora ili paketa u skladu s člankom 436.a stavkom 2. ovoga Zakona

19. ako ne daje stranci mogućnost odvojene kupovine robe ili usluge u skladu s člankom 436.a stavkom 3. ovoga Zakona

20. ako ne navede zahtjeve i potrebe stranaka u odnosu na proizvode osiguranja koji su dio cjelokupnog paketa ili istog ugovora u skladu s člankom 436.a stavkom 5. ovoga Zakona

21. ako postupi protivno zabrani Agencije iz članka 436.a stavka 6. ovoga Zakona

22. ako ne vodi i ne provjerava postupak za odobrenje proizvoda osiguranja u skladu u skladu s člankom 436.b stavcima 1. i 2. ovoga Zakona

23. ako ne stavi na raspolaganje distributerima sve odgovarajuće informacije o proizvodu osiguranja i postupku odobrenja proizvoda, uključujući utvrđeno ciljano tržište proizvoda u skladu s člankom 436.b stavkom 4. ovoga Zakona

24. ako nema uspostavljene primjerene mjere za dobivanje informacija i ne razumije značajke i utvrđeno ciljano tržište svakog proizvoda osiguranja u skladu s člankom 436.b stavkom 5. ovoga Zakona

- sporedni posrednik u osiguranju

1. ako podnese zahtjev za upis u registar Agencije na temelju lažne izjave ili bilo kojim drugim nepravilnim sredstvom, kojim se krše zahtjevi uvjeta upisa u registar Agencije propisani člankom 410. ovoga Zakona, osim krivotvorenom ispravom što je kažnjivo Kaznenim zakonom

2. ako ne pruži informacije u skladu s člankom 434. ovoga Zakona

- društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje:

1. ako se koristi uslugama distribucije osiguranja ili reosiguranja od osobe koja nije upisana u registar Agencije za obavljanje poslova distribucije osiguranja u skladu s odredbama članka 403. stavkom 7. ovoga Zakona

2. ako ne postupa pošteno, pravedno i profesionalno u skladu s člankom 430. stavkom 1. ovoga Zakona

3. ako informacije koje se odnose na distribuciju osiguranja, uključujući promidžbene sadržaje nisu u skladu s člankom 430. stavkom 2. ovoga Zakona

4. ako prima ili daje primitke te ocjenjuje učinkovitost svojih zaposlenika na način koji je protivan najboljem interesu stranaka ili ako sklapa sporazume u vezi s nagrađivanjem, prodajnim ciljevima ili nečim drugim protivno članku 430. stavku 3. ovoga Zakona

5. ako pravodobno prije sklapanja ugovora o osiguranju ne daje strankama informacije u skladu s člankom 431. stavkom 1. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

6. ako pravodobno prije sklapanja ugovora o osiguranju ne pruži stranci informacije iz članka 432. stavka 1. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

7. ako ne obavijesti stranku o iznosu naknade ili, ako to nije moguće, načinu izračuna naknade u skladu s člankom 432. stavkom 2. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

8. ako u slučaju bilo kakvih drugih plaćanja stranaka, ne izvijesti stranku i o svakoj takvoj uplati u skladu s člankom 432. stavkom 4. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

9. ako ne pojašnjava zahtjeve i potrebe stranke i stranci ne daje objektivne informacije o proizvodu osiguranja u skladu s člankom 433. stavkom 1. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

10. ako ponudi ugovor o osiguranju koji nije usklađen sa zahtjevima i potrebama stranke u skladu s člankom 433. stavkom 2. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

11. ako ne daje stranci personaliziranu preporuku u skladu s člankom 433. stavkom 3. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

12. ako obavijesti stranku da savjete daje na temelju nepristrane i personalizirane analize, a takve savjete ne daje na temelju analize u skladu s člankom 433. stavkom 5. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

13. ako prije sklapanja ugovora stranci ne daje relevantne informacije o proizvodu osiguranja i ne sastavi dokument s informacijama o proizvodu osiguranja u skladu s člankom 433. stavcima 6., 7., 8., 9., 10., 11. i 13. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

14. ako ne daje informacije stranci u vezi s distribucijom proizvoda investicijskih proizvoda osiguranja u skladu s člankom 433. stavkom 12. ovoga Zakona, a sve u skladu s člankom 436. ovoga Zakona

15. ako se naknadno dogovori o promjeni načina obračuna ili visini naknade za obavljanje poslova distribucije protivno članku 435. stavku 6. ovoga Zakona

16. ako ne obavijesti stranku o mogućnosti kupnje različitih sastavnica proizvoda osiguranja u skladu s člankom 436.a stavkom 1. ovoga Zakona

17. ako ne dostavi adekvatan opis različitih sastavnica ugovora ili paketa u skladu s člankom 436.a stavkom 2. ovoga Zakona

18. ako ne daje stranci mogućnost odvojene kupovine robe ili usluge u skladu s člankom 436.a stavkom 3. ovoga Zakona

19. ako ne navede zahtjeve i potrebe stranaka u odnosu na proizvode osiguranja koji su dio cjelokupnog paketa ili istog ugovora u skladu s člankom 436.a stavkom 5. ovoga Zakona

20. ako postupi protivno zabrani Agencije iz članka 436.a stavka 6. ovoga Zakona

21. ako ne vodi i ne provjerava postupak za odobrenje proizvoda osiguranja u skladu u skladu s člankom 436.b stavcima 1. i 2. ovoga Zakona

22. ako ne stavi na raspolaganje distributerima sve odgovarajuće informacije o proizvodu osiguranja i postupku odobrenja proizvoda, uključujući utvrđeno ciljano tržište proizvoda u skladu s člankom 436.b stavkom 4. ovoga Zakona

23. ako nema uspostavljene primjerene mjere za dobivanje informacija i ne razumije značajke i utvrđeno ciljano tržište svakog proizvoda osiguranja u skladu s člankom 436.b stavkom 5. ovoga Zakona

- druga pravna osoba koja nije distributer osiguranja ili distributer reosiguranja ako obavlja poslove distribucije osiguranja, a nije distributer osiguranja ili ako obavlja poslove distribucije reosiguranja, a nije distributer reosiguranja iz članka 401. ovoga Zakona.

(5) Na posrednike iz druge države članice koji obavljaju poslove distribucije osiguranja na temelju slobode pružanja usluga ili poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj primjenjuju se odredbe iz ovoga članka koje se odnose na prekršaje propisane za posrednike u osiguranju, a na društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz druge države članice koja obavljaju poslove distribucije osiguranja na temelju slobode pružanja usluga ili poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj kao i na podružnice društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz

trećih država u Republici Hrvatskoj primjenjuju se odredbe iz ovoga članka koje se odnose na prekršaje propisane za društvo za osiguranje.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 25.000,00 kuna do 50.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 3. ovoga članka za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka.

(7) Ako je počinitelj prekršaja, u smislu zakona kojim se uređuje računovodstvo poduzetnika, matično društvo ili ovisno društvo matičnog društva koje ima obvezu izrade konsolidiranih financijskih izvještaja, ukupni godišnji prihod iz stavka 1. ovoga članka određuju se na temelju konsolidiranih financijskih izvještaja koji su odobreni od strane upravljačkog tijela krajnjeg matičnog društva.“.

Članak 125.

Iznad članka 445. dodaje se naslov koji glasi:

„*Lakši prekršaji distributera osiguranja, distributera reosiguranja i drugih osoba“*.

Članak 445. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 150.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se:

- posrednik u osiguranju i posrednik u reosiguranju:

1. ako obavlja druge poslove i/ili pruža druge usluge, osim onih propisanih člankom 401. stavkom 3. ovoga Zakona
2. ako ne izvještava Agenciju o izmjenama ili prestanku postojanja uvjeta za upis u registar u skladu s člankom 410. stavkom 4. ovoga Zakona
3. ako ne izvještava Agenciju o promjenama podataka u skladu s člankom 412. stavkom 7. ovoga Zakona
4. ako ne obavijesti Agenciju prije početka obavljanja poslova na području druge države članice u skladu s člankom 416. stavcima 1. i 5. ili člankom 418. stavcima 1. i 7. ovoga Zakona
5. ako nema osiguranu odgovornost obavljanja djelatnosti i/ili odgovarajuće jamstvo u skladu s člankom 424. stavkom 1. ovoga Zakona
6. ako ne dostavi financijsko odnosno statističko izvješće Agenciji u skladu i u rokovima iz članka 429. ovoga Zakona

- sporedni posrednik u osiguranju:

1. ako ne izvještava Agenciju o izmjenama ili prestanku postojanja uvjeta za upis u registar u skladu s člankom 410. stavkom 4. ovoga Zakona
2. ako ne izvještava Agenciju o promjenama podataka u skladu s člankom 412. stavkom 7. ovoga Zakona
3. ako ne obavijesti Agenciju prije početka obavljanja poslova na području druge države članice u skladu s člankom 416. stavcima 1. i 5. ili člankom 418. stavcima 1. i 7. ovoga Zakona
4. ako nema osiguranu odgovornost obavljanja djelatnosti i/ili odgovarajuće jamstvo u skladu s člankom 424. stavkom 2. ovoga Zakona,

5. ako ne dostavi statističko izvješće Agenciji u skladu i u rokovima iz članka 429. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 25.000,00 kuna do 50.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 1. ovoga članka za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 150.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se:

- društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju, ako ne ispunjava obveze vođenja pisanih naloga, punomoći stranaka ili drugih dokumenata ili ne obavlja poslove distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja u skladu s člankom 403. stavkom 5. ovoga Zakona

- obrtnik broker u osiguranju i/ili reosiguranju, ako ne ispunjava obveze vođenja pisanih naloga, punomoći stranaka ili drugih dokumenata ili ne obavlja poslove distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja u skladu s člankom 403. stavkom 5. ovoga Zakona

- broker u osiguranju i/ili reosiguranju, ako ne ispunjava obveze vođenja pisanih naloga, punomoći stranaka ili drugih dokumenata ili ne obavlja poslove distribucije osiguranja ili distribucije reosiguranja u skladu s člankom 403. stavkom 5. ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 25.000,00 kuna do 50.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u osobi iz stavka 3. ovoga članka za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka.“.

Članak 126.

Naslov iznad članka i članak 446. mijenjaju se i glase:

„*Prekršaji društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje*

Članak 446.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 150.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje:

1. ne ustroji funkciju upravljanja rizicima u skladu s člankom 95. stavkom 1. ovoga Zakona
2. ne ustroji funkciju praćenja usklađenosti u skladu s člankom 97. stavkom 2. ovoga Zakona
3. ne ustroji funkciju unutarnje revizije u skladu s člankom 98. stavka 1. ovoga Zakona
4. ne uspostavi aktuarsku funkciju u skladu s člankom 103. stavkom 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 kuna do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.“.

Članak 127.

Naslov iznad članka 447. i članak 447. brišu se.

Članak 128.

U članku 449. stavku 1. točke 7. i 8. mijenjaju se i glase:

„7. obavlja poslove distribucije osiguranja ili obavlja poslove distribucije reosiguranja protivno članku 401. ovoga Zakona

8. obavlja poslove osiguranja ili poslove reosiguranja bez odobrenja Agencije za obavljanje poslova osiguranja ili poslova reosiguranja protivno članku 406. ovoga Zakona“.

Točke 9. i 10. brišu se.

U stavku 3. točka 10. mijenja se i glasi:

„10. obavlja poslove distribucije osiguranja ili obavlja poslove distribucije reosiguranja protivno članku 401. ovoga Zakona“.

Točke 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17. i 18. brišu se.

Stavci 4., 5., 6. i 7. brišu se.

Članak 129.

U članku 450. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

„2. obavlja zakonsku reviziju financijskih izvještaja društva za osiguranje protivno članku 196. stavcima 1. do 3. ili članku 197. stavku 2. ovoga Zakona“.

Članak 130.

Članak 452. briše se.

Članak 131.

U članku 454. iza stavka 15. dodaje se stavak 16. koji glasi:

„(16) Na društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje koje ulaže u vrijednosne papire namijenjene trgovanju i druge financijske instrumente na temelju preoblikovanih kredita izdanih prije 1. siječnja 2011. godine, primjenjuju se zahtjevi propisani Uredbom (EU) br. 2015/35 samo u okolnostima u kojima se nove odnosne izloženosti nakon 31. prosinca 2014. dodaju ili zamijene.“.

Članak 132.

(1) U cijelom tekstu Zakona o osiguranju (Narodne novine, broj 30/15) riječi: „zastupanje u osiguranju“ u određenom rodu i padežu zamjenjuju se riječima: „distribucija osiguranja“ u određenom, rodu i padežu izuzev u riječima: „društvo za zastupanje u osiguranju“ i „obrt za zastupanje u osiguranju“.

(2) U cijelom tekstu Zakona o osiguranju (Narodne novine, broj 30/15) riječi: „posredovanje u osiguranju i reosiguranju“ u određenom rodu i padežu zamjenjuju se riječima: „distribucija osiguranja i/ili reosiguranja“ u određenom rodu i padežu.

(3) U cijelom tekstu Zakona o osiguranju (Narodne novine, broj 30/15) riječi: „posrednik u osiguranju ili reosiguranju“ u određenom rodu i padežu zamjenjuju se riječima: „broker u osiguranju i/ili reosiguranju“.

(4) U cijelom tekstu Zakona o osiguranju (Narodne novine, broj 30/15) riječ: „mrežni“ u određenom rodu i padežu zamjenjuje se riječju: „internetski“ u odgovarajućem broju, rodu i padežu.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Usklađivanje s odredbama ovoga Zakona

Članak 133.

(1) Osobe koje su na dan 1. listopada 2018. godine upisane u registar Agencije i imaju ovlaštenje ili dozvolu za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju ostaju upisane u registar posrednika Agencije i ovlaštene su za obavljanje distribucije osiguranja u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Osobe koje su na dan 1. listopada 2018. godine upisane u registar Agencije i imaju ovlaštenje ili dozvolu za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju ostaju upisane u registar posrednika Agencije i ovlaštene su za obavljanje distribucije osiguranja i reosiguranja u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(3) Društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju dužna su do 23. veljače 2019. godine promijeniti naziv tvrtke u brokersko društvo za osiguranje i reosiguranje.

(4) Od 1. listopada 2018. godine posrednici koji su upisani u registar Agencije u skladu sa Zakonom o osiguranju (Narodne novine, broj 30/15) smatra se da imaju ispunjene uvjete stručnosti u skladu s člankom 422. stavkom 1. ovoga Zakona.

(5) Od 1. listopada 2018. godine posrednici koji su upisani u registar Agencije u skladu sa Zakonom o osiguranju (Narodne novine, broj 30/15) dužni su počevši od 23. veljače 2019. godine ispunjavati uvjete kontinuirane edukacije od minimalno 15 sati imati za svaku godinu koja ističe danom i mjesecom od njihovog prvog upisa u registar Agencije odnosno položenog ispita za stjecanje ovlaštenja za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju ili posredovanja u osiguranju ili reosiguranju.

(6) Društvo za zastupanje u osiguranju i obrt za zastupanje u osiguranju koji imaju dozvolu za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju na stanicama za tehnički pregled u određenim vrstama osiguranja, od 1. listopada 2018. godine mogu pružati usluge distribucije osiguranja u skladu s člankom 415. stavkom 4. ovoga Zakona i to koristeći usluge posrednika koji je ovlašten pružati usluge distribucije osiguranja iz vrsta osiguranja koje se distribuiraju na stanici za tehnički pregled.

(7) Osobe koje su na dan 1. listopada 2018. godine upisane u registar Agencije s ovlaštenjem za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju za životna osiguranja mogu pružati usluge distribucije osiguranja za životna osiguranja i investicijske proizvode osiguranja u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Postupci

Članak 134.

(1) Svi postupci za dobivanje odobrenja, ovlaštenja, suglasnosti i dozvola te postupci nadzora koji su pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona i koji su u nadležnosti Agencije dovršit će se u skladu s odredbama Zakona o osiguranju (Narodne novine, broj 30/15).

(2) Do stupanja na snagu pravilnika donesenih na temelju ovoga Zakona primjenjuju se odredbe sljedećih pravilnika donesenih na temelju Zakona o osiguranju (Narodne novine, broj 30/15):

1. Pravilnik o obliku i sadržaju financijskih i dodatnih izvještaja društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje (Narodne novine, broj 37/16)

2. Pravilnik o strukturi i sadržaju financijskog i statističkog izvještaja osoba koje imaju dozvolu za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju ili posredovanja u osiguranju i reosiguranju (Narodne novine, broj 37/16)

3. Pravilnika o strukturi i sadržaju financijskog i statističkog izvještaja posrednika u osiguranju i reosiguranju (Narodne novine, broj 37/16)

4. Pravilnika o minimalnim standardima, načinu obračuna i mjerilima za izračun tehničkih pričuva prema računovodstvenim propisima (Narodne novine, br. 10/16, 42/17 i 59/17)

5. Pravilnik o uvjetima za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje (Narodne novine, br. 7/16 i 91/16)

6. Pravilnik o reviziji u društvu za osiguranje (Narodne novine, broj 78/16)

7. Pravilnika o uvjetima za stjecanje i provjeru stručnih znanja potrebnih za obavljanje poslova ovlaštenog aktuara (Narodne novine, broj 7/16)

8. Pravilnika o uvjetima za obavljanje ključne funkcije u društvu za osiguranje i društvu za reosiguranje (Narodne novine, broj 7/16) i

9. Pravilnik o uvjetima za obavljanje funkcije člana uprave i člana nadzornog odbora društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje (Narodne novine, broj 7/16).

Rok za donošenje pravilnika

Članak 135.

Agencija će donijeti pravilnike iz članka 110. ovoga Zakona najkasnije do 1. rujna 2018. godine, a pravilnike iz članka 7., članka 17., članka 22. i članka 44. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Stupanje na snagu

Članak 136.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim članaka 47. do 49., članaka 81. do 126., članaka 128. i 129. i članka 131. stavaka 1. do 3. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. listopada 2018. godine.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovim člankom u članku 2. stavku 1. mijenjaju se točke 3. i 5. jer se u pravni poredak Republike Hrvatske prenose odredbe Direktive (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja i izmjena Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17. 12. 2009.) kako je posljednju put izmijenjena Direktivom (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 354, 23.12.2016.).

Uz članak 2.

Ovim se člankom dodaje novi članak 2.a kojim se dodaju odredbe o osiguranju provedbe uredbi Europske unije, regulatornih i provedbenih tehničkih standarda te smjernica europskih nadzornih tijela i ovlasti Agencije te primjeni i objavi smjernica koje donose europska nadzorna tijela.

Uz članak 3.

Ovim se člankom u članku 3. mijenjaju točka 11. kojom je izmijenjena definicija reosiguranja prema odredbama Direktive (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća i točka 27.

Uz članak 4.

Ovim se člankom u članku 7. dodaje stavak 5. kojim se propisuje da su poslovi osiguranja navedeni u ovom članku poslovi od značajnog javnog interesa koji podrazumijevaju i obradu posebne kategorije osobnih podataka.

Uz članak 5.

Ovim se člankom mijenja članak 26. stavak 1. tako da se pojašnjava tko podnosi zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova osiguranja u određenim vrstama osiguranja ili rizicima koji pripadaju određenoj vrsti osiguranja u ime i za račun osnovanog društva za osiguranje.

Uz članak 6.

Ovim se člankom dodaje točka 11. u članku 27. kojom se propisuje obveza dostave opisa mehanizama unutarnjih kontrola radi ispunjavanja obveza u smislu sprječavanja pranja novca i financiranja terorizma uz zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova osiguranja, odnosno poslova reosiguranja.

Uz članak 7.

Ovim se člankom mijenja članak 36. tako da se radi dosljednog usklađivanja s Direktivom Solventnost II koja obavijest o stjecanju kvalificiranog udjela propisuje samo za stjecanje udjela u glasačkim pravima ili kapitalu od 20% ili više. Članak 36. se dopunjava obavezom

društva za osiguranje da obavijesti Agenciji u slučaju prestanka ispunjavanja uvjeta pod kojima je odobrenje za stjecanje kvalificiranog udjela izdano, provjera propisanih udjela i okolnosti u kojima je stjecatelj kvalificiranog udjela Republika Hrvatska. Ovim se člankom također mijenja stavak 8. tako da se ne nabrajaju taksativno kaznena djela za koja namjeravani stjecatelj kvalificiranog udjela ne smije biti pravomoćno osuđen. Naime, dosadašnjim izričitim nabrajanjem bila su izostavljena kaznena djela kao što su npr. kaznena djela protiv života i tijela. Intencija je zakonodavca da ovakvom izmjenom onemogući stjecanje kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje osobama koje su osuđene za kaznena djela počinjena s namjerom jer pravomoćna osuđenost za bilo koje kazneno djelo počinjeno s namjerom toliko značajno šteti ugledu osobe da ona ne može kao imatelj kvalificiranog udjela upravljati financijskom institucijom. Također, propisana je ovlast Agencije da zatraži podatke o prekršajnoj osuđivanosti namjeravanog stjecatelja, o tome vodi li se protiv namjeravanog stjecatelja kazneni ili prekršajni postupak i je li pravomoćno osuđen za kaznena djela propisana ovim člankom te pribaviti podatke od namjeravanog stjecatelja i iz prekršajne i kaznene evidencije ministarstva nadležnog za pravosuđe u Replici Hrvatskoj na temelju obrazloženog zahtjeva ili iz Europskog sustava kaznenih evidencija. Propisano je i da će Agencija detaljnije propisati sadržaj obavijesti i uvjete koje namjeravani stjecatelj treba ispuniti kod podnošenja zahtjeva za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela tako da se daje mogućnost postupanja sa Zajedničkim smjernicama za bonitetnu procjenu stjecanja i povećanja kvalificiranih udjela u financijskom sektoru.

Uz članak 8.

Ovim člankom mijenja se članak 37. tako da se na jasniji način propisuju odredbe o međusobnoj dostavi i razmjeni informacija potrebnih za procjenu stjecatelja kvalificiranog udjela.

Uz članak 9.

Ovim se člankom mijenja članak 38. tako da se daje mogućnost postupanja sa Zajedničkim smjernicama za bonitetnu procjenu stjecanja i povećanja kvalificiranih udjela u financijskom sektoru.

Uz članak 10.

Ovim se člankom mijenja članak 39. radi preciznijeg izričaja mijenja postupak za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela.

Uz članak 11.

Ovim se člankom mijenja izričaj članka 40. ovoga Zakona te se dopunjuje u dijelu procjene dobrog ugleda stjecatelja kvalificiranog udjela s obzirom da Agencija prilikom procjene dobrog ugleda stjecatelja kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje mora uzeti u obzir sve informacije kojima raspolaže, osobito provođenje istrage, kaznenog progona, kaznenog postupka ili prekršajnog postupka protiv namjeravanog stjecatelja, nekorektno ponašanje namjeravanog stjecatelja kvalificiranog udjela te ostale dostupne informacije.

Uz članak 12.

Ovim se člankom u članak 41. stavak 1. dodaje točka 6. te se mijenja stavak 3. i dodaje stavak 4. tako da se dodaju odredbe o razlozima za odbijanje zahtjeva za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela te odredbe o objavi rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu.

Uz članak 13.

Ovim se člankom mijenja članak 42. sukladno uputama Ministarstva uprave u svezi usklađenosti Prijedloga zakona sa Zakonom o općem upravnom postupku.

Uz članak 14.

Ovim se člankom mijenja izričaj članka 43. ovoga Zakona.

Uz članak 15.

Ovim se člankom mijenja članak 44. tako da se određuje način na koji će se glasati na skupštini dioničara kada stjecatelj kvalificiranog udjela nema pravo glasa na temelju dionica koje je stekao bez odobrenja Agencije.

Uz članak 16.

Ovim se člankom mijenja članak 47. tako da se daje mogućnost postupanja sa Zajedničkim smjernicama za bonitetnu procjenu stjecanja i povećanja kvalificiranih udjela u financijskom sektoru.

Uz članak 17.

Ovim se člankom mijenja članak 51. tako da se detaljnije uređuju uvjeti propisani za članove uprave i člana uprave i prokurista društva za osiguranje, a zahtjevi o prikladnosti upućuju na jedinstvene odredbe propisane u članku 36. stavka 8. ovoga Zakona. Nadalje, propisuju se politike koje treba donijeti nadzorni odbor i uprava društva za osiguranje i donošenje pravilnika Agencije.

Uz članak 18.

Ovim se člankom u članku 55. mijenja stavak 4. tako da se dodaje obveza člana uprave o izvještavanju Agencije o prestanku obavljanja funkcije člana uprave ili nadzornog odbora, a sve u skladu s pravilnikom Agencije kojim se propisuje izvještavanje Agencije.

Uz članak 19.

Ovim se člankom mijenja članak 56. tako da propisuje da iznimno od slučajeva iz stavka 1. Agencija može donijeti rješenje o ukidanju odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave društva za osiguranje ako član uprave nije osigurao provođenje ili nije proveo mjere koje je naložila Agencija s obzirom da je točka 4. stavka 1. ovoga članka koja je izmijenjena ovim Zakonom propisivala poništenje rješenja, a što ne bi bilo primjereno u ovom slučaju. Također su u članku izvršene izmjene sukladno uputama Ministarstva uprave u svezi usklađenosti prijedloga zakona sa Zakonom o općem upravnom postupku.

Uz članak 20.

Ovim se člankom u članku 59. mijenja stavak 1. i propisuju se uvjeti koje mora ispunjavati član nadzornog odbora i dodaje se stavak 6. kojim se za članove nadzornog odbora zahtjevi o prikladnosti upućuju na jedinstvene odredbe propisane u članku 36. stavka 8. ovoga Zakona.

Uz članak 21.

Ovim se člankom u članku 60. briše točka 7. jer je neodređena, a uprava vodi poslove društva za osiguranje.

Uz članak 22.

Ovim člankom u članku 62. mijenjaju se stavci 6. i 7. tako da se ispravlja obaveza izvještavanja Agencije i nadležnog nadzornog tijela države članice o izmjeni sadržaja podataka iz članka 62. ovoga Zakona i propisuje da će Agencija pravilnikom detaljnije propisati uvjete u vezi s primjerenosti odnosno dobrim poslovnim ugledom i iskustvom ovlaštenog zastupnika iz članka 66. stavka 2. ovoga Zakona.

Uz članak 23.

Ovim se člankom mijenja stavak 5. članka 63. u skladu sa točkom 3.2.5.1. Generalnog protokola i dodaje stavak 7. kojom se propisuje da se odredbe tog članka ne primjenjuju na društvo za reosiguranje.

Uz članak 24.

Ovim člankom u članku 66. mijenja stavak 8. tako da se precizira da je Agencija nadležno nadzorno tijelo koje zaprima dokumentaciju iz stavka 2. članka 66. ovoga Zakona.

Uz članak 25.

Ovim se člankom mijenja članak 67. tako da se tehnički ispravlja obveza o izvještavanju Agencije o adresi za dostavu dokumenata za ostale usluge osiguranja koje društvo za osiguranje pruža putem slobode pružanja usluga na području Republike Hrvatske, jer je navedena kao adresa predstavnika u točki 1. članka 67. stavka 3. ovoga Zakona i usklađuje s Generalnim protokolom propisuje od kada društvo za osiguranje može početi poslovati na temelju slobode pružanja usluga u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 26.

Ovim se člankom u članku 93. stavku 5. mijenja točka 4. kojim se za nositelje ključnih funkcija zahtjevi o prikladnosti upućuju na jedinstvene odredbe propisane u članku 36. stavka 8. ovoga Zakona.

Uz članak 27.

Ovim se člankom mijenja članak 98. stavak 5. tako da se daje mogućnost obavljanja drugih poslova različitih od poslova unutarnje revizije kako je to propisano člankom 271. Uredbe (EU) br. 2015/35.

Uz članak 28.

Ovim se člankom mijenja članak 136. radi točnijeg prijevoda engleskog termina u Direktivi Solventnost II umjesto pojma „nesposobnosti“ propisuje pojam „invalidnosti“.

Uz članak 29.

Ovim se člankom mijenja članak 142. radi točnijeg prijevoda engleskog termina u Direktivi Solventnost II umjesto pojma „istek“ propisuje pojam „odustanak“.

Uz članak 30.

Ovim se člankom mijenja članak 158. stavak 1. točka 4. tako da umjesto društva za neživotno osiguranje pojašnjava da se radi o društvima za osiguranje koja imaju odobrenje za obavljanje poslova neživotnog osiguranja te se dodaje minimalni potrebni kapital za društva za osiguranje koja imaju odobrenje za obavljanje poslova reosiguranja.

Uz članak 31.

Ovim se člankom mijenja članak 162. tako da se precizira da tehničke pričuve koje oblikuje društvo za osiguranje u vezi s tim osiguranjima neposredno vezana uz vrijednost udjela UCITS fonda moraju u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati ukupnoj vrijednosti tih udjela, a u skladu s odredbama Direktive Solventnost II i kako treba oblikovati tehničke pričuve ako su prava ugovaratelja osiguranja na temelju ugovora o osiguranju neposredno vezana uz dionički indeks, odnosno druge referentne vrijednosti, osim onih navedenih u stavku 2. ovoga članka.

Uz članak 32.

Ovim se člankom mijenja članak 165. stavak 7. koji izričito navodi mogućnost savjetovanja sa ESRB-om radi donošenja rješenja o produljenju roka za poduzimanje potrebnih mjera radi otklanjanja neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom.

Uz članak 33.

Ovim se člankom mijenja članak 177. tako da se usklađuju definicije matematičke pričuve osiguranja.

Uz članak 34.

Ovim se člankom mijenja članak 182. tako da se dodatno utvrđuje odvajanje posebne pričuve za pokriće obveza iz ugovora o osiguranju kod kojih ugovaratelj osiguranja snosi rizik ulaganja.

Uz članak 35.

Ovim se člankom mijenja članak 183. tako da dodatno utvrđuje otvaranje računa za zaprimanje uplate i obavljanje isplata iz poslova u vezi s posebnom pričuvom za pokriće obveza iz ugovora o osiguranju kod kojih ugovaratelj osiguranja snosi rizik ulaganja.

Uz članak 36.

Ovim se člankom u članku 186. stavku 2. mijenja točka 4. kojim se za ovlaštenog aktuara zahtjevi o prikladnosti upućuju na jedinstvene odredbe propisane u članku 36. stavka 8. ovoga Zakona. Također su u članku izvršene izmjene sukladno uputama Ministarstva uprave u svezi usklađenosti prijedloga zakona sa Zakonom o općem upravnom postupku

Uz članak 37.

Ovim se člankom mijenja članak 191. tako da se usklađuje terminologija sa važećim Zakonom o računovodstvu (Narodne novine br. 78/15, 134/15 i 120/16).

Uz članak 38.

Ovim se člankom prilagođavaju se terminološki odredbe članka 192. i zbog izmjena zakonskog okvira za reviziju godišnjih financijskih izvještaja koja će ubuduće biti obuhvaćena pojmom zakonska revizija, a bit će uređena osim Zakonom o reviziji i pravom Europske unije zbog primjene Uredbe (EU) br. 537/2014 o zakonskoj reviziji.

Uz članak 39.

Ovim se člankom prilagođavaju se terminološki odredbe članka 194. i zbog izmjena zakonskog okvira za reviziju godišnjih financijskih izvještaja koja će ubuduće biti obuhvaćena pojmom zakonska revizija, a bit će uređena osim Zakonom o reviziji i pravom Europske unije zbog primjene Uredbe (EU) br. 537/2014 o zakonskoj reviziji.

Uz članak 40.

Ovim se člankom mijenja članak 195. najvećim dijelom zbog terminološkog i sadržajnog usklađivanja s novim pravnim okvirom za zakonsku reviziju kako je uređeno Uredbom (EU) br. 537/2014 te Zakonom o reviziji (Narodne novine, broj 127/17). Stavak 2. i 3. isti su kao i u važećem Zakonu osim što se u stavak 3. uvodi pojam zakonske revizije. Osim toga, u stavku 4. propisan je uvjet društvu za osiguranje da ugovor za pružanje revizorskih usluga može sklopiti samo s revizorskim društvom koje ima najmanje dva ovlaštena revizora koji su radnici revizorskog društva kako je propisano člankom 196. stavkom 2. ovoga Zakona.

Uz članak 41.

Ovim se člankom mijenja članak 196. u cilju uskladbe s Uredbom (EU) br. 537/2014 na način da je iskorištena nacionalna diskrecija predviđena navedenom uredbom kojom se određuje najduže razdoblje u kojem isto revizorsko društvo može obavljati zakonsku reviziju određene kreditne institucije. To razdoblje je za društva za osiguranje zadržano na sedam uzastopnih godina. Nadalje, u cilju pravne sigurnosti naglašeno je da je u skladu s člankom 17. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 537/2014 nastavak obavljanja zakonske revizije društva za osiguranje istom revizorskom društvu dopušten nakon proteka roka od četiri godine. Budući da je navedenom Uredbom detaljno propisan uvjet neovisnosti revizora kroz maksimalne prihode koje je isti ostvario pružajući usluge toj kreditnoj instituciji u prethodnim godinama, stavak 3. koji je tu problematiku propisivao iznimno šturo je brisan. Stavak 4. postaje stavak 3 i nomotehnički je uređeni i terminološki prilagođen novom pravnom okviru za zakonsku reviziju.

Uz članak 42.

Ovim se člankom mijenja članak 197. pri čemu se u stavku 1. preciziraju obveze društva za osiguranje i revizorskog društva o obavještavanju Agencije o razlozima raskida ugovora o obavljanju zakonske revizije kao i očitovanju o razlozima zbog kojih druga strana raskida ugovor. Stavkom 2. prenosi se nacionalna diskrecija o zabrani pružanja nerevizorskih usluga iz članka 5. stavka 2. Uredbe (EU) br. 537/2014 na način da se ne zabranjuju nove nerevizorske usluge već samo one koje su navedene u članku 5. stavku 1. Uredbe (EU) br. 537/2014.

Uz članak 43.

Ovim je člankom u članku 198. stavku 4. provedeno je terminološko usklađivanje s budućim Zakonom o reviziji koji uvodi revizorsku tajnu.

Uz članak 44.

Ovim se člankom mijenja članak 199. kojim je propisano odbacivanje i odbijanje godišnjih financijskih izvještaja društva za osiguranje i godišnjih konsolidiranih financijskih izvještaja. Ako je revizorsko društvo obavilo zakonsku reviziju suprotno formalnim uvjetima propisanim člancima 196. i člankom 197. stavkom 2. ovoga Zakona, Agencija će odbacit godišnje financijske izvještaje i godišnje konsolidirane financijske izvještaje. Agencija će odbiti godišnje financijske izvještaje odnosno godišnje konsolidirane financijske izvještaje ako utvrdi da su ti financijski izvještaji sastavljeni suprotno propisima ili da oni ne pružaju istinit i fer prikaz financijskog položaja i uspješnosti poslovanja društva za osiguranje odnosno grupe ili grupe osiguratelja u Republici Hrvatskoj, o kojima je u revizorskom izvješću izdano pozitivno ili uvjetno mišljenje. Agencija može odbiti ili odbaciti godišnje financijske izvještaje odnosno godišnje konsolidirane financijske izvještaje društva za osiguranje ako je zakonsku reviziju tih izvještaja obavila osoba za čije revizorsko izvješće je tijelo nadležno za nadzor osoba ovlaštenih za obavljanje revizorskih usluga prema zakonu kojim je uređena revizija utvrdilo da ne ispunjava zahtjeve iz zakona kojima se uređuje revizija i iz Uredbe (EU) br. 537/2014. U bilo kojem od navedenih slučajeva u kojima Agencija odbaci ili odbije godišnje financijske izvještaje ili godišnje konsolidirane financijske izvještaje nastupaju sljedeće posljedice: odbijanje ocjene za reviziju za potrebe Agencije, obveza izrade novih financijskih izvještaja, obavljanje zakonske revizije tih izvještaja, zabrana javne objave financijskih izvještaja koji su odbijeni ili odbačeni.

Uz članak 45.

Ovim se člankom mijenjaju odredbe članka 200. stavka 4. brisanjem pozivanja na zakon kojim se uređuje revizija i čime se odredbe Zakona usklađuju se sa Zakonom o reviziji koji uvodi nadležno tijelo za nadzor revizorskih društava stoga Agencija u svojim postupcima neće provjeravati usklađenost sa propisima o reviziji jer oni nisu u njezinoj nadležnosti. Odredbama stavka 5. regulirano je da odbijanje ocjene koje revizorsko društvo daje za potrebe Agencije nema za posljedicu odbijanje godišnjih financijskih izvještaja o kojima je u revizorskom izvještaju izdano pozitivno ili uvjetno mišljenje. Novim stavkom 6. precizirano je da se zahtjevi koji se odnose na obavljanje zakonske revizije financijskih izvještaja na odgovarajući način primjenjuju i pri provođenju revizije za potrebe Agencije.

Uz članak 46.

Ovim se člankom mijenja članak 201. tako da se dodatno proširuje obveza izvještavanja društva za osiguranje na zahtjev Agencije.

Uz članak 47.

Ovim se člankom mijenja članak 203. tako da mijenja termin zastupanja u osiguranju te posredovanja u osiguranju i reosiguranju u distribuciju osiguranja i distribuciju reosiguranja, te se u subjekte nadzora dodaje i udruženje osiguratelja.

Uz članak 48.

Ovim se člankom mijenja članak 211. tako da se proširuju subjekti nadzora u dijelu obavljanja poslova distribucije osiguranja i reosiguranja te se predlaže izmjena jer Agencija navedenim pravnim osobama izdaje dozvolu za obavljanje poslova distribucije osiguranja i reosiguranja, a Hrvatska narodna banka izdaje odobrenje kreditnim institucijama na temelju zakona koji uređuje kreditne institucije, te se propisuju subjekti nadzora koji mogu obavljati poslove distribucije osiguranja i reosiguranja.

Uz članak 49.

Ovim se člankom iza članka 211. dodaju se članci 211.a, 211.b, 211.c, 211.d, 211.e i 211.f kojima se prenose odredbe članka 31. stavka 6., članka 32., članka 34., članka 35., članka 36. članka 37. Direktive (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja.

Uz članak 50.

Ovim se člankom mijenja članak 215. tako da se proširuje određivanje prirode, opsega i oblika podataka i za informacije iz stavka 4. i 5. članka 215. ovoga Zakona.

Uz članak 51.

Ovim se člankom dopunjuje članak 219. stavkom 4. koji uređuje postupak obavljanja tajnog nadzora i stavcima 5. i 6. kojima se prenose odredbe o zabrani odbijanja ugovora o reosiguranju i ugovora o retrocesiji.

Uz članak 52.

Ovim se člankom mijenja stavak 2. članka 220. kojim se omogućava obavljanje zadataka u vezi s nadzorom od strane drugo stručno osposobljene osobe ili posredstvom osobe koju je Agencija ovlastila za sudjelovanje u tajnom nadzoru.

Uz članak 53.

Ovim se člankom dodaje stavak 6. članka 222. kojim se u slučaju provođenja tajnog nadzora obavijest o neposrednom nadzoru ne sadrži podatke o osobama Agencije koje je ovlastila za provođenje tajnog nadzora.

Uz članak 54.

Ovim se člankom mijenja članak 226. tako da se mijenja rok za podnošenje prigovora na zapisnik društva za osiguranje.

Uz članak 55.

Ovim se člankom mijenja članak 227. i predlaže se dostava dopune zapisnika društvu za osiguranje kako bi se jasnije propisalo daljnje postupanje nakon sastavljanja iste.

Uz članak 56.

Ovim se člankom mijenja članak 228. i navedena izmjena se predlaže u cilju veće efikasnosti postupka nadzora budući da je ocijenjeno da nema potrebe sastavljati dopunu zapisnika ako se prihvaćaju svi navodi iz prigovora već da se postupak može neposredno obustaviti rješenjem. Predložena izmjena bi bila dozvoljena u smislu članka 48. Zakona o općem upravnom postupku.

Uz članak 57.

Ovim se člankom mijenja točka 3. stavka 1. članka 229. kojim se dodatno uređuje posredni nadzor u okviru poštivanja propisa o zaštiti potrošača.

Uz članak 58.

Ovim se člankom mijenja članak 233. točka 3. i navedena izmjena predlaže se radi jasnoće definicije nadzorne mjere kao samostalne mjere. Također su u članku izvršene izmjene sukladno uputama Ministarstva uprave u svezi usklađenosti prijedloga zakona sa Zakonom o općem upravnom postupku.

Uz članak 59.

Ovim se člankom mijenja članak 237. i navedena izmjena se predlaže u cilju jasnijeg propisivanja postupanja Agencije prilikom donošenja rješenja kojim se utvrđuje da su nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene na način da se propisuje kako se takvo rješenje donosi kada su sve nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene te da se istim rješenjem uz takvu konstataciju dodatno utvrđuje da je postupak nadzora okončan.

Uz članak 60.

Ovim se člankom mijenja naslov Odjeljka IV. i naslov iznad članka 238. i članak 238., a navedena izmjena predlaže se radi jasnoće definicije nadzorne mjere kao samostalne mjere. Nadalje, ovim člankom mijenjaju odredbe članka 238. tako se propisuje mogućnost izricanja mjere zabrane isplate akontacije dobiti ili dividende, dobiti ili dividenda kada to Agencija ocijeni primjerenim, a pri čemu će Agencija uzeti u obzir svu zadržanu dobit društva za osiguranje kao i dobit ili dividendu koja nije isplaćena do dana donošenja te mjere. Ova odredba primjenjuje se na svu neisplaćenu dobit ili dividendu kod društva za osiguranje do trenutka izricanja mjere.

Uz članak 61.

Ovim se člankom mijenja članak 246. sukladno uputama Ministarstva uprave u svezi usklađenosti prijedloga zakona sa Zakonom o općem upravnom postupku.

Uz članak 62.

Ovim se člankom mijenja članak 264. stavak 2. radi izmjene članka 51. Zakona.

Uz članak 63.

Ovim se člankom mijenja članak 273. sukladno uputama Ministarstva uprave u svezi usklađenosti prijedloga zakona sa Zakonom o općem upravnom postupku.

Uz članak 64.

Ovim se člankom mijenja članak 291. i dodatno se propisuje zaštita tražbina iz ugovora o osiguranju za ugovore o osiguranju kod kojih ugovaratelj osiguranja snosi rizik ulaganja neposredno vezane uz vrijednost imovine unutarnjeg fonda i to i uz vrijednost udjela UCITS fonda ili uz dionički indeks odnosno drugu referentnu vrijednost.

Uz članak 65.

Ovim se člankom mijenja članak 312. i dodatno se propisuje usklađivanje s člankom 227. stavkom 7. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) u smislu privremene istovjetnosti bonitetnog sustava treće države.

Uz članak 66.

Ovim se člankom u članku 328. nomotehnički se usklađuju odredba propisana stavkom 7. sa odredbama Direktive Solventnost II.

Uz članak 67.

Ovim se člankom mijenja članak 344. i ispravlja pogrešno pozivanje na članak.

Uz članak 68.

Ovim se člankom mijenja članak 350. i umjesto statuta propisuje ugovor o osnivanju udruženja osiguratelja.

Uz članak 69.

Ovim se člankom mijenja članak 370. i ispravlja izričaj norme.

Uz članak 70.

Ovim se člankom mijenja članak 378. i ispravlja pogrešno pozivanje na članak.

Uz članak 71.

Ovim se člankom mijenja članak 379. i uređuje pozivanje na stavke.

Uz članak 72.

Ovim se člankom mijenja članak 380. i jasnije se dopunjuju informacije za ugovaratelja osiguranja, a koje je društvo za osiguranje dužno prije sklapanja ugovora o osiguranju predati ugovaratelju osiguranja te se terminološki određuju prijevodi „benefit“ i „option“ koji podrazumijevaju osiguranu svotu i svaku mogućnost koja proizlazi iz ugovora o osiguranju kod sklapanja ugovora o osiguranju. Dodatno se propisuje obveza uz dostavu tablica otkupnih vrijednosti i tablica kapitaliziranih svota i mjera u kojoj su te vrijednosti garantirane, a u skladu s Direktivom Solventnost II, a u stavku 6. mijenja se prvi podstavak i propisuje se uputa za ugovaratelja osiguranja gdje može pronaći podatke sadržane u prospektu i pravilima UCITS fonda.

Uz članak 73.

Ovim se člankom mijenja članak 381. i uređuje pozivanje na stavke.

Uz članak 74.

Ovim člankom se uvodno pravila u pogledu promidžbenih aktivnosti izjednačuju za sve sudionike postupka distribucije osiguranja ukoliko se tijekom navedenog procesa nalaze u ulozi voditelja obrade osobnih podataka. Uredba (EZ) br. 2016/679 u članku 6. stavku 1. točki f zakonitom obradom određuje omu obradu koja je nužna za potrebe legitimnih interesa voditelja obrade, osiguratelja. Naime, recitalom (47) Uredbe (EZ) br. 2016/679 propisuje se kako legitimni interesi voditelja obrade mogu predstavljati pravnu osnovu za obradu pod uvjetom da interesi ili temeljna prava i slobode ispitanika nemaju prednost, uzimajući u obzir razumna očekivanja ispitanika koja se temelje na njihovom odnosu s voditeljem obrade, u situacijama poput one kada je ispitanik klijent voditelja obrade. Konačno, navedeni recital propisuje kako se može smatrati da postoji legitiman interes kod obrade osobnih podataka provedene za potrebe izravnog marketinga. Izravni marketing u smislu stavka 3. osiguratelјima pruža jasno zakonsko uporište za određenje izravnog marketinga kao legitimnog interesa s ciljem proširivanja i održavanja osiguratelјne zaštite postojećeg klijenta. Osiguranje zaštite prava i sloboda ispitanika ostvaruje se uvjetom osiguravanja prava na prigovor u skladu s Uredbom (EZ) br. 2016/679.

Uz članak 75.

Ovim se člankom dopunjuje članak 386. na način da se pravila u pogledu obrade osobnih podataka izjednačavaju za sve sudionike postupka distribucije osiguranja ako se tijekom navedenog procesa nalaze u ulozi voditelja obrade osobnih podataka.

Uz članak 76.

Ovim člankom iznimke ograničenja propisane stavkom 2., trebaju biti proširene odredbom koja, u skladu s pravilima o izvršiteljima obrade osobnih podataka prema Uredbi (EZ) br. 2016/679, omogućuje otkrivanje podataka izvršiteljima obrade uz poštivanje Uredbom (EZ) br. 2016/679 propisanih pravila i ograničenja. Naime, Uredba (EZ) br. 2016/679 predviđa mogućnost angažiranja izvršitelja obrade čiji angažman uključuje i dijeljenje i otkrivanje

osobnih podataka voditelja obrade dok Zakon o osiguranju tu mogućnost ograničuje odnosno zahtjeva postojanje privole ugovaratelja osiguranja. Takvo uređenje nije u skladu s Uredbom (EZ) br. 2016/679 niti sa stvarnim i suvremenim poslovanjem osiguravajućih društava. S obzirom na to da Uredba kao sveobuhvatni propis zaštite podataka omogućuje zakonito dijeljenje podataka između poslovnih partnera s valjano uređenim ugovornim odnosom, svrsishodno je ovakvu mogućnost dopustiti i Zakonom o osiguranju kao lex specialis.

Točkom 9., iznimke ograničenja propisane stavkom 2., trebaju biti proširene odredbom koja društvu za osiguranje dopuštaju prijenos podataka u svrhu reosiguranja ili suosiguranja kako bi se osigurala zakonska obveza osiguravajućih društava za disperzijom rizika i time zaštitilo poslovanje društva za osiguranje.

Naposljetku, trenutni izričaj stavka 7. potrebno je uskladiti novim pravilima u skladu s Uredbom (EZ) br. 2016/679, a koja se odnose na ispunjenje načela obrade osobnih podataka koja obuhvaćaju te dograđuju pravila propisana sadašnjim točkama navedenog stavka.

Uz članak 77.

Uvodno je bitno istaknuti kako je temeljem članka 7. važećeg Zakona o osiguranju određeno da su poslovi osiguranja sklapanje i ispunjavanje ugovora o neživotnom, odnosno ugovora o životnom osiguranju. Nadalje, člankom 91. važećeg Zakona o osiguranju određeno je da je društvo za osiguranje dužno poslovati na način da rizici kojima je izloženo u pojedinačnim, odnosno svim vrstama poslova osiguranja koje obavlja ne prijeđu vrijednosti propisane Zakonom te na temelju njega donesenim propisima, kao i drugim propisima kojima se uređuje poslovanje društava za osiguranje, posebice onima koji se odnose na dostatnost premija i tehničkih pričuva prema računovodstvenim propisima u pojedinačnim, odnosno svim vrstama osiguranja, da je dužno poslovati tako da je sposobno pravodobno ispuniti dospjele obveze te na način da je trajno sposobno ispunjavati sve svoje obveze.

Zakonom o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18) određeno je da se temeljem ugovora o osiguranju osiguratelj obvezuje ugovaratelju osiguranja isplatiti osiguraniku ili korisniku osiguranja osigurninu ako nastane osigurani slučaj, a ugovaratelj se osiguranja obvezuje osiguratelju platiti premiju osiguranja. Nadalje, Zakonom o obveznim odnosima (članak 931.) propisano je kako je ugovaratelj osiguranja dužan prijaviti osiguratelju prilikom sklapanja ugovora sve okolnosti koje su značajne za ocjenu rizika, temeljem takvih okolnosti osiguratelj određuje visinu premije koja mora biti dostatna za ispunjenje obveza preuzetih temeljem ugovora o osiguranju.

Rizici koji su bitni za osiguratelja kako bi mogao ispuniti svoje zakonske obveze zahtijevaju obradu određenih osobnih podataka koji spadaju u kategoriju posebnih osobnih podataka određenih u članku 9. Uredbe (EZ) br. 2016/679.

Naime, ugovaratelj osiguranja je svjestan da ugovor o osiguranju za njega ima socijalnu komponentu, tj. da isti omogućuje zaštitu njegove imovine u slučaju nastupa osiguranog rizika. Međutim, ukoliko osiguratelj nije u mogućnosti procijeniti rizik jer nije u mogućnosti obrađivati i posebnu kategoriju osobnih podataka, a isto mu je potrebno kako bi mogao biti u zakonskim okvirima dostatnosti premije – utoliko niti ugovaratelj osiguranja neće biti u mogućnosti zaštiti svoju imovinu. Ujedno, navodi se da po pojedinim ugovorima o osiguranju osiguratelj ne bi mogao utvrditi visinu niti postoji li njegova obveza za ispunjenje ugovora o osiguranju, na primjer za naknadu štete temeljem izvanugovorne odgovornosti ako ne bi imao pravo obrade posebne kategorije osobnih podataka. Važno je napomenuti da su pojedine vrste

osiguranja uređene posebnim zakonima te po samoj svojoj biti podrazumijevaju obradu zdravstvenih podataka, kao što je to dobrovoljno zdravstveno osiguranje. Zakon o dobrovoljnom zdravstvenom osiguranju (Narodne novine, br. 85/06, 150/08 i 71/10) daje mogućnost društvima za osiguranje da i na taj način sudjeluju u društveno odgovornom ponašanju preuzimajući osiguateljni rizik koji proizlazi iz želje osiguranika da ostvari bržu i višu razinu zdravstvene zaštite. U konkretno ovoj vrsti osiguranja sudjeluje i Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranja i ostala privatna društva za osiguranje te je shodno tome razumno omogućiti lakše ispunjenje takvih obveza osiguratelja dopuštajući mu zakonitu obradu zdravstvenih podataka.

Naime, osiguranje kao i drugi sektori, razvijalo se i napredovalo te je došlo do razvoja raznih osiguateljnih proizvoda koji za procjenu rizika prilikom sklapanja ugovora o osiguranju zahtijevaju da osiguratelj u obzir uzme posebne kategorije osobnih podataka. Uz životno osiguranje, kao osiguranje osoba, za zdravstveno osiguranje i pojedina neživotna osiguranja za procjenu rizika i za izračun premije potrebno je obrađivati zdravstvene podatke. Naime, u skladu s odredbama Zakona o obveznim odnosima osiguranje je ugovorno preuzimanje rizika i osiguratelj je dužan, u skladu sa Zakonom o obveznim odnosima prije sklapanja ugovora o osiguranju i procijeniti taj rizik. Osiguratelj preuzima neizvjestan rizik od strane osiguranika na sebe, tj. na osiguratelja su prebačene negativne posljedica osiguranog slučaja iz čega je razvidno da je osiguranje djelatnost od javnog interesa.

Zakon o osiguranju definira obvezu društvima za osiguranje (članak 159.) da osiguraju sigurnost, kvalitetu, likvidnosti i profitabilnost portfelja u cjelini, a osobito kod investicijskih proizvoda osiguranja kod kojih se uplaćeni iznosi na ime premije dalje ulažu. Preuzimanje rizika spada u osiguranje profitabilnosti portfelja i stoga je procjena rizika prije ugovaranja životnog osiguranja ključan čimbenik za stabilnost tržišta i pravnu sigurnost osiguranika, budući da stabilno tržište osiguranja stvara uvjete za pravnu sigurnost klijenata.

Direktiva Solventnost II uređuje obvezu osiguratelja na raspodjelu rizika s reosiguateljem koji pak utvrđuje pravila koje rizike preuzima odnosno nameće obvezu osiguateljima ispravno procijeniti preuzeti rizik kako bi osiguratelji ispunili svoju zakonsku obvezu raspodjele rizika.

Iz svega iznesenog, vidljivo je kako je društvima za osigurane nužno omogućiti zakonitu obradu zdravstvenih podataka radi obavljanja svoje djelatnosti, ispunjenja svojih zakonskih obveza i pravne sigurnosti klijenata.

Ulagačke obveze osiguratelja (Zakon o osiguranju, članak 159., 160., 161. i 162.) čine osiguateljnu djelatnost djelatnošću od javnog interesa iz kojeg razloga su neke države članice EU (Austrija) na ovaj način ozakonile obradu zdravstvenih podataka osiguratelja dok je UK učinio isto radi očuvanja postojećih pravnih i trgovinskih veza s državama članicama EU.

Analizom postojećih proizvoda osiguranja te prodajnih procesa do sada je identificirano kako osiguateljna zaštita može zahtijevati obradu posebnih kategorija osobnih podatka, zdravstvene podatke.

Sukladno odredbi članka 9. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 2016/679 obrada posebnih kategorija osobnih podataka zabranjena je osim ako je ispunjen jedan od uvjeta propisan stavkom 2. istoga članka.

Važno je istaknuti kako je u pogledu obrade zdravstvenih podataka potrebna obrada kako prije zaključenja, tako i nakon zaključenja ugovora o osiguranju kako bi osiguratelj po nastanku osiguranog slučaja mogao donijeti odluku o ispunjenju preuzete obveze. Navedeno upućuje na potrebu kontinuirane obrade zdravstvenih podataka kroz cijelo trajanje ugovornog odnosa, a i istekom istog iz razloga mogućih potraživanja unutar zakonom propisanih rokova zastare.

Činjenica nužnosti obrade posebne kategorije osobnog podataka kako bi ugovor o osiguranju bio zaključen predstavlja uvjetovanje privole što sukladno definiciji samog pojma „privola“ isključuje njen nužni uvjet dobrovoljnosti i mogućnosti povlačenja u svakom trenutku.

Opisana potreba kontinuirane obrade posebnih kategorija osobnih podataka temeljena na privoli ispitanika unijela bi pravnu nesigurnost u smislu propisanih uvjeta privole, a pogotovo prava ispitanika da povuče danu privolu u bilo kojem trenutku. Povlačenje privole činilo bi zaključeni ugovor o osiguranju neodrživim te bi rezultiralo njegovim prestankom.

Djelatnost osiguranja utemeljena je na načelima uzajamnosti i solidarnosti. Rizik se dijeli među više osoba u zajednici osiguranih rizika koje će samo neke od njih pogoditi. Iz sredstava osiguranja koja su se prikupila uplatama osoba koje je pogodio rizik i osoba koje rizik nije pogodio, isplatit će se naknada iz osiguranja osobama koje je rizik pogodio. Iznosi uplata koje pojedinac plaća osiguratelju zato su niži od iznosa koji bi sam trebao platiti za otklanjanje štetnih posljedica nekog događaja. Naime, osiguranje u najširem smislu odnosi se na društveno odgovornu ulogu u zaštiti imovinskih interesa fizičkih i pravnih osoba pri ostvarenju rizika te je stoga djelatnost osiguranja djelatnost od javnog interesa jer ima za cilj očuvanje uvjeta života u slučaju nastupa osiguranog rizika.

Odredba stavka 5. predložena je s ciljem isključivanja svake dvojbe u pogledu legitimiteta obrade jedinstvenog identifikatora osobe.

Odredba stavka 6. predložena je u svrhu sklapanja i izvršenja ugovora o osiguranju te u svrhu isplate šteta ili druge financijske transakcije, kada je to nužno za utvrđivanje identiteta ispitanika i za osiguranje točnosti podataka te za ostvarenje zakonskih prava osiguratelja po nastupu osiguranog slučaja, a u svrhu osiguravanja točnosti osobnih podataka, nedvojbene identifikacije ispitanika, sprječavanja mogućih zamjena identiteta, provođenja mjera za sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma, sprječavanja prijevara u osiguranju, ispunjavanja zakonom propisanih obaveza poreznog izvještavanja te u svim ostalim slučajevima propisanim zakonom ili pravom Europske unije.

Odredba stavka 7. predložena je budući da se podaci o osiguraniku i korisniku osiguranja prikupljaju u skladu s odredbama Zakona o obveznim odnosima koji člankom 921. propisuje kako se ugovorom o osiguranju osiguratelj obvezuje ugovaratelju osiguranja, isplatiti osiguraniku ili korisniku osiguranja osigurninu ako nastane osigurani slučaj, a ugovaratelj se osiguranja obvezuje osiguratelju platiti premiju osiguranja. Nadalje, članak 926. Zakona o obveznim odnosima propisuje kako u polici osiguranja moraju biti navedeni ugovorne strane i osigurana osoba, a posebno se člankom 967. Zakona o obveznim odnosima propisuje kako pored sastojaka koje mora imati svaka polica, u polici osiguranja života moraju biti naznačeni i ime i prezime osobe na čiji se život odnosi osiguranje. Navedeno upućuje kako se podaci o osobi osiguranika i korisnika osiguranja prikupljaju temeljem Zakona. Također, osiguratelj prilikom rješavanja odštetnih zahtjeva prikuplja podatke ispitanika od drugih osoba kako bi sukladno okolnostima slučaja mogao donijeti utemeljenu odluku o osnovanosti i visini odštetnog zahtjeva. Pritom je moguće da osiguratelj prikupi podatke kategorija ispitanika

poput svjedoka ili oštećenika, obrada čijih podatka je neophodna kako bi se riješio pravni zahtjev koji proizlazi iz zaključenog ugovora o osiguranju. Međutim, s obzirom na sve gore opisane zakonske odredbe i sam smisao i prirodu ugovora o osiguranju, ispunjenje obveze pružanja informacija o obradi osobnih podataka kako je to opisano člankom 14. Uredbe (EZ) br. 2016/679, podrazumijevalo bi za društva za osiguranje nerazmjerne napore koji bi ugrozili samo svrhu osiguranja i uzrokovali nezadovoljstvo ugovaratelja osiguranja koji ipak uz društvo za osiguranje predstavlja jedinu ugovornu stranu ugovora o osiguranju.

Odredba stavka 8. predložena je kako bi se definirali rokovi pohrane podataka prvenstveno s obzirom na svrhu obrade, dalje s obzirom na zakonom propisane rokove čuvanja podataka te propisane rokove zastare potraživanja, uz priznavanje posebnih okolnosti koje opravdavaju i još daljnje produljenje rokova pohrane s ciljem zaštite prava zainteresiranih osoba iz ugovora o osiguranju ili zaštite interesa osiguravajućeg društva.

Uz članak 78.

Radi usklađenosti s Uredbom (EZ) br. 2016/679, potrebno je stvoriti osnovu za obradu osobnih podataka nužnih za sklapanje i izvršenje ugovora, kao i ispunjavanje zakonskih obveza društava za osiguranje, osobito u pogledu obrade posebnih kategorija osjetljivih osobnih podataka. Naime, Uredba (EZ) br. 2016/679 postavila je određena ograničenja koja će onemogućiti potpuno i pravilno ispunjenje obveza osiguratelja.

Uz članak 79.

Ovim se člankom mijenja se članak 389. i brišu informacije prikupljene od drugih nadležnih nadzornih tijela jer je isto propisano člankom 397. stavkom 4. ovoga Zakona te se u skladu s navedenim mijenja i stavak 3. članka 389.

Uz članak 80.

Ovim se člankom mijenja članak 397. i odredba se dopunjuje radi dodatne regulacije zaštite informacija prema sporazumima s trećim državama i Švicarskom Konfederacijom.

Uz članak 81.

Mijenja se naslov Glave XXIII., naslov poglavlja i naslov iznad članka 399., a u članak 399. prenesene su odredbe članka 2. Direktive o distribuciji osiguranja i propisani su pojmovi za potrebe Glave XXIII. Zakona.

Uz članak 82.

U članku 400. prenesene su odredbe članka 1. Direktive o distribuciji osiguranja i propisuje područje primjene.

Uz članak 83.

U članku 401. definirane su kategorije posrednika koji može poslove distribucije osiguranja i distribucije reosiguranja te koje su dozvoljene druge usluge uz iste.

Uz članak 84.

U članku 402. definirane su vrste posrednika u osiguranju i posrednika u reosiguranju.

Uz članak 85.

U članku 403. definirane su obveze distributera osiguranja i to posrednika u osiguranju i posrednika u reosiguranju te su prenesene odredbe članka 16. Direktive o distribuciji osiguranja.

Uz članak 86.

U članku 404. definirane su obveze društva za osiguranje.

Uz članak 87.

U članku 405. definiran je obrt za zastupanje u osiguranju i obrt za brokerske poslove u osiguranju i reosiguranju.

Uz članak 88.

U članku 406. definirano je društvo za zastupanje u osiguranju i društvo za brokerske poslove u osiguranju i reosiguranju.

Uz članak 89.

U članku 407. propisane su posebne odredbe o ostalim pravnim osobama koje imaju odobrenje za obavljanje poslova distribucije osiguranja odnosno poslova distribucije reosiguranja.

Uz članak 90.

U članku 408. propisane su odredbe o sporednom posredniku u osiguranju.

Uz članak 91.

U članku 409. propisane su odredbe o pripajanju i spajanju.

Uz članak 92.

U članku 410. prenesene su odredbe članka 3. Direktive o distribuciji osiguranja kojim se propisuje upis u registar distributera osiguranja.

Uz članak 93.

U članku 411. prenesene su odredbe članka 4. Direktive o distribuciji osiguranja i propisuju se registar posrednika i sporednih posrednika u osiguranju.

Uz članak 94.

U članku 412. prenesene su odredbe članka 3. Direktive o distribuciji osiguranja kojima su propisani uvjeti za upis u registar,

Uz članak 95.

U članku 413. prenesene su odredbe članka 3. Direktive o distribuciji osiguranja kojima je propisano odbijanje zahtjeva i brisanje iz registra.

Uz članak 96.

U članku 414. prenesene su odredbe članka 3. Direktive o distribuciji osiguranja kojima su propisani EIOPA-ini registri.

Uz članak 97.

Ovim člankom briše se naslov poglavlja, a u članku 415. definiraju se posebne odredbe za obavljanje poslova distribucije osiguranja na stanicama za tehnički pregled vozila

Uz članak 98.

Dodaje se naslov poglavlja i u članku 416. prenesene su odredbe članka 4. Direktive o distribuciji osiguranja koje se odnose na ostvarivanje slobode pružanja usluga te notifikaciju.

Uz članak 99.

Mijenja se naslov i u članku 417. prenesene su odredbe članka 5. Direktive o distribuciji osiguranja koje se odnose na povredu obveza pri korištenju slobode pružanja usluga.

Uz članak 100.

Briše se naslov poglavlja i u članku 418. prenesene su odredbe članka 6. Direktive o distribuciji osiguranja koje se odnose na izvršavanje slobode poslovnog nastana.

Uz članak 101.

Mijenja se naslov i u članku 419. prenesene su odredbe članka 7. Direktive o distribuciji osiguranja koje se odnose na podjelu nadležnosti između matičnih država članica i država članica domaćina.

Uz članak 102.

Mijenja se naslov i u članku 420. prenesene su odredbe članka 8. Direktive o distribuciji osiguranja koje se odnose na povredu obveza pri korištenju slobode poslovnog nastana.

Uz članak 103.

Mijenja se naslov i u članku 421. prenesene su odredbe članka 9. Direktive o distribuciji osiguranja koje se odnose na ovlasti u odnosu na nacionalne odredbe donesene u interesu općeg dobra.

Uz članke 104.

Dodaje se naslov iznad članka 422., a u članku 422. Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 10. Direktive o distribuciji osiguranja i definirani su stručni i organizacijski uvjeti odnosno stručnost posrednika i sporednih posrednika te zaposlenika društava za osiguranje, društava za reosiguranje i posrednika kao i provjera njihove stručnosti od strane distributera za koje te osobe rade.

Uz članak 105.

Mijenja se naslov iznad članka 423., a u članku 423. Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 10. Direktive o distribuciji osiguranja i definirani su stručni i organizacijski uvjeti odnosno primjerenost posrednika i sporednih posrednika te zaposlenika društava za osiguranje, društava za reosiguranje i posrednika kao i provjera njihove primjerenosti od strane distributera za koje te osobe rade.

Uz članak 106.

Dodaje se članak 424. kojim je propisana je zaštita interesa stranaka u dijelu obveze osiguranja od profesionalne odgovornosti ili odgovarajućeg jamstva za sve posrednike, Financijsku agenciju, HP- Hrvatsku poštu, kreditne institucije i investicijska društva, ali i sporedne posrednike u visini 50% odnosno 30% iznosa. Propisane su i odredbe o mogućnosti zaprimanja novčanog iznosa na račun posrednika i mjere zaštite stranaka.

Uz članak 107.

Mijenja se naslov iznad članka 425. i u članak 425. prenesene su odredbe članka 11. Direktive o distribuciji osiguranja te se definiraju odredbe o objavi pravila općeg dobra na jedinstvenoj kontakt točki internetske stranice Agencije.

Uz članak 108.

U članku 426. prenesene su odredbe članka 13. Direktive o distribuciji osiguranja kojom se propisuje suradnja i razmjena informacija između nadležnih tijela država članica.

Uz članak 109.

U članku 427. prenesene su odredbe članka 14. Direktive o distribuciji osiguranja o mogućnosti podnošenja pritužbi stranaka i udruga potrošača, načinu i obvezi odgovora pritužbe te mogućnosti podnošenja predstavki Agenciji i odredbe članka 15. Direktive o distribuciji osiguranja kojim se propisuju odredbe o postupku izvansudskih rješavanja pritužbi i sporova

Uz članak 110.

U članku 428. propisuje se donošenje pravilnika Agencije.

Uz članak 111.

U članku 429. definiraju se odredbe o dostavi poslovnih knjiga te financijskih izvještaja te statističkih izvještaja.

Uz članak 112.

U članku 430. prenesene su odredbe članka 17. Direktive o distribuciji osiguranja kojim se definiraju opća načela za uvjete informiranja i pravila poslovnog ponašanja.

Uz članak 113.

U članku 431. Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 18. Direktive o distribuciji osiguranja kojim se propisuju opće informacije koje pruža posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje prije sklapanja ugovora o osiguranju.

Uz članak 114.

U članku 432. Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 19. Direktive o distribuciji osiguranja te se propisuju sukobi interesa i transparentnost na način obveze posrednika u smislu pružanja informacije stranci u dijelu glasačkih prava ili prava u kapitalu, personalizirane analize, primitaka i načinu izračuna naknade.

Uz članak 115.

U članku 433. Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 20. Direktive o distribuciji osiguranja te se propisuju odredbe o savjetima i standardima za prodaju ako se ne daju savjeti.

Uz članak 116.

U članku 434. Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 21. Direktive o distribuciji osiguranja te se propisuju informacije koje daju sporedni posrednici u osiguranju.

Uz članak 117.

U članku 435. Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 22. Direktive o distribuciji osiguranja te se propisuju izuzeća u pogledu pružanja informacija i klauzula o fleksibilnosti.

Uz članak 118.

U članku 436. Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 23. Direktive o distribuciji osiguranja te se propisuju uvjeti dostave informacija.

Uz članak 119.

U članku 436.a Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 24. Direktive o distribuciji osiguranja o unakrsnoj prodaji, u članku 436.b Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 25. Direktive o distribuciji osiguranja o uvjetima za nadgledanje proizvoda i upravljanje, u članku 436.c Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 26. Direktive o distribuciji osiguranja o području primjene dodatnih uvjeta u pogledu investicijskih proizvoda osiguranja, u članku 436.d Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 27. Direktive o distribuciji osiguranja o sprječavanju sukoba interesa, u članku 436.e Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 28. Direktive o distribuciji osiguranja o mjerama za utvrđivanje postojanja sukoba interesa, u članku 436.f Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 29. Direktive o distribuciji osiguranja o potrebnim informacijama za stranke prije sklapanja

ugovora u pogledu distribucije investicijskih proizvoda osiguranja, u članku 436.g Zakona o osiguranju prenesene su odredbe članka 30. Direktive o distribuciji osiguranja o procjeni primjerenosti i prikladnosti te izvještavanje stranaka.

Uz članak 120.

Ovim člankom dosadašnja točka 39. i 40. u članku 437. spajaju se u točku 39., a u točki 40. propisuje se prekršajna odredba za kršenje članka 199. ovoga Zakona.

Uz članak 121.

U članku 438. proširene su odredbe koje se odnose na prekršaje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ukoliko ne izvještava Agenciju u skladu s odredbama članka 201. ovoga Zakona i pravilnika propisanoga člankom 201. stavkom 6. Zakona.

Uz članak 122.

U članku 439. dodatno se propisuju prekršajne odredbe za društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje iz druge države članice odnosno u vezi njihove podružnice u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 123.

U članku 442. stavku 1. točki 4. preciznije se propisuje prekršaj člana uprave društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje.

Uz članak 124.

U članku 444. definirane su teži prekršaji distributera osiguranja, distributera reosiguranja i drugih osoba koje obavljaju poslove distribucije osiguranja odnosno distribucije reosiguranja i prenesene su odredbe članka 31. stavka 2. Direktive o distribuciji osiguranja.

Uz članak 125.

U članku 445. definirane su lakši prekršaji distributera osiguranja, distributera reosiguranja i drugih osoba koje obavljaju poslove distribucije osiguranja odnosno distribucije reosiguranja i prenesene su odredbe članka 31. stavka 2. Direktive o distribuciji osiguranja.

Uz članak 126.

Ovim se člankom mijenja se članak 446. i propisuju prekršajne kazne u svezi sustava upravljanja.

Uz članak 127.

Ovim člankom briše se članak 447.

Uz članak 128.

Ovim se člankom u članku 449. terminološki mijenja zastupanje u osiguranju u distribuciju osiguranja, te posredovanje u osiguranju i reosiguranju u distribuciju osiguranja i reosiguranja, a sve u dijelu prekršaja drugih osoba.

Uz članak 129.

Ovim člankom odredbe članka 450. stavka 1. točke 2. prilagođavaju se terminološki zbog izmjena zakonskog okvira za reviziju godišnjih financijskih izvještaja koja će ubuduće biti obuhvaćena pojmom zakonska revizija i propisuje se prekršajna odredba za kršenje članka 196. ovoga Zakona od strane revizorskog društva.

Uz članak 130.

Ovim člankom briše se članak 452.

Uz članak 131.

Ovim se člankom dopunjavaju prijelazne mjere u članku 454. Zakona o osiguranju.

Uz članak 132.

Nove pojmove koje uvodi Direktiva o distribuciji osiguranja potrebno je uvesti i u ostatak Zakona o osiguranju koji se ne mijenja ovim Zakonom. Također, pojam „mrežni“ potrebno je zamijeniti pojmom „internetski“. Razlog za promjenu pojma „mrežni“ je u otklanjanju moguće nejasnoće, jer pojam „mrežni“ može značiti i unutarnje sustave društva za osiguranje, a intencija je kroz cijeli tekst Zakona da svaka objava bude dostupna javnosti, što znači putem internetskih stranica.

Uz članak 133.

Ovim se člankom propisuju prijelazne i završne odredbe ovoga Zakona.

Uz članak 134.

Ovim se člankom propisuju koji će se Zakon primjenjivati na postupke koji su pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 135.

Ovim se člankom propisuju rokovi za donošenje pravilnika.

Uz članak 136.

Ovim se člankom propisuje stupanje na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Pravo Europske unije

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive:

1. Direktiva Vijeća 91/371/EEZ od 20. lipnja 1991. o provedbi Sporazuma između Europske ekonomske zajednice i Švicarske Konfederacije o izravnom osiguranju osim životnog osiguranja (SL L 205, 27. 7. 1991.)

2. Direktiva Vijeća 91/674/EEZ od 19. prosinca 1991. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima društava za osiguranje (SL L 374, 31. 12. 1991.) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2006/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o izmjeni Direktive Vijeća 78/660/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava, Direktive Vijeća 83/349/EEZ o konsolidiranim financijskim izvještajima, Direktive Vijeća 86/635/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija i Direktive Vijeća 91/674/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima osiguravajućih poduzeća (SL L 224, 16. 8. 2006.)

3. Direktiva 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. prosinca 2002. o posredovanju u osiguranju (SL L 9, 15. 1. 2003.)

4. Direktiva Vijeća 2004/113/EZ od 13. prosinca 2004. o provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pristupu i nabavi robe, odnosno pružanju usluga (SL L 373, 21. 12. 2004)

5. Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17. 12. 2009.) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2014/51/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni direktiva 2003/71/EZ i 2009/138/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010 u pogledu ovlasti Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) (SL L 153, 22. 5. 2014.).

(2) Ovim se Zakonom osiguravaju pretpostavke za provedbu:

1. Uredbe (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike (SL L 331, 15. 12. 2010.)

2. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15. 12. 2010.)

3. Uredbe (EU) broj 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskoga nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke broj 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15. 12. 2010.)

4. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15. 12. 2010.)

5. Delegirane Uredbe Komisije (EU) br. 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 12, 17. 1. 2015.).

Pojmovi

Članak 3.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »društvo za osiguranje« je pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja obavlja poslove životnog ili neživotnog osiguranja, koja ima odobrenje Agencije za obavljanje poslova osiguranja i upisana je u sudski registar nadležnog trgovačkog suda

2. »vlastito društvo za osiguranje« je društvo za osiguranje koje je u vlasništvu financijskog društva koje nije društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje ili grupa društava za osiguranje, odnosno grupa društava za reosiguranje u smislu članka 297. ovoga Zakona ili u vlasništvu nefinancijskog društva, čiji je cilj pružiti pokriće osiguranja samo za rizike društva, odnosno društava kojima pripada ili za rizike društva, odnosno društava grupe čije je to društvo član, a »vlastito društvo za reosiguranje« je društvo za reosiguranje koje je u vlasništvu financijskog društva koje nije društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili grupa društava za osiguranje, odnosno grupa društava za reosiguranje u smislu članka 297. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona ili u vlasništvu nefinancijskog društva, čiji je cilj pružiti pokriće reosiguranja samo za rizike društva, odnosno društava kojima pripada ili za rizike društva, odnosno društava grupe čije je to društvo član

3. »društvo za osiguranje iz druge države članice« je pravna osoba sa sjedištem u drugoj državi članici koja ima odobrenje nadležnoga nadzornog tijela za obavljanje poslova osiguranja

4. »društvo za osiguranje iz treće države« je pravna osoba sa sjedištem izvan Republike Hrvatske ili druge države članice koja ima odobrenje Agencije za obavljanje poslova osiguranja na području Republike Hrvatske putem poslovnog nastana (podružnice)

5. »društvo za osiguranje iz Švicarske Konfederacije« je pravna osoba sa sjedištem u Švicarskoj Konfederaciji koja ima odobrenje Agencije za obavljanje poslova osiguranja na području Republike Hrvatske putem poslovnog nastana (podružnice)

6. »društvo za reosiguranje« je pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja ima odobrenje Agencije za obavljanje poslova reosiguranja i upisana je u sudski registar nadležnog trgovačkog suda

7. »društvo za reosiguranje iz druge države članice« je pravna je osoba sa sjedištem u drugoj državi članici koja ima odobrenje nadležnoga nadzornog tijela za obavljanje poslova reosiguranja

8. »društvo za reosiguranje iz treće države« je pravna osoba sa sjedištem izvan Republike Hrvatske ili države članice koja ima odobrenje nadležnog nadzornog tijela za obavljanje poslova reosiguranja

9. »društvo za reosiguranje iz Švicarske Konfederacije« je pravna osoba sa sjedištem u Švicarskoj Konfederaciji koja ima odobrenje nadležnog nadzornog tijela za obavljanje poslova reosiguranja

10. »društvo za uzajamno osiguranje« je pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja ima odobrenje Agencije za obavljanje poslova osiguranja i upisana je u sudski registar nadležnog trgovačkog suda

11. »reosiguranje« znači:

– poslove koji se sastoje od prihvaćanja rizika koje je ustupilo društvo za osiguranje, odnosno društvo za osiguranje iz druge države članice, društvo za osiguranje iz treće države ili drugo društvo za reosiguranje, odnosno društvo za reosiguranje iz druge države članice ili iz treće države ili

– u slučaju Lloydova udruženja individualnih osiguratelja, djelatnost koja se sastoji od prihvaćanja rizika koje je ustupio bilo koji član Lloydova udruženja individualnih osiguratelja od strane društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje koje nije Lloydovo udruženje individualnih osiguratelja

12. »reosiguranje ograničenog rizika« je reosiguranje u okviru kojega izričita najveća moguća šteta, izražena kao najveći preneseni ekonomski rizik koji proizlazi iz prijenosa značajnog osigurateljnog rizika i vremenskog rizika, prelazi premiju tijekom trajanja tog ugovora za ograničen, ali značajan iznos i ima barem jedno od sljedećih dvaju obilježja:

– da izričito i značajno uzima u obzir vremensku vrijednost novca

– da ugovorne odredbe omogućavaju izjednačavanje ekonomskih rezultata između ugovornih strana tijekom vremena kako bi se postigao ciljani prijenos rizika

13. »država članica« je država koja je članica Europske unije i država potpisnica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru

14. »treća država« je država koja nije Republika Hrvatska, odnosno druga država članica

15. »matična država članica« je:

– za neživotna osiguranja, država članica u kojoj je sjedište društva za osiguranje koje pokriva rizik

– za životno osiguranje, država članica u kojoj je sjedište društva za osiguranje koje pokriva obvezu

– za reosiguranje, država članica u kojoj je sjedište društva za reosiguranje

16. »država članica domaćin« je država članica koja nije matična država članica, a u kojoj društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ima podružnicu ili u kojoj pruža usluge

17. »država članica u kojoj se pružaju usluge« je država članica obveze, odnosno država članica u kojoj se nalazi rizik, ako tu obvezu ili taj rizik pokriva društvo za osiguranje, odnosno podružnica koja se nalazi u drugoj državi članici

18. »država članica u kojoj se nalazi rizik« je:

a) država članica u kojoj se nalazi imovina, kad se osiguranje odnosi na zgrade ili na zgrade i njihov sadržaj, pod uvjetom da je sadržaj pokriven istom policom osiguranja

b) kada se osiguranje odnosi na bilo koju vrstu prijevoznog sredstva (vozilo, zrakoplov, brodica, odnosno jahta), država članica u kojoj je prijevozno sredstvo registrirano

c) kada se osiguranje odnosi na bilo koju vrstu rizika povezanih s putovanjem ili godišnjim odmorom u slučaju polica koje traju četiri mjeseca ili kraće, država članica u kojoj je ugovaratelj sklopio ugovor o osiguranju

d) u svim slučajevima koji nisu izričito navedeni u točkama a), b) ili c) ove točke, država članica u kojoj se nalazi:

– prebivalište ili uobičajeno boravište ugovaratelja osiguranja ako je ugovaratelj osiguranja fizička osoba ili

– poslovni nastan ugovaratelja osiguranja na koji se ugovor odnosi ako je ugovaratelj osiguranja pravna osoba

19. »država članica preuzimanja obveze« je država članica u kojoj se nalazi:

– prebivalište ili uobičajeno boravište ugovaratelja osiguranja ili

– ako je ugovaratelj osiguranja pravna osoba, onaj poslovni nastan ugovaratelja osiguranja na koji se ugovor odnosi

20. »Agencija« je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga osnovana na temelju Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga i koja je nadzorno tijelo ovlašteno obavljati nadzor na temelju ovoga Zakona

21. »nadležno nadzorno tijelo« je tijelo iz druge države članice, treće države i Švicarske Konfederacije ovlašteno na temelju zakona ili propisa za nadzor nad obavljanjem poslova osiguranja i poslova reosiguranja, odnosno poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju i zastupanja u osiguranju

22. »podružnica« je pravno ovisni dio društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koja se nalazi na području države članice koja nije matična država članica

23. »poslovni nastan« društva za osiguranje ili društva za reosiguranje znači njegovo sjedište ili bilo koju njegovu podružnicu

24. »matično društvo« je osoba koja u odnosu na društvo kćer ispunjava jedan od sljedećih uvjeta:

– ima većinu glasačkih prava u društvu kćeri

– ima pravo imenovati ili opozvati većinu članova uprave, nadzornog odbora ili izvršnih direktora društva kćeri, a istodobno je dioničar ili imatelj udjela u društvu kćeri

– ima pravo ostvarivanja dominantnog utjecaja nad društvom kćeri na temelju poduzetničkog ugovora, drugog ugovora ili sporazuma

– ima sudjelujući udjel u društvu kćeri i nad njim ostvaruje dominantan utjecaj

– dioničar je ili imatelj udjela u društvu kćeri na temelju ugovora ili sporazuma s drugim dioničarima ili imateljima udjela na način da nadzire većinu glasačkih prava u tom društvu

– ima sudjelujući udjel u društvu kćeri i ima sklopljen ugovor o vođenju poslova društva s društvom na temelju kojeg vodi poslove društva kćeri ili

– koje prema mišljenju nadzornog tijela ima dominantan utjecaj nad drugim društvom ili koje nad drugim društvom ili društvom kćeri upravlja na jedinstvenoj osnovi

25. »društvo kći« je pravna osoba nad kojom matično društvo ima dominantan utjecaj na način opisano u točki 24. ovoga članka. Sva društva kćeri društava kćeri smatraju se društvima kćerima matičnih društava

26. »uska povezanost« je odnos u kojem su dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba povezane kontrolom ili sudjelovanjem ili položaj u kojem su dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba trajno povezane s jednom te istom osobom odnosom kontrole

27. »kontrola« je odnos između matičnog društva i društva kćeri na način kako je definirano točkama 24. i 25. ovoga članka ili sličan odnos između bilo koje fizičke ili pravne osobe i nekog društva

28. »unutargrupne transakcije« su sve transakcije u kojima se društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje izravno ili neizravno oslanja na drugo društvo unutar iste grupe ili na bilo koju fizičku ili pravnu osobu koja je u odnosu uske povezanosti s društvima u toj grupi u svrhu ispunjavanja ugovornih ili izvanugovornih obveza uz plaćanje ili bez plaćanja

29. »sudjelovanje« je izravno držanje ili držanje putem kontrole 20 % ili više glasačkih prava, odnosno kapitala društva

30. »kvalificirani udjel« je svaki posredni ili neposredni udjel u društvu koji predstavlja 10 % ili više udjela u kapitalu, odnosno glasačkim pravima ili koji omogućava ostvarivanje značajnog utjecaja na upravljanje tim društvom

31. »uređeno tržište« je tržište kako je uređeno zakonom kojim se uređuje tržište kapitala, a u slučaju tržišta koje se nalazi u trećoj državi, financijsko tržište koje ispunjava sljedeće uvjete:

– priznaje ga matična država članica društva za osiguranje i ispunjava zahtjeve usporedive s onima uređenim propisima kojima se uređuje tržište kapitala

– financijski instrumenti kojima se trguje na tom tržištu imaju kvalitetu koja je usporediva s kvalitetom instrumenata kojima se trguje na uređenom tržištu, odnosno uređenim tržištima matične države članice

32. »nacionalni ured za osiguranje« je nacionalni ured osiguratelja, profesionalna organizacija koja je utemeljena u skladu s Preporukom br. 5 koju je 25. siječnja 1949. usvojio Pododbor za cestovni promet Odbora za unutarnji promet Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu, a koja okuplja društva za osiguranje koja u jednoj državi imaju odobrenje za obavljanje poslova osiguranja motornih vozila od građanskopravne odgovornosti, a u Republici Hrvatskoj Hrvatski ured za osiguranje

33. »nacionalni garancijski fond« je imovina kojom upravlja nacionalni ured za osiguranje, a u Republici Hrvatskoj Garancijski fond kojim upravlja Hrvatski ured za osiguranje

34. »financijsko društvo« je bilo koji od sljedećih subjekata:

a) kreditna institucija, financijska institucija ili društvo za pomoćne usluge kako je definirano zakonom kojim se uređuju kreditne institucije

b) društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje ili osiguateljni holding kako je definirano ovim Zakonom

c) investicijsko društvo ili financijska institucija kako je definirano zakonom kojim se uređuje tržište kapitala

d) mješoviti financijski holding je mješoviti financijski holding u skladu sa zakonom kojim se uređuje dodatna supervizija financijskih konglomerata

35. »subjekt posebne namjene« je pravna osoba koja nije postojeće društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje, koje preuzima rizike društava za osiguranje, odnosno društava za reosiguranje i koje u cijelosti financira svoju izloženost tim rizicima pomoću prinosa na izdavanje duga ili nekog drugog financijskog mehanizma, pri čemu su prava otplate pružatelja tog duga ili financijskog mehanizma podređena obvezama reosiguranja tog društva

36. »veliki rizici« jesu:

1. rizici iz vrsta osiguranja iz članka 7. stavka 2. točaka 4. – 7. i točaka 11. i 12. ovoga Zakona

2. rizici iz vrsta osiguranja iz članka 7. stavka 2. točaka 14. i 15. ovoga Zakona ako ugovaratelj osiguranja obavlja gospodarsku djelatnost te se ti rizici odnose na tu djelatnost

3. rizici iz vrsta osiguranja iz članka 7. stavka 2. točaka 3., 8., 9., 10., 13. i 16. ovoga Zakona ako ugovaratelj osiguranja ispunjava najmanje dva od ovih uvjeta:

– vrijednost aktive na kraju godine prelazi iznos od 48.360.000,00 kuna

– neto prihodi u poslovnoj godini su veći od iznosa od 99.840.000,00 kuna

– prosječan broj zaposlenih tijekom poslovne godine veći je od 250.

Ako ugovaratelj osiguranja pripada grupi društava za koju se sastavljaju konsolidirani izvještaji u skladu s računovodstvenim propisima kojima se uređuje financijsko izvještavanje, uvjeti navedeni u podtočki 3. ove točke primjenjuju se na osnovi konsolidiranih izvješća.

37. »izdvajanje poslova« jest ugovorni prijenos obavljanja poslova društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje na pružatelja usluga, bez obzira na to je li on nadzirani ili nenadzirani subjekt, u skladu s kojim pružatelj usluga izravno ili neizravno obavlja postupak, uslugu ili djelatnost koju bi inače društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje obavljalo samo

38. »funkcija« unutar sustava upravljanja znači unutarnju sposobnost obavljanja praktičnih zadataka, sustav upravljanja uključuje funkciju upravljanja rizicima, funkciju praćenja usklađenosti, funkciju unutarnje revizije i aktuarsku funkciju

39. »preuzeti rizik osiguranja« jest rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz osiguranja zbog neodgovarajućih pretpostavki kod oblikovanja premija i pričuva

40. »tržišni rizik« jest rizik gubitka ili nepovoljne promjene u financijskom stanju koji izravno ili neizravno proizlazi iz kretanja i volatilnosti tržišnih cijena sredstava, obveza i financijskih instrumenata

41. »kreditni rizik« jest rizik gubitka ili nepovoljne promjene u financijskom stanju zbog promjena u kreditnom položaju izdavatelja financijskih instrumenata, drugih ugovornih strana i bilo kojih dužnika kojima su izložena društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje, u obliku koncentracija rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane, rizika prinosa ili tržišnog rizika

42. »kvalificirana središnja druga ugovorna strana« znači središnju drugu ugovornu stranu koja je dobila odobrenje u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ili je priznata u skladu s člankom 25. te Uredbe

43. »vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika« znači agenciju za kreditni rejting koja je registrirana ili certificirana u skladu s Uredbom (EZ) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ili središnju banku koja izdaje kreditne rejtinge na koje se ne primjenjuje ta Uredba

44. »operativni rizik« jest rizik gubitka koji nastaje zbog neadekvatnih unutarnjih poslovnih procesa, zaposlenika, sustava ili vanjskih događaja

45. »rizik likvidnosti« jest rizik da društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje ne bude u mogućnosti unovčiti svoja ulaganja i druga sredstva kako bi podmirilo svoje financijske obveze o njihovu dospijeću

46. »koncentracijski rizik« jesu sve izloženosti riziku kod kojih je potencijalni gubitak tako velik da ugrožava solventnost ili financijski položaj društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje

47. »tehnike smanjenja rizika« znače sve tehnike koje omogućuju društvu za osiguranje, odnosno društvu za reosiguranje da prenese dio svojih rizika ili sve svoje rizike na drugu osobu

48. »diverzifikacijski učinci« znače smanjenje izloženosti riziku društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje i grupa koje je povezano s diverzifikacijom njihova poslovanja, a proizlazi iz činjenice da se nepovoljni rezultat jednog rizika može poništiti povoljnijim rezultatom drugog rizika, pri čemu ti rizici nisu u potpunosti ovisni

49. »prognoza distribucije vjerojatnosti« znači matematičku funkciju kojom se određuje vjerojatnost ostvarenja opsežnog skupa međusobno isključujućih budućih događaja

50. »mjera rizika« znači matematičku funkciju kojom se danoj prognozi distribucije vjerojatnosti određuje novčani iznos i koji se monotono povećava s razinom izloženosti riziku na kojoj se temelji ta prognoza distribucije vjerojatnosti

51. »EIOPA« je Europsko nadzorno tijelo – Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje, osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća

52. »ESMA« je Europsko nadzorno tijelo – Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala, osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskoga parlamenta i Vijeća

53. »EBA« je Europsko nadzorno tijelo – Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskoga parlamenta i Vijeća

54. »ESRB« je Europski odbor za sistemski rizik, osnovan Uredbom (EU) br. 1092/2010 Europskoga parlamenta i Vijeća

55. »ESFS« je Europski sustav financijskih agencija (EIOPA, ESMA i EBA) kojem pripada i ESRB

56. »ESA« je zajednički izraz za europska nadzorna tijela, i to: EIOPA-u, EBA-u i ESMA-u

57. »Zajednički odbor« je Zajednički odbor ESA-e osnovan člankom 54. sljedećih uredbi: Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010

58. Uredba (EU) br. 648/2012 je Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27. 7. 2012.)

59. Uredba (EZ) br. 1060/2009 je Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o agencijama za kreditni rejting (SL L 302, 17. 11. 2009.)

60. Uredba (EZ) br. 593/2008 je Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I (SL L 177, 4. 7. 2008.).

Poslovi osiguranja

Članak 7.

(1) Poslovi osiguranja su sklapanje i ispunjavanje ugovora o neživotnom, odnosno ugovora o životnom osiguranju osim obveznih zdravstvenih, obveznih mirovinskih osiguranja i obveznih socijalnih osiguranja.

(2) Neživotna osiguranja dijele se na sljedeće vrste osiguranja:

1. osiguranje od nezgode, uključujući ozljede na radnom mjestu i profesionalne bolesti, a koje pokriva sljedeće:

– fiksne novčane naknade

– naknade u obliku odštete

– kombinacije isplata iz podtočaka 1. i 2. ove točke

– ozljede putnika

2. zdravstveno osiguranje, a koje pokriva sljedeće:

– fiksne novčane naknade

– naknade u obliku odštete ili u naravi

– kombinacije isplata iz podtočaka 1. i 2. ove točke

3. osiguranje cestovnih vozila, osim tračnih vozila koje pokriva sva oštećenja ili gubitak:

– cestovnih motornih vozila na vlastiti pogon

– cestovnih vozila bez vlastitog pogona

4. osiguranje tračnih vozila koje pokriva sva oštećenja ili gubitak tračnih vozila

5. osiguranje zračnih letjelica koje pokriva sva oštećenja ili gubitak zračnih letjelica

6. osiguranje plovila (morskih, riječnih, jezerskih plovila i plovila za plovidbu kanalima) koje pokriva sva oštećenja ili gubitak:

– plovila za plovidbu kanalima i u riječnoj plovidbi

– plovila u jezerskoj plovidbi

– plovila u pomorskoj plovidbi

7. osiguranje robe u prijevozu, uključujući robu, prtljagu i druga dobra, koje pokriva sva oštećenja ili gubitak robe u prijevozu ili prtljage, bez obzira na oblik prijevoza

8. osiguranje od požara i elementarnih šteta koje pokriva sva oštećenja ili gubitak imovine, osim imovine uključene u vrste iz točaka 3., 4., 5., 6. i 7. ovoga stavka kao posljedica djelovanja:

– požara

– eksplozije

– oluje

– elementarnih nepogoda osim oluje

– atomske energije

– pomicanja tla i ostalih dopunskih opasnosti

9. ostala osiguranja imovine koja pokrivaju sva oštećenja ili gubitak imovine, osim imovine iz vrste osiguranja iz točaka 3., 4., 5., 6. i 7. ovoga stavka kao posljedica svakog drugog događaja kao što je primjerice krađa, osim onih iz vrste osiguranja iz točke 8. ovoga stavka

10. osiguranje od odgovornosti za upotrebu motornih vozila koje pokriva sve vrste odgovornosti koje proizlaze iz upotrebe motornih vozila na vlastiti pogon, uključujući odgovornost prijevoznika

11. osiguranje od odgovornosti za upotrebu zračnih letjelica koje pokriva sve vrste odgovornosti koje proizlaze iz upotrebe zračnih letjelica, uključujući odgovornost prijevoznika

12. osiguranje od odgovornosti za upotrebu plovila (morskih, riječnih i jezerskih plovila i plovila za plovidbu kanalima) koje pokriva sve vrste odgovornosti koje proizlaze iz upotrebe morskih, riječnih, jezerskih plovila i plovila za plovidbu kanalima, uključujući odgovornost prijevoznika

13. ostala osiguranja od odgovornosti koja pokrivaju sve vrste odgovornosti, osim onih iz vrsta osiguranja iz točaka 10., 11. i 12. ovoga stavka

14. osiguranje kredita koje pokriva sljedeće:

– nesolventnost (opću)

– izvozne kredite

– kredite s obročnim otplatama

– hipotekarne kredite

– poljoprivredne kredite

– druge kredite i zajmove

15. osiguranje jamstava koje pokriva sljedeće:

– izravno jamstvo

– neizravno jamstvo

16. osiguranje raznih financijskih gubitaka koje pokriva sljedeće:

– profesionalne rizike

– nedostatne prihode (općenito)

– loše vrijeme

– izgubljenu dobit

– nepredviđene troškove općenite vrste

– nepredviđene poslovne troškove

– gubitak tržišne vrijednosti

– gubitak najamnine, odnosno prihoda

– druge posredne poslovne gubitke

– druge neposlovne financijske gubitke

– druge oblike financijskih gubitaka

17. osiguranje troškova pravne zaštite pokriva troškove pravne zaštite i troškove sudskog ili kojeg drugog postupka

18. osiguranje pomoći (asistencija) je osiguranje koje pokriva pomoć pruženu osobama koje zapadnu u teškoće za vrijeme puta, izvan doma ili uobičajenog boravišta.

Neživotna osiguranja iz točke 18. ovoga stavka obuhvaćaju djelatnost koja se sastoji od pomoći pružene osobama koje zapadnu u poteškoće prilikom putovanja, a kada su izvan svog prebivališta ili uobičajenog boravišta. Pomoć se sastoji u tome da društvo za unaprijed plaćenu premiju odmah pruži pomoć korisniku iz ugovora o pružanju pomoći kad je ta osoba u poteškoćama koje su posljedica slučajnog događaja, u slučajevima i pod uvjetima koji su navedeni u ugovoru. Pomoć može obuhvaćati pružanje naknade u gotovini ili u naravi. Naknade u naravi može pružiti i osoblje pravne osobe koja ih daje i to koristeći se opremom te osobe. Djelatnost pružanja pomoći ne obuhvaća servisiranje, održavanje, usluge nakon prodaje ili puku naznaku ili pružanje pomoći u svojstvu posrednika.

(3) Životna osiguranja dijele se na sljedeće vrste osiguranja:

1. životna osiguranja:

a) osiguranje života koje pokriva sljedeće rizike:

– osiguranje života za slučaj doživljenja

– osiguranje života za slučaj smrti

– mješovito osiguranje života za slučaj smrti i doživljenja

– osiguranje života s povratom premija

– osiguranja kritičnih bolesti

– doživotno osiguranje za slučaj smrti

– i ostala osiguranja života

b) rentno osiguranje je osiguranje periodičnih isplata tijekom određenog razdoblja ili doživotno

c) dopunska osiguranja uz osiguranje života su osiguranja koja se ugovaraju uz životno osiguranje i pokrivaju primjerice rizike: ozljede uključujući nesposobnost za rad, smrti zbog nezgode i invaliditeta zbog nezgode ili bolesti

2. osiguranje za slučaj vjenčanja ili sklapanja životnog partnerstva ili rođenja je osiguranje koje pokriva rizik vjenčanja ili sklapanja životnog partnerstva ili doživljenja unaprijed određene dobi ili rođenja

3. osiguranje života i rentno osiguranje kod kojih ugovaratelj osiguranja snosi rizik ulaganja je osiguranje vezano uz vrijednost udjela UCITS fonda kako je definiran zakonom kojim se uređuje osnivanje i poslovanje otvorenih investicijskih fondova s javnom ponudom, uz vrijednost imovine unutarnjeg fonda ili uz dionički indeks, odnosno drugu referentnu vrijednost

4. tontine su osiguranja u kojima se osnivaju udruženja članova kako bi zajednički kapitalizirali svoje doprinose i potom raspodijelili tako prikupljena sredstva preživjelim članovima ili korisnicima umrlih članova

5. osiguranje s kapitalizacijom isplate je osiguranje temeljeno na aktuarskim izračunima kod kojeg se u zamjenu za jednokratno, odnosno višekratno plaćanje unaprijed ugovorenog iznosa premije preuzimaju obveze isplate iznosa u određenoj visini kroz određeno razdoblje

6. upravljanje sredstvima zajedničkih mirovinskih fondova koji uključuju očuvanje kapitala ili plaćanje minimalnih kamata.

(4) Agencija će pravilnikom detaljnije propisati raspored vrsta rizika po skupinama i vrstama osiguranja.

Naknadno odobrenje za obavljanje poslova osiguranja, odnosno poslova reosiguranja

Članak 26.

(1) Društvo za osiguranje koje podnosi zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova osiguranja u drugim vrstama osiguranja ili rizicima koji pripadaju određenoj vrsti osiguranja ili za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova reosiguranja, odnosno društvo za reosiguranje koje podnosi zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova reosiguranja u drugoj skupini osiguranja, dužno je uz zahtjev priložiti poslovni plan u skladu s člankom 29. ovoga Zakona te dokaz o postojanju odgovarajućih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala i minimalnog potrebnog kapitala, kako je predviđeno u člancima 130. i 157. ovoga Zakona.

(2) Ako društvo za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka koje ima odobrenje za obavljanje poslova životnog osiguranja podnosi zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova

neživotnog osiguranja iz članka 7. stavka 2. točaka 1. i 2. ovoga Zakona, u skladu s člankom 24. stavkom 5. ovoga Zakona, dužno je uz zahtjev dostaviti i dokaze da:

1. ima prihvatljiva osnovna vlastita sredstva za pokriće apsolutnog praga minimalnog potrebnog kapitala za društvo za osiguranje koje obavlja poslove životnog osiguranja i apsolutnog praga minimalnog potrebnog kapitala za društvo za osiguranje koje obavlja poslove neživotnih osiguranja iz članka 158. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona

2. se obvezalo da će u budućnosti ispuniti minimalne financijske obveze iz članka 21. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona.

(3) Ako društvo za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka koje je dobilo odobrenje za obavljanje poslova neživotnog osiguranja iz članka 7. stavka 2. točaka 1. i 2. ovoga Zakona podnosi zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova životnog osiguranja, u skladu s člankom 24. stavkom 6. ovoga Zakona, dužno je uz zahtjev dostaviti i dokaze da:

1. ima prihvatljiva osnovna vlastita sredstva za pokriće apsolutnog praga minimalnog potrebnog kapitala za društvo za osiguranje koje obavlja poslove životnog osiguranja i apsolutnog praga minimalnog potrebnog kapitala za društvo za osiguranje koje obavlja poslove neživotnih osiguranja iz članka 158. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona

2. se obvezalo da će u budućnosti ispuniti minimalne financijske obveze iz članka 21. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona.

(4) Agencija će odbiti zahtjev za izdavanje odobrenja iz stavka 1. ovoga članka kada:

1. utvrdi da bi obavljanje poslova u vrsti osiguranja na koju se odnosi zahtjev za izdavanje odobrenja ugrozilo poslovanje društva za osiguranje u skladu s pravilima o upravljanju rizicima

2. društvo za osiguranje ne ispunjava uvjete za obavljanje poslova osiguranja u vrsti osiguranja ili riziku koji pripada određenoj vrsti osiguranja na koju se odnosi zahtjev za izdavanje odobrenja.

(5) Sva naknadna odobrenja za obavljanje poslova osiguranja, odnosno poslova reosiguranja koja društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje dobije na temelju ovoga Zakona smatraju se sastavnim dijelom odobrenja za obavljanje poslova osiguranja, odnosno poslova reosiguranja koje je to društvo dobilo.

Zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova osiguranja, odnosno poslova reosiguranja

Članak 27.

(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova osiguranja, odnosno poslova reosiguranja podnose osnivači društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje.

(2) U zahtjevu za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova osiguranja, odnosno poslova reosiguranja moraju se navesti, u skladu s člankom 24. ovoga Zakona, skupine osiguranja, pojedine vrste osiguranja ili rizici unutar određene vrste osiguranja za koje se traži izdavanje odobrenja.

(3) Zahtjevu je potrebno priložiti:

1. statut društva za osiguranje s ispravom na temelju koje je statut usvojen (izjava članova), u obliku javnobilježničkog akta

2. popis članova društva za osiguranje, s izjavom svakog od njih ispunjavaju li uvjete iz članka 36. stavka 8. točaka 6. i 7. ovoga Zakona, zatim informacije o osobama s kojima su usko povezani u smislu odredbi ovoga Zakona i prirodi njihove povezanosti te dokumente koji potvrđuju pravni status i podrijetlo financijskih sredstava namijenjenih za uplatu temeljnoga kapitala društva za osiguranje

3. popis imenovanih članova nadzornog odbora društva za osiguranje s dokazima da ispunjavaju uvjete iz članka 59. ovoga Zakona

4. imena osoba koji će biti nositelji ključnih funkcija i dokaz da će društvo za osiguranje moći ispuniti uvjete u vezi sa sustavom upravljanja iz članka 92. ovoga Zakona

5. organizacijsku strukturu i poslovni plan društva za osiguranje za sljedeće tri poslovne godine koji mora biti izrađen u skladu s člankom 29. ovoga Zakona

6. prijedlog ugovora o obavljanju izdvojenih poslova ili funkcija kad je planirano njihovo izdvajanje i prijedlog ugovora o obavljanju ključnih funkcija s dokumentacijom koja se u skladu s odredbama ovoga Zakona dostavlja Agenciji prije izdvajanja poslova, odnosno funkcija

7. uvjete osiguranja za obvezna osiguranja u prometu, ako će društvo za osiguranje pružati usluge obveznih osiguranja u prometu

8. dokaz o postojanju prihvatljivih osnovnih vlastitih sredstava za pokriće apsolutnog praga minimalnog potrebnog kapitala predviđenog u članku 158. ovoga Zakona

9. dokaz da će društvo za osiguranje u budućnosti imati prihvatljiva osnovna vlastita sredstva za pokriće minimalnog potrebnog kapitala, kako je predviđeno u članku 157. ovoga Zakona

10. dokaz da će društvo za osiguranje u budućnosti moći imati prihvatljiva vlastita sredstva za pokriće potrebnog solventnog kapitala, kako je predviđeno u člancima 130. i 131. ovoga Zakona

11. zahtjev za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela i dokumentaciju iz članka 36. ovoga Zakona, koji podnosi svaki od članova društva za osiguranje koji su stjecatelji kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje

12. zahtjeve nadzornog odbora za izdavanje odobrenja za obavljanje funkcije članova uprave društva za osiguranje iz članka 52. ovoga Zakona

13. adresu opunomoćenika za primanje pismena u Republici Hrvatskoj, kada podnositelj zahtjeva nema prebivalište ili boravište u Republici Hrvatskoj, a kad je isti zahtjev podnijelo više osoba, adresu zajedničkog predstavnika ili opunomoćenika za primanje pismena u Republici Hrvatskoj.

(4) Ako se podnosi zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova neživotnih osiguranja u vrsti osiguranja iz članka 7. stavka 2. točke 10. ovoga Zakona, odnosno osiguranje od odgovornosti za upotrebu motornih vozila ovoga Zakona, uz iznimku odgovornosti prijevoznika, uz zahtjev se, osim dokumentacije navedene u stavku 1. ovoga članka, mora priložiti i ime i adresa svih predstavnika za rješavanje odštetnih zahtjeva koji su imenovani u svakoj državi članici u kojoj se traži odobrenje za obavljanje poslova osiguranja u navedenoj vrsti osiguranja.

(5) Ako se podnosi zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova neživotnih osiguranja za vrstu osiguranja iz članka 7. stavka 2. točke 18. ovoga Zakona, osiguranje pomoći (asistencija), uz zahtjev se, osim dokumentacije navedene u stavku 1. ovoga članka, mora priložiti popis izravnih i neizravnih kadrovskih i tehničkih kapaciteta, uključujući kvalifikacije zdravstvenih timova i kvalitetu opreme koje će društvo za osiguranje koristiti za ispunjenje obveza iz navedene vrste osiguranja.

(6) Agencija može zatražiti po potrebi i druge informacije i dokumentaciju kojom se dokazuje ispunjavanje uvjeta za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova osiguranja, uključujući i informacije koje su propisane zakonom kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma, a koje prikupljaju obveznici toga zakona.

(7) Prije izdavanja odobrenja iz stavka 1. ovoga članka Agencija će se savjetovati i razmijeniti informacije s nadležnim nadzornim tijelom matične države članice, odnosno treće države, u odnosu na primjerenost stjecatelja kvalificiranog udjela, ugled, odgovarajuće sposobnosti i iskustvo članova uprave i nadzornog odbora.

Odobrenje za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 36.

(1) Za stjecanje dionica društva za osiguranje na temelju kojih osoba posredno ili neposredno stječe kvalificirani udjel u društvu za osiguranje potrebno je prethodno odobrenje Agencije.

(2) Sve fizičke, odnosno pravne osobe ili takve osobe koje djeluju zajednički (namjeravani stjecatelj) koje su donijele odluku da posredno ili neposredno steknu kvalificirani udjel u društvu za osiguranje ili da posredno ili neposredno dodatno povećaju svoj kvalificirani udjel u društvu za osiguranje na temelju čega bi njihov udjel u glasačkim pravima ili kapitalu bio 20 % ili više, odnosno i manje od 10 % ako postoji utjecaj na upravljanje društvom za osiguranje, ili jednak ili veći od 20 %, 30 % ili 50 %, ili takav da bi društvo za osiguranje postalo njihovo društvo kći, dužne su prije stjecanja kvalificiranog udjela dobiti odobrenje Agencije za stjecanje kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje.

(3) Imatelj kvalificiranog udjela dužan je za svako daljnje stjecanje udjela u glasačkim pravima ili kapitalu društva za osiguranje na osnovi kojih stječe ili prelazi 20 %, 30 % ili 50 % udjela u glasačkim pravima ili kapitalu društva za osiguranje, odnosno ako bi društvo za osiguranje postalo njegovo društvo kćer, prethodno dobiti odobrenje Agencije za stjecanje kvalificiranog udjela.

(4) Ako imatelj kvalificiranog udjela namjerava otpustiti svoje dionice tako da bi se zbog toga njegov udjel smanjio ispod granice o kojoj je obavijestio Agenciju, dužan je o tome prethodno pisano obavijestiti Agenciju.

(5) Odobrenje za stjecanje kvalificiranog udjela prestaje vrijediti ako namjeravani stjecatelj u roku od šest mjeseci od izvršnosti rješenja o odobrenju za stjecanje kvalificiranog udjela ne stekne udjel na koji se odobrenje odnosi, osim ako Agencija nije u rješenju kojim odobrava namjeravano stjecanje odredila krajnji rok do kojeg se namjeravano stjecanje mora provesti. Na zahtjev namjeravanog stjecatelja Agencija može produžiti rok za namjeravano stjecanje kvalificiranog udjela.

(6) Ako se udjel imatelja kvalificiranog udjela poveća zbog smanjenja kapitala društva za osiguranje ili zbog sličnog njegova djelovanja na način da bude jednak ili prelazi 10 %, 20 %, 30 %, odnosno 50 %, kvalificirani imatelj dužan je podnijeti zahtjev Agenciji za daljnje stjecanje udjela u kapitalu ili glasačkim pravima u roku od 30 dana od dana kada je saznao ili morao saznati da se njegov udjel povećao zbog djelovanja društva za osiguranje, a ako to ne učini i ne ishodi odobrenje Agencije za stjecanje tog udjela na dio udjela koji je na taj način stekao, primjenjuje se članak 44. ovoga Zakona.

(7) Iznimno, imatelj kvalificiranog udjela iz druge države članice nije obvezan prijaviti dosezanje granice od 30 % udjela kad se prijavljuje za stjecanje 33 % udjela. Imatelj

kvalificiranog udjela iz druge države članice nije obvezan prijaviti smanjivanje udjela na granicu od 30 % kad je imao prijavljeno smanjivanje na 33 % udjela.

(8) Imatelj kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje može biti osoba:

1. koja u razdoblju od tri godine prije stjecanja članstva u društvu za osiguranje nije imala više od 10 % udjela u temeljnom kapitalu društva za osiguranje ili društvu za reosiguranje, investicijskom društvu ili kreditnoj instituciji, mirovinskom društvu, mirovinskom osiguravajućem društvu ili društvu za upravljanje investicijskim fondovima, u vrijeme kada je tim društvima oduzeto odobrenje za obavljanje poslova osiguranja

2. trgovačko društvo, trgovac pojedinac ili obrtnik nad čijom imovinom nije otvoren ili proveden stečajni postupak ili pokrenut postupak predstečajne nagodbe

3. koja nije bila na rukovodećim položajima u trgovačkom društvu nad kojim je otvoren stečajni postupak, pokrenut postupak predstečajne nagodbe, donesena odluka o likvidaciji ili kojem je oduzeto odobrenje za obavljanje poslova osiguranja, osim ako Agencija utvrdi da ta osoba nije svojim postupanjem ili nepostupanjem pridonijela ovim okolnostima

4. koja ne obavlja dužnost u državnoj službi, odnosno koja ne obavlja dužnost u tijelu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i koja nije službenik tijela državne uprave ili tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave ili tijela odgovornih zakonodavnoj i izvršnoj vlasti u Republici Hrvatskoj, državi članici ili trećoj državi

5. kojoj zbog nepoštivanja odgovarajućih propisa nije oduzeto odgovarajuće odobrenje ili odobrenje za obavljanje određenih poslova prema zakonima koji su u nadležnosti Agencije ili Hrvatske narodne banke ili srodnih nadzornih tijela iz Republike Hrvatske, država članica i trećih država

6. koja nije pravomoćno osuđena za prekršaj ili kazneno djelo koje predstavlja grubo ili trajno kršenje propisa iz nadležnosti Agencije, Hrvatske narodne banke ili srodnih nadzornih tijela iz Republike Hrvatske, država članica i trećih država, odnosno za kaznena djela propisana Zakonom o trgovačkim društvima te kaznena djela propisana Kaznenim zakonom (»Narodne novine«, br. 125/11. i 144/12.), i to:

– glava IX. – kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva

– glava XII. – kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja

– glava XXIII. – kaznena djela protiv imovine (osim za kazneno djelo neovlaštene uporabe tuđe pokretne stvari i kazneno djelo oštećenja tuđe stvari), kod kojih se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti

– glava XXIV. – kaznena djela protiv gospodarstva

– glava XXVI. – kaznena djela krivotvorenja

– glava XXVIII. – kaznena djela protiv službene dužnosti

– glava XXIX. – kaznena djela protiv pravosuđa

– odnosno za kaznena djela iz Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 143/12.), i to:

– glava XIII. – kaznena djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom

– glava XVII. – kaznena djela protiv imovine (osim za kazneno djelo oduzimanja tuđe pokretne stvari i kazneno djelo uništenja i oštećenja tuđe stvari) kod kojih se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti

– glava XXI. – kaznena djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja

– glava XXII. – kaznena djela protiv pravosuđa

– glava XXIII. – kaznena djela protiv vjerodostojnosti isprava

– glava XXV. – kaznena djela protiv službene dužnosti

– kazneno djelo povrede prava na rad i drugih prava iz rada iz članka 114. i kazneno djelo povrede prava na zdravstvenu i invalidsku zaštitu iz članka 115.

7. koja nije pravomoćno osuđena za kaznena djela iz zakona drugih država članica i trećih država koja po svom opisu odgovaraju kaznenim djelima iz stavka 8. točke 6. ovoga članka.

(9) Ako se stjecanjem kvalificiranog udjela omogućava značajan utjecaj ili kontrola nad poslovanjem društva za osiguranje, namjeravani stjecatelj je dužan uz zahtjev za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje priložiti i:

1. poslovnu strategiju društva za osiguranje u kojoj se stječe kvalificirani udjel

2. poslovni plan društva za osiguranje za iduće tri poslovne godine, koji uključuje projekcije izvještaja o financijskom položaju i izvještaja o sveobuhvatnoj dobiti

3. planirane promjene u organizacijskoj, upravljačkoj i kadrovskoj strukturi društva za osiguranje

4. plan aktivnosti na izradi novih ili izmjeni postojećih internih akata društva za osiguranje i

5. plan aktivnosti na izmjeni postojeće ili uvođenju nove informacijske tehnologije društva za osiguranje.

(10) Agencija može tijekom postupka procjene zatražiti od podnositelja zahtjeva da u roku iz članka 39. stavka 5. ili 6. ovoga Zakona dostavi i drugu dokumentaciju koju ocijeni potrebnom, uključujući informacije koje su propisane Zakonom o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma, a koju prikupljaju obveznici toga Zakona, kada postoje opravdani razlozi za sumnju da se u vezi s namjeravanim stjecanjem provelo, provodi ili pokušava provesti pranje novca ili financiranje terorizma ili da namjeravano stjecanje može povećati rizik od provođenja pranja novca i financiranja terorizma.

(11) Agencija će pravilnikom detaljnije propisati sadržaj zahtjeva za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela i dokumentaciju koju je potrebno dostaviti uz taj zahtjev, a kojom se dokazuje ispunjavanje uvjeta za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela.

(12) Odredbe ovoga Zakona o stjecanju kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje primjenjuju se i na stjecanje kvalificiranog udjela u društvu za reosiguranje.

Obavijesti i razmjena informacija s drugim nadležnim nadzornim tijelima

Članak 37.

(1) Agencija će bez odgađanja, nakon primitka zahtjeva o stjecanju kvalificiranog udjela obavijestiti nadležno nadzorno tijelo pojedine druge države članice ako je kvalificirani imatelj:

1. kreditna institucija, društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, investicijsko društvo, društvo za upravljanje otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom (UCITS fondovima)

2. matično društvo kreditne institucije, društva za osiguranje, društva za reosiguranje, investicijskog društva, društva za upravljanje otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom iz točke 1. ovoga stavka ili

3. osoba kojom upravlja ista osoba, odnosno osobe koje upravljaju kreditnom institucijom, društvom za osiguranje, društvom za reosiguranje, investicijskim društvom, društvom za upravljanje otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom iz točke 1. ovoga stavka.

(2) Agencija obavještava i razmjenjuje informacije s nadležnim nadzornim tijelom druge države članice o primjerenosti namjeravanog stjecatelja kvalificiranog udjela.

Osobe koje djeluju zajednički

Članak 38.

(1) Osobe koje djeluju zajednički jesu:

1. fizičke ili pravne osobe koje surađuju međusobno ili s društvom za osiguranje na temelju sporazuma, izričitoga ili prešutnoga, usmenoga ili pisanoga, čiji je cilj stjecanje dionica s pravom glasa ili usklađeno ostvarivanje prava glasa ili

2. pravne osobe koje su međusobno povezane u smislu odredbi Zakona o trgovačkim društvima.

(2) Smatra se da zajednički djeluju:

1. osobe koje povezuju samo okolnosti u vezi sa stjecanjem dionica, a koje upućuju na usklađenost u stjecanju dionica ili u zajedničkoj namjeri osoba

2. članovi uprava ili nadzornih odbora društava koja djeluju zajednički

3. članovi uprave ili nadzornog odbora s društvima u kojima su članovi tih tijela ili

4. društvo za upravljanje i svi investicijski fondovi kojima to društvo upravlja.

(3) Pravne osobe te fizičke i/ili pravne osobe djeluju zajednički kada jedna od njih izravno ili neizravno kontrolira drugu ili druge pravne osobe.

(4) Fizičke osobe djeluju zajednički ako su u krvnom srodstvu u pravoj liniji, a u pobočnoj liniji zaključno do braće i sestara te ako su bračni ili izvanbračni drugovi ili životni partneri.

(5) Osobe djeluju zajednički i ako su međusobno povezane u smislu odredbi zakona kojim se uređuje preuzimanje dioničkih društava.

Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 39.

(1) Agencija će u roku od dva dana od dana primitka urednog zahtjeva za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela podnositelju zahtjeva izdati pisanu potvrdu o primitku tog zahtjeva i obavijestiti ga o danu isteka razdoblja procjene.

(2) Agencija će u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva provesti postupak odlučivanja o zahtjevu za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela te rješenje s odlukom dostaviti podnositelju zahtjeva.

(3) Ako je Agencija zaprimila dva ili više zahtjeva za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela, odnosit će se prema svim namjeravanim stjecateljima ravnopravno.

(4) Tijekom postupka odlučivanja o zahtjevu za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela, a u roku od 50 dana od dana podnošenja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, Agencija može pisanim putem zatražiti od podnositelja dodatne obavijesti, informacije i dokumentaciju koja je potrebna za odlučivanje o zahtjevu.

(5) Podnositelj zahtjeva za stjecanje kvalificiranog udjela dužan je dostaviti zatražene informacije i dokumentaciju u roku koji odredi Agencija, a koji ne može biti duži od 20 dana.

(6) Iznimno, Agencija može odrediti rok iz stavka 5. ovoga članka do 30 dana u sljedećim slučajevima:

1. kada namjeravani stjecatelj kvalificiranog udjela ima prebivalište ili sjedište u trećoj državi, odnosno kada podliježe zakonodavstvu treće države ili

2. kada je stjecatelj kvalificiranog udjela fizička ili pravna osoba koja prema odredbama ovoga Zakona, odnosno propisa države članice u kojoj je njezino prebivalište ili sjedište nije subjekt nadzora.

(7) Osoba koja je dobila odobrenje Agencije za stjecanje kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje dužna je u roku od osam dana od dana stjecanja kvalificiranog udjela o tome pisano obavijestiti Agenciju.

(8) Urednim zahtjevom iz stavka 1. ovoga članka smatra se zahtjev kojem je priložena dokumentacija propisana pravilnikom iz članka 36. ovoga Zakona i kada su dostavljene dodatne informacije ili dokumentacija iz stavka 4. ovoga članka koju je Agencija zatražila.

(9) Ako Agencija u roku propisanom ovim člankom ne odluči o zahtjevu za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela, smatra se da je stjecanje odobreno.

(10) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, rok za donošenje rješenja o zahtjevu za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela računa se 60 dana od dana urednosti zadnjeg urednog zahtjeva kada je primijenjen članak 28. ovoga Zakona.

Procjena primjerenosti stjecatelja kvalificiranog udjela

Članak 40.

(1) Prilikom odlučivanja o izdavanju odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela Agencija procjenjuje primjerenost i financijsko stanje namjeravanog stjecatelja kvalificiranog udjela prema sljedećim kriterijima:

1. ugledu namjeravanog stjecatelja

2. ugledu, odgovarajućim sposobnostima i iskustvu osobe koja će nakon stjecanja voditi poslove društva za osiguranje

3. financijskom stanju stjecatelja, posebno u odnosu na vrstu poslova koje obavlja društvo za osiguranje u kojem se stječe kvalificirani udjel

4. mogućnostima društva za osiguranje da se pridržava, odnosno nastavi pridržavati odredbi ovoga Zakona, a posebno prema tome ima li grupa čijim će članom postati društvo za osiguranje strukturu koja omogućava provođenje djelotvornog nadzora, djelotvornu razmjenu informacija među nadležnim nadzornim tijelima i određivanje podjele odgovornosti među nadležnim tijelima i

5. prema tome postoje li opravdani razlozi za sumnju, u skladu s propisima o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma, da se u vezi s predmetnim stjecanjem provodi ili pokušava provesti pranje novca ili financiranje terorizma, ili da predmetno stjecanje može povećati rizik od provođenja pranja novca ili financiranja terorizma.

(2) Agencija ne smije postavljati prethodne uvjete u vezi s visinom udjela koje stjecatelj namjerava steći niti smije procjenjivati obavijest o namjeravanom stjecanju kvalificiranog udjela s osnova ekonomskih potreba tržišta.

(3) Agencija će prilikom procjene namjeravanog stjecatelja kvalificiranog udjela ispitati i primjerenost izvora sredstava kojima namjeravani stjecatelj namjerava steći kvalificirani udjel društva za osiguranje.

(4) Agencija može radi pribavljanja potrebnih informacija obaviti provjeru podataka koje je dostavio namjeravani stjecatelj kvalificiranog udjela.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 41.

(1) Agencija će donijeti rješenje kojim će odbiti zahtjev za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela ako:

1. ocijeni da primjerenost ili financijsko stanje stjecatelja kvalificiranog udjela ne zadovoljava kriterije iz članka 40. ovoga Zakona

2. iz pravnog, odnosno financijskog položaja namjeravanog stjecatelja kvalificiranog udjela ili zbog djelatnosti, odnosno poslova koje obavlja namjeravani stjecatelj kvalificiranog udjela ili s njime usko povezane osobe, ili zbog postupaka koje je namjeravani stjecatelji

kvalificiranog udjela činio proizlazi da bi moglo biti ugroženo poslovanje društva za osiguranje

3. bi zbog djelatnosti ili poslova koje obavlja budući stjecatelj kvalificiranog udjela moglo biti onemogućeno ili znatno otežano obavljanje nadzora nad poslovanjem društva za osiguranje

4. je stjecatelj kvalificiranog udjela dostavio netočne ili nepotpune podatke ili podatke koji dovode u zabludu, a ti su podaci bili značajni za procjenu

5. ako postoji osnovana sumnja na pranje novca ili financiranje terorizma.

(2) Agencija će donijeti rješenje kojim će odbiti zahtjev za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela osobi iz treće države ako bi, uzimajući u obzir propise države te osobe, odnosno uzimajući u obzir praksu države te osobe glede primjene i izvršavanja propisa, obavljanje nadzora u skladu s ovim Zakonom moglo biti onemogućeno, odnosno bitno otežano te zbog razloga propisanih stavkom 1. ovoga članka.

(3) Ako se Agencija, nakon završetka procjene, odluči usprotiviti namjeravanom stjecanju, o tome će u pisanom obliku obavijestiti namjeravanog stjecatelja i navesti razloge za to u roku od dva dana, a prije kraja isteka razdoblja procjene i na taj način, a prije donošenja rješenja na temelju stavka 1. ovoga članka, odnosno stavka 2. ovoga članka namjeravanom stjecatelju odrediti rok u kojemu se može pisano očitovati o razlozima Agencije za protivljenje njegovu stjecanju kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje.

Ukidanje ili poništenje rješenja o odobrenju za stjecanje kvalificiranog udjela i pravne posljedice stjecanja kvalificiranog udjela bez odobrenja nadzornog tijela

Članak 42.

(1) Agencija može ukinuti ili poništiti rješenje o odobrenju za stjecanje kvalificiranog udjela ako:

1. prestanu uvjeti propisani odredbama ovoga Zakona na temelju kojih je izdano odobrenje za stjecanje kvalificiranog udjela

2. imatelj kvalificiranog udjela krši svoje obveze, odnosno ne postupi u skladu s rješenjem Agencije ili tijela druge države članice, odnosno treće države nadležnog za nadzor na konsolidiranoj osnovi kojim mu se nalaže otklanjanje nezakonitosti ili nepravilnosti

3. ako je imatelj kvalificiranog udjela dobio odobrenje davanjem neistinitih, netočnih podataka, podataka koji dovode u zabludu ili na drugi nepropisan način.

(2) Osoba koja stekne kvalificirani udjel u društvu za osiguranje bez odobrenja Agencije dužna je u roku od 30 dana od dana saznanja za stjecanje kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje podnijeti zahtjev Agenciji za izdavanje odobrenja za stjecanje kvalificiranog udjela. Do ishođenja odobrenja Agencije na tu osobu primjenjuje se članak 44. ovoga Zakona.

(3) Na kvalificiranog imatelja kojem je u skladu sa stavkom 1. ovoga članka ukinuto odobrenje za stjecanje kvalificiranog udjela primjenjuje se članak 44. ovoga Zakona.

Prethodna pisana obavijest o namjeri stjecanja kvalificiranog udjela u financijskoj instituciji iz treće države

Članak 43.

(1) Društvo za osiguranje dužno je prije stjecanja kvalificiranog udjela u drugom društvu za osiguranje, odnosno u drugoj financijskoj instituciji sa sjedištem izvan područja Republike Hrvatske i izvan područja druge države članice (u daljnjem tekstu: financijska institucija iz treće države) o toj namjeri pisanim putem obavijestiti Agenciju.

(2) Društvo za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka dužno je prije svakog daljnjeg stjecanja na temelju kojega bi steklo ili premašilo granicu od 20 %, 30 % ili 50 % udjela u pravu glasa ili udjela u kapitalu financijske institucije iz treće države ili na temelju kojega bi društvo za osiguranje steklo većinski udjel u financijskoj instituciji iz treće države, o svojoj namjeri pisanim putem obavijestiti Agenciju.

(3) Ako društvo za osiguranje namjerava otpustiti dionice, odnosno poslovne udjele na način da se njegov udjel u financijskoj instituciji iz treće države spusti ispod granice navedene u stavku 1., odnosno 2. ovoga članka, o svojoj namjeri dužno je prethodno pisano obavijestiti Agenciju.

(4) Pisanoj obavijesti iz stavka 1. ovoga članka potrebno je priložiti:

1. popis imatelja kvalificiranih udjela u financijskoj instituciji iz treće države s podacima o njihovim udjelima te ovjereni prijevod izvornika izvatka iz sudskog registra, odnosno drugog javnog registra za svakog od njih

2. prijevod ovjerenog izvatka iz sudskog registra, odnosno drugog javnog registra za financijsku instituciju iz treće države

3. financijske izvještaje financijske institucije iz treće države za posljednje dvije poslovne godine

4. revizorsko izvješće s mišljenjem o godišnjim izvješćima za posljednje dvije poslovne godine ako je financijska institucija iz treće države po propisima države sjedišta obveznik provođenja revizije

5. popis osoba koje su u odnosu uske povezanosti s financijskom institucijom iz treće države s opisom načina povezanosti

6. strategiju upravljanja financijske institucije iz treće države s ocjenom ekonomske učinkovitosti investicija.

Pravne posljedice stjecanja u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona

Članak 44.

(1) Osoba koja stekne ili drži dionice u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona nema pravo glasa odnosno sudjelovanja u upravljanju društvom za osiguranje na temelju dionica koje je pribavila na taj način.

(2) Pravo glasa iz stavka 1. ovoga članka, za vrijeme dok imatelj kvalificiranog udjela na temelju dionica koje je stekao u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona nema pravo glasa, pribraja se pravu glasa drugih članova društva za osiguranje razmjerno njihovu udjelu u temeljnom kapitalu dioničkog društva za osiguranje na način da imatelj u glasovanju sudjeluje samo s udjelom dionica kojima ne krši odredbe ovoga Zakona o stjecanju kvalificiranog udjela.

(3) Agencija može donijeti rješenje kojim će osobi iz stavka 1. ovoga članka naložiti prodaju dionica društva za osiguranje.

Posredno stjecanje

Članak 47.

(1) Posredni imatelj dionica, poslovnih udjela, odnosno drugih prava koja osiguravaju sudjelovanje u upravljanju, odnosno u kapitalu je osoba za čiji je račun druga osoba kao neposredni vlasnik stekla te dionice, poslovne udjele, odnosno druga prava koja osiguravaju sudjelovanje u upravljanju.

(2) Smatra se da je pojedina osoba posredni imatelj dionica, poslovnih udjela, odnosno drugih prava koja osiguravaju sudjelovanje u upravljanju, odnosno drugih vrijednosnih papira čiji je neposredni imatelj s tom osobom povezana osoba.

Uvjeti za člana uprave i prokurista društva za osiguranje

Članak 51.

(1) Član uprave društva za osiguranje može biti osoba koja u svakom trenutku ispunjava sljedeće uvjete:

1. stručnosti, odnosno posjeduje odgovarajuće stručne kvalifikacije, znanje i iskustvo primjereno za upravljanje i vođenje poslova društva za osiguranje pažnjom dobrog stručnjaka

2. primjerenosti, odnosno ima dobar ugled i integritet

3. nije bila član nadzornog odbora, član uprave ili osoba na drugom rukovodećem položaju u društvu za osiguranje, odnosno trgovačkom društvu kada je nad njim otvoren stečajni postupak ili postupak predstečajne nagodbe, koje je brisano iz sudskog registra po službenoj dužnosti ili kojem je doneseno rješenje o ukidanju rješenja o odobrenju za obavljanje poslova osiguranja, osim ako Agencija ocijeni da ta osoba nije svojim nesavjesnim ili nestručnim radom i postupanjem utjecala na otvaranje stečaja, pokretanje predstečajne nagodbe, brisanje iz sudskog registra po službenoj dužnosti ili donošenje rješenja o ukidanju rješenja o odobrenju

4. nad čijom imovinom kao dužnika pojedinca (trgovac pojedinac ili obrtnik) nije otvoren, ne vodi se niti je proveden stečajni postupak, odnosno nije pokrenut i ne vodi se postupak predstečajne nagodbe, osim ako Agencija ocijeni da ta osoba nije svojim nesavjesnim ili nestručnim radom i postupanjem utjecala na otvaranje stečaja, odnosno pokretanje postupka predstečajne nagodbe

5. nije bila razriješena dužnosti člana uprave društva za osiguranje rješenjem Agencije iz članka 238. stavka 5. ovoga Zakona

6. kojoj Agencija, odnosno drugo nadzorno tijelo nije odbilo izdati odobrenje za obavljanje funkcije člana uprave ili ako je proteklo najmanje godinu dana od dana izvršnosti rješenja kojim se odbija zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave

7. ispunjava uvjete za člana uprave dioničkog društva iz Zakona o trgovačkim društvima

8. za koju je na osnovi dosadašnjeg ponašanja moguće opravdano zaključiti da će pošteno i savjesno obavljati poslove člana uprave društva za osiguranje

9. nije član uprave, odnosno prokurist drugog trgovačkog društva niti član nadzornog odbora u sljedećim pravnim osobama:

– drugog društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje

– mirovinskog osiguravajućeg društva

– mirovinskog društva

– depozitara

– investicijskog društva

– društva za upravljanje UCITS fondovima ili alternativnim investicijskim fondovima

– kreditne institucije

– drugih pravnih osoba koje posluju na temelju odobrenja ili dozvole Agencije

10. nije ovlašteni zastupnik podružnice društva za osiguranje iz Republike Hrvatske, druge države članice ili treće države

11. koja nije pravomoćno osuđena za kazneno djelo ili prekršaj koji predstavlja grubo ili trajno kršenje propisa iz nadležnosti Agencije, Hrvatske narodne banke ili srodnih nadzornih tijela iz Republike Hrvatske, drugih država članica i trećih država, odnosno za kaznena djela iz Zakona o trgovačkim društvima i kaznena djela propisana Kaznenim zakonom (»Narodne novine«, br. 125/11. i 144/12.), i to:

– glava IX. – kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva

– glava XII. – kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja

– glava XXIV. – kaznena djela protiv gospodarstva

– glava XXVI. – kaznena djela krivotvorenja

– glava XXVIII. – kaznena djela protiv službene dužnosti

– glava XXIX. – kaznena djela protiv pravosuđa

– glava XXIII. – kaznena djela protiv imovine (osim za kazneno djelo neovlaštene uporabe tuđe pokretne stvari i kazneno djelo oštećenja tuđe stvari) kod kojih se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti

– odnosno za kaznena djela iz Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 143/12.), i to:

– glava XIII. – kaznena djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom

– glava XVII. – kaznena djela protiv imovine (osim za kazneno djelo oduzimanja tuđe pokretne stvari i kazneno djelo uništenja i oštećenja tuđe stvari) kod kojih se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti

– glava XXI. – kaznena djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja

– glava XXII. – kaznena djela protiv pravosuđa

– glava XXIII. – kaznena djela protiv vjerodostojnosti isprava

– glava XXV. – kaznena djela protiv službene dužnosti

– kazneno djelo povrede prava na rad i drugih prava iz rada iz članka 114. i kazneno djelo povrede prava na zdravstvenu i invalidsku zaštitu iz članka 115.

12. nije pravomoćno osuđena za kaznena djela ili prekršaje iz zakona drugih država članica i trećih država koja po svom opisu odgovaraju kaznenim djelima i prekršajima iz točke 11. ovoga stavka

13. koja nije u sukobu interesa u odnosu na društvo za osiguranje, dioničare, članove nadzornog odbora ili nositelje ključnih funkcija.

(2) Smatra se da osoba ima iskustvo iz stavka 1. točke 1. ovoga članka ako ima najmanje trogodišnje iskustvo na rukovodećim položajima u društvu za osiguranje, odnosno društvu za reosiguranje ili pet godina iskustva na poslovima koji se mogu usporediti s poslovima društva za osiguranje, odnosno poslovima za koje Agencija ocijeni da je obavljajući takve poslove osoba mogla steći iskustvo potrebno za obavljanje funkcije člana uprave društva za osiguranje.

(3) Dokazom o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. točaka 3., 4., 6. – 14. ovoga članka podrazumijeva se izvadak iz sudskog registra ili isprava koju je izdalo nadležno sudsko ili upravno tijelo, odnosno ovjerena izjava kandidata, ne starija od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva iz članka 52. ovoga Zakona.

(4) Izjave, isprave i potvrde iz ovoga članka ne smiju biti starije od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva iz članka 52. ovoga Zakona, osim potvrde iz stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Prokurist društva za osiguranje ne smije biti prokurist, član uprave, član nadzornog odbora niti nositelj ključne funkcije u sljedećim pravnim osobama:

– drugog društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje

– mirovinskog osiguravajućeg društva

– mirovinskog društva

– depozitara

– investicijskog društva

– društva za upravljanje UCITS fondovima ili alternativnim investicijskim fondovima

– kreditne institucije

– drugih pravnih osoba koje posluju na temelju odobrenja Agencije.

(6) Iznimno od stavka 1. točke 9. i stavka 5. ovoga članka, član uprave i prokurist društva za osiguranje smije biti član nadzornog odbora u pravnim osobama navedenim u tim odredbama samo kada je to u skladu s člankom 58. stavkom 3. ovoga Zakona.

Obveze člana uprave društva za osiguranje

Članak 55.

(1) Članovi uprave društva za osiguranje dužni su osigurati da društvo za osiguranje posluje u skladu s:

1. pravilima struke i

2. ovim Zakonom, propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, odnosno u skladu s drugim zakonima i propisima kojima se uređuje poslovanje društva za osiguranje.

(2) Članovi uprave društva za osiguranje dužni su uspostaviti i provoditi djelotvoran i pouzdan sustav upravljanja u skladu s odredbama ovoga Zakona koji osigurava učinkovito i razborito upravljanje društvom za osiguranje.

(3) U svrhu uspostavljanja i provedbe djelotvornog i pouzdanog sustava upravljanja uprava društva za osiguranje dužna je:

1. donijeti poslovnu politiku društva za osiguranje

2. odobriti i redovito preispitivati strateške ciljeve te strategije i politike upravljanja rizicima

3. osigurati integritet računovodstvenog sustava i sustava financijskog izvještavanja i financijske i operativne kontrole

4. redovito preispitati ispravnost postupaka objave i priopćavanja informacija

5. osigurati djelotvoran nadzor višeg rukovodstva i

6. uspostaviti točno utvrđene, jasne i dosljedne unutarnje odnose u vezi s odgovornošću koji će osiguravati jasno razgraničavanje ovlasti i odgovornosti te sprječavati nastanak sukoba interesa.

(4) Članovi uprave dužni su pri svakom imenovanju ili prestanku svoje funkcije u nadzornom odboru ili u upravi drugih pravnih osoba, kao i o prestanku obavljanja funkcije člana nadzornog odbora društva za osiguranje prije isteka njegova mandata pisanim putem obavijestiti Agenciju u roku od osam dana od nastupanja navedenih okolnosti.

(5) Članovi uprave društva za osiguranje dužni su osigurati provođenje nadzornih mjera koje je naložila Agencija.

(6) Članovi uprave društva za osiguranje dužni su periodično, a najmanje jedanput godišnje preispitati primjerenost postupaka i djelotvornost sustava unutarnjih kontrola, svoje zaključke dokumentirati i o njima obavijestiti nadzorni odbor.

(7) Članovi uprave društva za osiguranje solidarno odgovaraju društvu za osiguranje za štetu koja nastane kao posljedica činjenja, nečinjenja i propuštanja ispunjavanja svojih dužnosti, osim ako ne dokažu da su u ispunjavanju svojih dužnosti upravljanja društvom za osiguranje postupali s pažnjom dobrog stručnjaka.

Ukidanje ili poništenje odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave društva za osiguranje

Članak 56.

(1) Agencija će donijeti rješenje o ukidanju ili poništenju rješenja o odobrenju za obavljanje funkcije člana uprave društva za osiguranje u sljedećim slučajevima:

1. ako član uprave više ne ispunjava uvjete pod kojima mu je odobrenje izdano

2. ako je odobrenje izdano zbog prešućivanja bitnih činjenica ili na temelju neistinitih, netočnih podataka ili podataka koji dovode u zabludu, odnosno na koji drugi prijevaran način

3. ako je član uprave teže ili sustavno kršio odredbe ovoga Zakona, propise donesene na temelju ovoga Zakona ili ostale zakonske propise vezane uz poslovanje društva za osiguranje

4. ako član uprave nije osigurao provođenje ili nije proveo mjere koje je naložila Agencija

5. ako član uprave nije osigurao sustav upravljanja u skladu s odredbama ovoga Zakona koji osigurava učinkovito i razborito upravljanje društvom za osiguranje

6. ako utvrdi da je član uprave u sukobu interesa zbog kojeg ne može ili je opravdano pretpostaviti da ne može ispunjavati svoje obveze i dužnosti s pažnjom dobrog stručnjaka

7. ako član uprave redovito i s dužnom pažnjom ne ispunjava obvezu utvrđivanja i ocjenjivanja učinkovitosti politika, mjera ili internih procedura vezanih za usklađenost društva za osiguranje u skladu s odredbama ovoga Zakona i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona ili obvezu poduzimanja odgovarajućih mjera radi ispravljanja nedostataka, odnosno nepravilnosti u poslovanju društva za osiguranje

8. ako član uprave krši odredbe o dužnostima uprave iz Zakona o trgovačkim društvima čija je posljedica opoziv člana uprave

9. ako Agencija donese rješenje o imenovanju posebne uprave.

(2) U slučajevima iz stavka 1. točaka 5. – 7. ovoga članka Agencija može i posebnom nadzornom mjerom privremeno zabraniti obavljanje funkcije člana uprave do otklanjanja nezakonitosti ili nepravilnosti, a najduže na rok od šest mjeseci. Ako zbog te mjere društvo nema broj članova uprave propisan statutom, nadzorni odbor je dužan imenovati privremenog zamjenika člana uprave. Ako u navedenom roku član uprave, odnosno društvo za osiguranje ne otkloni nezakonitost ili nepravilnost, Agencija će donijeti rješenje kojim će ukinuti ili poništiti rješenje o odobrenju za obavljanje funkcije tog člana uprave društva za osiguranje.

(3) Ako Agencija rješenjem ukine rješenje o odobrenju za obavljanje funkcije člana uprave, mandat tog člana uprave prestaje danom izvršnosti tog rješenja.

Uvjeti za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora društva za osiguranje

Članak 59.

(1) Član nadzornog odbora društva za osiguranje može biti osoba koja u svakom trenutku ima dobar ugled, odgovarajuće stručne kvalifikacije, iskustvo potrebno za ispunjavanje obveza iz svoje nadležnosti i koja nije u sukobu interesa u odnosu na društvo za osiguranje, dioničare, druge članove nadzornog odbora, nositelje ključnih funkcija i više rukovodstvo društva za osiguranje.

(2) Smatra se da osoba ima iskustvo za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora ako ima iskustvo vođenja, rukovođenja ili nadzora nad vođenjem poslova društva usporedive veličine i predmeta poslovanja, kao i društva za osiguranje u kojem je kandidat za člana nadzornog odbora odnosno na poslovima na kojima je osoba mogla steći iskustvo potrebno za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora društva za osiguranje.

(3) Agencija može naložiti društvu za osiguranje sazivanje glavne skupštine radi izbora članova nadzornog odbora ako društvo za osiguranje nema dovoljan broj članova nadzornog odbora u skladu s odredbama statuta ili Zakona o trgovačkim društvima, odnosno zatražiti sazivanje glavne skupštine i predložiti opozivanje člana nadzornog odbora društva za osiguranje ako:

1. krši obveze člana nadzornog odbora propisane statutom društva za osiguranje, ovim Zakonom, Zakonom o trgovačkim društvima i drugim zakonima te propisima donesenim na temelju tih zakona

2. ne ispunjava uvjete za člana nadzornog odbora.

(4) U nadzorni odbor društva za osiguranje ne mora biti imenovan predstavnik radnika.

(5) Agencija će pravilnikom detaljnije propisati uvjete iz stavaka 1. i 2. ovoga članka i dokumentaciju kojom se dokazuje da osoba ispunjava uvjete za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora.

Nadležnosti nadzornog odbora društva za osiguranje i obveze članova nadzornog odbora društva za osiguranje

Članak 60.

(1) Osim nadležnosti koje nadzorni odbor ima u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima i statutom društva za osiguranje, nadzorni odbor društva za osiguranje ima i sljedeće nadležnosti:

1. daje upravi suglasnost na poslovnu politiku i strateške ciljeve društva za osiguranje

2. daje upravi suglasnost na financijski plan društva za osiguranje

3. daje upravi suglasnost na strategije i politike preuzimanja rizika i upravljanja njima

4. daje upravi suglasnost na postupke vlastite procjene rizika i solventnosti

5. daje upravi suglasnost na sustav unutarnjih kontrola

6. daje upravi suglasnost na okvirni godišnji program rada unutarnje revizije

7. odlučuje o drugim poslovima.

(2) Članovi nadzornog odbora društva za osiguranje moraju:

1. nadzirati primjerenost postupaka i učinkovitost djelovanja unutarnje revizije

2. izvršavati svoje obveze vodeći računa o činjenicama koje je utvrdila Agencija, Porezna uprava i druga nadzorna tijela tijekom postupka nadzora nad društvom za osiguranje

3. nadzirati provedbu i učinkovitost sustava upravljanja

4. nadzirati provedbu poslovne politike društva za osiguranje, strateških ciljeva i strategije i politike preuzimanja rizika i upravljanja njima

5. nadzirati postupak objave i priopćavanja informacija

6. provjeravati financijske izvještaje društva za osiguranje i o tome sastaviti pisano izvješće glavnoj skupštini

7. obrazlagati glavnoj skupštini dioničara svoje mišljenje uz godišnje izvješće unutarnje revizije i mišljenje uz godišnje izvješće uprave.

(3) Članovi nadzornog odbora društva za osiguranje solidarno su odgovorni društvu za osiguranje za štetu koja je nastala zbog zanemarivanja njihovih obveza iz stavka 1. ovoga članka, osim ako dokažu da su pošteno i savjesno ispunjavali svoje dužnosti.

(4) Član nadzornog odbora društva za osiguranje dužan je bez odgađanja obavijestiti Agenciju o:

1. imenovanju i prestanku njegove funkcije u društvu za osiguranje te upravi i nadzornom odboru drugih pravnih osoba

2. pravnim poslovima na temelju kojih su, posredno ili neposredno, član nadzornog odbora, odnosno članovi njegove uže obitelji stekli dionice, odnosno poslovne udjele u pravnoj osobi na temelju kojih član nadzornog odbora zajedno s članovima svoje uže obitelji u toj pravnoj osobi dostiže ili premašuje kvalificirani udjel, odnosno ako se njihov udjel smanjio ispod granice kvalificiranog udjela.

(5) Nadzorni odbor društva za osiguranja dužan je bez odgađanja pisano obavijestiti Agenciju o svim informacijama koje mogu utjecati na ukidanje rješenja o odobrenju za obavljanje funkcije člana uprave te o prestanku i razlozima prestanka mandata člana uprave.

Obavljanje poslova u skladu s pravom poslovnog nastana u drugoj državi članici

Članak 62.

(1) Društvo za osiguranje koje namjerava u skladu s pravom poslovnog nastana na teritoriju druge države članice pružati usluge osiguranja dužno je prethodno pisano obavijestiti Agenciju o državi članici pružanja usluge, odnosno državi članici preuzimanja obveze na čijem teritoriju namjerava osnovati podružnicu te dostaviti Agenciji podatke i priloge iz članka 66. stavka 2. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona.

(2) Ako nema razloga sumnjati u primjerenost sustava upravljanja, financijski položaj društva za osiguranje ili zahtjeve u vezi s primjerenosti, odnosno dobrim poslovnim ugledom i iskustvom ovlaštenog zastupnika iz članka 66. stavka 2. ovoga Zakona, Agencija će u roku

od tri mjeseca od dana zaprimanja obavijesti iz stavka 1. ovoga članka tu obavijest s podacima i prilozima iz članka 66. stavka 2. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona dostaviti nadležnom nadzornom tijelu države članice u kojoj društvo za osiguranje namjerava osnovati podružnicu.

(3) Agencija će nadležnom nadzornom tijelu države članice uz obavijest iz stavka 1. ovoga članka potvrditi da društvo za osiguranje pokriva potrebni solventni kapital i minimalni potrebni kapital koji se izračunava u skladu s odredbama članaka 130. i 157. ovoga Zakona.

(4) Ako Agencija ima razloga sumnjati u primjerenost sustava upravljanja, financijski položaj društva za osiguranje ili zahtjeve u vezi s primjerenosti, odnosno dobrim poslovnim ugledom i iskustvom ovlaštenog zastupnika iz članka 66. stavka 2. ovoga Zakona, Agencija će u roku od tri mjeseca od dana zaprimanja informacija iz stavka 1. ovoga članka donijeti rješenje kojim će odbiti dostaviti informacije nadležnom nadzornom tijelu druge države članice i rješenje s razlozima njegova donošenja i uputom o pravnom lijeku dostaviti društvu za osiguranje.

(5) Ako nadležno nadzorno tijelo države članice u roku od dva mjeseca od dana zaprimanja obavijesti iz stavka 2. ovoga članka Agenciji dostavi uvjete pod kojima u interesu općeg dobra društvo za osiguranje može poslovati preko podružnice u toj državi članici, Agencija će te uvjete proslijediti društvu za osiguranje.

(6) Društvo za osiguranje može osnovati podružnicu i početi obavljati poslove osiguranja u drugoj državi članici preko podružnice od dana kada je Agencija primila informacije nadležnog nadzornog tijela iz stavka 5. ovoga članka ili u slučaju da ih ne zaprimi, protekom dva mjeseca od dana dostave obavijesti Agencije da je nadležnom nadzornom tijelu države članice dostavilo podatke iz stavka 2. ovoga članka.

(7) O izmjenama sadržaja podataka navedenih u stavku 2. ovoga članka društvo za osiguranje dužno je pisano obavijestiti Agenciju najkasnije jedan mjesec prije namjeravane provedbe izmjena. Ako je navedena izmjena vezana za proširenje poslovanja, ono je dopušteno tek nakon proteka mjesec dana od kada je društvo za osiguranje o tome obavijestilo Agenciju. O navedenim izmjenama Agencija će pisano obavijestiti nadležno nadzorno tijelo države članice iz stavka 2. ovoga članka.

(8) Kad društvo za osiguranje namjerava preko svoje podružnice pokrivati rizike iz vrste osiguranja iz članka 7. stavka 2. točke 10. ovoga Zakona, odnosno osiguranje od odgovornosti za upotrebu motornih vozila, isključujući odgovornost prijevoznika, dužno je predočiti izjavu da je postalo član nacionalnog ureda za osiguranje i nacionalnog garancijskog fonda države članice domaćina.

Obavljanje poslova osiguranja društva za osiguranje na temelju slobode pružanja usluga u drugoj državi članici

Članak 63.

(1) Društvo za osiguranje, koje namjerava poslove osiguranja obavljati u drugoj državi članici u skladu sa slobodom pružanja usluga, dužno je prethodno o tome pisano obavijestiti Agenciju i pritom navesti prirodu rizika ili obveze koje namjerava osiguravati.

(2) Agencija će u roku od mjesec dana od primitka obavijesti iz stavka 1. ovoga članka dostaviti nadležnom nadzornom tijelu države članice u kojoj društvo za osiguranje namjerava obavljati poslove osiguranja na temelju slobode pružanja usluga podatke i dokumentaciju iz članka 67. stavka 2. ovoga Zakona te o tome obavijestiti i društvo za osiguranje.

(3) Ako Agencija podatke iz stavka 2. ovoga članka ne dostavi nadležnom nadzornom tijelu u roku iz stavka 2. ovoga članka, dužna je donijeti rješenje kojim odbija dostaviti podatke nadležnom nadzornom tijelu države članice pružanja usluge, odnosno države članice preuzimanja obveze s razlozima i uputom o pravnom lijeku.

(4) Društvo za osiguranje može početi obavljati poslove osiguranja nakon što je primilo obavijest iz stavka 2. ovoga članka.

(5) Ako se promijeni bilo koji od dostavljenih podataka iz stavka 2. ovoga članka, društvo za osiguranje dužno je o tome pisano obavijestiti Agenciju i nadležno nadzorno tijelo države članice najkasnije mjesec dana prije nastanka takve promjene, kako bi nadležno nadzorno tijelo te države članice moglo izvršiti svoje obveze u skladu s ovim člankom.

(6) Društvo za osiguranje obvezno je postati članom nacionalnoga ureda za osiguranje, odnosno nacionalnoga garancijskog fonda druge države članice nakon primitka obavijesti iz stavka 2. ovoga članka, a prije nego što počne neposredno obavljati poslove osiguranja iz vrste osiguranja iz članka 7. stavka 2. točke 10. ovoga Zakona, odnosno osiguranje od odgovornosti za upotrebu motornih vozila, isključujući odgovornost prijevoznika.

Obavljanje poslova osiguranja na temelju prava poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj

Članak 66.

(1) Svaka se trajna prisutnost društva na području Republike Hrvatske tretira na isti način kao podružnica, čak i kad ta prisutnost nema oblik podružnice i sastoji se samo od ureda kojim upravlja vlastito osoblje društva za osiguranje ili osoba koja je neovisna i ima trajnu ovlast zastupati društvo za osiguranje.

(2) Društvo za osiguranje sa sjedištem u drugoj državi članici koje na temelju prava poslovnog nastana namjerava prvi put obavljati djelatnost u Republici Hrvatskoj o tome prvo obavješćuje nadležno nadzorno tijelo i navodi prirodu rizika ili obveze koje namjerava pokrivati i sljedeće podatke:

1. poslovni plan društva za osiguranje u kojem su najmanje navedene vrste predviđenih poslova i strukturna organizacija podružnice

2. ime osobe koja ima dostatne ovlasti da obvezuje društvo za osiguranje ili, u slučaju Lloydova udruženja individualnih osiguratelja, predmetne osiguratelje prema trećim osobama i da ga ili da ih zastupa u odnosu na tijela i sudove Republike Hrvatske (ovlašteni zastupnik)

3. adresu u Republici Hrvatskoj na kojoj je moguće dobiti dokumente i na koju ih je moguće dostaviti, uključujući sve obavijesti za ovlaštenog zastupnika

4. potvrdu kojom potvrđuje da društvo za osiguranje pokriva potrebni solventni kapital i minimalni potrebni kapital koji se izračunava u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(3) Nadležno nadzorno tijelo društva za osiguranje iz druge države članice koje želi obavljati poslove osiguranja u Republici Hrvatskoj preko podružnice dostavlja Agenciji podatke iz stavka 2. ovoga članka u roku od tri mjeseca od dana njihova zaprimanja ako nemaju razloga sumnjati u primjerenost sustava upravljanja, financijski položaj društva za osiguranje ili zahtjeve u vezi s primjerenosti, odnosno dobrim poslovnim ugledom i iskustvom ovlaštenog zastupnika iz stavka 2. ovoga članka. Uz navedenu obavijest nadležno nadzorno tijelo društva za osiguranje iz druge države članice potvrdit će Agenciji da društvo za osiguranje iz druge države članice pokriva potrebni solventni kapital i minimalni potrebni kapital koji se izračunava u skladu s odredbama članaka 130. i 157. ovoga Zakona.

(4) Agencija sustavno obavještava nadzorna tijela drugih država članica o propisima kojih se moraju pridržavati društva za osiguranje sa sjedištem u tim državama koja posluju u Republici Hrvatskoj i čije pridržavanje je predmet nadzora Agencije, odnosno u roku od dva mjeseca nakon primitka podataka navedenih u stavku 2. ovoga članka.

(5) Kad društvo za osiguranje namjerava preko svoje podružnice pružati usluge osiguranja propisane Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu, dužno je, prije početka pružanja tih usluga osiguranja, Agenciji dostaviti izjavu da je postalo član nacionalnog ureda za osiguranje i nacionalnog garancijskog fonda Republike Hrvatske.

(6) O izmjenama sadržaja podataka navedenih u stavku 2. ovoga članka društvo za osiguranje dužno je pisano obavijestiti Agenciju i nadležno nadzorno tijelo najkasnije jedan mjesec prije namjeravane provedbe izmjena. Ako je proširenje poslovanja s tim povezano, ono je dopušteno tek nakon proteka mjesec dana od kad je društvo za osiguranje o tome obavijestilo Agenciju.

(7) Društvo za osiguranje iz druge države članice koje pokriva rizik iz vrste osiguranja iz članka 7. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona, odnosno zdravstveno osiguranje na području Republike Hrvatske dužno je prije početka obavljanja poslova zdravstvenog osiguranja dostaviti Agenciji uvjete osiguranja za ta osiguranja.

(8) Društvo za osiguranje iz druge države članice može osnovati podružnicu na području Republike Hrvatske i početi poslovati od datuma kada nadležno nadzorno tijelo zaprimi informacije iz stavka 4. ovoga članka ili ako ih ne zaprimi, nakon isteka dva mjeseca od dana kada je nadležno nadzorno tijelo zaprimilo dokumentaciju iz stavka 2. ovoga članka.

Obavljanje poslova osiguranja na temelju slobode pružanja usluga u Republici Hrvatskoj

Članak 67.

(1) Društvo za osiguranje sa sjedištem u drugoj državi članici koje u skladu sa slobodom pružanja usluga namjerava prvi put obavljati djelatnost u Republici Hrvatskoj o tome prvo obavješćuje nadležno nadzorno tijelo društva za osiguranje iz druge države članice i navodi prirodu rizika ili obveze koje namjerava pokrivati.

(2) Nadležno nadzorno tijelo društva za osiguranje iz druge države članice koje želi obavljati poslove osiguranja u Republici Hrvatskoj na temelju slobode pružanja usluga dostavit će, u roku od mjesec dana od dana zaprimanja obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, Agenciji sljedeće podatke:

1. potvrdu kojom se potvrđuje da društvo za osiguranje pokriva potrebni solventni kapital i minimalni potrebni kapital koji se izračunava u skladu s odredbama ovoga Zakona

2. vrste osiguranja za koje društvo za osiguranje ima odobrenje za obavljanje poslova osiguranja

3. prirodu rizika ili obveze koje društvo za osiguranje namjerava osiguravati u Republici Hrvatskoj.

(3) Osim podataka iz stavka 2. ovoga Zakona koje nadležno nadzorno tijelo dostavlja Agenciji, društvo za osiguranje koje namjerava pružati usluge obveznih osiguranja u prometu dužno je prije početka pružanja usluga Agenciji dostaviti i:

1. ime i adresu predstavnika u vezi s pružanjem usluga obveznih osiguranja u prometu te adresu osobe u Republici Hrvatskoj na kojoj je moguće dobiti dokumente i na koju ih je moguće dostaviti s obzirom na ostale usluge osiguranja koje društvo za osiguranje pruža u Republici Hrvatskoj

2. izjavu da je postalo član nacionalnog ureda za osiguranje i nacionalnog garancijskog fonda Republike Hrvatske

3. adresu u Republici Hrvatskoj za primanja pismena.

(4) Društvo za osiguranje može početi poslovati od datuma kad dobije obavijest nadležnog nadzornog tijela da su Agenciji dostavljene informacije iz stavka 2. ovoga članka, odnosno kada obavijesti Agenciju u skladu sa stavkom 3. ovoga članka.

(5) Nadležno nadzorno tijelo društva za osiguranje iz druge države članice obavještava Agenciju o svim promjenama koje se odnose na dostavljene podatke iz stavka 2. ovoga članka, a društvo za osiguranje obavještava Agenciju o svim promjenama koje se odnose na dostavljene podatke iz stavka 3. ovoga članka.

(6) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na društvo za reosiguranje.

Ključne funkcije i nositelji ključnih funkcija

Članak 93.

(1) U okviru sustava upravljanja društvo za osiguranje dužno je, uzimajući u obzir prirodu, opseg i složenost svog poslovanja, ustrojiti sljedeće učinkovite ključne funkcije:

1. funkciju upravljanja rizicima

2. funkciju praćenja usklađenosti

3. funkciju unutarnje revizije i

4. aktuarsku funkciju.

(2) Društvo za osiguranje dužno je imenovati nositelje ključnih funkcija iz stavka 1. ovoga članka s tim da društvo za osiguranje u skladu s prirodom, opsegom i složenosti poslovanja može imenovati jednu osobu za obavljanje više ključnih funkcija, vodeći računa da to ne dovede do sukoba interesa.

(3) Za pojedinu ključnu funkciju iz stavka 1. ovoga članka društvo može imenovati i više nositelja ključne funkcije kada se povjereni poslovi pojedinom nositelju ključne funkcije ne preklapaju i kad postoji jasna i sveobuhvatna raspodjela odgovornosti, što je društvo za osiguranje dužno na zahtjev Agencije dokazati.

(4) U slučajevima iz stavaka 2. i 3. ovoga članka društvo za osiguranje dužno je učinkovito poduzimati mjere za sprječavanje ili upravljanje sukobom interesa.

(5) Nositelj ključne funkcije iz stavka 1. ovoga članka može biti osoba koja ispunjava sljedeće uvjete:

1. znanje hrvatskog jezika

2. stručnosti, odnosno posjeduje odgovarajuće stručne kvalifikacije, znanje i iskustvo potrebno za obavljanje povjerenih poslova ključne funkcije pažnjom dobrog stručnjaka

3. primjerenosti, odnosno ima dobar ugled i integritet

4. nije pravomoćno osuđena za kaznena djela propisana Kaznenim zakonom (»Narodne novine«, br. 125/11. i 144/12.) iz:

– glave XXIII. – kaznena djela protiv imovine (osim za kazneno djelo neovlaštene uporabe tuđe pokretne stvari i kazneno djelo oštećenja tuđe stvari) kod kojih se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti

– glave XXIV. – kaznena djela protiv gospodarstva

– glave XXVI. – kaznena djela krivotvorenja

– kaznena djela iz Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 143/12.), i to:

– glava XVII. – kaznena djela protiv imovine (osim za kazneno djelo, a tuđe pokretne stvari i kazneno djelo uništenja i oštećenja tuđe stvari) kod kojih se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti

– glava XXI. – kaznena djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja

– glava XXIII. – kaznena djela protiv vjerodostojnosti isprava

5. nije pravomoćno osuđena za kaznena djela iz zakona drugih država članica i trećih država koja po svom opisu odgovaraju kaznenim djelima iz točke 4. ovoga stavka

6. ne obnaša funkciju člana uprave ili prokuriste te člana nadzornog odbora društva za osiguranje, odnosno koja posredno ili neposredno nema udjel u društvu za osiguranje veći od 1‰

7. ispunjava uvjete iz članka 51. stavka 1. točaka 3., 4., 5., 8. i 12. ovoga Zakona.

(6) Pod iskustvom iz stavka 5. točke 2. ovoga članka podrazumijeva se najmanje trogodišnje radno iskustvo u društvu za osiguranje ili u obavljanju odgovarajućih poslova u drugoj pravnoj osobi.

(7) Pod dokazom iz stavka 5. točaka 4. i 5. ovoga članka podrazumijeva se uvjerenje nadležnog tijela da kandidat nije pravomoćno osuđen za navedena kaznena djela, kad je primjenjivo ili ovjerena izjava kandidata, a pod dokazom iz stavka 5. točke 7. ovoga članka dokaz iz članka 51. stavka 4. ovoga Zakona.

(8) Isprave i potvrde iz ovoga članka ne smiju biti starije od tri mjeseca od dana njihova izdavanja.

(9) Društvo za osiguranje dužno je utvrditi postojanje uvjeta propisanih ovim Zakonom, a Agencija može izvršiti provjeru izvatkom iz odgovarajućih evidencija u Republici Hrvatskoj, kao i evidencija drugih država članica ili trećih država.

(10) Društvo za osiguranje dužno je pisanim putem obavijestiti Agenciju u roku od osam dana o imenovanju osoba koje su nositelji ključnih funkcija u društvu za osiguranje te o svim značajnim informacijama koje utječu na njihov poslovni ugled i iskustvo te o prestanku i razlozima prestanka obavljanja ključne funkcije.

(11) Agencija može izreći odgovarajuće nadzorne mjere iz članka 238. ovoga Zakona ako utvrdi da osoba koja je nositelj ključne funkcije ne ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom, učestalo krši odredbe ovoga Zakona ili drugih propisa kojima se uređuje poslovanje društava za osiguranje ili je poslovanje društva za osiguranje ugroženo.

(12) Agencija će pravilnikom detaljnije propisati uvjete i dokumentaciju kojom se dokazuje ispunjavanje uvjeta za obavljanje ključne funkcije.

(13) Uprava društva za osiguranje dužna je omogućiti nositeljima ključnih funkcija iz stavka 1. ovoga članka da imaju pristup svim informacijama društva za osiguranje koje su im potrebne za obavljanje te funkcije.

(14) Uprava društva za osiguranje dužna je uzeti u obzir izvještaje, mišljenja i preporuke nositelja ključnih funkcija iz stavka 1. ovoga članka, donijeti potrebne mjere i osiguravati njihovu provedbu.

Funkcija unutarnje revizije

Članak 98.

(1) Društvo za osiguranje dužno je ustrojiti učinkovitu funkciju unutarnje revizije koja uključuje ocjenjivanje primjerenosti i učinkovitosti sustava unutarnje kontrole i drugih elemenata sustava upravljanja.

(2) Funkcija unutarnje revizije je aktivnost davanja stručnog mišljenja objektivna i neovisna o funkciji poslovanja, oblikovana na način da pridodaje vrijednost i unapređuje poslovanje društva za osiguranje.

(3) Nositelj funkcije unutarnje revizije dužan je izvijestiti upravu i nadzorni odbor o svim nalazima utvrđenim u postupku unutarnje revizije i danim preporukama koje se moraju poduzeti s obzirom na svaki nalaz i preporuku unutarnje revizije te pratiti provedbu aktivnosti u svrhu provedbe ispunjenja tih mjera.

(4) Nositelj funkcije unutarnje revizije uz zahtjeve iz članka 93. stavka 5. ovoga Zakona mora imati zvanje ovlaštenog revizora ili ovlaštenog unutarnjeg revizora stečenog u skladu sa zakonom kojim se uređuje revizija, odnosno stečenog u skladu s pravilima i programom kompetentne strukovne organizacije za stručno obrazovanje unutarnjih revizora.

(5) Nositelj funkcije unutarnje revizije ne smije obavljati druge poslove različite od poslova unutarnje revizije i zadatke u istom društvu za osiguranje ili u društvu s kojim je društvo za osiguranje u odnosu uske povezanosti.

Izračun osnovnog potrebnog solventnog kapitala

Članak 136.

(1) Modul preuzetog rizika neživotnog osiguranja mora odražavati rizik koji proizlazi iz obveza iz ugovora o osiguranju s obilježjima neživotnih osiguranja koji je povezan s pokrivenim opasnostima i procesima koji se upotrebljavaju u obavljanju poslova. Modul preuzetog rizika neživotnog osiguranja mora uzimati u obzir neizvjesnost rezultata društva za osiguranje koja je povezana s postojećim obvezama iz ugovora o osiguranju, odnosno ugovora o reosiguranju, kao i s novim poslovima čije se sklapanje očekuje tijekom sljedećih 12 mjeseci. Izračunava se u skladu s člankom 142. stavkom 2. ovoga Zakona kao kombinacija kapitalnih zahtjeva za najmanje sljedeće podmodule rizika:

1. rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz ugovora o osiguranju koji proizlazi iz promjena u vremenu nastanka, učestalosti i težini osiguranih događaja te promjena u vremenu rješavanja šteta i izdacima za štete, odnosno rizik premija i rizik pričuva neživotnog osiguranja

2. rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz ugovora o osiguranju koji proizlazi iz postojanja značajnih neizvjesnosti u pretpostavkama u vezi s oblikovanjem premije osiguranja i tehničkih pričuva povezanih s ekstremnim ili iznimnim događajima, odnosno rizik katastrofe neživotnog osiguranja.

(2) Modul preuzetog rizika životnog osiguranja mora odražavati rizik koji proizlazi iz obveza iz ugovora o osiguranju s obilježjima životnih osiguranja koji je povezan s pokrivenim opasnostima i procesima koji se upotrebljavaju u obavljanju poslova. Izračunava se u skladu s člankom 142. stavkom 3. ovoga Zakona kao kombinacija kapitalnih zahtjeva za najmanje sljedeće podmodule rizika:

1. rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz ugovora o osiguranju koji proizlazi iz promjena u razini, trendu ili volatilnosti stopa smrtnosti, pri čemu povećanje stope smrtnosti dovodi do povećanja vrijednosti obveza iz ugovora o osiguranju, odnosno rizik smrtnosti

2. rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz ugovora o osiguranju koji proizlazi iz promjena u razini, trendu ili volatilnosti stopa smrtnosti, pri čemu smanjenje stope smrtnosti dovodi do povećanja vrijednosti obveza iz ugovora o osiguranju, odnosno rizik dugovječnosti

3. rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz ugovora o osiguranju koji proizlazi iz promjena u razini, trendu ili volatilnosti stopa nesposobnosti i pobolijevanja, odnosno rizik nesposobnosti – pobolijevanja

4. rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz ugovora o osiguranju koji proizlazi iz promjena u razini, trendu ili volatilnosti troškova nastalih održavanjem ugovora o osiguranju ili ugovora o reosiguranju, odnosno rizik troškova životnog osiguranja

5. rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz ugovora o osiguranju koji proizlazi iz promjena u razini, trendu ili volatilnosti stopa usklađivanja koje se primjenjuju na rente zbog promjena u pravnom okruženju ili zdravstvenom stanju osigurane osobe, odnosno rizik usklađenja

6. rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz ugovora o osiguranju koji proizlazi iz promjena u razini, trendu ili volatilnosti stopa odustanka, raskida, obnove i otkupa polica, odnosno rizik odustanka

7. rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz ugovora o osiguranju koji proizlazi iz postojanja značajnih neizvjesnosti u pretpostavkama u vezi s oblikovanjem premija osiguranja i tehničkih pričuva povezanih s ekstremnim ili iznimnim događajima, odnosno rizik katastrofe životnog osiguranja.

(3) Modul preuzetog rizika zdravstvenog osiguranja mora odražavati rizik koji proizlazi iz obveza iz ugovora o zdravstvenom osiguranju, bez obzira na to zasniva li se na sličnoj tehničkoj osnovi kao životno osiguranje ili ne, a koji je povezan s pokrivenim opasnostima i procesima koji se upotrebljavaju u obavljanju poslova. Obuhvaća najmanje sljedeće rizike:

1. rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz ugovora o osiguranju koji proizlazi iz promjena u razini, trendu ili volatilnosti troškova nastalih održavanjem ugovora o osiguranju, odnosno ugovora o reosiguranju

2. rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz ugovora o osiguranju koji proizlazi iz promjena u vremenu nastanka, učestalosti i težini osiguranih događaja te promjena u vremenu rješavanja šteta i izdacima za štete u trenutku određivanja tehničkih pričuva

3. rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz ugovora o osiguranju koji proizlazi iz postojanja značajnih neizvjesnosti u pretpostavkama u vezi s oblikovanjem premija osiguranja i tehničkih pričuva povezanih s pojavom većih epidemija, kao i neuobičajenom akumulacijom rizika u takvim ekstremnim okolnostima.

(4) Modul tržišnog rizika mora odražavati rizik koji proizlazi iz razine ili volatilnosti tržišnih cijena financijskih instrumenata koje utječu na vrijednost imovine i obveza društva za osiguranje. Modul tržišnog rizika mora primjereno odražavati strukturnu neusklađenost između imovine i obveza, posebice s obzirom na njihovu ročnost. Izračunava se u skladu s člankom 142. stavkom 4. ovoga Zakona kao kombinacija kapitalnih zahtjeva za najmanje sljedeće podmodule rizika:

1. osjetljivost vrijednosti imovine, obveza i financijskih instrumenata na promjene u vremenskoj strukturi kamatnih stopa ili volatilnosti kamatnih stopa, odnosno rizik kamatnih stopa

2. osjetljivost vrijednosti imovine, obveza i financijskih instrumenata na promjene u razini ili volatilnosti tržišnih cijena vlasničkih vrijednosnih papira, odnosno rizik vlasničkih vrijednosnih papira

3. osjetljivost vrijednosti imovine, obveza i financijskih instrumenata na promjene u razini ili volatilnosti tržišnih cijena nekretnina, odnosno rizik promjene cijena nekretnina

4. osjetljivost vrijednosti imovine, obveza i financijskih instrumenata na promjene u razini ili volatilnosti kreditnog raspona iznad vremenske strukture bezrizičnih kamatnih stopa, odnosno rizik raspona

5. osjetljivost vrijednosti imovine, obveza i financijskih instrumenata na promjene u razini ili volatilnosti tečaja, odnosno valutni rizik

6. dodatni rizici za društvo za osiguranje koji proizlaze iz nepostojanja diverzifikacije unutar portfelja imovine ili iz velike izloženosti riziku neispunjenja obveza od strane jednog izdavatelja ili grupe povezanih izdavatelja, odnosno koncentracija tržišnog rizika.

(5) Modul rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane mora odražavati moguće gubitke zbog neočekivanog neispunjenja obveza ili pogoršanja kreditnog položaja drugih ugovornih strana i dužnika društva za osiguranje tijekom sljedećih 12 mjeseci.

(6) Modul rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane mora obuhvaćati ugovore za smanjenje rizika, kao što su ugovori o reosiguranju, sekuritizacije i izvedenice te potraživanja od zastupnika i posrednika, kao i sve druge kreditne izloženosti koje nisu obuhvaćene podmodulom rizika raspona. Na primjeren način mora uzimati u obzir kolateral ili druga jamstva koje ima društvo za osiguranje ili koje netko drugi drži za račun društva za osiguranje te s njima povezane rizike.

(7) Modul rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane mora uzimati u obzir ukupnu izloženost društva za osiguranje svakoj pojedinoj drugoj ugovornoj strani bez obzira na pravni oblik njezinih ugovornih obveza prema tom društvu za osiguranje.

Formule za izračun osnovnog potrebnog solventnog kapitala

Članak 142.

(1) Osnovni potrebni solventni kapital iz članka 135. stavka 1. ovoga Zakona izračunava se prema formuli:

$$Osnovni\ SCR = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

gdje je SCR_i modul rizika *i*, SCR_j modul rizika *j* te gdje »*i,j*« označava da su u iznos uključene sve moguće kombinacije *i* i *j*. Pri izračunu se SCR_i i SCR_j zamjenjuju najmanje sljedećim:

$SCR_{neživotni}$ označava modul preuzetog rizika neživotnog osiguranja

$SCR_{životni}$ označava modul preuzetog rizika životnog osiguranja

$SCR_{zdravstveni}$ označava modul preuzetog rizika zdravstvenog osiguranja

$SCR_{tržišni}$ označava modul tržišnog rizika

$SCR_{neispunjenje\ obveze}$ označava modul rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane.

Faktor $Corr_{i,j}$ definiran u skladu s Uredbom (EU) br. 2015/35 označava stavku navedenu u retku *i* i stupcu *j* sljedeće korelacijske tablice:

j / *i*	Tržišni	Neispunjenje obveze	Životni	Zdravstveni	Neživotni
Tržišni	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Neispunjenje obveze	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Životni	0,25	0,25	1	0,25	0
Zdravstveni	0,25	0,25	0,25	1	0
Neživotni	0,25	0,5	0	0	1

(2) Modul preuzetog rizika neživotnog osiguranja iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona izračunava se prema formuli:

$$SCR_{neživotni} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

gdje je SCR_i podmodul *i*, SCR_j podmodul *j* te gdje »*i,j*« označava da su u iznos uključene sve moguće kombinacije *i* i *j*. Pri izračunu se SCR_i i SCR_j zamjenjuju najmanje sljedećim:

$SCR_{neživotni\text{-}premija\ i\ pričuva}$ označava podmodul premijskog rizika i rizika pričuva neživotnog osiguranja

$SCR_{neživotni\text{-}katastrofa}$ označava podmodul rizika katastrofe neživotnog osiguranja.

Faktor $Corr_{i,j}$ označava stavku definiranu u skladu s Uredbom (EU) br. 2015/35.

(3) Modul preuzetog rizika životnog osiguranja iz članka 136. stavka 2. ovoga Zakona izračunava se prema formuli:

$$SCR_{životni} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

gdje je SCR_i podmodul *i*, SCR_j podmodul *j* te gdje »*i,j*« označava da su u iznos uključene sve moguće kombinacije *i* i *j*. Pri izračunu se SCR_i i SCR_j zamjenjuju najmanje sljedećim:

$SCR_{smrtnost}$ označava podmodul rizika smrtnosti

$SCR_{dugovječnost}$ označava podmodul rizika dugovječnosti

$SCR_{invalidnost}$ označava podmodul rizika invalidnosti – pobolijevanja

$SCR_{životni\text{-}troškovi}$ označava podmodul rizika troškova životnog osiguranja

$SCR_{usklađenje}$ označava podmodul rizika usklađenja

SCR_{istek} označava podmodul rizika isteka

$SCR_{životni\text{-}katastrofa}$ označava podmodul rizika katastrofe životnog osiguranja.

Faktor $Corr_{i,j}$ označava stavku definiranu u skladu s Uredbom (EU) br. 2015/35.

(4) Modul tržišnog rizika iz članka 136. stavka 4. ovoga Zakona izračunava se prema formuli:

$$SCR_{tržišni} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

gdje je SCR_i podmodul *i*, SCR_j podmodul *j* te gdje »*i,j*« označava da su u iznos uključene sve moguće kombinacije *i* i *j*. Pri izračunu se SCR_i i SCR_j zamjenjuju najmanje sljedećim:

$SCR_{kamatna\ stopa}$ označava podmodul rizika kamatne stope

$SCR_{vlasnički\ vrijednosni\ papiri}$ označava podmodul rizika vlasničkih vrijednosnih papira

$SCR_{nekretnina}$ označava podmodul rizika promjene cijene nekretnina

SCR_{raspon} označava podmodul rizika raspona

$SCR_{koncentracija}$ označava podmodul koncentracije tržišnog rizika

SCR_{valuta} označava podmodul valutnog rizika.

Faktor $Corr_{i,j}$ označava stavku definiranu u skladu s Uredbom (EU) br. 2015/35.

Izračun minimalnog potrebnog kapitala

Članak 158.

(1) Društvo za osiguranje dužno je izračunavati minimalni potrebni kapital u skladu sa sljedećim načelima:

1. na jasan i jednostavan način te na takav način da se izračun može revidirati

2. na način da minimalni potrebni kapital odgovara iznosu prihvatljivih osnovnih vlastitih sredstava ispod kojeg bi ugovaratelji i korisnici osiguranja bili izloženi neprihvatljivoj razini rizika u slučaju da se društvu za osiguranje dopusti daljnje poslovanje

3. podložno uvjetima iz stavka 2. ovoga članka, minimalni potrebni kapital izračunava se kao linearna funkcija skupa ili podskupa sljedećih varijabli: tehničkih pričuva društva za osiguranje, zaračunatih premija osiguranja, svote pod rizikom, odgođenih poreza i administrativnih troškova, pri čemu su iznosi upotrijebljenih varijabli neto od reosiguranja. Linearna funkcija za izračun minimalnog potrebnog kapitala kalibrira se prema rizičnoj vrijednosti osnovnih vlastitih sredstava društva za osiguranje sa stupnjem pouzdanosti od 85 % tijekom jednogodišnjeg razdoblja

4. minimalni potrebni kapital mora biti najmanje jednak apsolutnom pragu minimalnog potrebnog kapitala koji iznosi:

– 19.500.000,00 kuna za društva za neživotno osiguranje, uključujući vlastita društva za osiguranje, osim u slučaju kada su pokriveni neki ili svi rizici uključeni u jednu od vrsta osiguranja koje su navedene u članku 7. stavku 2. točkama 10. – 15. ovoga Zakona, u kojem slučaju apsolutni prag minimalnog potrebnog kapitala iznosi 28.860.000,00 kuna

– 28.860.000,00 kuna za društva za životno osiguranje, uključujući vlastita društva za osiguranje

– 28.080.000,00 kuna za društva za reosiguranje, osim u slučaju vlastitih društava za reosiguranje, u kojem slučaju apsolutni prag minimalnog potrebnog kapitala iznosi 9.360.000,00 kuna

– zbroj iznosa iz podtočaka 1. i 2. ove točke za društva za osiguranje koja istodobno obavljaju djelatnosti životnih i neživotnih osiguranja.

(2) Ne dovodeći u pitanje stavak 1. točku 4. ovoga članka, minimalni potrebni kapital ne smije biti manji od 25 % niti veći od 45 % potrebnog solventnog kapitala društva za osiguranje, izračunatog u skladu sa standardnom formulom, odnosno potpunim ili djelomičnim unutarnjim modelom iz poglavlja IV. ove glave o potrebnom solventnom kapitalu, uključujući kapitalni dodatak koji može biti uveden u skladu s člankom 239. ovoga Zakona. Društvo za osiguranje u razdoblju do 31. prosinca 2017. primjenjuje navedene postotke isključivo na potrebni solventni kapital društva za osiguranje izračunat u skladu sa standardnom formulom.

(3) Društvo za osiguranje dužno je izračunavati minimalni potrebni kapital najmanje jedanput u tromjesečju te Agenciju izvijestiti o rezultatima tih izračuna. U svrhu izračuna ograničenja iz stavka 2. ovoga članka od društava se ne zahtijeva tromjesečni izračun potrebnog solventnog kapitala.

(4) Kad minimalni potrebni kapital društva za osiguranje određuje neko od ograničenja iz stavka 2. ovoga članka, društvo za osiguranje dužno je Agenciji osigurati informacije koje omogućuju pravilno razumijevanje razloga za to ograničenje.

Posebne odredbe za osiguranja kod kojih ugovaratelj osiguranja snosi rizik ulaganja

Članak 162.

(1) Na osiguranja kod kojih ugovaratelj osiguranja snosi rizik ulaganja osim odredbi članaka 159. i 161. ovoga Zakona primjenjuju se i odredbe ovoga članka.

(2) Ako su prava ugovaratelja osiguranja na temelju ugovora o osiguranju neposredno vezana uz vrijednost udjela UCITS fonda kako je definiran zakonom kojim se uređuje osnivanje i poslovanje otvorenih investicijskih fondova s javnom ponudom ili uz vrijednost imovine unutarnjeg fonda društva za osiguranje koja se u pravilu dijeli na udjele, vrijednost imovine za pokriće tehničkih pričuva koje oblikuje društvo za osiguranje u vezi s tim osiguranjima mora u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati ukupnoj vrijednosti tih udjela, odnosno ako udjeli nisu oblikovani, vrijednosti te imovine.

(3) Ako su prava ugovaratelja osiguranja na temelju ugovora o osiguranju neposredno vezana uz dionički indeks, odnosno druge referentne vrijednosti, osim onih navedenih u stavku 2. ovoga članka, vrijednost imovine za pokriće tehničkih pričuva koje društvo za osiguranje oblikuje u vezi s ovim osiguranjima mora u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati ukupnoj vrijednosti udjela koji predstavljaju referentnu vrijednost, odnosno, ako udjeli nisu oblikovani, vrijednosti imovine primjerene sigurnosti i utrživosti koja u najvećoj mogućoj mjeri odgovara imovini na kojoj se temelji indeks, odnosno druga referentna vrijednost.

(4) Ako ugovor o osiguranju iz stavaka 2. i 3. ovoga članka jamči određeni prinos na ulaganja ili druge isplate ugovaratelju osiguranja ili korisniku osiguranja, na imovinu za pokriće odgovarajućih dodatnih tehničkih pričuva koje društvo za osiguranje oblikuje za pokriće zajamčenih isplata u vezi s ovim osiguranjima primjenjuju se i odredbe članka 160. ovoga Zakona.

(5) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, kada je ugovor o osiguranju vezan uz vrijednost imovine unutarnjeg fonda, društvo za osiguranje dužno je usvojiti pravila unutarnjeg fonda koja moraju sadržavati najmanje:

– politiku ulaganja

– način izračuna netovrijednosti imovine unutarnjeg fonda

– način izračuna vrijednosti udjela unutarnjeg fonda

– način i vrijeme objavljivanja vrijednosti udjela unutarnjeg fonda

– troškove koji terete premije

– troškove koje terete imovinu unutarnjeg fonda

– troškove koji nastaju u slučaju prestanka ugovora o osiguranju.

Neusklađenost s potrebnim solventnim kapitalom

Članak 165.

(1) Društvo za osiguranje dužno je bez odgađanja obavijestiti Agenciju kad utvrdi da više nije usklađeno s potrebnim solventnim kapitalom ili kad postoji rizik da se ta neusklađenost pojavi u sljedeća tri mjeseca.

(2) U slučaju neusklađenosti iz stavka 1. ovoga članka uprava društva za osiguranje dužna je bez odgađanja poduzeti mjere radi dostizanja iznosa potrebnog solventnog kapitala i izraditi prijedlog mjera za koja su nadležna druga tijela tog društva za osiguranje.

(3) Društvo za osiguranje dužno je u roku od dva mjeseca od dana kad je utvrđeno postojanje neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom dostaviti Agenciji na odobrenje realan plan oporavka.

(4) Društvo za osiguranje dužno je poduzeti potrebne mjere radi otklanjanja neusklađenosti iz stavka 1. ovoga članka u roku od šest mjeseci od dana kad je utvrđeno postojanje neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom na način da:

1. poveća razinu prihvatljivih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala ili

2. smanji profil rizičnosti kako bi se osigurala usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom.

(5) Agencija može, na zahtjev društva za osiguranje, produljiti rok iz stavka 4. ovoga članka za tri mjeseca kako bi se osigurala usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom.

(6) Ako jedno ili više društava za osiguranje nije usklađeno s potrebnim solventnim kapitalom, a što je posljedica iznimno nepovoljne situacije koja je pogodila jedno ili više društava za osiguranje koja predstavljaju značajan udio na tržištu ili u pogođenim vrstama osiguranja, Agencija može zatražiti od EIOPA-e da u skladu s člankom 18. Uredbe (EU) br. 1094/2010 donese odluku o postojanju iznimno nepovoljne situacije.

(7) Ako EIOPA donese odluku da postoji iznimno nepovoljna situacija, Agencija može, u skladu s Uredbom (EU) br. 2015/35 i drugim propisima Europske komisije kojima se uređuju plan opravka i financijski plan, donijeti rješenje po službenoj dužnosti kojim će pogođenim

društvima produljiti rok iz stavka 5. ovoga članka na najviše sedam godina, uzimajući u obzir sve relevantne čimbenike, uključujući prosječno trajanje obveza za koje su formirane tehničke pričuve.

(8) Iznimno nepovoljna situacija postoji kada je financijsko stanje jednog ili više društava za osiguranje koja predstavljaju znatan udio na tržištu ili u pogođenim vrstama osiguranja ozbiljno ili negativno pogođeno jednim ili više od sljedećih situacija:

1. pad na financijskim tržištima koji je nepredviđen, oštar i strm

2. okolina s trajno niskim kamatnim stopama

3. katastrofa sa snažnim učinkom.

(9) Ako Agencija donese rješenje o produljenju roka iz stavka 7. ovoga članka, društvo za osiguranje dužno je svaka tri mjeseca Agenciji dostavljati izvješće o napretku u kojemu je dužno navesti poduzete mjere i napredak ostvaren u ponovnom dosezanju razine prihvatljivih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala ili napredak u smanjenju profila rizičnosti kako bi se osigurala usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom.

(10) Ako Agencija iz izvješća o napretku utvrdi da nije ostvaren znatan napredak u ponovnom dosezanju razine prihvatljivih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala ili napredak u smanjenju profila rizičnosti kako bi se osigurala usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom, Agencija će ukinuti rješenje o produljenju roka iz stavka 7. ovoga članka.

(11) Kada Agencija smatra da iznimno nepovoljna situacija više ne postoji, o tome će obavijestiti EIOPA-u.

(12) U iznimnim okolnostima, kad Agencija smatra da će se financijsko stanje predmetnog društva za osiguranje dodatno pogoršati, Agencija može ograničiti ili zabraniti slobodno raspolaganje imovinom tog društva. Agencija će o mjerama koje je poduzela obavijestiti nadležno nadzorno tijelo države članice u kojoj društvo za osiguranje obavlja poslove osiguranja neposredno ili putem podružnice koje je dužno, na zahtjev Agencije, poduzeti iste mjere. Agencija će odrediti koja će imovina biti obuhvaćena tim mjerama.

Matematičke pričuve

Članak 177.

(1) Matematičke pričuve oblikuju se u visini sadašnje vrijednosti procijenjenih budućih obveza društva za osiguranje na temelju sklopljenih ugovora o osiguranju umanjenu za

sadašnju procijenjenu vrijednost budućih premija koje će biti uplaćene na temelju ovih ugovora o osiguranju.

(2) Matematičke pričuve izračunavaju se primjenom odgovarajućeg aktuarskog vrednovanja koje uzima u obzir sve buduće obveze društva za osiguranje na temelju pojedinog ugovora o osiguranju, uključujući:

1. zajamčene isplate

2. bonuse bez obzira na to u kojem su obliku izraženi

3. druga prava na temelju ugovora o osiguranju

4. troškove, uključujući provizije.

(3) Pri izboru metode aktuarskog vrednovanja društvo za osiguranje mora na odgovarajući način uzimati u obzir i metode vrednovanja imovine namijenjene za pokriće matematičke pričuve.

(4) Društvo za osiguranje mora izračunavati matematičku pričuvu posebno za svaki ugovor o osiguranju. Primjena odgovarajućih približnih vrijednosti, odnosno poopćavanja dopuštena je samo ako je vjerojatno da će njihova primjena dovesti do približno jednakog rezultata kao pojedinačni izračun.

(5) Kada ugovaratelj ima na temelju ugovora o osiguranju pravo na isplatu otkupne vrijednosti, matematička pričuva oblikovana u vezi s tim ugovorom ne smije biti manja od otkupne vrijednosti.

(6) Ako ugovor o životnom osiguranju kod kojeg ugovaratelj osiguranja snosi rizik ulaganja jamči određeni prinos na ulaganja ili druge isplate ugovaratelju osiguranja ili korisniku osiguranja, društvo za osiguranje dužno je oblikovati i matematičku pričuvu za pokriće zajamčenih isplata u vezi s ovim ugovorima.

ODJELJAK 2.

POSEBNE ODREDBE KOJE SE ODNOSE NA IMOVINU ZA POKRIĆE MATEMATIČKE PRIČUVE

Odvajanje imovine za pokriće matematičke pričuve od imovine društva za osiguranje

Članak 182.

Društvo za osiguranje dužno je imovinu za pokriće matematičke pričuve iz članka 180. stavka 3. ovoga Zakona odvojiti od svoje imovine na način koji je, s obzirom na vrstu te imovine, propisan u člancima 183. – 185. ovoga Zakona.

Račun imovine za pokriće matematičke pričuve

Članak 183.

Društvo za osiguranje dužno je kod kreditne institucije ovlaštene za obavljanje platnog prometa otvoriti račun preko kojeg će isključivo primati uplate i obavljati isplate iz poslova u svezi s imovinom za pokriće matematičke pričuve, a nad sredstvima koja se drže na tom računu ne može se provesti ovrha ili osiguranje niti ta sredstva ulaze u imovinu, odnosno stečajnu ili likvidacijsku masu te kreditne institucije, kao ni stečajnu ili likvidacijsku masu društva za osiguranje.

Ovlašteni aktuar

Članak 186.

(1) Ovlašteni aktuar je osoba koja ima ovlaštenje Agencije za obavljanje poslova ovlaštenog aktuara. Iznimno, osoba koja ima ovlaštenje za obavljanje poslova ovlaštenog aktuara izdano od strane ministra financija smatra se da ima ovlaštenje za obavljanje poslova ovlaštenog aktuara izdano u skladu s ovim Zakonom.

(2) Agencija će izdati ovlaštenje za obavljanje poslova ovlaštenog aktuara ako osoba ispunjava sljedeće uvjete:

1. znanje hrvatskog jezika

2. stručnosti, odnosno da je uspješno obavila provjeru stručnih znanja potrebnih za obavljanje poslova ovlaštenog aktuara u skladu s programom izobrazbe međunarodnih, odnosno europskih aktuarskih udruga

3. primjerenosti, odnosno ima dobar ugled, poslovnu sposobnost i najmanje tri godine radnog iskustva u obavljanju aktuarskih poslova

4. da nije pravomoćno osuđena za kaznena djela propisana Kaznenim zakonom (»Narodne novine«, br. 125/11. i 144/12.) iz:

– glave XXIII. – kaznena djela protiv imovine (osim za kazneno djelo neovlaštene uporabe tuđe pokretne stvari i kazneno djelo oštećenja tuđe stvari) kod kojih se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti

– glave XXIV. – kaznena djela protiv gospodarstva

– glave XXVI. – kaznena djela krivotvorenja

– kaznena djela iz Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 143/12.), i to:

– glava XVII. – kaznena djela protiv imovine (osim za kazneno djelo oduzimanja tuđe pokretne stvari i kazneno djelo uništenja i oštećenja tuđe stvari) kod kojih se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti

– glava XXI. – kaznena djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja

– glava XXIII. – kaznena djela protiv vjerodostojnosti isprava

5. nije pravomoćno osuđena za kaznena djela iz zakona drugih država članica i trećih država koja po svom opisu odgovaraju kaznenim djelima iz točke 4. ovoga stavka

6. da joj dosad nije bilo oduzeto ovlaštenje za obavljanje poslova ovlaštenog aktuara.

(3) Agencija može s nadležnim nadzornim tijelom druge države članice sklopiti sporazum o uzajamnom priznavanju ovlaštenja za obavljanje poslova ovlaštenog aktuara.

(4) Agencija propisuje uvjete za stjecanje i provjeru stručnih znanja potrebnih za obavljanje poslova ovlaštenog aktuara.

(5) Agencija će ukinuti ili poništiti rješenje kojim je izdala ovlaštenje za obavljanje poslova ovlaštenog aktuara ako:

1. je ovlaštenje dobiveno navođenjem neistinitih podataka

2. ovlašteni aktuar teže krši pravila aktuarske struke

3. ne ispunjava uvjete iz stavka 2. točaka 3. – 5. ovoga članka.

(6) O ukidanju ili poništenju rješenja o ovlaštenju za obavljanje poslova ovlaštenog aktuara Agencija je dužna obavijestiti društvo za osiguranje za koje osoba kojoj je oduzeto ovlaštenje obavlja poslove imenovanog ovlaštenog aktuara.

(7) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, ovlaštenom aktuaru koji teže krši pravila aktuarske struke Agencija može privremeno zabraniti obavljanje poslova ovlaštenog aktuara na vrijeme od godinu dana do tri godine.

Propisi o izvještajima

Članak 191.

Agencija će pravilnikom detaljnije propisati:

1. oblik i sadržaj financijskih i drugih izvještaja društva za osiguranje za potrebe Agencije te način i rokove dostavljanja tih izvještaja Agenciji

2. oblik i sadržaj godišnjeg izvješća i konsolidiranog godišnjeg izvješća te rokove njihova javnog objavljivanja i dostavljanja Agenciji.

Dostavljanje izvještaja Agenciji i njihovo objavljivanje

Članak 192.

(1) Društvo za osiguranje dužno je Agenciji u roku od 15 dana od dana primitka revizorskog izvješća, a najkasnije u roku od četiri mjeseca od isteka poslovne godine na koju se odnose godišnji financijski izvještaji dostaviti sljedeća izvješća:

1. revizorsko izvješće o obavljenoj reviziji godišnjih financijskih izvještaja iz članka 194. ovoga Zakona, uključujući i te financijske izvještaje, i

2. godišnje izvješće i konsolidirano godišnje izvješće u skladu s propisima kojima se uređuje sadržaj tih izvješća.

(2) Poslovna godina u smislu stavka 1. ovoga članka jednaka je kalendarskoj godini.

(3) Društvo za osiguranje dužno je svoje revidirane nekonsolidirane godišnje financijske izvještaje zajedno sa svojim godišnjim izvješćem objaviti na svojim mrežnim stranicama i učiniti dostupnim najkasnije u roku od pet mjeseci od isteka poslovne godine na koju se oni odnose.

(4) Matično društvo za osiguranje dužno je objaviti svoje revidirane konsolidirane godišnje financijske izvještaje i konsolidirano godišnje izvješće za grupu određenu prema Zakonu o računovodstvu na način i u roku iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Podružnica društva za osiguranje iz druge države članice, odnosno podružnica društva za osiguranje iz treće države dužna je na svojim mrežnim stranicama objaviti na hrvatskom jeziku revidirane godišnje financijske izvještaje i revidirane konsolidirane godišnje financijske izvještaje svojeg osnivača te godišnje izvješće svojeg osnivača, uključujući revizorsko izvješće, najkasnije u roku od 15 dana od dana isteka roka za objavu tih izvještaja u državi sjedišta osnivača podružnice.

(6) Izvještaji iz stavka 5. ovoga članka sastavljaju se i revidiraju u skladu s propisima države sjedišta osnivača podružnice.

(7) Društvo za osiguranje, matično društvo za osiguranje, podružnica društva za osiguranje iz druge države članice te podružnica društva za osiguranje iz treće države dužno je na svojim mrežnim stranicama imati objavljene godišnje financijske izvještaje iz stavaka 3. – 5. ovoga članka najmanje za posljednjih pet poslovnih godina ili kraće ako društvo za osiguranje, matično društvo za osiguranje, podružnica društva za osiguranje iz druge države članice te podružnica društva za osiguranje iz treće države posluje kraće od pet godina.

Obveza obavljanja revizije

Članak 194.

(1) Godišnji financijski izvještaji društva za osiguranje, konsolidirani godišnji financijski izvještaji grupe osiguratelja u Republici Hrvatskoj, konsolidirani financijski izvještaji osiguateljnog holdinga, mješovitog osiguateljnog holdinga i konsolidirani godišnji financijski izvještaji cijele grupe ako su članovi grupe i nefinancijske institucije moraju se revidirati za svaku poslovnu godinu.

(2) Revizija iz stavka 1. ovoga članka provodi se u skladu sa zakonima kojima se uređuju računovodstvo i revizija, ako ovim Zakonom i propisima donesenima na temelju njega nije drukčije određeno.

Imenovanje revizorskog društva

Članak 195.

(1) Glavna skupština društva za osiguranje imenuje revizorsko društvo koje će obaviti reviziju financijskih izvještaja za poslovnu godinu na koju se revizija odnosi najkasnije do 30. rujna te poslovne godine.

(2) Odluku o imenovanju revizorskog društva uprava društva za osiguranje dužna je dostaviti Agenciji u roku od osam dana od dana donošenja odluke.

(3) Revizorsko društvo dužno je za svako društvo za osiguranje koje mu je povjerilo obavljanje revizije do 31. listopada tekuće godine dostaviti Agenciji plan obavljanja revizije za tu poslovnu godinu, iz kojeg se vide područja poslovanja koja će biti predmet revizije, opis sadržaja planirane revizije po pojedinim područjima i predviđeno trajanje revizije.

Ograničenje obavljanja revizije

Članak 196.

(1) Isto revizorsko društvo može obavljati reviziju financijskih izvještaja određenog društva za osiguranje najviše za sedam uzastopnih godina.

(2) Reviziju financijskih izvještaja društva za osiguranje obavljaju dvije ili više fizičkih osoba koje su radnici revizorskog društva ovlašteni za obavljanje revizije (u daljnjem tekstu: ovlašteni revizori).

(3) Isto revizorsko društvo ne može preuzeti niti mu društvo za osiguranje može povjeriti obavljanje revizije svojih financijskih izvještaja ako je to revizorsko društvo u prethodnoj godini više od polovine svojih ukupnih prihoda ostvarilo obavljanjem revizije financijskih izvještaja tog društva za osiguranje ili grupe osiguratelja kojoj to društvo za osiguranje pripada.

(4) Reviziju financijskih izvještaja i reviziju za potrebe Agencije mora obavljati isto revizorsko društvo, osim ako ovim Zakonom ili na temelju njega donesenim propisima nije određeno drukčije.

Zaštita neovisnosti revizora

Članak 197.

(1) U slučaju raskida ugovora o obavljanju revizije financijskih izvještaja društvo za osiguranje, odnosno revizorsko društvo dužni su Agenciji pisano obrazložiti razloge za raskid.

(2) Isto revizorsko društvo ne može obavljati reviziju financijskih izvještaja društva za osiguranje ako je u godini za koju su sastavljeni financijski izvještaji istom društvu za osiguranje pružalo usluge iz područja financija, računovodstva, unutarnje revizije, procjenjivanja vrijednosti društva za osiguranje, njegove imovine i obveza, poreznog i ostalog poslovnog savjetovanja te obavljalo za njega poslove sudskog vještačenja.

(3) Zabrana obavljanja usluga revizije iz stavka 2. ovoga članka odnosi se na sva povezana društva društva za osiguranje, kao i revizorskog društva.

Obveze revizorskog društva

Članak 198.

(1) Revizorsko društvo dužno je nakon obavljene revizije sastaviti pismo preporuka upravi i dostaviti ga upravi društva za osiguranje i Agenciji.

(2) Revizorsko društvo dužno je pisano i bez odgađanja obavijestiti Agenciju o svim činjenicama, odnosno odlukama koje je utvrdilo pri obavljaju revizije, a koje bi mogle dovesti do:

1. težeg kršenja zakona, propisa ili odredbi na temelju kojih je izdano odobrenje za obavljanje poslova osiguranja društvu za osiguranje

2. ugrožavanja daljnjeg poslovanja društva za osiguranje

3. izdavanja revizorskog mišljenja s rezervom, negativnog mišljenja ili suzdržavanja od izražavanja mišljenja na financijske izvještaje

4. neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom

5. neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom.

(3) Revizorsko društvo dužno je pisano obavijestiti Agenciju o svakoj činjenici iz stavka 2. ovoga članka za koju sazna u postupku obavljanja revizije financijskih izvještaja društva koje kontrolira društvo za osiguranje.

(4) Otkrivanje bilo koje činjenice u smislu stavka 2. i 3. ovoga članka od strane revizorskog društva ne smatra se kršenjem propisa i odredaba ugovora između revizorskog društva i društva za osiguranje koje se odnose na ograničenja davanja podataka pa zbog toga neće snositi odgovornost koja bi u drugim slučajevima iz toga proizlazila.

Odbijanje revizorskog izvješća

Članak 199.

(1) Ako isto revizorsko društvo obavi reviziju financijskih izvještaja društva za osiguranje suprotno članku 196. ili 197. ovoga Zakona, Agencija neće prihvatiti izvješće o reviziji financijskih izvještaja društva za osiguranje za tu godinu.

(2) Ako Agencija utvrdi da revizija financijskih izvještaja nije obavljena ili da revizorsko izvješće nije sastavljeno u skladu s ovim Zakonom, propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, zakona kojim se uređuje revizija i pravilima revizorske struke ili ako obavljenim nadzorom poslovanja društva za osiguranje ili na drugi način utvrdi da revizorsko mišljenje o

financijskim izvještajima društva za osiguranje iz članka 194. ovoga Zakona nije zasnovano na istinitim i objektivnim činjenicama, ona može odbiti revizorsko izvješće i zahtijevati od društva za osiguranje da reviziju obave ovlašteni revizori drugog revizorskog društva, a na trošak društva za osiguranje.

(3) Odbijanje revizorskog izvješća o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja društva za osiguranje ima za posljedicu odbijanje ocjene iz članka 200. ovoga Zakona.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka Agencija neće sljedeće dvije kalendarske godine prihvaćati revizorsko izvješće o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja koje je izdalo isto revizorsko društvo.

(5) Agencija će pravilnikom propisati razloge za odbijanje revizorskog izvješća iz stavka 2. ovoga članka.

Revizija za potrebe Agencije

Članak 200.

(1) Za potrebe Agencije revizorsko društvo daje ocjenu o:

1. stanju i promjenama tehničkih pričuva prema računovodstvenim propisima

2. stanju i strukturi ulaganja imovine za pokriće tehničkih pričuva prema računovodstvenim propisima

3. pridržavanju pravila o upravljanju rizicima

4. obavljanju poslova ključnih funkcija

5. stanju informacijskog sustava i adekvatnosti upravljanja informacijskim sustavom

6. pravilnosti, točnosti i potpunosti izvješća koja se dostavljaju Agenciji

7. točnosti i potpunosti izvješća o solventnosti i financijskom stanju iz članka 168. ovoga Zakona.

(2) Ocjena iz stavka 1. ovoga članka opisna je i kreće su u rasponu od potpuno zadovoljavajuće do potpuno nezadovoljavajuće (potpuno zadovoljavajuće, zadovoljavajuće, nezadovoljavajuće, potpuno nezadovoljavajuće).

(3) Agencija može od revizorskog društva zatražiti dodatne informacije u vezi s obavljenom revizijom.

(4) Ako Agencija utvrdi da ocjena nije dana u skladu s ovim Zakonom, propisima donesenima na temelju ovoga Zakona, zakonom kojim se uređuje revizija i pravilima revizorske struke ili ako obavljenim nadzorom poslovanja društva za osiguranje ili na drugi način utvrdi da ocjena nije zasnovana na istinitim i objektivnim činjenicama, može:

1. zahtijevati od revizora da svoju ocjenu ispravi, odnosno dopuni ili

2. odbiti ocjenu i zahtijevati od društva za osiguranje da ocjenu daju ovlašteni revizori drugog revizorskog društva, a na trošak društva za osiguranje.

(5) Odbijanje ocjene iz stavka 1. ovoga članka nema za posljedicu odbijanje revizorskog izvješća o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja društva za osiguranje za tu godinu ako je revizorsko izvješće o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja prihvaćeno od strane Agencije.

(6) Agencija će donijeti pravilnik kojim pobliže uređuje sadržaj revizije za potrebe Agencije, način i rokove dostave, kao i razloge za odbijanje ocjene iz stavka 1. ovoga članka.

POGLAVLJE III.

IZVJEŠTAVANJE AGENCIJE

Redovito izvještavanje i izvještavanje na zahtjev Agencije

Članak 201.

(1) Društvo za osiguranje dužno je izvještavati Agenciju o sljedećim činjenicama i okolnostima:

1. o upisu i promjenama podataka koji se upisuju u sudski registar

2. o sazivu glavne skupštine i svim odlukama prihvaćenim na glavnoj skupštini

3. o imateljima dionica društva za osiguranje te o stjecanju, odnosno izmjeni kvalificiranih udjela iz članka 36. ovoga Zakona najmanje jednom godišnje

4. o imenovanju, odnosno razrješenju članova uprave i nadzornog odbora

5. o imenovanju, odnosno razrješenju osoba koje su nositelji ključnih funkcija u društvu za osiguranje

6. o planiranom otvaranju, preseljenju, zatvaranju ili privremenom prestanku rada podružnice ili predstavništva, odnosno promjenama vrste poslova koje obavlja podružnica

7. o ulaganjima na temelju kojih je društvo za osiguranje posredno ili neposredno steklo kvalificirani udjel u drugoj pravnoj osobi, kao i o svakom daljnjem ulaganju u tu pravnu osobu

8. o značajnijim promjenama u strukturi kapitala

9. o prestanku obavljanja određenih poslova osiguranja

10. o rezultatima svake vlastite procjene rizika i solventnosti u sklopu informacija kojima izvješćuju Agenciju na temelju članaka 215. – 217. ovoga Zakona

11. o pritužbama ugovaratelja osiguranja, osiguranika ili korisnika iz ugovora o osiguranju

12. o statističkim podacima iz članka 202. ovoga Zakona.

(2) Društvo za osiguranje koje obavlja poslove životnog osiguranja, odnosno ostalih osiguranja za koja se primjenjuju slične tablice vjerojatnosti i izračuni kao za životna osiguranja za koje je društvo za osiguranje dužno oblikovati matematičku pričuvu dužno je obavještavati Agenciju o tehničkoj podlozi koju upotrebljava pri izračunu cjenika premija i isključivo za namjene provjere jesu li usklađene s aktuarskim načelima.

(3) Uprava društva za osiguranje dužna je bez odgađanja obavijestiti Agenciju o sljedećim događajima:

1. ako je ugrožena likvidnost

2. kad utvrdi da društvo za osiguranje više nije usklađeno s potrebnim solventnim kapitalom, odnosno nije usklađeno s minimalnim potrebnim kapitalom ili kad postoji rizik da se ta neusklađenost pojavi u sljedeća tri mjeseca

3. ako nastupe razlozi za prestanak, odnosno oduzimanje odobrenja za obavljanje poslova osiguranja.

(4) Društvo za osiguranje dužno je na zahtjev Agencije dostaviti izvješća i informacije o svim poslovima bitnim za obavljanje nadležnosti i poslova Agencije na temelju ovoga Zakona, odnosno zakona kojim se uređuje osnivanje i poslovanje Agencije te propisa donesenih na temelju tih zakona.

(5) Društvo za osiguranje dužno je na zahtjev Agencije osim izvješća i informacija iz stavka 4. ovoga članka dostaviti uvjete osiguranja i druge dokumente isključivo u svrhu provjere usklađenosti s odredbama ovoga Zakona i drugih propisa kojima se uređuje ugovor o osiguranju.

(6) Agencija će pravilnikom detaljnije propisati sadržaj izvješća iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, kao i način i rokove za izvještavanje, odnosno obavještavanje.

Subjekti nadzora

Članak 203.

(1) Agencija provodi nadzor nad subjektima nadzora u skladu sa zakonom kojim se uređuje osnivanje i poslovanje Agencije, ovim Zakonom i drugim propisima kojima se uređuje poslovanje društva za osiguranje.

(2) Na postupke nadzora koje u okviru svoje nadležnosti provodi Agencija primjenjuju se odredbe ove glave, ako nije drukčije propisano.

(3) Na postupke iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe Zakona o općem upravnom postupku i ovoga Zakona.

(4) Agencija za potrebe nadzora ima pravo uvida u sve podatke i dokumentaciju subjekta nadzora.

(5) Subjekti nadzora Agencije prema odredbama ovoga Zakona su:

1. društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i njihove podružnice u Republici Hrvatskoj i izvan Republike Hrvatske

2. društva za uzajamno osiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i njihove podružnice u Republici Hrvatskoj i izvan Republike Hrvatske

3. društva za zastupanje u osiguranju, društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju, obrti za zastupanje u osiguranju, ovlašteni zastupnici u osiguranju i ovlašteni posrednici u osiguranju i reosiguranju u Republici Hrvatskoj i njihove podružnice u Republici Hrvatskoj i izvan Republike Hrvatske

4. grupa društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje

5. udruženje (*pool*) osiguranja, odnosno reosiguranja

6. nacionalni ured za osiguranje

7. imatelji kvalificiranih udjela u društvu za osiguranje i osobe u odnosu uske povezanosti s društvom za osiguranje ili osobe koje za društvo za osiguranje obavljaju izdvojene poslove ili ključne funkcije, a te su osobe dužne na zahtjev Agencije, a za potrebe nadzora, Agenciji dostaviti odgovarajuća izvješća i informacije

8. društva za osiguranje iz trećih država koje na području Republike Hrvatske obavljaju poslove osiguranja preko podružnice

9. ovlašteni aktuar

10. pružatelj usluga koji obavlja izdvojene poslove, odnosno funkciju

11. ostale pravne i fizičke osobe koje u skladu s ovim Zakonom ima pravo nadzirati Agencija.

(6) Subjekti nadzora Agencije su u dijelu obavljanja poslova zastupanja u osiguranju i Financijska agencija, HP-Hrvatska pošta d. d. i investicijska društva koja imaju odobrenje Agencije za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju i kreditne institucije koje imaju suglasnost Agencije za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju i dozvolu Hrvatske narodne banke za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju.

(7) Subjekti nadzora Agencije su i društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz drugih država članica kada obavljaju poslove osiguranja putem poslovnog nastana ili putem slobode pružanja usluga na području Republike Hrvatske te pravne i fizičke osobe koje obavljaju poslove zastupanja u osiguranju, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju, kada obavljaju poslove osiguranja putem poslovnog nastana ili putem slobode pružanja usluga na području Republike Hrvatske.

(8) Nadzor nad poslovanjem društva za osiguranje mogu obavljati i druge institucije i nadzorna tijela u u skladu s ovlaštenjima na temelju zakona u okviru svoga djelokruga poslovanja.

(9) Kada je za nadzor nad subjektima nadzora iz ovoga članka nadležno drugo nadzorno tijelo, odnosno nadležno nadzorno tijelo, Agencija može sudjelovati u nadzoru poslovanja te osobe uz to nadzorno tijelo ili može od tog nadzornog tijela zatražiti da mu pribavi potrebne podatke i informacije u svrhu nadzora društva.

Nadzor nad osobama koje obavljaju poslove zastupanja u osiguranju, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju

Članak 211.

(1) Na nadzor nad osobama koje obavljaju poslove zastupanja u osiguranju, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ove glave, osim članka 238. i članaka 240. – 245. ovoga Zakona.

(2) Nad drugim osobama iz članka 418. ovoga Zakona Agencija provodi nadzor u skladu s ovim Zakonom, i to u dijelu obavljanja poslova zastupanja u osiguranju.

Informacije za potrebe nadzora

Članak 215.

(1) Na zahtjev Agencije društvo za osiguranje dužno je dostaviti informacije koje su potrebne za nadzor koje moraju najmanje sadržavati podatke koji su potrebni za:

1. procjenu sustava upravljanja društva za osiguranje, djelatnosti koje društvo za osiguranje obavlja, načela vrednovanja koja se primjenjuju za potrebe solventnosti, rizika kojima je društvo za osiguranje izloženo, sustava upravljanja rizicima i njihove strukture kapitala

2. donošenje primjerenih odluka Agencije koje proizlaze iz provedbe njezinih nadzornih prava i dužnosti.

(2) Na zahtjev Agencije društvo za osiguranje je za potrebe nadzora dužno dostaviti informacije koje se odnose na ugovore koje je društvo za osiguranje sklopilo s osobama koje obavljaju djelatnosti zastupanja u osiguranju, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju ili ugovore koje je društvo za osiguranje sklopilo s trećim stranama.

(3) Agencija može za potrebe nadzora zatražiti informacije od vanjskih stručnjaka, kao što su revizori i aktuari.

(4) Informacije iz stavaka 1. – 3. ovoga članka sadržavaju:

1. kvalitativne i kvantitativne elemente ili bilo koju primjerenu kombinaciju tih elemenata

2. prošle, sadašnje i buduće elemente ili bilo koju primjerenu kombinaciju tih elemenata

3. podatke iz unutarnjih i vanjskih izvora ili bilo koju primjerenu kombinaciju tih informacija.

(5) Informacije iz stavaka 1. – 3. ovoga članka moraju biti usklađene sa sljedećim načelima:

1. moraju odražavati prirodu, opseg i složenost poslovanja društva za osiguranje, a posebno rizike prisutne u njegovu poslovanju

2. moraju biti dostupni, potpuni, usporedivi i dosljedni tijekom vremena

3. moraju biti relevantni, pouzdani i razumljivi.

(6) Društvo za osiguranje dužno je dostavljati podatke Agenciji u skladu s glavom XI. ovoga Zakona, Uredbom (EU) br. 2015/35 i drugim propisima Europske komisije kojima se uređuje redovito nadzorno izvještavanje.

(7) Agencija može, ovisno o slučaju, naložiti društvu za osiguranje da dostavi podatke iz stavka 1. ovoga članka te odrediti prirodu, opseg i oblik podataka u sljedećim slučajevima:

– u unaprijed određenim razdobljima

– nakon što se dogode unaprijed utvrđeni događaji

– tijekom obavljanja postupka nadzora društva za osiguranje.

Način obavljanja nadzora

Članak 219.

(1) Agencija provodi nadzor po službenoj dužnosti:

1. neposrednim nadzorom, u prostorijama društva za osiguranje ili pravne osobe s kojom je subjekt nadzora u odnosu uske povezanosti ili pravne osobe povezane sa subjektom nadzora na način koji je određen člankom 297. stavkom 1. točkom 1. podtočkama a) ili b) ovoga Zakona, pregledom izvorne dokumentacije, provjerom i procjenom cjelokupnog poslovanja, obavljanjem razgovora s članovima uprave, članovima nadzornog odbora i osobama koje obavljaju ključnu funkciju i s osobama koje su s njima u odnosu uske povezanosti ili u prostorijama Agencije

2. posrednim nadzorom u prostorijama Agencije, putem kontinuirane provjere pravilnog obavljanja poslova osiguranja te usklađenosti društva za osiguranje s nadzornim odredbama na temelju analize izvještaja koje su društva za osiguranje dužna u propisanim rokovima dostavljati Agenciji te prikupljanjem i provjerom dokumentacije, obavijesti i podataka dobivenih na poseban zahtjev Agencije, kao i prikupljanjem i provjerom podataka i saznanja iz drugih izvora te provjerom i procjenom poslovanja na temelju dostavljenih izvještaja i prikupljenih informacija, obavljanjem razgovora s članovima uprave, članovima nadzornog odbora i drugim odgovornim osobama.

(2) Nadzor društava za osiguranje obuhvaća odgovarajuću kombinaciju posrednih i neposrednih nadzora.

(3) Neposredni nadzor iz stavka 1. točke 1. ovoga članka može biti redovit ili izvanredni.

Osobe ovlaštene za nadzor

Članak 220.

(1) Nadzor obavljaju zaposlenici Agencije (ovlaštene osobe Agencije).

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za obavljanje zadataka u vezi s nadzorom Agencija može zatražiti stručno sudjelovanje revizora, revizorskog društva ili druge stručno osposobljene osobe.

(3) Na osobe iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju propisi o izuzeću službene osobe i o tajnosti podataka koji se primjenjuju na zaposlenike Agencije.

Obavijest o neposrednom nadzoru

Članak 222.

(1) Prije početka obavljanja neposrednog nadzora društvu za osiguranje dostavlja se pisana obavijest o neposrednom nadzoru koja sadržava najmanje:

1. predmet nadzora

2. podatke o ovlaštenim osobama Agencije

3. naznaku lokacije na kojoj će se nadzor obavljati

4. datum početka obavljanja nadzora

5. razdoblje koje se nadzire.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka može sadržavati i podatke koje je društvo za osiguranje dužno pripremiti ovlaštenim osobama Agencije za potrebe obavljanja neposrednog nadzora.

(3) Agencija može tijekom nadzora dopuniti obavijest o neposrednom nadzoru. Na dopunu obavijesti o neposrednom nadzoru na odgovarajući se način odnose odredbe stavka 1. ovoga članka.

(4) Obavijest o neposrednom nadzoru dostavlja se društvu za osiguranje u roku koji ne može biti kraći od tri dana prije dana početka nadzora.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, ovlaštena osoba Agencije može uručiti obavijest o neposrednom nadzoru i na dan početka provođenja nadzora, ako je potrebno hitno provođenje nadzora ili nije moguće na drugi način postići svrhu nadzora.

Okončanje postupka neposrednog nadzora

Članak 226.

(1) Nakon obavljenog neposrednog nadzora sastavlja se zapisnik o obavljenom nadzoru koji se dostavlja društvu za osiguranje, s detaljnim opisom utvrđenih činjenica. Uprava društva za osiguranje dužna je bez odgađanja zapisnik o obavljenom nadzoru dostaviti nadzornom odboru ili drugom odgovarajućem nadzornom organu društva za osiguranje.

(2) Na dostavljeni zapisnik društvo za osiguranje ima pravo podnijeti pisani prigovor u roku od osam dana od dana primitka zapisnika.

(3) Ako u postupku nadzora nisu utvrđene nezakonitosti i/ili nepravilnosti za koje bi se donosila odgovarajuća nadzorna mjera, ili su iste utvrđene, ali su otklonjene do izrade zapisnika, to će se unijeti u zapisnik i donijeti rješenje kojim se utvrđuje da je postupak nadzora okončan.

Dopuna zapisnika

Članak 227.

(1) Ako su zapisnikom utvrđene nezakonitosti i/ili nepravilnosti, za koje bi se donosila odgovarajuća nadzorna mjera, djelomično otklonjene prije donošenja rješenja kojim se izriče odgovarajuća nadzorna mjera, Agencija će o tome sastaviti dopunu zapisnika.

(2) Ako su zapisnikom utvrđene nezakonitosti i/ili nepravilnosti, za koje bi se donosila odgovarajuća nadzorna mjera, u potpunosti otklonjene prije donošenja rješenja kojim se izriče odgovarajuća nadzorna mjera, Agencija će donijeti rješenje kojim će utvrditi da su nezakonitosti i/ili nepravilnosti utvrđene u zapisniku otklonjene, a postupak nadzora okončan.

Prigovor na zapisnik i dopunu zapisnika

Članak 228.

(1) Prigovor na zapisnik mora sadržavati navode o okolnostima iz kojih proizlazi da je zapisnikom pogrešno utvrđeno postojanje određenih nedostataka, nezakonitosti i nepravilnosti. Prigovoru na zapisnik moraju biti priloženi odgovarajući dokazi, ako društvo za osiguranje njima raspolaže.

(2) Ako Agencija ocijeni osnovanim pojedine ili sve navode iz prigovora na zapisnik, izradit će dopunu zapisnika i dostaviti je društvu za osiguranje.

(3) Na prigovor na dopunu zapisnika na odgovarajući se način primjenjuju odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka i članka 226. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Ako Agencija utvrdi da je prigovor društva za osiguranje na zapisnik, odnosno na dopunu zapisnika neosnovan, donijet će rješenje kojim će odlučiti o upravnoj stvari.

Posredni nadzor poslovanja

Članak 229.

(1) Ovlaštena osoba Agencije tijekom posrednog nadzora:

1. utvrđuje jesu li propisani izvještaji i drugi podaci dostavljeni Agenciji u propisanom roku i propisanoj formi

2. utvrđuje jesu li podaci u izvještajima ili drugoj traženoj dokumentaciji istiniti, točni i ispravni

3. utvrđuje posluje li društvo za osiguranje u skladu s propisima o upravljanju rizicima, drugim propisima donesenim na temelju ovoga Zakona i drugim propisima kojima se uređuje poslovanje društva za osiguranje

4. provjerava i procjenjuje financijsku stabilnost i položaj društva za osiguranje te rizike kojima je društvo za osiguranje izloženo ili bi moglo biti izloženo u svom poslovanju

5. putem odgovarajućih alata utvrđuje pogoršanje financijskih uvjeta društva za osiguranje i prati otklanjanje navedenog pogoršanja.

(2) Agencija će pri provjeri i procjeni financijske stabilnosti i financijskog položaja te pri procjeni rizika kojima je društvo za osiguranje izloženo ili bi moglo biti izloženo uzeti u obzir vrstu, opseg i složenost rizika prisutnih u poslovanju društva za osiguranje.

Vrste nadzornih mjera

Članak 233.

Agencija pod uvjetima propisanim ovim Zakonom može odrediti sljedeće nadzorne mjere:

1. opomenu

2. otklanjanje nezakonitosti i nepravilnosti

3. dodatne nadzorne mjere

4. imenovanje povjerenika

5. ukidanje ili poništenje rješenja o odobrenju za obavljanje poslova osiguranja

6. ukidanje ili poništenje rješenja o odobrenju za stjecanje kvalificiranog udjela

7. ukidanje ili poništenje rješenja o odobrenju za obavljanje funkcije člana uprave

8. ukidanje ili poništenje rješenja o ovlaštenju za obavljanje poslova ovlaštenog aktuara ili privremenu zabranu obavljanja poslova ovlaštenog aktuara

9. reorganizaciju društva za osiguranje i imenovanje posebne uprave

10. likvidaciju društva za osiguranje

11. podnošenje prijedloga za pokretanje stečajnog postupka.

Izvješće o otklanjanju nezakonitosti i nepravilnosti

Članak 237.

(1) Društvo za osiguranje dužno je u roku iz članka 235. stavka 2. ovoga Zakona otkloniti utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti te Agenciji u istom roku, ako rješenjem nije drukčije određeno, dostaviti izvješće u kojem su opisane mjere za otklanjanje nezakonitosti i nepravilnosti. Izvješću moraju biti priloženi dokumenti i drugi dokazi iz kojih proizlazi da su utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene. U slučaju iz članka 236. ovoga Zakona društvo za osiguranje dužno je izvješću o otklanjanju nezakonitosti i nepravilnosti priložiti i izvješće ovlaštenog revizora.

(2) Ako iz izvješća iz stavka 1. ovoga članka i priloženih dokaza proizlazi da su nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene, Agencija će donijeti rješenje kojim utvrđuje da su nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene. Agencija može prije donošenja rješenja obaviti ponovni nadzor u opsegu potrebnom da bi se utvrdilo jesu li nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene.

(3) Ako je izvješće nepotpuno, odnosno iz izvješća i priloženih dokaza ne proizlazi da su utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene, Agencija će društvu za osiguranje naložiti dopunu izvješća te odrediti rok za dopunu. Agencija može u slučaju opravdanih razloga na temelju obrazloženog zahtjeva društva za osiguranje zaključkom produžiti rok određen rješenjem za otklanjanje nezakonitosti i nepravilnosti.

(4) Agencija je dužna rješenje iz stavka 2. ovoga članka donijeti u roku od 30 dana od dana podnošenja izvješća iz stavka 1. ovoga članka, u protivnom se smatra da su nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene. Ako Agencija ne naloži dopunu izvješća iz stavka 3. ovoga članka, u roku od 30 dana od dana podnošenja izvješća iz stavka 1. ovoga članka, smatra se da su nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene.

(5) Ako su rješenjem određene dodatne mjere iz članka 238. ovoga Zakona, odredbe ovoga članka, koje se odnose na otklanjanje nezakonitosti i nepravilnosti i na izvješće o uklanjanju

nezakonitosti i nepravilnosti, odnose se i na izvođenje dodatnih mjera te na obavješćivanje o izvedbi dodatnih mjera.

ODJELJAK IV.

DODATNE NADZORNE MJERE

Dodatne nadzorne mjere u svrhu realizacije pravila o upravljanju rizicima

Članak 238.

(1) Ako Agencija prilikom obavljanja nadzora utvrdi da društvo za osiguranje teže krši pravila o upravljanju rizikom, može rješenjem o otklanjanju nezakonitosti i nepravilnosti odrediti i sljedeće dodatne mjere:

1. naložiti upravi društva za osiguranje da prihvati plan mjera radi osiguranja potrebne razine prihvatljivih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala ili smanjenja profila rizičnosti društva za osiguranje kako bi se osigurala usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom, odnosno radi osiguranja prihvatljivih osnovnih vlastitih sredstava najmanje na razinu minimalnog potrebnog kapitala ili smanjenja profila rizičnosti društva za osiguranje kako bi se osigurala usklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom

2. naložiti upravi društva za osiguranje i nadzornom odboru sazivanje glavne skupštine društva za osiguranje te predlaganje odgovarajućih odluka

3. zabraniti društvu za osiguranje sklapanje novih ugovora o osiguranju u pojedinim ili svim vrstama osiguranja

4. zabraniti društvu za osiguranje obavljanje određenih vrsta isplata, odnosno isplata određenim osobama

5. zabraniti društvu za osiguranje sklapanje poslova s pojedinim dioničarima, članovima uprave, članovima nadzornog odbora, osobama koje su s društvom za osiguranje u odnosu uske povezanosti

6. naložiti upravi društva za osiguranje da donese ili provede mjere radi:

– poboljšanja sustava upravljanja

– promjene područja poslovanja društva za osiguranje

– ograničavanja davanja zajmova

– poboljšanja postupka naplate dospjelih tražbina društva za osiguranje

– ispravnog vrednovanja bilančnih i izvanbilančnih stavki

– poboljšanja informacijskog sustava

– poboljšanja postupaka unutarnjih kontrola i unutarnje revizije

– druge mjere nužne radi realizacije pravila o ograničavanju rizika

7. zabraniti, odnosno ograničiti društvu za osiguranje slobodno raspolaganje imovinom

8. naložiti društvu za osiguranje da razriješi nositelja ključne funkcije i imenuje novog

9. naložiti društvu za osiguranje uvođenje kapitalnog dodatka

10. naložiti društvu za osiguranje povećanje tehničkih pričuva kako bi odgovarale razini koja je određena u skladu s odredbama članaka 106. – 120. ovoga Zakona

11. naložiti društvu za osiguranje druge mjere.

(2) Smatra se da društvo za osiguranje teže krši pravila o upravljanju rizikom ako:

1. nije izračunalo potrebni solventni kapital i minimalni potrebni kapital ili ne dostiže razinu prihvatljivih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala ili nije usklađeno s minimalnim potrebnim kapitalom iz ovoga Zakona ili ako nije izvršilo mjere iz članaka 165. i 166. ovoga Zakona

2. nije organiziralo poslovanje, odnosno ne vodi tekuće poslovne knjige, poslovnu dokumentaciju te druge administrativne i poslovne evidencije na način da je moguće u bilo kojem trenutku provjeriti posluje li u skladu s pravilima o ograničavanju rizika

3. ne donese mjere i ne odredi pravila odgovarajućeg vrednovanja bilančnih i izvanbilančnih stavki za potrebe financijskog izvještavanja i za potrebe solventnosti, odnosno ako te stavke vrednuje u suprotnosti s ovim Zakonom i drugim propisima

4. obavlja djelatnosti koje prema ovom Zakonu ne smije obavljati

5. ako društvo za osiguranje nije uspostavilo, ne provodi ili redovito ne održava sustav upravljanja propisan ovim Zakonom

6. ako društvo za osiguranje nije uspostavilo sustave i strukture za pružanje informacija u nadzorne svrhe i pisana pravila propisana člankom 216. ovoga Zakona

7. ako društvo za osiguranje ne postupi u skladu sa zahtjevima ovoga Zakona i propisima koji se odnose na sustav upravljanja rizicima

8. ako društvo za osiguranje ne provodi vlastitu procjenu rizika i solventnosti propisanu odredbama ovoga Zakona

9. isplaćuje dividende suprotno odredbama članka 164. ovoga Zakona

10. često krši obvezu pravodobnog i korektnog izvještavanja utvrđenu ovim Zakonom, odnosno na temelju njega donesenih propisa

11. sklapa prividne poslove u namjeri netočnog iskazivanja financijskog stanja društva za osiguranje

12. obavlja druge poslove koji mogu ugroziti njegovu likvidnost, odnosno solventnost.

(3) Mjere iz stavka 1. točke 7. ovoga članka Agencija će posebno odrediti u slučaju:

1. ako društvo za osiguranje nije usklađeno s odredbama članaka 106. – 120. ovoga Zakona o tehničkim pričuvama

2. ako društvo za osiguranje nije usklađeno s minimalnim potrebnim kapitalom propisanim odredbama ovoga Zakona

3. u iznimnim okolnostima kad smatra da će se financijsko stanje društva za osiguranje dodatno pogoršati unatoč poduzetim mjerama iz članka 166. stavka 4. ovoga Zakona

4. u slučaju oduzimanja ili prestanka važenja odobrenja za obavljanje poslova osiguranja.

(4) O određivanju mjere iz stavka 1. točke 7. ovoga članka i o njezinim učincima Agencija izvješćuje nadležna nadzorna tijela država članica u kojima društvo za osiguranje prema kojem je primijenjena takva mjera ima podružnicu.

(5) Agencija može rješenjem naložiti nadzornom odboru društva za osiguranje da razriješi dužnosti predsjednika uprave ili članove uprave i da imenuje novoga predsjednika ili članove uprave:

1. ako društvo za osiguranje ne postupa djelomično ili u cijelosti u skladu s rješenjem o otklanjanju nezakonitosti i nepravilnosti, odnosno

2. ako uprava društva za osiguranje ne provede dodatne mjere iz stavka 1. ovoga članka koje je odredila, odnosno

3. ako društvo za osiguranje učestalo krši obvezu pravodobnog i točnog izvještavanja, odnosno obavještavanja Agencije ili ometa Agenciju u obavljanju nadzora.

ODJELJAK VI.

UKIDANJE ILI PONIŠTENJE RJEŠENJA O ODOBRENJU ZA OBAVLJANJE POSLOVA OSIGURANJA

Ukidanje ili poništenje rješenja o odobrenju za obavljanje poslova osiguranja

Članak 246.

(1) Agencija će ukinuti rješenje o odobrenju za obavljanje poslova osiguranja ako društvo za osiguranje nije usklađeno s minimalnim potrebnim kapitalom, a Agencija smatra da je dostavljeni financijski plan očito neodgovarajući ili ako se društvo za osiguranje ne uskladi s odobrenim planom u roku od tri mjeseca od dana kad je utvrđeno postojanje neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom.

(2) Agencija može društvu za osiguranje ukinuti ili poništiti odobrenje za obavljanje poslova osiguranja:

1. ako društvo za osiguranje ne počne poslovati u roku od dvanaest mjeseci od izdavanja odobrenja ili prestane obavljati poslove osiguranja duže od šest mjeseci

2. ako društvo za osiguranje prestane ispunjavati uvjete za dobivanje odobrenja za obavljanje poslova osiguranja

3. ako društvo u velikoj mjeri ne ispunjava svoje obveze prema propisima koji se na njega odnose

4. ako je to rješenje doneseno na temelju neistinite ili netočne dokumentacije, odnosno neistinito prezentiranih podataka u postupku izdavanja odobrenja za obavljanje poslova osiguranja, a koji su bitni za odlučivanje o tom odobrenju.

(3) Prestankom važenja odobrenja za obavljanje poslova osiguranja Agencija će ukinuti i sva ostala odobrenja dana tom društvu za osiguranje.

(4) U slučaju ukidanja, poništenja, odnosno prestanka važenja odobrenja za obavljanje poslova osiguranja Agencija će o tome obavijestiti nadležna nadzorna tijela drugih država članica koja će poduzeti primjerene mjere kako bi spriječila društvo za osiguranje da započne nove poslove unutar njihovih državnih područja.

(5) Agencija će u suradnji s nadležnim nadzornim tijelima iz stavka 4. ovoga članka poduzeti sve potrebne mjere za zaštitu interesa osiguranika, a posebno u vezi s raspolaganjem imovinom društva za osiguranje.

(6) Agencija će o poništenom ili ukinutom odobrenju za obavljanje poslova osiguranja društvu za osiguranje bez odgađanja obavijestiti nadležno nadzorno tijelo države članice u kojoj je podružnica tog društva za osiguranje.

(7) Iznimno od odredbi stavka 2. ovoga članka, Agencija će ukinuti odobrenje za obavljanje poslova osiguranja u pojedinim vrstama osiguranja, odnosno rizicima ako se razlog iz stavka 2. ovoga članka odnosi samo na obavljanje poslova osiguranja u tim pojedinim vrstama osiguranja odnosno na pojedini osigurani rizik.

(8) Društvo za osiguranje ne smije sklapati nove ugovore o osiguraju niti poslove u vezi s obavljanjem poslova osiguranja od dana dostave rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, osim onih ugovora i poslova kojima je cilj prijenos portfelja osiguranja odnosno kojima se osigurava prestanak društva za osiguranje na način određen ovim Zakonom.

Likvidatori

Članak 264.

(1) Društvo za osiguranje mora imati najmanje dva likvidatora koji ga zajedno zastupaju.

(2) Likvidatorom društva za osiguranje može biti imenovana samo fizička osoba koja ispunjava uvjete za imenovanje za člana uprave društva za osiguranje iz članka 51. stavaka 1. – 6. ovoga Zakona.

(3) Likvidatori društva za osiguranje dužni su okončati poslove koji su u tijeku, naplatiti tražbine, unovčiti imovinu društva za osiguranje i podmiriti obveze društva za osiguranje.

(4) U mjeri u kojoj to zahtijeva provođenje likvidacije, likvidatori mogu ulaziti u nove poslove osim onih koji su nužni radi unovčenja likvidacijske mase.

(5) Na zahtjev Agencije likvidatori su dužni dostaviti izvješće o tijeku postupka likvidacije.

(6) Likvidatori svoje imenovanje dokazuju ovjerenim prijepisom izvornika odluke kojom su imenovani ili bilo kojom drugom potvrdom koju je izdalo nadležno tijelo Republike Hrvatske.

(7) Likvidatori na državnom području svih država članica imaju sva ovlaštenja koja im pripadaju na državnom području Republike Hrvatske, a pri izvršavanju svojih ovlaštenja u skladu s propisima Republike Hrvatske dužni su poštivati propise država članica u kojima žele djelovati, posebno u vezi s načinom unovčenja imovine i obavješćivanja radnika. Ta ovlaštenja ne uključuju primjenu prisilnih sredstava ni ovlaštenje da odlučuje u sudskim i drugim sporovima.

(8) Ako likvidatori utvrde postojanje stečajnog razloga, dužni su bez odgađanja nadležnom sudu podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad društvom za osiguranje i o tome odmah pisano obavijestiti Agenciju.

(9) Odluku o imenovanju likvidatora društvo za osiguranje dostavit će bez odgađanja nadležnom sudu radi upisa likvidatora društva za osiguranje u sudski registar.

Otvaranje postupka likvidacije rješenjem Agencije

Članak 273.

(1) Samo Agencija može donijeti rješenje o otvaranju postupka likvidacije nad društvom za osiguranje, uključujući njegove podružnice u drugim državama članicama.

(2) Agencija donosi rješenje iz stavka 1. ovoga članka u slučajevima propisanim člankom 246. ovoga Zakona i u sljedećim slučajevima:

1. ako na temelju izvješća posebne uprave procijeni da se za vrijeme trajanja posebne uprave financijsko stanje društva za osiguranje nije poboljšalo, odnosno da se nastavlja pogoršavati do mjere da društvo za osiguranje neće biti usklađeno s potrebnim solventnim kapitalom, odnosno minimalnim potrebnim kapitalom propisanim ovim Zakonom te da ne postoje uvjeti za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka

2. ako glavna skupština društva za osiguranje ne donese ili odbije donijeti odluku iz članka 258. stavka 6. ovoga Zakona o povećanju temeljnog kapitala društva za osiguranje ili je donese, ali prva prodaja dionica ne uspije, ili ne donese ili odbije donijeti odluku o izboru ili imenovanju članova nadzornog odbora odnosno članova uprave, u skladu s člankom 260. stavkom 3. ovoga Zakona

3. ako je poništeno rješenje o odobrenju za obavljanje poslova osiguranja društva za osiguranje ili je ukinuto tako da društvo više nema odobrenje za obavljanje poslova osiguranja

4. ako je glavna skupština donijela odluku o promjeni djelatnosti na način da će društvo za osiguranje prestati pružati usluge osiguranja, osim ako je prije toga društvo za osiguranje prenijelo svoj ukupni portfelj osiguranja na drugo društvo za osiguranje u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(3) Agencija će donijeti rješenje iz stavka 1. ovoga članka u roku od 30 dana koji teče:

1. u slučaju iz stavka 2. točke 1. ovoga članka najkasnije od dana dostave izvješća posebne uprave iz članka 258. ovoga Zakona

2. u slučaju iz stavka 2. točke 2. ovoga članka od dana kada je glavna skupština trebala donijeti odluku ili odbila donijeti odluku o povećanju temeljnog kapitala društva za osiguranje, odnosno od dana kada je istekao rok za upis i uplatu dionica na temelju bezuspješne prve prodaje

3. u slučaju iz stavka 2. točke 3. ovoga članka Agencija će istodobno s donošenjem rješenja o ukidanju odobrenja za obavljanje poslova osiguranja donijeti rješenje o otvaranju postupka likvidacije

4. u slučaju iz stavka 2. točke 4. ovoga članka istekom dana u kojem je održana glavna skupština.

(4) Agencija će o donošenju rješenja iz stavka 1. ovoga članka obavijestiti nadzorna tijela svih drugih država članica te trećih država ako se rješenje odnosi na društvo za osiguranje koje ima podružnice u tim trećim državama, kao i o mogućim praktičnim učincima takvog postupka.

(5) Ako zbog zaštite interesa stranaka društva za osiguranje ili zbog drugih javnih interesa nije moguće odgoditi donošenje rješenja iz stavka 1. ovoga članka, Agencija će obavijestiti nadzorna tijela iz stavka 4. ovoga članka odmah nakon donošenja rješenja.

Posebne odredbe za isplatu tražbina iz imovine unutarnjeg fonda

Članak 291.

(1) Ako su prava ugovaratelja osiguranja na temelju ugovora o osiguranju kod kojih ugovaratelj osiguranja snosi rizik ulaganja neposredno vezana uz vrijednost imovine unutarnjeg fonda, ugovaratelj osiguranja ima isključivo pravo namirenja iz imovine tog unutarnjeg fonda koja mu pripada s osnove tog ugovora.

(2) Na imovinu iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način odredbe članka 290. ovoga Zakona.

Istovjetnost u vezi s povezanim društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje iz trećih država

Članak 312.

(1) Prilikom izračunavanja solventnosti grupe društva za osiguranje koje je sudjelujuće društvo u društvu za osiguranje iz treće države, odnosno društvu za reosiguranje iz treće države, u skladu s člankom 318. ovoga Zakona, predmetno društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje iz treće države, isključivo u svrhu tog izračuna, tretira se kao povezano društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje.

Kada treća država u kojoj to društvo ima svoje sjedište zahtijeva od tog društva dobivanje odobrenja za obavljanje poslova osiguranja i nameće mu regulatorni sustav solventnosti koji je barem istovjetan sa sustavom solventnosti iz ovoga Zakona, u izračunu se u obzir uzima, s obzirom na to društvo, potrebni solventni kapital i vlastita sredstva prihvatljiva za pokriće potrebnog solventnog kapitala u skladu s propisima u predmetnoj trećoj državi.

(2) Ako Europska komisija ne donese propise kojima se uređuje istovjetnost nadzornog sustava treće države, provjeru je li sustav iz treće države barem istovjetan uz pomoć EIOPA-e obavlja Agencija kao nadzorno tijelo grupe na zahtjev sudjelujućeg društva ili na vlastitu inicijativu. Agencija kao nadzorno tijelo grupe savjetuje se s drugim nadležnim nadzornim tijelima prije nego što donese odluku o istovjetnosti. Agencija kao nadzorno tijelo grupe ne donosi nikakvu odluku koja se odnosi na treću državu, a koja je u suprotnosti s bilo kojom prije donesenom odlukom za tu treću državu, osim ako je nužno uzeti u obzir značajne promjene u nadzornom sustavu iz odredbi ovoga Zakona i nadzornom sustavu iz treće države.

(3) Ako se nadzorna tijela ne slažu s odlukom donesenom u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, ona mogu uputiti predmet EIOPA-i i tražiti njezinu pomoć u roku od tri mjeseca nakon što ih je Agencija kao nadzorno tijelo grupe obavijestila o toj odluci.

(4) Prilikom donošenja odluke iz stavka 2. ovoga članka Agencija kao nadzorno tijelo grupe uzet će u obzir Uredbu (EU) br. 2015/35 i druge propise Europske komisije kojima se uređuje istovjetnost nadzornog sustava u vezi s povezanim društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje iz trećih zemalja.

Nadzor sustava upravljanja

Članak 328.

(1) Zahtjevi iz ovoga Zakona koji se odnose na sustav upravljanja primjenjuju se na odgovarajući način na razini grupe.

(2) Ne dovodeći u pitanje stavak 1. ovoga članka, sustavi upravljanja rizicima i unutarnje kontrole te postupci izvješćivanja primjenjuju se dosljedno u svim društvima uključenim u opseg nadzora grupe na temelju članka 298. stavka 2. točaka 1. i 2. ovoga Zakona, tako da se navedene sustave i postupke izvješćivanja može nadzirati na razini grupe.

(3) Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 2. ovoga članka, mehanizmi unutarnje kontrole grupe obuhvaćaju najmanje sljedeće:

1. odgovarajuće mehanizme vezane uz solventnost grupe za utvrđivanje i mjerenje svih prisutnih značajnih rizika te primjereno povezivanje prihvatljivih vlastitih sredstava s rizicima

2. pouzdano izvješćivanje i računovodstvene postupke za praćenje i upravljanje unutargrupnim transakcijama te koncentracijom rizika.

(4) Sustavi i postupci izvješćivanja iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka podliježu nadzornom pregledu od strane Agencije kao nadzornog tijela grupe u skladu s pravilima iz poglavlja III. ove glave Zakona.

(5) Sudjelujuće društvo za osiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding provodi na razini grupe vlastitu procjenu rizika i solventnosti zahtijevanu u skladu s člankom 96. ovoga Zakona. Vlastita procjena rizika i solventnosti, provedena na razini grupe, predmet je nadzornog pregleda Agencije kao nadzornog tijela grupe u skladu s poglavljem III. ove glave Zakona.

(6) Ako se izračun solventnosti na razini grupe provodi u skladu s metodom konsolidacije iz članka 315. ovoga Zakona, sudjelujuće društvo za osiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding dostavlja Agenciji kao nadzornom tijelo grupe odgovarajuće objašnjenje o razlici između sume potrebnog solventnog kapitala svih povezanih društava za osiguranje grupe i konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe.

(7) Sudjelujuće društvo za osiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding mogu, ovisno o odobrenju Agencije kao nadzornog tijela grupe, provesti istodobno na razini grupe i na razini bilo kojeg društva kćeri u grupi bilo koju procjenu zahtijevanu u skladu s člankom 96. ovoga Zakona i mogu pripremiti jedinstveno izvješće koje obuhvaća sve procjene. U tom slučaju sudjelujuće društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding dostavlja izvješće svim nadležnim nadzornim tijelima istodobno. Prije izdavanja odobrenja, Agencija se kao nadzorno tijelo grupe mora konzultirati s drugim članovima kolegija nadzornih tijela i uzeti u obzir njihova mišljenja.

Obveza društva kćeri prema članku 96. ovoga Zakona o provedbi vlastite procjene rizika i solventnosti ostaje na snazi.

Unutargrupne transakcije

Članak 344.

Kad je matično društvo jednog ili više društava za osiguranje mješoviti osigurateljni holding, Agencija obavlja opći nadzor nad transakcijama između tih društava za osiguranje i mješovitog osigurateljnog holdinga i njegovih povezanih društava. Odredbe članka 327., članaka 331. – 255. i članka 339. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način.

Udruženje osiguratelja

Članak 350.

(1) Društva za osiguranje mogu se udružiti u udruženje osiguratelja koje je osnovano kao gospodarsko interesno udruženje ili kao neki drugi oblik udruživanja gospodarskih subjekata.

(2) Društvo za osiguranje ne smije sklapati nikakve pisane ili usmene ugovore s drugim društvom, odnosno društvima za osiguranje ili udrugama osiguranja, odnosno reosiguranja kojima se može ograničiti načelo slobodnog tržišnog natjecanja, odnosno konkurencije u djelatnosti osiguranja.

(3) U cilju provedbe stavka 2. ovoga članka udruženje osiguratelja dužno je Agenciji dostaviti svoj statut, sve sporazume i drugu dokumentaciju na zahtjev Agencije.

Statusne promjene društva za uzajamno osiguranje

Članak 370.

(1) Društvo za uzajamno osiguranje može se pripojiti drugom društvu za uzajamno osiguranje ili društvu za osiguranje.

(2) Na statusne promjene društva za osiguranje na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o statusnim promjenama društva za osiguranje.

(3) Za donošenje odluke o statusnoj promjeni društva za uzajamno osiguranje potrebna je tročetvrtinska većina glasova.

Pritužbe i prigovori zainteresiranih osoba

Članak 378.

(1) Zainteresirane osobe iz članka 375. točaka 1. i 2. ovoga Zakona imaju pravo podnijeti pritužbu društvu za osiguranje u odnosu na pružanje usluga osiguranja, odnosno u odnosu na izvršenje obveza iz ugovora o osiguranju, a zainteresirane osobe iz članka 375. točke 3. ovoga Zakona imaju pravo podnijeti prigovor društvu za osiguranje u izvansudskom postupku rješavanja sporova.

(2) Društvo za osiguranje dužno je odgovoriti na pritužbu, odnosno prigovor iz stavka 1. ovoga članka u roku od 15 dana od dana zaprimanja pritužbe, odnosno prigovora.

(3) Ako zainteresirana osoba iz stavka 1. ovoga članka smatra da društvo za osiguranje ili osobe koje obavljaju poslove zastupanja u osiguranju ili posredovanja u osiguranju i

reosiguranju ne postupaju u skladu sa svojim obvezama, mogu o tome podnijeti predstavku Agenciji.

(4) Agencija će provjeriti navode iz predstavke iz stavka 4. ovoga članka i postupiti u skladu sa svojim ovlastima, a kad utvrdi da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti, obavijestit će o tome podnositelja predstavke što je prije moguće, a najkasnije u roku od 30 dana od završene provjere navoda iz predstavke.

(5) Agencija je ovlaštena u okviru svojih nadležnosti nad društvima za osiguranje i osobama koje obavljaju poslove zastupanja u osiguranju odnosno poslove posredovanja u osiguranju i reosiguranju provjeravati pridržavaju li se dobrih poslovnih običaja i pravila struke.

Rok za ukidanje rješenja i pravo stranke na pravni lijek

Članak 379.

(1) Agencija će u roku od 60 dana od dana utvrđenja razloga za ukidanje rješenja donijeti rješenje kojim u skladu s odredbama ovoga Zakona ukida rješenje koje je donijela.

(2) Protiv rješenja koja u upravnim stvarima iz svoje nadležnosti donosi Agencija žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Informacije ugovaratelju osiguranja kod sklapanja ugovora o osiguranju

Članak 380.

(1) Društvo za osiguranje dužno je prije sklapanja ugovora o osiguranju predati ugovaratelju osiguranja ili mu dostaviti poštom ili elektroničkom poštom pisanu obavijest koja sadržava sljedeće informacije i podatke:

1. tvrtku i sjedište društva za osiguranje koje sklapa ugovor o osiguranju

2. kada se ugovor o osiguranju sklapa preko podružnice društva za osiguranje, osim podataka iz točke 1. ovoga stavka, potrebno je navesti i tvrtku i sjedište podružnice društva za osiguranje preko koje se sklapa ugovor o osiguranju

3. uvjete osiguranja koji se primjenjuju na ugovor o osiguranju koji se namjerava sklopiti

4. rok u kojem ponuda obvezuje ponuditelja, pravu na opoziv ponude za sklapanje ugovora za osiguranje i pravu na odustanak od sklopljenog ugovora o osiguranju

5. uvjete za prestanak i raskid ugovora

6. o vremenu trajanja ugovora o osiguranju

7. o visini premije osiguranja, načinu plaćanja premije osiguranja, visini doprinosa, poreza i drugih troškova i naknada koji se naplaćuju osim premije osiguranja i ukupan iznos plaćanja

8. informaciju o postupku rješavanja pritužbi u vezi s ugovorima, uključujući i adresu za primanje pritužbi, i o tijelu nadležnom za rješavanje pritužbe

9. o tijelu koje je nadležno za nadzor nad društvom za osiguranje.

(2) Osim podataka iz stavka 1. ovoga članka, društvo za osiguranje koje pruža usluge neživotnih osiguranja dužno je u obavijesti navesti i:

1. kad je ugovaratelj osiguranja fizička osoba, mjerodavno pravo koje se primjenjuje na ugovor o osiguranju, kad strane nemaju slobodu izbora prava

2. kad je ugovaratelj osiguranja fizička osoba, o slobodi izbora mjerodavnog prava i prava koje društvo za osiguranje predlaže da se izabere kao mjerodavno.

(3) Kad se neživotno osiguranje nudi u skladu s pravom nastana ili slobodom pružanja usluga, ugovaratelja osiguranja se, prije nego što preuzme bilo kakvu obvezu, u svim dokumentima koji mu se izdaju obavješćuje o državi članici u kojoj se nalazi sjedište ili, prema potrebi, podružnica preko koje će ugovor biti sklopljen, s tim da se navedeno ne primjenjuje na velike rizike.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka društvo za osiguranje dužno je u informacijama navesti i ime i adresu predstavnika društva za osiguranje iz članka 67. ovoga Zakona.

(5) Osim podataka iz stavka 1. ovoga članka, društvo za osiguranje koje pruža usluge životnih osiguranja dužno je u obavijesti navesti i:

1. točnu uputu ugovaratelju osiguranja gdje može pronaći izvješće o solventnosti i financijskom stanju društva za osiguranje, čime se ugovaratelju osiguranja omogućava jednostavan pristup tim informacijama

2. određivanje svake naknade i svake opcije

3. osnovicu, mjerila te uvjete za sudjelovanje u dobiti te pravu na isplatu pripisane dobiti u svim slučajevima isplate

4. tablice otkupne vrijednosti i tablice kapitaliziranih svota po godinama trajanja osiguranja

5. informaciju da ugovaratelj osiguranja može odustati od ugovora o životnom osiguranju najkasnije u roku od 30 dana od dana primitka obavijesti društva za osiguranje o sklapanju ugovora, pri čemu ugovaratelj osiguranja ne snosi obveze koje proizlaze iz tog ugovora

6. druge posebne informacije koje su potrebne da bi ugovaratelj osiguranja pravilno razumio rizike na kojima se temelji ugovor i obveze ugovornih strana

7. informacije o sporazumima za primjenu razdoblja mirovanja koje sadržavaju uvjete i posljedice sklapanja tih sporazuma, kad je primjenjivo

8. mjerodavno pravo koje se primjenjuje na ugovor o osiguranju, kad strane nemaju slobodu izbora prava

9. o slobodi izbora mjerodavnog prava i prava koje društvo za osiguranje predlaže da se izabere kao mjerodavno.

(6) Kod ugovora o životnom osiguranju kod kojih ugovaratelj osiguranja snosi rizik ulaganja društvo za osiguranje dužno je u obavijesti prije sklapanja ugovora o osiguranju, osim podataka iz stavaka 1. i 5. ovoga članka, navesti i sljedeće:

– u slučaju osiguranja vezanih uz vrijednost udjela UCITS fonda, podatke sadržane u prospektu i pravilima UCITS fonda kako su definirani zakonom kojim se uređuje osnivanje i poslovanje otvorenih investicijskih fondova s javnom ponudom

– u slučaju osiguranja vezanih uz vrijednost imovine ili udjela unutarnjeg fonda, podatke sadržane u pravilima unutarnjeg fonda iz članka 162. stavka 5. ovoga Zakona

– u slučaju osiguranja vezanih uz dionički indeks, odnosno drugu referentnu vrijednost, podatke o temeljnoj imovini dioničkog indeksa, odnosno druge referentne vrijednosti.

(7) Ako su podaci navedeni u ovome članku sadržani u uvjetima osiguranja koje je društvo za osiguranje predalo ugovaratelju osiguranja prije sklapanja ugovora o osiguranju, smatra se da je društvo ispunilo obvezu davanja informacija ugovaratelju osiguranja.

(8) U slučaju sklapanja ugovora o osiguranju putem mrežne stranice informacije iz ovoga članka moraju biti stavljene na raspolaganje na mrežnoj stranici i prihvaćene od ugovaratelja osiguranja prije samog sklapanja osiguranja.

Informacije ugovaratelja osiguranja za vrijeme trajanja ugovora o osiguranju

Članak 381.

(1) Društvo za osiguranje dužno je za vrijeme trajanja ugovora o osiguranju pisano obavijestiti ugovaratelja osiguranja o promjeni podataka iz članka 380. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Kad u vezi s ponudom za sklapanje ili sklapanjem ugovora o životnom osiguranju, društvo za osiguranje navede informacije o iznosima potencijalnih isplata iznad i izvan

ugovorenih isplata, društvo za osiguranje dužno je dati ugovaratelju osiguranja primjer izračuna mogućih isplata nakon isteka osiguranja, primjenjujući osnovice za izračun premije s tri različite kamatne stope. Navedeno se ne primjenjuje na ugovore o životnom osiguranju za slučaj smrti. Društvo za osiguranje dužno je obavijestiti ugovaratelja osiguranja na jasan i sveobuhvatan način da je primjer izračuna samo model izračuna koji se temelji na pretpostavkama te da ugovaratelj osiguranja na temelju primjera izračuna ne može ostvariti nikakva ugovorna potraživanja.

(3) U slučaju osiguranja sa sudjelovanjem u dobiti društvo za osiguranje dužno je obavijestiti ugovaratelja osiguranja jednom godišnje i u pisanom obliku o stanju ukupnog osigurateljnog pokrića, uključujući sudjelovanje u dobiti Nadalje, kad je društvo za osiguranje navelo informacije o potencijalnom budućem razvoju sudjelovanja u dobiti, društvo za osiguranje dužno je obavijestiti ugovaratelja osiguranja o razlici između ostvarenog sudjelovanja u dobiti i podataka danih pri sklapanju ugovora.

(4) U slučaju osiguranja kod kojih ugovaratelj osiguranja snosi rizik ulaganja društvo za osiguranje dužno je jednom godišnje pisano obavijestiti ugovaratelja osiguranja o vrijednosti imovine po polici osiguranja u skladu s člankom 162. ovoga Zakona.

Opća odredba

Članak 383.

Promidžbene aktivnosti i informacije o društvima za osiguranje i proizvodima koje nude na tržištu moraju sadržavati jasne, istinite i potpune informacije koje se temelje na vjerodostojnim podacima.

Opća odredba

Članak 386.

Društvo za osiguranje dužno je kao povjerljive čuvati sve podatke, informacije, činjenice i okolnosti za koje je saznalo u poslovanju s pojedinim društvom za osiguranje, odnosno ugovarateljem osiguranja, osiguranikom i korisnikom osiguranja, odnosno s drugim imateljem prava iz osiguranja.

Obveza čuvanja povjerljivih podataka

Članak 387.

(1) Članovi tijela društva za osiguranje, dioničari društva za osiguranje, osobe koje obavljaju reviziju, zaposlenici društva za osiguranje, povjerenici, članovi posebne uprave, likvidatori, odnosno druge osobe kojima su vezano za njihov rad u društvu za osiguranje ili uz pružanje

usluga za društvo za osiguranje na bilo koji način dostupni podaci koji se u smislu ovoga Zakona i Zakona o zaštiti osobnih podataka smatraju povjerljivim podacima, ne smiju te podatke priopćavati, odnosno učiniti dostupnim trećim osobama, iskoristiti ih protiv interesa društva za osiguranje i korisnika njegovih usluga ili omogućiti da ih koriste treće osobe.

(2) Obveza čuvanja podataka iz stavka 1. ovoga članka prestaje u sljedećim slučajevima:

1. ako stranka izričito pisanim putem pristane da se priopće pojedini povjerljivi podaci za određenu namjenu ili određenoj osobi

2. ako su podaci potrebni Ministarstvu unutarnjih poslova ili nadležnom državnom odvjetništvu za potrebe obavljanja poslova iz njihove nadležnosti

3. ako su podaci potrebni sudu ili javnom bilježniku za postupak koji vodi, a predočenje tih podataka zahtijeva pisanim putem

4. u slučajevima određenima Zakonom o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma

5. ako su ti podaci potrebni Agenciji, nadležnom nadzornom tijelu, odnosno drugom nadzornom tijelu, uključujući EIOPA-u, ESMA-u, EBA-u, ESRB i Zajednički odbor, u svrhu nadzora koji provodi u okviru svojih nadležnosti

6. ako su ti podaci potrebni poreznom tijelu u postupku koji ono provodi u okviru svojih nadležnosti

7. u slučajevima određenima Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu.

(3) Obveza čuvanja povjerljivih podataka postoji za osobe iz stavka 1. ovoga članka i nakon prestanka rada u društvu za osiguranje, odnosno nakon prestanka svojstva dioničara ili članstva u tijelima društva za osiguranje.

(4) Agencija, odnosno druga tijela, sudovi i javni bilježnici smiju podatke koje su prikupili na temelju stavka 2. ovoga članka upotrijebiti isključivo u svrhu zbog koje su prikupljeni.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, Agencija, nadležno nadzorno tijelo, EIOPA, ESMA, EBA, ESRB i Zajednički odbor ovlašteno je podatke koje je prikupilo, odnosno dobilo na temelju stavka 2. ovoga članka dostaviti drugom nadležnom nadzornom tijelu, EIOPA-i, ESMA-i, EBA-i, ESRB-u, Zajedničkom odboru, Europskoj komisiji, Europskoj središnjoj banci i Europskom sustavu središnjih banaka za potrebe obavljanja njihovih zadaća.

(6) Društvo za osiguranje dužno je osigurati da ugovaratelj osiguranja pri sklapanju svakog pojedinog ugovora o osiguranju ili tijekom trajanja ugovora o osiguranju da suglasnost iz stavka 2. točke 1. ovoga članka i da je upoznat s odredbom stavka 2. ovoga članka.

(7) Kada se razmjena povjerljivih podataka obavlja na temelju pisane suglasnosti stranke iz stavka 2. točke 1. ovoga članka, društvo za osiguranje dužno je ispuniti sljedeće uvjete:

1. osigurati da su podaci koji se dostavljaju točni, potpuni i ažurni

2. stranki omogućiti uvid u svoje podatke koje dostavlja

3. osigurati da se na taj način ne razmjenjuju podaci u opsegu većem nego što je to potrebno u svrhu u koju se podaci razmjenjuju i

4. čuvati tako primljene podatke ne duže nego što je to potrebno u svrhu u koju se podaci dostavljaju.

Prikupljanje, vođenje i upotreba osobnih podataka

Članak 388.

(1) Društva za osiguranje i Hrvatski ured za osiguranje prikupljaju, obrađuju, čuvaju, dostavljaju i upotrebljavaju osobne podatke potrebne za sklapanje ugovora o osiguranju i likvidaciju šteta koje proizlaze iz osiguranja u skladu s ovim Zakonom, a u skladu sa Zakonom o zaštiti osobnih podataka i ostalim propisima o zaštiti podataka.

(2) Društva za osiguranje i Hrvatski ured za osiguranje mogu osnovati, održavati i voditi sljedeće baze podataka:

1. bazu podataka o osiguranicima

2. bazu podataka o štetnim događajima

3. bazu podataka za procjenu pokrića osiguranja i visine naknade štete.

Obrada podataka i pružanje informacija

Članak 389.

(1) Agencija je nadležna za prikupljanje i obradu podataka o činjenicama i okolnostima koje su bitne za obavljanje poslova iz nadležnosti Agencije određenih ovim Zakonom.

(2) Podacima iz stavka 1. ovoga članka značajnim za obavljanje poslova i nadležnosti Agencije određenih ovim Zakonom smatraju se osobito podaci o:

1. odobrenjima za obavljanje poslova osiguranja i o drugim odobrenjima koje izdaje Agencija na temelju ovoga Zakona

2. članovima uprave i nadzornih odbora društava za osiguranje, njihovoj organizaciji i djelovanju unutarnje revizije

3. podružnicama, odnosno neposrednom obavljanju poslova osiguranja u državama članicama od strane društava za osiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj

4. podružnicama, odnosno neposrednom obavljanju poslova osiguranja društava za osiguranje država članica na području Republike Hrvatske

5. podružnicama u trećim državama društava za osiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj

6. podružnicama društava za osiguranje iz trećih država u Republici Hrvatskoj

7. poštivanju odredaba o upravljanju rizicima u skladu s ovim Zakonom i drugim propisima

8. informacije iz članka 215. ovoga Zakona

9. imateljima kvalificiranih udjela iz članka 36. ovoga Zakona

10. revidiranim financijskim izvještajima iz članka 194. ovoga Zakona

11. izvršenim mjerama iz članaka 167. i 233. ovoga Zakona

12. informacijama koje Agencija prikupi u okviru razmjene informacija od nadležnih nadzornih tijela

13. informacijama o izdanim odobrenjima danim izravnom ili neizravnom društvu kćeri čije jedno ili više matičnih društava uređuje zakonodavstvo treće države uz navod o strukturi predmetne grupe te o stjecanju kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje od strane društva iz treće države, čime društvo za osiguranje postaje društvo kći tog društva

14. informacijama o poteškoćama koje su imala društva za osiguranje prilikom osnivanja i poslovanja u trećim državama.

(3) Agencija je dužna obavještavati Europsku komisiju, EIOPA-u (osim informacije iz stavka 2. točke 12. ovoga članka) i nadležna nadzorna tijela država članica o imenima osoba, odnosno nazivima tijela kojima je dopušteno dostavljati podatke iz stavka 2. ovoga članka.

Pružanje informacija nadležnim nadzornim tijelima i drugim osobama ili tijelima

Članak 397.

(1) Osobe zaposlene u Agenciji ili angažirane od strane Agencije ne smiju drugim osobama ili tijelima odavati povjerljive informacije iz članka 389. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona koje su pribavile u okviru obavljanja svojih dužnosti.

(2) Obveza iz stavka 1. ovoga članka traje i nakon prestanka radnog odnosa u Agenciji, odnosno nakon prestanka angažmana od strane Agencije.

(3) Stavci 1. i 2. ovoga članka ne odnose se na objavljivanje podataka u sažetom obliku ili zbirnom obliku, kod kojeg se ne mogu razaznati pojedina društva za osiguranje ili društva za reosiguranje.

(4) Obveza čuvanja poslovne tajne iz stavka 1. ovoga članka ne sprječava razmjenu informacija između Agencije i nadležnih nadzornih tijela drugih država članica na temelju ovoga Zakona i drugih propisa koji se primjenjuju na društva za osiguranje ili za društva za reosiguranje. Za tako pribavljene podatke važi obveza povjerljivosti na temelju stavka 1. ovoga članka. Razmjena podataka između Agencije i nadležnih nadzornih tijela trećih zemalja dopuštena je samo ako je sklopljen sporazum o suradnji u tom smislu, ako su ti podaci potrebni za obavljanje nadzornih zadataka tih tijela i ako ta tijela i osobe, koje je to tijelo ovlastilo, podliježu obvezi povjerljivosti iz stavka 1. ovoga članka. Informacije koje je Agencija dužna priopćiti trećoj državi, a koje potječu iz druge države članice ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadležnog nadzornog tijela te države članice te, prema potrebi, samo u svrhe za koje je to tijelo dalo svoju suglasnost.

(5) Agencija može podatke, koje je primila na temelju stavaka 1. i 4. ovoga članka, koristiti samo radi:

1. provjere jesu li ispunjeni uvjeti kojima se uređuje obavljanje djelatnosti subjekata nadzora Agencije u skladu s ovim Zakonom

2. nadzora djelatnosti subjekata nadzora Agencije u skladu s ovim Zakonom

3. donošenja nadzornih mjera te progona ili kažnjavanja počinitelja prekršaja od strane Agencije

4. sudskog postupka

5. ispunjavanja zahtjeva Europskog parlamenta zasnovanih na ovlasti za istraživanje iz članka 226. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

(6) Obveza povjerljivosti iz stavka 1. ovoga članka ne zabranjuje prosljeđivanje podataka:

1. središnjim tijelima državne uprave ili nadležnom državnom odvjetništvu

2. sudovima, a posebno u parničnom postupku ili postupku pred trgovačkim sudom kada je otvoren stečaj društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili kad se nad njim provodi postupak likvidacije ako se povjerljive informacije ne odnose na treće strane uključene u pokušaj spašavanja tog društva

3. tijelima koja su ovlaštena nadzirati društva za osiguranje, društva za reosiguranje, zastupnike ili posrednike u osiguranju, kreditne institucije, investicijska društva, druge financijske institucije, financijska tržišta ili platne sustave

4. središnjim bankama

5. tijelima koja su uključena u postupak likvidacije, stečaja ili drugi sličan postupak nad društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje

6. osobama koje provode zakonom propisanu reviziju financijskih izvještaja društava za osiguranje, društava za reosiguranje, kreditnih institucija, institucija za financijske usluge, investicijskih društava ili drugih financijskih institucija

7. tijelima koja upravljaju garancijskim fondovima ako su im te informacije potrebne prilikom obavljanja njihovih dužnosti

8. tijelima koja nadziru tijela i osobe iz točaka 5. i 6. ovoga stavka

9. neovisnim ovlaštenim aktuarima društava za osiguranje, odnosno društava za reosiguranje koji obavljaju zakonske provjere poslovanja tih društava te tijelima koja su nadležna za nadzor tih aktuara

10. nadležnim tijelima ovlaštenim za otkrivanje i istraživanje kršenja propisa kojima se uređuje osnivanje i poslovanje trgovačkih društava

11. Europskoj središnjoj banci, Europskom sustavu središnjih banaka, EIOPA-i, EBA-i, ESMA-i, Zajedničkom odboru, ESRB-u i Europskoj komisiji, ako ta tijela trebaju podatke radi obavljanja svojih zadaća

12. Europskom parlamentu s obzirom na njegove ovlasti za istraživanje u skladu s člankom 226. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

(7) Povjerljive informacije koje je Agencija proslijedila tijelima navedenim u stavku 6. točkama 1. – 7. ovoga članka podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne iz stavka 1. ovoga članka pa i ako se takva tijela nalaze u drugoj državi članici.

(8) Povjerljive informacije koje je Agencija proslijedila nadzornim tijelima, nadležnim tijelima odnosno ovlaštenim imenovanim aktuarima iz stavka 6. točaka 8. – 10. ovoga članka:

1. moraju biti namijenjene obavljanju nadzora, otkrivanja i istraživanja ili zakonskih provjera koje ta tijela, odnosno te osobe provode

2. podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne iz stavka 1. ovoga članka

3. kada informacije koje se prosljeđuju potječu iz druge države članice, ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadležnog nadzornog tijela od kojeg potječu te, prema potrebi, samo u svrhe za koje je to tijelo dalo svoju suglasnost.

(9) Agencija dostavlja Komisiji i nadležnim nadzornim tijelima država članica nazive, odnosno imena tijela i osoba koja mogu primiti informacije u skladu sa stavkom 6. točkama 8. – 10. ovoga članka.

(10) Nadležna tijela iz stavka 6. točke 10. ovoga članka dostavljaju nadležnom nadzornom tijelu, od kojega dostavljene informacije potječu, imena i točne odgovornosti osoba kojima te informacije trebaju biti poslane.

(11) Povjerljive informacije koje je Agencija zaprimila u skladu sa stavkom 4. ovoga članka, odnosno tijekom nadzora poslovanja podružnice društva za osiguranje ili društva za reosiguranje u drugoj državi članici mogu se objaviti samo uz izričitu suglasnost nadzornog tijela države članice od kojeg te informacije potječu, odnosno uz izričitu suglasnost nadzornog tijela države članice u kojoj je nadzor obavljen.

(12) Povjerljive informacije koje je Agencija proslijedila tijelima i institucijama u skladu sa stavkom 6. točkama 1. – 7. ovoga članka ne mogu se objaviti bez odobrenja Agencije.

GLAVA XXIII.

ZASTUPANJE U OSIGURANJU I POSREDOVANJE U OSIGURANJU I REOSIGURANJU

POGLAVLJE I.

ZASTUPANJE U OSIGURANJU

Zastupanje u osiguranju

Članak 399.

(1) Zastupanje u osiguranju je djelatnost pokretanja, predlaganja ili obavljanja poslova pripreme i sklapanja ugovora o osiguranju u ime i za račun jednog ili više društava za osiguranje za proizvode osiguranja koji međusobno ne konkuriraju.

(2) Društva za zastupanje u osiguranju, društva za osiguranje, kreditne institucije, Financijska agencija, HP-Hrvatska pošta d. d. i investicijska društva mogu zastupati više društava za osiguranje i za proizvode osiguranja koji su međusobno konkurentni, na temelju pisane suglasnosti zastupanog društva za osiguranje.

Zastupnik u osiguranju

Članak 400.

(1) Zastupnik u osiguranju je fizička osoba koja je dobila ovlaštenje Agencije za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju.

(2) Poslovi zastupnika u osiguranju su poslovi pokretanja, predlaganja pripreme i sklapanja ugovora o osiguranju u ime i za račun jednog ili više društava za osiguranje, u skladu s člankom 399. ovoga Zakona.

(3) Zastupnik u osiguranju iz stavka 1. ovoga članka smije obavljati poslove zastupanja u osiguranju samo na temelju zaposlenja, odnosno drugog pravnog odnosa, na temelju pisanog ugovora, u društvu za osiguranje, društvu za zastupanje u osiguranju, obrtu za zastupanje u osiguranju, kreditnoj instituciji, Financijskoj agenciji, HP-Hrvatskoj pošti d. d. i investicijskom društvu.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, zastupnikom u osiguranju ne smatraju se osobe koje obavljaju poslove zastupanja u osiguranju na temelju zaposlenja u društvu za osiguranje.

(5) Zastupnik u osiguranju ne smije, u svoje ime i za svoj račun, naplaćivati premije osiguranja niti ostale iznose od ugovaratelja osiguranja.

Društvo za zastupanje u osiguranju

Članak 401.

(1) Društvo za zastupanje u osiguranju je pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja obavlja gospodarsku djelatnost pružanja usluga zastupanja u osiguranju i koja je dobila dozvolu Agencije za obavljanje djelatnosti zastupanja u osiguranju.

(2) Društvo za zastupanje u osiguranju ne može se upisati u sudski registar prije dobivanja dozvole iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Društvo za zastupanje u osiguranju može se osnovati prema Zakonu o trgovačkim društvima kao dioničko društvo, odnosno društvo s ograničenom odgovornošću.

(4) Izraz »zastupanje u osiguranju« odnosno izvedenicu tog izraza u tvrtki ili skraćenoj tvrtki može upisati u sudski registar i koristiti u pravnom prometu samo društvo koje je dobilo dozvolu iz članka 420. ovoga Zakona.

Obrt za zastupanje u osiguranju

Članak 402.

(1) Obrt za zastupanje u osiguranju je fizička osoba – poduzetnik (obrtnik) s prebivalištem u Republici Hrvatskoj koja obavlja gospodarsku djelatnost pružanja usluga zastupanja u osiguranju i koja je dobila dozvolu Agencije za obavljanje djelatnosti zastupanja u osiguranju.

(2) Obrt za zastupanje u osiguranju ne može se upisati u obrtni registar prije dobivanja dozvole iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Obrt za zastupanje u osiguranju može se osnovati prema Zakonu o obrtu.

(4) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na društvo za zastupanje u osiguranju primjenjuju se i na obrt za zastupanje u osiguranju, osim odredaba članka 401. i članka 420. stavka 3. točke 1. ovoga Zakona.

(5) Vlasnik obrta za zastupanje koji nema ovlaštenje za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju izdano u skladu s odredbama ovoga Zakona mora imenovati poslovođu, u skladu s odredbama Zakona o obrtu, koji ima ovlaštenje za zastupanje u osiguranju.

Osiguranje od odgovornosti društva za zastupanje u osiguranju

Članak 403.

(1) Društvo za zastupanje u osiguranju i investicijsko društvo koje obavlja poslove zastupanja u osiguranju za više društava za osiguranje mora imati osiguranu odgovornost obavljanja djelatnosti ili odgovarajuće jamstvo u iznosu koji ne smije biti manji od 9.700.000,00 kuna po svakom odštetnom zahtjevu, odnosno 14.650.000,00 kuna za sve odštetne zahtjeve u jednoj godini.

(2) Osiguranje ili jamstvo iz stavka 1. ovoga članka mora vrijediti za područje država članica.

(3) Iznimno, stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako je društvo za osiguranje u čije ime društvo za zastupanje u osiguranju ili investicijsko društvo ili je ovlašteno djelovati, već dalo takvo osiguranje ili odgovarajuće jamstvo ili ako društvo za osiguranje preuzima punu odgovornost za djelovanje društva za zastupanje u osiguranju ili investicijskog društva.

Obveze zastupnika u osiguranju i odgovornost društva za osiguranje

Članak 404.

(1) Za postupke zastupnika u osiguranju odgovara društvo za zastupanje u osiguranju i društvo za osiguranje.

(2) Zastupnik u osiguranju može obavljati samo one poslove za koje je ovlašten u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Ograničenje ovlasti zastupnika u osiguranju

Članak 405.

(1) Ako je ovlast zastupnika u osiguranju ograničena samo na određeno područje, zastupnik u osiguranju ovlašten je za poduzimanje pravnih radnji iz članka 400. ovoga Zakona samo u svezi s osiguranjima koja se odnose na imovinu iz tog područja, odnosno osobe s prebivalištem na tom području.

(2) Ako je ovlast zastupnika u osiguranju ograničena na način da zastupnik u osiguranju nije ovlašten za poduzimanje svih pravnih radnji iz članka 400. ovoga Zakona ili na način iz stavka 1. ovoga članka, ograničenje ovlasti nema učinak prema ugovaratelju osiguranja, osim ako mu je to ograničenje bilo poznato.

POGLAVLJE II.

POSREDOVANJE U OSIGURANJU I REOSIGURANJU

Posredovanje u osiguranju i reosiguranju

Članak 406.

Posredovanje u osiguranju i reosiguranju je djelatnost pokretanja, predlaganja ili obavljanja poslova pripreme za sklapanje ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju, pomoć pri izvršavanju prava iz ugovora o osiguranju, odnosno ugovora o reosiguranju, a posebno pri rješavanju odštetnih zahtjeva naslovljenih na društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje.

Posrednik u osiguranju i reosiguranju

Članak 407.

(1) Posrednik u osiguranju i reosiguranju je fizička osoba koja je dobila ovlaštenje za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju.

(2) Poslovi posrednika u osiguranju i reosiguranju su poslovi u svezi s pregovaranjem s društvom za osiguranje, odnosno društvom za reosiguranje čiji je predmet nastojanje da se budućem ugovaratelju osiguranja, odnosno reosiguranja u skladu s njegovim zahtjevima, odnosno potrebama, omogući sklapanje ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju.

(3) Uz poslove iz stavka 2. ovoga članka, poslovima posrednika u osiguranju i reosiguranju smatraju se i poslovi koji se odnose na pripremu za sklapanje ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju i pomoć pri izvršavanju prava iz ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju, a posebno pri rješavanju odštetnih zahtjeva naslovljenih na društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje.

(4) Pomoć pri izvršavanju prava iz ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju, a posebno pri rješavanju odštetnih zahtjeva naslovljenih na društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje mogu obavljati samo osobe iz stavka 1. ovoga članka i osobe kojima je to dopušteno drugim zakonima kojima se uređuje obavljanje njihove djelatnosti.

(5) Posrednik u osiguranju i reosiguranju iz stavka 1. ovoga članka smije obavljati poslove posredovanja u osiguranju i reosiguranju samo na temelju zaposlenja u društvu za posredovanje u osiguranju i reosiguranju.

Odgovornost društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju

Članak 408.

Za postupke posrednika u osiguranju i reosiguranju odgovara društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju.

Društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju

Članak 409.

(1) Društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju je pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja obavlja gospodarsku djelatnost pružanja usluga posredovanja u osiguranju i reosiguranju i koja je dobila dozvolu Agencije za obavljanje djelatnosti posredovanja u osiguranju i reosiguranju.

(2) Društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju ne može se upisati u sudski registar prije dobivanja dozvole iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju može se osnovati prema Zakonu o trgovačkim društvima kao dioničko društvo, odnosno društvo s ograničenom odgovornošću.

(4) Izraz »posredovanje u osiguranju i reosiguranju«, odnosno izvedenicu tog izraza u tvrtki ili skraćenoj tvrtki može upisati u sudski registar i koristiti u pravnom prometu samo društvo koje je dobilo dozvolu iz članka 422. ovoga Zakona.

Osiguranje od odgovornosti društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju

Članak 410.

(1) Društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju mora imati osiguranu odgovornost obavljanja djelatnosti ili odgovarajuće jamstvo u iznosu koji ne smije biti manji od 9.700.000,00 kuna po svakom odštetnom zahtjevu, odnosno 14.650.000,00 kuna za sve odštetne zahtjeve u jednoj godini.

(2) Osiguranje ili jamstvo iz stavka 1. ovoga članka mora vrijediti za područje država članica.

(3) Iznimno, stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako je društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje u čije ime djeluje društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju ili je ovlašteno djelovati, već dalo takvo osiguranje ili odgovarajuće jamstvo ili ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje preuzima punu odgovornost za djelovanje društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju.

Obveze posrednika u osiguranju i reosiguranju

Članak 411.

(1) Posrednik u osiguranju i reosiguranju dužan je obavljati poslove posredovanja tako da štiti interese ugovaratelja osiguranja, ugovaratelja reosiguranja, odnosno osiguranika.

(2) Radi ispunjavanja obveze iz stavka 1. ovoga članka posrednik u osiguranju i reosiguranju je dužan:

1. načiniti odgovarajuću analizu rizika i odgovarajuća načela pokrića

2. pisano obrazložiti razlog svog prijedloga društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i izvijestiti ga o visini provizije određene za sklapanje ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju

3. u ime ugovaratelja osiguranja, odnosno reosiguranja posredovati kod sklapanja ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju koje je u skladu sa zahtjevom ugovaratelja osiguranja, odnosno reosiguranja s obzirom na osigurateljno pokriće, pri čemu ta obveza može biti ograničena samo na određene usluge osiguranja, odnosno reosiguranja, ako posrednik u osiguranju o tome izričito obavijesti osiguranika

4. obavijestiti društvo za osiguranje, odnosno reosiguranje o traženju ponude ugovaratelja osiguranja, odnosno reosiguranja za sklapanje ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju

5. uručiti ugovaratelju osiguranja, odnosno reosiguranja policu osiguranja, odnosno ugovor o reosiguranju te druge akte vezane za ugovor o osiguranju, odnosno reosiguranju

6. provjeriti sadržaj police osiguranja, odnosno ugovora o reosiguranju

7. pružati pomoć ugovaratelju osiguranja, ugovaratelju reosiguranja, odnosno osiguraniku za vrijeme trajanja ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju, i to i prije i nakon nastupanja osiguranog slučaja, te se ponajprije brinuti da ugovaratelj osiguranja, ugovaratelj reosiguranja, odnosno osiguranik poduzme sve pravne radnje koje su bitne za očuvanje, odnosno realizaciju prava na temelju ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju poduzima u rokovima određenim za poduzimanje tih pravnih radnji

8. stalno provjeravati ugovore o osiguranju, odnosno reosiguranju koje je ugovaratelj osiguranja, odnosno reosiguranja sklopio njegovim posredovanjem te izraditi prijedloge za izmjenu ovih ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju radi što bolje zaštite.

Zaštita interesa stranaka

Članak 412.

(1) Posrednik u osiguranju i reosiguranju dužan je pri obavljanju poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju štititi interese ugovaratelja osiguranja, ugovaratelja reosiguranja, odnosno osiguranika.

(2) Posrednik u osiguranju i reosiguranju dužan je kod obavljanja poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju štititi one interese društva za osiguranje, odnosno reosiguranje na koje je inače, prije ili nakon sklapanja ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju, obvezan ugovaratelj osiguranja, odnosno reosiguranja. Posrednik u osiguranju i reosiguranju, obavljajući poslove pripreme za sklapanje ugovora o osiguranju i reosiguranju, dužan je obavijestiti društva za osiguranje, odnosno reosiguranje o svim potrebnim rizicima koji su mu poznati, odnosno morali su mu biti poznati.

(3) Posrednik u osiguranju i reosiguranju dužan je ugovaratelju osiguranja, odnosno reosiguranja objasniti sve pravne i ekonomske veze s pojedinim društvom za osiguranje, odnosno reosiguranje koje mogu utjecati na pristranost posrednika u osiguranju i reosiguranju pri izvršavanju obveza prema ugovaratelju osiguranja, odnosno reosiguranja.

Zabrana posredovanja u osiguranju i reosiguranju

Članak 413.

Posrednik u osiguranju i reosiguranju ne smije posredovati kod sklapanja ugovora s društvom za osiguranje, odnosno reosiguranje ako bi sklapanje ugovora o osiguranju, odnosno reosiguranju bilo protivno odredbi članka 7., odnosno članka 9. ovoga Zakona.

Iznimke kod obavljanja poslova zastupanja u osiguranju, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju

Članak 414.

Odredbe ove glave ne primjenjuju se na osobe koje obavljaju poslove u smislu zastupanja u osiguranju, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju, ali ne za društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1. ugovor o osiguranju zahtijeva poznavanje samo one vrste osiguranja koja je predmet ugovora

2. ugovor o osiguranju nije ugovor o životnom osiguranju

3. ugovor o osiguranju ne pokriva osiguranje odgovornosti

4. osnovna djelatnost nije zastupanje u osiguranju, odnosno posredovanje u osiguranju i reosiguranju

5. osiguranje predstavlja dopunu uz proizvod ili uslugu, ako takvo osiguranje pokriva:

– rizik kvara, gubitka ili oštećenja proizvoda ili stvari

– rizik oštećenja ili gubitka prtljage i ostalih opasnosti vezanih uz putovanje koje je bilo rezervirano preko turističke agencije te osiguranje sadržava odredbe o životnom osiguranju ili osiguranju odgovornosti, pod uvjetom da osiguranje takve vrste predstavlja pomoćni, odnosno dopunski oblik osiguranja koji pokriva rizike vezane uz navedeno putovanje

6. iznos godišnje premije osiguranja nije veći od 3.750,00 kuna i ako ugovor o osiguranju, uključujući produljenja, nije zaključen na razdoblje duže od pet godina.

POGLAVLJE III.

OVLAŠTENJE ZA OBAVLJANJE POSLOVA ZASTUPANJA U OSIGURANJU, ODNOSNO POSREDOVANJA U OSIGURANJU I REOSIGURANJU

Ovlaštenje za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju

Članak 415.

(1) Poslove zastupnika u osiguranju mogu obavljati samo fizičke osobe koje imaju ovlaštenje Agencije za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju.

(2) Agencija će izdati ovlaštenje za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju osobi koja ispunjava sljedeće uvjete:

1. uspješno je obavila provjeru stručnih znanja potrebnih za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju

2. znanje hrvatskog jezika

3. ima najmanje srednju stručnu spremu

4. da nije pravomoćno osuđena za kaznena djela propisana Kaznenim zakonom (»Narodne novine«, br. 125/11. i 144/12.), i to:

– glava XXIV. – kaznena djela protiv gospodarstva, odnosno za kaznena djela propisana Kaznenim zakonom (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03.

– Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 143/12.), i to:

– glava XXI. – kaznena djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja i

– da nije pravomoćno osuđena za kaznena djela iz zakona drugih država članica ili trećih država koja po svom opisu odgovaraju navedenim kaznenim djelima.

(3) Agencija će ukinuti ili poništiti ovlaštenje za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju:

1. ako je ovlaštenje dobiveno na temelju navođenja neistinitih podataka

2. ako su prestali postojati uvjeti iz stavka 2. točke 4. ovoga članka

3. ako zastupnik u osiguranju krši odredbe ovoga Zakona

4. ako zastupnik u osiguranju teže prekrši dobre poslovne običaje i pravila struke.

(4) Osoba kojoj je Agencija ukinula ovlaštenje za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju ne može dobiti ovlaštenje Agencije za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju prije isteka tri godine od dana pravomoćnosti rješenja o ukidanju ovlaštenja za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju.

Pomoćnik zastupnika u osiguranju

Članak 416.

(1) Pomoćnik zastupnika u osiguranju je fizička osoba koja na temelju zaposlenja, odnosno drugog pravnog odnosa pomaže zastupniku u osiguranju iz članka 400. stavka 3. ovoga Zakona tako da dovodi u vezu zastupnika u osiguranju s potencijalnim ugovarateljem osiguranja radi sklapanja ugovora o osiguranju na temelju kojeg ostvaruje pravo na naknadu.

(2) Osim poslova iz stavka 1. ovoga članka, pomoćnik zastupnika u osiguranju ne smije obavljati druge poslove zastupanja u osiguranju niti smije poslove iz stavka 1. ovoga članka istodobno obavljati za više zastupnika u osiguranju.

(3) Fizička osoba koja nema ovlaštenje iz članka 415. ovoga Zakona može obavljati posao pomoćnika zastupnika u osiguranju u ukupnom trajanju od najdulje dvije godine, neovisno o prekidima obavljanja poslova pomoćnika zastupnika u osiguranju.

(4) Zastupnik u osiguranju prati rad svog pomoćnika iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Društva za zastupanje u osiguranju i pravne osobe iz članka 418. stavka 4. ovoga Zakona dužne su voditi evidenciju o imenovanju pomoćnika njihova zastupnika u osiguranju, kao i početku i prestanku njegova rada te o zastupniku u osiguranju koji prati njegov rad.

(6) Stavak 5. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na društvo za osiguranje koje je dužno voditi evidenciju o pomoćniku njegova zastupnika u osiguranju koji obavlja poslove zastupanja u osiguranju za to društvo za osiguranje.

(7) Osobe iz članka 400. stavka 4. ovoga Zakona ne mogu imati pomoćnika iz ovoga članka.

Ovlaštenje za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju

Članak 417.

(1) Poslove posrednika u osiguranju i reosiguranju mogu obavljati samo fizičke osobe koje imaju ovlaštenje Agencije za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju.

(2) Agencija će izdati ovlaštenje za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju osobi koja ispunjava sljedeće uvjete:

1. uspješno je obavila provjeru stručnih znanja potrebnih za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju

2. znanje hrvatskog jezika

3. da ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studiji ili stručni studij i specijalistički diplomski stručni studij, čijim završetkom je stekla najmanje 300 ECTS bodova, i ima najmanje jednogodišnje iskustvo u području poslova osiguranja, reosiguranja, zastupanja ili posredovanja, ili da ima završen preddiplomski sveučilišni studij ili preddiplomski stručni studij u trajanju od tri godine i čijim završetkom je stekla najmanje 180 ECTS bodova i ima najmanje trogodišnje iskustvo u području poslova osiguranja, reosiguranja, zastupanja ili posredovanja

4. da nije pravomoćno osuđena za kaznena djela propisana Kaznenim zakonom (»Narodne novine«, br. 125/11. i 144/12.), i to:

– glava XXIV. – kaznena djela protiv gospodarstva, odnosno za kaznena djela propisana Kaznenim zakonom (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 143/12.), i to:

– glava XXI. – kaznena djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja i

– da nije pravomoćno osuđena za kaznena djela iz zakona drugih država članica ili trećih država koja po svom opisu odgovaraju navedenim kaznenim djelima.

(3) Agencija će ukinuti ili poništiti ovlaštenje za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju ako:

1. je ovlaštenje dobiveno na temelju navođenja neistinitih podataka

2. su prestali postojati uvjeti iz stavka 2. točke 4. ovoga članka

3. posrednik u osiguranju i reosiguranju krši odredbe ovoga Zakona

4. posrednik u osiguranju i reosiguranju teže prekrši dobre poslovne običaje i pravila struke.

(4) Osoba kojoj je Agencija ukinula ovlaštenje za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju ne može dobiti ovlaštenje Agencije za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju prije isteka tri godine od dana pravomoćnosti rješenja o ukidanju ovlaštenja za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju.

POGLAVLJE IV.

OBAVLJANJE DJELATNOSTI ZASTUPANJA U OSIGURANJU, ODNOSNO POSREDOVANJA U OSIGURANJU I REOSIGURANJU

Obavljanje djelatnosti zastupanja u osiguranju

Članak 418.

(1) Djelatnost zastupanja u osiguranju može obavljati:

1. društvo za zastupanje u osiguranju sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koje ima dozvolu Agencije za obavljanje djelatnosti zastupanja u osiguranju

2. obrt za zastupanje u osiguranju sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koji ima dozvolu Agencije za obavljanje djelatnosti zastupanja u osiguranju

3. društvo za zastupanje u osiguranju druge države članice koje u skladu s ovim Zakonom ima pravo obavljati poslove zastupanja u osiguranju na području Republike Hrvatske neposredno ili preko podružnice.

(2) Društvo za zastupanje u osiguranju smije osim obavljanja poslova zastupanja u osiguranju pružati i usluge u skladu s ovim Zakonom.

(3) Društvo za zastupanje u osiguranju iz stavka 1. ovoga članka ne smije obavljati poslove posredovanja u osiguranju i reosiguranju.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, djelatnost zastupanja u osiguranju mogu obavljati i kreditne institucije koje su za pružanje tih usluga dobile odobrenje Hrvatske narodne banke i koje imaju suglasnost Agencije za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju, Financijska agencija i HP-Hrvatska pošta d. d. koje su za obavljanje tih usluga dobile dozvolu Agencije te investicijska društva koja su dobila dozvolu Agencije za obavljanje djelatnosti zastupanja u osiguranju izdanu u skladu s ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuje tržište kapitala.

(5) Agencija će o zahtjevu za izdavanje suglasnosti iz stavka 4. ovoga članka odlučiti u roku od 60 dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva.

(6) Na kreditnu instituciju, investicijsko društvo, Financijsku agenciju i HP-Hrvatsku poštu d. d., koje u skladu sa stavkom 4. ovoga članka obavljaju poslove zastupanja u osiguranju, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na društva za zastupanje u osiguranju, osim članka 401., članka 403., članka 419., članka 420. stavka 2. i stavka 3. točke 1. i članka 423. ovoga Zakona.

(7) Osim poslova zastupanja u osiguranju, društvo za zastupanje može:

1. pružati druge intelektualne i tehničke usluge u vezi s poslovima osiguranja pod uvjetima propisanim pravilnikom Agencije

2. obavljati poslove nuđenja udjela investicijskih fondova te poslove ponude mirovinskih programa dobrovoljnih mirovinskih fondova i mirovinskih osiguravajućih društava u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje poslovanje investicijskih fondova, dobrovoljnih mirovinskih fondova i mirovinskih osiguravajućih društava

3. surađivati s drugim osobama ovlaštenim za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju u obavljanju poslova zastupanja u osiguranju pod uvjetima propisanim pravilnikom Agencije.

(8) Na oduzimanje dozvole za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju Financijskoj agenciji, HP-Hrvatskoj pošti d. d., i investicijskim društvima i oduzimanje suglasnosti kreditnim institucijama za obavljanje djelatnosti zastupanja u osiguranju na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 420. stavaka 5. – 8. ovoga Zakona.

(9) Društvo za zastupanje u osiguranju, obrt za zastupanje u osiguranju i pravne osobe iz stavka 4. ovoga članka moraju imenovati odgovornu osobu za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju u svakoj podružnici ili poslovnici u kojoj pružaju usluge zastupanja u osiguranju.

(10) Kreditne institucije podnose Agenciji zahtjev za izdavanje suglasnosti za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju, a ostale pravne osobe iz stavka 4. ovoga članka zahtjev za izdavanje dozvole za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju. Uz navedene zahtjeve dostavljaju se dokazi propisani stavkom 9. ovoga članka i člankom 420. stavkom 3. točkama 2. – 4. ovoga Zakona.

(11) O oduzimanju suglasnosti kreditnoj instituciji za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju odnosno prestanku postojanja uvjeta propisanih ovim Zakonom za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju Agencija će bez odgađanja obavijestiti Hrvatsku narodnu banku koja će ukinuti odobrenje kreditnoj instituciji za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju bez odgađanja i o tome obavijestiti Agenciju.

Obavljanje djelatnosti zastupanja u osiguranju u stanicama za tehnički pregled vozila

Članak 419.

(1) Stanica za tehnički pregled vozila je mjesto gdje se obavlja djelatnost od općeg interesa, kako je propisano Zakonom o sigurnosti prometa na cestama.

(2) Poslove pripreme i sklapanja ugovora o osiguranju u stanicama za tehnički pregled vozila može obavljati samo društvo za zastupanje u osiguranju koje je dobilo dozvolu Agencije za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju u stanici za tehnički pregled vozila.

(3) Društva za osiguranje mogu poslove pripreme i sklapanja ugovora o osiguranju u stanicama za tehnički pregled vozila obavljati samo preko društva za zastupanje u osiguranju iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Na izdavanje dozvole iz stavka 2. ovoga članka primjenjuju se odredbe članka 420. ovoga Zakona.

(5) Stanica za tehnički pregled vozila, u smislu ovoga Zakona, je nekretnina, odnosno više nekretnina koje su međusobno povezane tako da predstavljaju jednu cjelinu u kojoj ovlaštena osoba obavlja tehnički pregled i registraciju vozila.

(6) Fizička ili pravna osoba koja ima pravo dati u zakup dio prostora na stanici za tehnički pregled iz stavka 5. ovoga članka mora omogućiti društvu za zastupanje u osiguranju iz stavka 2. ovoga članka prostor za obavljanje djelatnosti zastupanja u osiguranju.

(7) Ako osoba iz stavka 6. ovoga članka ne omogući prostor za obavljanje djelatnosti zastupanja u osiguranju iz stavka 6. ovoga članka, u stanici za tehnički pregled vozila iz stavka 5. ovoga članka ne smije se obavljati djelatnost zastupanja u osiguranju.

(8) Poslove zastupanja u osiguranju iz stavka 2. ovoga članka društvo za zastupanje u osiguranju dužno je obavljati pod istim uvjetima za sva zainteresirana društva za osiguranje.

(9) Na poslove zastupanja u osiguranju i zastupnika u osiguranju društva za zastupanje u osiguranju iz stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se zabrana pripreme i sklapanja ugovora o osiguranju za proizvode osiguranja koji međusobno konkuriraju iz članka 399. i članka 400. stavka 2. ovoga Zakona.

(10) Poslove zastupanja u osiguranju iz stavka 2. ovoga članka društvo za zastupanje u osiguranju može obavljati samo u vrstama osiguranja iz članka 7. stavka 2. točaka 1., 3., 7., 10., 17. i 18. ovoga Zakona, a u dozvoli za obavljanje zastupanja Agencija će navesti vrste osiguranja u kojima društvo za zastupanje u osiguranju može na stanici za tehnički pregled vozila obavljati poslove zastupanja u osiguranju.

(11) Agencija će pravilnikom propisati tehničke i organizacijske uvjete za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju iz stavaka 2. i 6. ovoga članka.

(12) U slučaju obavljanja poslova zastupanja u osiguranju u stanici za tehnički pregled protivno odredbama ovoga Zakona odgovorno je društvo za osiguranje čiji se ugovori o osiguranju sklapaju i društvo za zastupanje u osiguranju u čije se ime i za čiji račun obavljaju ti poslovi zastupanja u osiguranju.

Dozvola za obavljanje djelatnosti zastupanja u osiguranju

Članak 420.

(1) Društvo za zastupanje u osiguranju mora prije upisa o osnivanju u sudski registar dobiti dozvolu Agencije za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju.

(2) Agencija će izdati dozvolu za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju na zahtjev osnivača odnosno pravne osobe koja namjerava obavljati poslove zastupanja u osiguranju u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(3) Zahtjevu za izdavanje dozvole za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju podnositelj zahtjeva dužan je priložiti dokaze iz kojih proizlazi da ispunjava sljedeće uvjete:

1. temeljni kapital uplaćen u novcu u iznosu od najmanje 100.000,00 kuna

2. najmanje jedan zastupnik u osiguranju koji će na temelju ugovora o radu biti zaposlen na puno radno vrijeme

3. da s društvom za posredovanje u osiguranju i reosiguranju nije u odnosu uske povezanosti

4. da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela propisana Kaznenim zakonom (»Narodne novine«, br. 125/11. i 144/12.), i to:

– glava XXIV. – kaznena djela protiv gospodarstva, odnosno za kaznena djela propisana Kaznenim zakonom (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 143/12.), i to:

– glava XXI. – kaznena djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja i

– da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz zakona drugih država članica ili trećih država koja po svom opisu odgovaraju navedenim kaznenim djelima.

(4) Član uprave, odnosno direktor društva za zastupanje mora imati ovlaštenje iz članka 415. ovoga Zakona i biti zaposlen u tom društvu na puno radno vrijeme, a pravne osobe iz članka 418. stavka 4. ovoga Zakona moraju imati najmanje jednog zastupnika u osiguranju koji će biti odgovorna osoba za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju zaposlena na puno radno vrijeme u sjedištu i podružnici te osobe, ako društvo za zastupanje ima osnovanu podružnicu.

(5) Agencija će ukinuti ili poništiti rješenje kojim je dala dozvolu za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju u sljedećim slučajevima:

1. ako je dozvola pribavljena navođenjem neistinitih podataka

2. ako društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno zastupnik u osiguranju koji radi za društvo teže krši odredbe članka 424. ovoga Zakona

3. ako društvo za zastupanje u osiguranju nema osiguranu odgovornost u skladu s člankom 403. ovoga Zakona

4. ako društvo za zastupanje u osiguranju učestalo krši obveze pravodobnog i potpunog izvještavanja Agencije određene ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju njega

5. ako društvo za zastupanje ne izvršava rješenja Agencije o otklanjanju nezakonitosti i nepravilnosti u zadanom roku

6. ako društvo za zastupanje u osiguranju postupa protivno odredbi članka 399. ovoga Zakona ili ako obavlja poslove za koje nije ovlašten

7. ako su prestali postojati uvjeti iz stavka 3. ovoga članka.

(6) Dozvola za obavljanje djelatnosti zastupanja u osiguranju prestaje važiti, a društvo za zastupanje u osiguranju briše se iz registra društava za zastupanje u osiguranju koji Agencija vodi u skladu s člankom 432. ovoga Zakona:

1. ako društvo za zastupanje u osiguranju ne počne poslovati u roku od šest mjeseci od izdavanja dozvole

2. ako društvo za zastupanje u osiguranju ne obavlja poslove zastupanja u osiguranju dulje od šest mjeseci

3. otvaranjem postupka likvidacije ili stečaja nad društvom za zastupanje u osiguranju

4. donošenjem odluke o prestanku poslovanja društva za zastupanje u osiguranju

5. dovršetkom statusne promjene zbog koje društvo za zastupanje u osiguranju prestaje postojati.

(7) O nastupanju okolnosti iz stavka 6. ovoga članka društvo za zastupanje u osiguranju dužno je bez odgađanja pisano obavijestiti Agenciju.

(8) Ako nastupi razlog iz stavka 6. točaka 1., 2. ili 4. ovoga Zakona, Agencija će donijeti rješenje kojim će utvrditi da je dozvola za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju prestala važiti.

Obavljanje djelatnosti posredovanja u osiguranju i reosiguranju

Članak 421.

(1) Poslove posredovanja u osiguranju i reosiguranju može obavljati:

1. društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koje ima dozvolu Agencije za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju

2. društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranje države članice koje u skladu s ovim Zakonom ima pravo obavljati poslove posredovanja u osiguranju i reosiguranju na području Republike Hrvatske neposredno ili preko podružnice.

(2) Društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju smije obavljati samo poslove posredovanja u osiguranju i obavljati druge poslove u skladu s ovim Zakonom.

(3) Društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju iz stavka 1. ovoga članka ne smije obavljati poslove zastupanja u osiguranju.

(4) Društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju može osim poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju obavljati i poslove nuđenja udjela investicijskih fondova te poslove ponude mirovinskih programa dobrovoljnih mirovinskih fondova i mirovinskih osiguravajućih društava u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje poslovanje investicijskih fondova, dobrovoljnih mirovinskih fondova i mirovinskih osiguravajućih

društava, kao i surađivati s drugim osobama ovlaštenim za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju u obavljanju poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju pod uvjetima propisanim pravilnikom Agencije.

Dozvola za obavljanje djelatnosti posredovanja u osiguranju i reosiguranju

Članak 422.

(1) Društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju mora prije upisa o osnivanju u sudski registar dobiti dozvolu Agencije za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju.

(2) Agencija će izdati dozvolu za obavljanje djelatnosti posredovanja u osiguranju i reosiguranju na zahtjev osnivača ili pravne osobe namjerava obavljati poslove posredovanja u osiguranju odnosno reosiguranju u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(3) Zahtjevu za izdavanje dozvole za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju podnositelj zahtjeva dužan je priložiti dokaze iz kojih proizlazi da ispunjava uvjete:

1. temeljni kapital uplaćen u novcu u iznosu od najmanje 200.000,00 kuna

2. najmanje dva posrednika u osiguranju i reosiguranju koji će na temelju ugovora o radu biti zaposleni na puno radno vrijeme

3. da s društvom za osiguranje, drugim društvom za posredovanje u osiguranju i reosiguranju, odnosno društvom za zastupanje u osiguranju nije u odnosu uske povezanosti u smislu ovoga Zakona

4. da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela propisana Kaznenim zakonom (»Narodne novine«, br. 125/11. i 144/12.), i to:

– glava XXIV. – kaznena djela protiv gospodarstva, odnosno za kaznena djela propisana Kaznenim zakonom (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 143/12.), i to:

– glava XXI. – kaznena djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja i

– da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz zakona drugih država članica ili trećih država koja po svom opisu odgovaraju navedenim kaznenim djelima.

(4) Član uprave, odnosno direktor društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju mora imati ovlaštenje Agencije iz članka 417. stavka 1. ovoga Zakona i biti u tom društvu zaposlen na puno radno vrijeme.

(5) Agencija će ukinuti ili poništiti rješenje kojim je dala dozvolu za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju u sljedećim slučajevima:

1. ako je dozvola pribavljena navođenjem neistinitih podataka

2. ako društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju, odnosno posrednik u osiguranju i reosiguranju koji radi za društvo učestalo krši odredbe članaka 411. i 424. ovoga Zakona

3. ako društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju nema osiguranu odgovornost u skladu s člankom 410. ovoga Zakona

4. ako društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju učestalo krši obveze pravodobnog i potpunog izvještavanja Agencije određene ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju njega

5. ako društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju ne izvršava rješenja Agencije o otklanjanju nezakonitosti i nepravilnosti u zadanom roku

6. ako društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju postupa protivno odredbi članka 406. ovoga Zakona ili ako obavlja poslove za koje nije ovlašten

7. ako su prestali postojati uvjeti iz stavka 3. ovoga članka.

(6) Dozvola za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju prestaje važiti, a društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju briše se iz registra društava za posredovanje u osiguranju i reosiguranju koji Agencija vodi u skladu s člankom 432. ovoga Zakona:

1. ako društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju ne počne poslovati u roku od šest mjeseci od izdavanja dozvole

2. ako društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju ne obavlja poslove posredovanja u osiguranju i reosiguranju dulje od šest mjeseci

3. po sili zakona, otvaranjem postupka likvidacije ili stečaja nad društvom za posredovanje u osiguranju i reosiguranju

4. donošenjem odluke o prestanku poslovanja društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju

5. po sili zakona dovršetkom statusne promjene zbog koje društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju prestaje postojati.

(7) O nastupanju okolnosti iz stavka 6. ovoga članka društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju dužno je bez odgađanja pisano obavijestiti Agenciju.

(8) Ako nastupi razlog iz stavka 6. točaka 1., 2. ili 4. ovoga Zakona, Agencija će donijeti rješenje kojim će utvrditi da je dozvola za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju prestala važiti.

Pripajanje i spajanje

Članak 423.

(1) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju koje pripoji drugo društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju mora prije upisa odluke o pripajanju u sudski registar od Agencije dobiti odobrenje za pripajanje.

(2) Društva za zastupanje u osiguranju, odnosno društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju koja se spajaju moraju prije upisa odluke o spajanju u sudski registar od Agencije dobiti odobrenje za spajanje te dozvolu za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju za novo društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju koje je nastalo njihovim spajanjem.

(3) Danom upisa novog društva za zastupanje u osiguranju, odnosno novog društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju u sudski registar prestaju postojati društva za zastupanje u osiguranju, odnosno društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju koja se spajaju, a njihove dozvole za obavljanje poslova za zastupanje u osiguranju, odnosno posredovanje u osiguranju i reosiguranju prestaju vrijediti.

Obveza posrednika u osiguranju i reosiguranju i zastupnika u osiguranju o pružanju informacija

Članak 424.

(1) Zastupnik u osiguranju, odnosno posrednik u osiguranju i reosiguranju dužan je prije sklapanja ugovora o osiguranju, odnosno ugovora o reosiguranju, kao i pri izmjenama i dopunama, odnosno obnavljanju ugovora dati ugovaratelju osiguranja, odnosno ugovaratelju reosiguranja sljedeće podatke:

1. ime i prezime te adresu

2. registar u kojem je prijavljen i način njegove provjere

3. društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju u kojem radi

4. nazive društava za osiguranje, odnosno društava za reosiguranje s kojima ima sklopljen ugovor

5. podatke o izvansudskom postupku rješavanja sporova i internom postupku rješavanja pritužbi zainteresiranih osoba iz članka 377. ovoga Zakona

6. podatke o povezanosti s društvom za osiguranje kad je s društvom za osiguranje u odnosu uske povezanosti prema ovom Zakonu

7. ostale informacije iz članka 380. ovoga Zakona.

(2) Posrednik u osiguranju i reosiguranju dužan je analizu iz članka 411. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona izraditi na temelju primjereno velikog broja ugovora o osiguranju, odnosno ugovora o reosiguranju dostupnih na tržištu koji mu omogućavaju davanje preporuka u skladu sa stručnim kriterijima, kako bi ugovaratelj osiguranja, odnosno reosiguranja sklapanjem takva ugovora ostvario svoje potrebe i zahtjeve.

(3) Posrednik u osiguranju i reosiguranju prije sklapanja ugovora dužan je na temelju podataka dobivenih od ugovaratelja osiguranja, ugovaratelja reosiguranja, odnosno osiguranika odrediti potrebe i želje, kao i razloge za savjete ugovaratelju osiguranja, ugovaratelju reosiguranja, odnosno osiguraniku vezano za ugovore o osiguranju, odnosno reosiguranju.

Oblik pružanja informacija posrednika u osiguranju i reosiguranju, odnosno zastupnika u osiguranju

Članak 425.

(1) Podaci iz članka 424. ovoga Zakona daju se ugovaratelju osiguranja, odnosno ugovaratelju reosiguranja:

1. u pisanom obliku na papiru ili na drugom trajnom mediju koji je dostupan ugovaratelju osiguranja, odnosno ugovaratelju reosiguranja

2. na način razumljiv ugovaratelju osiguranja, odnosno ugovaratelju reosiguranja

3. na hrvatskom jeziku, ako nije drukčije dogovoreno.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, podaci se mogu dati usmeno na zahtjev ugovaratelja osiguranja, odnosno ugovaratelja reosiguranja ili kada je pokriće rizika potrebno odmah.

(3) U slučajevima iz stavka 2. ovoga članka podaci se moraju dati na način propisan stavkom 1. ovoga članka neposredno nakon sklapanja ugovora o osiguranju, odnosno ugovora o reosiguranju.

Obveza društva za osiguranje

Članak 426.

Društvo za osiguranje ne smije omogućiti da poslove zastupanja u osiguranju, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju obavljaju druge osobe osim osoba iz članaka 418. i 421. ovoga Zakona.

Obveza društva za zastupanje u osiguranju, odnosno društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju

Članak 427.

(1) Društvo za zastupanje u osiguranju ne smije omogućiti da poslove zastupnika u osiguranju za to društvo obavljaju druge osobe osim osoba iz članka 400. ovoga Zakona.

(2) Društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju ne smije omogućiti da poslove posrednika u osiguranju i reosiguranju za to društvo obavljaju druge osobe osim osoba iz članka 407. ovoga Zakona.

(3) Na društvo za zastupanje u osiguranju i društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju na odgovarajući se način primjenjuju i:

1. propisi kojima se reguliraju obvezna osiguranja iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona

2. propisi u Republici Hrvatskoj koji se odnose na obvezu čuvanja poslovne tajne, zaštitu potrošača te propisi kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma.

Provizija

Članak 428.

(1) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno zastupnik u osiguranju nema pravo od ugovaratelja osiguranja, odnosno osiguranika zahtijevati plaćanje provizije ili bilo kakvu drugu naplatu.

(2) Društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju, odnosno posrednik u osiguranju i reosiguranju nema pravo od ugovaratelja osiguranja, ugovaratelja reosiguranja, odnosno osiguranika zahtijevati plaćanje provizije ili kakvu drugu naplatu osim ako nije ugovorom s ugovarateljem osiguranja, odnosno s ugovarateljem reosiguranja izričito pismeno drukčije ugovoreno.

(3) Društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju, odnosno posrednik u osiguranju i reosiguranju pravo na proviziju stječe početkom važenja ugovora o osiguranju, odnosno ugovora o reosiguranju.

(4) Ako je ugovorom s ugovarateljem osiguranja, odnosno s ugovarateljem reosiguranja iz stavka 2. ovoga članka izričito pisano ugovoreno da društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju, odnosno posrednik u osiguranju i reosiguranju ima pravo na proviziju ili bilo kakvu drugu naplatu, nema pravo od društva za osiguranje zahtijevati proviziju ili bilo kakvu drugu naplatu po istom ugovoru o osiguranju, odnosno ugovoru o reosiguranju u kojima je posredovao.

(5) Društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju, odnosno posrednik u osiguranju i reosiguranju ne smije se naknadno dogovoriti o promjeni načina obračuna, odnosno o visini provizije za sklopljene ugovore o osiguranju, odnosno ugovore o reosiguranju u kojima je posredovao.

Poslovne knjige i financijski izvještaji

Članak 429.

(1) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju dužno je voditi poslovne knjige, sastavljati knjigovodstvene isprave, vrednovati imovinu i obveze te sastavljati financijske izvještaje u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima, Zakonom o računovodstvu i drugim propisima, poštujući pritom računovodstvene i financijske standarde i načela te opće računovodstvene pretpostavke, ako to ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(2) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju sastavlja polugodišnje i godišnje financijsko izvješće te statistička izvješća.

(3) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju dužno je Agenciji dostaviti godišnje financijsko izvješće najkasnije u roku od tri mjeseca nakon isteka kalendarske godine, a polugodišnje financijsko izvješće najkasnije u roku od 30 dana nakon isteka polugodišta za koje se izvješće sastavlja.

(4) Obrt za zastupanje, društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju, kreditna institucija, Financijska agencija, HP-Hrvatska pošta d. d.

i investicijsko društvo dužno je Agenciji dostaviti polugodišnje statističko izvješće u roku od 30 dana od proteka polugodišta za koje se izvješće sastavlja. Godišnje statističko izvješće dostavlja se najkasnije u roku od tri mjeseca nakon isteka kalendarske godine.

(5) Agencija će pravilnikom propisati oblik i sadržaj izvješća iz stavaka 2. i 4. ovoga članka.

Izvještavanje

Članak 430.

(1) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju dužno je Agenciju izvještavati i o sljedećem:

1. o promjeni podataka koji se upisuju u sudski registar

2. o strukturi i opsegu poslova zastupanja u osiguranju, odnosno poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju prema društvima za osiguranje, odnosno društvima za reosiguranje koje je obavilo u pojedinoj godini

3. o ispunjavanju obveza iz članka 403., odnosno članka 410. ovoga Zakona.

(2) Odredba stavka 1. točke 3. ovoga članka primjenjuje se i na investicijska društva.

Suradnja s drugim nadležnim nadzornim tijelima

Članak 431.

Nadležna nadzorna tijela razmjenjuju informacije o osobama koje obavljaju djelatnost zastupanja u osiguranju i posredovanja u osiguranju i reosiguranju ako su protiv njih poduzete nadzorne mjere koje bi za posljedicu mogle imati brisanje tih osoba iz registra iz članka 432. stavka 1. ovoga Zakona. Nadležna nadzorna tijela mogu također razmjenjivati sve bitne informacije na međusobni zahtjev.

Registar zastupnika u osiguranju i posrednika u osiguranju i reosiguranju

Članak 432.

(1) Agencija vodi registar:

1. društava za zastupanje u osiguranju koja imaju, u skladu s ovim Zakonom, na području Republike Hrvatske pravo obavljati poslove zastupanja u osiguranju

2. društava za posredovanje u osiguranju i reosiguranju koja imaju, u skladu s ovim Zakonom, na području Republike Hrvatske pravo obavljati poslove posredovanja u osiguranju i reosiguranju

3. zastupnika u osiguranju

4. posrednika u osiguranju i reosiguranju.

(2) Registri iz stavka 1. ovoga članka su javni.

(3) Registri društava za zastupanje u osiguranju, odnosno društava za posredovanje u osiguranju i reosiguranju moraju sadržavati podatke o odgovornim osobama društva za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju.

(4) Pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka dužne su pisano izvještavati Agenciju o promjeni podataka koje Agencija vodi u registru.

Propis o zastupnicima u osiguranju, odnosno posrednicima u osiguranju i reosiguranju i dostavljanju izvješća Agenciji

Članak 433.

Agencija će pravilnikom detaljnije propisati:

1. uvjete za stjecanje i provjeru stručnih znanja potrebnih za dobivanje ovlaštenja za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju iz članka 415. ovoga Zakona, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju iz članka 417. ovoga Zakona

2. oblik, sadržaj i pravila o načinu vođenja registra iz članka 432. ovoga Zakona i dostavi podataka koje sadržava registar

3. oblik i sadržaj izvješća iz članka 430. ovoga Zakona te rokove i način izvještavanja

4. oblik i sadržaj izvješća te rokove i način na koji će druge osobe iz članka 418. ovoga Zakona, koje obavljaju poslove zastupanja u osiguranju, izvještavati Agenciju.

Društva za zastupanje u osiguranju, odnosno društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju iz drugih država članica

Članak 434.

(1) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju države članice je pravna osoba sa sjedištem u državi članici koja je dobila

dozvolu nadležnog nadzornog tijela za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju, odnosno poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju.

(2) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju države članice djelatnost zastupanja u osiguranju, odnosno djelatnost posredovanja u osiguranju i reosiguranju na području Republike Hrvatske može obavljati neposredno ili preko podružnice.

(3) Na društva za zastupanje u osiguranju iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje: članak 77., članak 211., članak 399., članak 400., članak 401., članak 404., članak 405., članak 414., članak 418., članak 419., članak 424., članak 425., članak 427., članak 428. i članak 432. ovoga Zakona glede poslova koje društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju obavlja na području Republike Hrvatske.

(4) Na društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje: članak 77., članak 211., članci 406. – 412., članak 414., članak 421., članak 424., članak 425., članak 427., članak 428. i članak 432. ovoga Zakona glede poslova koje društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju obavlja na području Republike Hrvatske.

Obavljanje djelatnosti zastupanja u osiguranju, odnosno djelatnosti posredovanja u osiguranju i reosiguranju u drugoj državi članici

Članak 435.

(1) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju čije je sjedište u Republici Hrvatskoj, na području druge države članice može obavljati djelatnost zastupanja u osiguranju, odnosno djelatnost posredovanja u osiguranju i reosiguranju za koju je dobilo dozvolu Agencije, neposredno ili preko podružnice, ako ispunjava uvjete određene propisima te države članice.

(2) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju koje namjerava započeti s obavljanjem djelatnosti zastupanja u osiguranju, odnosno djelatnosti posredovanja u osiguranju i reosiguranju u drugoj državi članici dužno je o tome obavijestiti Agenciju.

(3) Agencija je dužna obavijest iz stavka 2. ovoga članka u roku od mjesec dana proslijediti nadležnom nadzornom tijelu države članice, ako je ono to zatražilo od Europske komisije, te o tome obavijestiti društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju.

(4) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju može započeti obavljati djelatnost zastupanja u osiguranju, odnosno djelatnost posredovanja u osiguranju i reosiguranju u drugoj državi članici istekom mjesec dana od dana primitka obavijesti Agencije navedene u stavku 3. ovoga članka. Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju može odmah započeti obavljati djelatnost zastupanja u osiguranju, odnosno djelatnost posredovanja u osiguranju i reosiguranju ako nadležno nadzorno tijelo države članice nije zatražilo obavijest iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na obavljanje poslova zastupnika u osiguranju, odnosno posrednika u osiguranju i reosiguranju u drugoj državi članici.

(6) Država članica dužna je dostaviti obavijest Europskoj komisiji ako želi biti obaviještena u skladu sa stavkom 3. ovoga članka.

Početak obavljanja djelatnosti zastupanja u osiguranju, odnosno djelatnosti posredovanja u osiguranju i reosiguranju društva sa sjedištem u drugoj državi članici

Članak 436.

(1) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno posredovanje u osiguranju i reosiguranju iz članka 434. stavka 1. ovoga Zakona koje namjerava obavljati djelatnost zastupanja u osiguranju, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju u Republici Hrvatskoj dužno je o tome obavijestiti nadležno nadzorno tijelo države članice u kojoj ima sjedište.

(2) Nadzorno tijelo iz stavka 1. ovoga članka dužno je obavijest iz stavka 1. ovoga članka u roku od mjesec dana proslijediti Agenciji.

(3) Društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno posredovanje u osiguranju i reosiguranju iz članka 434. stavka 1. ovoga Zakona može započeti obavljati djelatnost zastupanja u osiguranju, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju u Republici Hrvatskoj istekom mjesec dana od dana primitka obavijesti nadzornog tijela navedene u stavku 2. ovoga članka.

(4) Odredbe ovoga članka i članka 434. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju na obavljanje poslova zastupnika u osiguranju, odnosno posrednika u osiguranju i reosiguranju iz drugih država članica u Republici Hrvatskoj.

(5) Nadzorna tijela država članica dužna su međusobno razmjenjivati podatke i informacije koje se odnose na zastupnike u osiguranju, posrednike u osiguranju i reosiguranju te na društva za zastupanje u osiguranju, odnosno posredovanje u osiguranju i reosiguranju, posebice kad su protiv njih određene mjere zbog nepoštivanja zakona države u kojoj

obavljaju djelatnost zastupanja u osiguranju, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju.

(6) Na nadzor osoba iz drugih država članica koje neposredno ili preko podružnice u Republici Hrvatskoj pružaju usluge zastupanja u osiguranju, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju na odgovarajući se način primjenjuju članci 72., 73. i 76. ovoga Zakona.

GLAVA XXIV.

PREKRŠAJNE ODREDBE

Prekršaji društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje

Članak 437.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 500.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje ako:

1. obavlja poslove osiguranja protivno članku 17. stavku 1. i 3. ovoga Zakona

2. ne ograniči svoje ciljeve na poslove osiguranja u skladu s člankom 20. stavcima 1. i 6. ovoga Zakona

3. ne ograniči svoje ciljeve na poslove reosiguranja, povezane poslove i/ili poslove koji izravno proizlaze iz reosiguranja u skladu s člankom 20. stavkom 2. ovoga Zakona

4. obavlja druge djelatnosti osim poslova navedenih u članku 20. stavku 3. ovoga Zakona

5. ne vodi poslove osiguranja u skladu s člankom 20. stavkom 4. ovoga Zakona

6. obavlja poslove osiguranja protivno članku 21. stavku 1. ovoga Zakona

7. ne postupa u skladu s člankom 21. stavkom 2. ovoga Zakona

8. ako provede pripajanje, spajanje ili podjelu bez odobrenja iz članka 48. stavka 1. ovoga Zakona

9. ako preuzme portfelj osiguranja ili portfelj reosiguranja bez odobrenja iz članka 86. stavka 2. ovoga Zakona

10. ako prenese portfelj osiguranja ili portfelj reosiguranja bez odobrenja iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona

11. ako preuzme portfelj osiguranja ili portfelj reosiguranja bez odobrenja iz članka 88. stavka 1. ovoga Zakona

12. posluje protivno članku 92. stavku 1. ovoga Zakona

13. ne imenuje nositelje ključnih funkcija u skladu s člankom 93. stavkom 2. ovoga Zakona

14. ne obavlja vlastitu procjenu rizika i solventnosti u skladu s člankom 96. stavkom 1. ovoga Zakona

15. ne obavijesti Agenciju u skladu s člankom 104. stavkom 6. ovoga Zakona

16. ne vrednuje imovinu i obveze u skladu s člankom 105. stavkom 1. ovoga Zakona

17. ne ishodi odobrenje u skladu s člankom 124. stavkom 3. ovoga Zakona

18. ne razvrstava stavke vlastitih sredstava u skladu s člankom 125. stavkom 1. ovoga Zakona

19. u vezi s pokrićem potrebnog solventnog kapitala društva za osiguranje ne postupi u skladu s člankom 128. stavkom 2. ovoga Zakona

20. u vezi s pokrićem minimalnog potrebnog kapitala društva za osiguranje ne postupi u skladu s člankom 129. stavkom 2. ovoga Zakona

21. ne izračunava potrebni solventni kapital i/ili ne podnese Agenciji izvješće u skladu s člankom 132. stavkom 1. ovoga Zakona

22. izračun potrebnog solventnog kapitala standardnom formulom ne provodi u skladu s člankom 133. ovoga Zakona

23. za izračun potrebnog solventnog kapitala koristi potpuni ili djelomični unutarnji model protivno članku 143. stavku 1. ovoga Zakona

24. izvrši izmjene unutarnjeg modela i/ili politike protivno članku 145. stavku 2. ovoga Zakona

25. ne izračunava minimalni potrebni kapital u skladu s člankom 157. stavkom 2. ovoga Zakona

26. ne izračunava minimalni potrebni kapital i/ili ne izvijesti Agenciju u skladu s člankom 158. stavkom 3. ovoga Zakona

27. ne ulaže imovinu, odnosno ne osigura upravljanje imovinom u skladu s člankom 159. stavkom 1. ovoga Zakona

28. ne ulaže imovinu, odnosno ne osigura upravljanje imovinom u skladu s člankom 159. stavkom 2. ovoga Zakona

29. ne ulaže imovinu, odnosno ne osigura upravljanje imovinom u skladu s člankom 159. stavkom 3. ovoga Zakona

30. ne ulaže imovinu u skladu s člankom 160. stavkom 1. ovoga Zakona

31. ne ulaže imovinu, odnosno ne osigura upravljanje imovinom u skladu s člankom 160. stavkom 3. ovoga Zakona

32. ne ulaže imovinu, odnosno ne osigura upravljanje imovinom u skladu s člankom 160. stavkom 4. ovoga Zakona

33. nema vrijednost imovine za pokriće matematičke pričuve najmanje jednakoj visini tehničkih pričuva prema računovodstvenim propisima u skladu s člankom 180. stavkom 3. ovoga Zakona

34. ne osigura da vrijednost imovine za pokriće tehničkih pričuva prema računovodstvenim propisima bude u skladu s člankom 180. stavkom 4. ovoga Zakona

35. ne postupi u skladu s člankom 180. stavkom 6. ovoga Zakona

36. ne vodi registar u skladu s člankom 181. stavkom 1. ovoga Zakona

37. ne vodi odvojene registre u skladu s člankom 181. stavkom 2. ovoga Zakona

38. ne imenuje ovlaštenog aktuara u skladu s člankom 187. stavkom 1. ovoga Zakona

39. ne postupa u skladu s člankom 190. stavkom 1. ovoga Zakona

40. ne postupa u skladu s člankom 190. stavkom 2. ovoga Zakona

41. ne osigura da su prihvatljiva vlastita sredstva raspoloživa unutar grupe i/ili da su uvijek barem jednaka potrebnom solventnom kapitalu u skladu s člankom 303. stavkom 2. ovoga Zakona

42. ne osigura da su prihvatljiva vlastita sredstva raspoloživa unutar grupe i/ili da su uvijek barem jednaka potrebnom solventnom kapitalu u skladu s člankom 303. stavkom 3. ovoga Zakona

43. ne provodi na razini grupe vlastitu procjenu rizika i solventnosti u skladu s člankom 328. stavkom 5. ovoga Zakona

44. protivno članku 385. stavku 1. podstavku 2. ovoga Zakona prilikom pružanja promidžbenih informacija ne navede točan i/ili jasan opis osiguateljnog proizvoda, propisane obveze, projekciju prinosa i/ili mogućnost gubitka te opis rizika koji iz takvog proizvoda proizlazi

45. ne potkrijepi vjerodostojnim dokazima činjenice koje iznosi u promidžbenim informacijama u skladu s člankom 385. stavkom 1. podstavkom 3. ovoga Zakona

46. promidžbene informacije koje pruža nisu jednako i/ili istoznačno zastupljene u skladu s člankom 385. stavkom 1. podstavkom 5. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje.

Članak 438.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 75.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje koje:

1. ne obavijesti Agenciju u skladu s člankom 62. stavkom 1. ovoga Zakona

2. o izmjenama sadržaja podataka ne obavijesti Agenciju u skladu s člankom 62. stavkom 7. ovoga Zakona

3. ne obavijesti Agenciju u skladu s člankom 63. stavkom 1. ovoga Zakona

4. počne obavljati poslove osiguranja protivno članku 63. stavku 4. ovoga Zakona

5. o promjeni podataka ne obavijesti Agenciju u skladu s člankom 63. stavkom 5. ovoga Zakona

6. je osnovalo podružnicu protivno članku 65. stavku 2. ovoga Zakona

7. kao društvo preuzimatelj ne ishodi odobrenje Agencije u skladu s člankom 86. stavkom 2. ovoga Zakona

8. ne obavijesti Agenciju u skladu s člankom 93. stavkom 10. ovoga Zakona

9. protivno članku 111. stavku 1. ovoga Zakona primijeni prilagodbu za uravnoteženje na relevantnu vremensku strukturu bezrizičnih kamatnih stopa u izračunu najbolje procjene obveza iz ugovora o osiguranju s obilježjima životnih osiguranja, uključujući rente iz neživotnih osiguranja, odnosno obveza iz ugovora o reosiguranju bez prethodnog odobrenja Agencije

10. pri primjeni prilagodbe za uravnoteženje na portfelj obveza iz ugovora o osiguranju i/ili reosiguranju ne obavijesti Agenciju u skladu s člankom 111. stavkom 6. ovoga Zakona

11. protivno članku 113. stavku 1. ovoga Zakona koristi prilagodbu za volatilnost na relevantnu vremensku strukturu bezrizičnih kamatnih stopa, bez prethodnog odobrenja Agencije

12. ne dostavi Agenciji plan u skladu s člankom 148. stavkom 1. ovoga Zakona

13. ne uspostavi postupke za utvrđivanje pogoršanja financijskog stanja u skladu s člankom 163. stavkom 1. ovoga Zakona

14. ne obavijesti Agenciju o pogoršanju financijskog stanja u skladu s člankom 163. stavkom 2. ovoga Zakona

15. ne obavijesti Agenciju o neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom u skladu s člankom 165. stavkom 1. ovoga Zakona

16. ne dostavi Agenciji na odobrenje realan plan oporavka u skladu s člankom 165. stavkom 3. ovoga Zakona

17. ne obavijesti Agenciju o neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom u skladu s člankom 166. stavkom 1. ovoga Zakona

18. ne dostavi Agenciji na odobrenje realan kratkoročni financijski plan u skladu s člankom 166. stavkom 3. ovoga Zakona

19. ne izradi ili ne objavi izvješće o solventnosti i financijskom stanju u skladu s člankom 168. stavkom 1. ovoga Zakona

20. ne objavljuje odgovarajuće informacije u skladu s člankom 170. stavkom 1. ovoga Zakona

21. ne uspostavi odgovarajuće sustave i strukture u skladu s člankom 171. stavkom 1. ovoga Zakona

22. ne obavijesti Agenciju o imenovanju ovlaštenog aktuara u skladu s člankom 187. stavkom 3. ovoga Zakona

23. ne dostavi Agenciji revizorsko izvješće o obavljenoj reviziji i/ili godišnje izvješće i konsolidirano izvješće u skladu s člankom 192. stavkom 1. ovoga Zakona

24. ne dostavi Agenciji u roku iz članka 193. ovoga Zakona izvješće imenovanog ovlaštenog aktuara iz članka 188. stavka 4. ovoga Zakona s mišljenjem imenovanog ovlaštenog aktuara o

oblikovanju i dostatnosti premija i tehničkih pričuva prema računovodstvenim propisima u skladu s člankom 193. ovoga Zakona

25. ne izvještava Agenciju u skladu s člankom 201. stavkom 4. ovoga Zakona

26. ne vodi i/ili ne obrađuje statističke podatke u skladu s člankom 202. stavkom 1. ovoga Zakona

27. ne dostavi podatke Agenciji u skladu s člankom 215. stavkom 6. ovoga Zakona

28. na zahtjev Agencije ne postupi u skladu s člankom 221. stavkom 1. ovoga Zakona

29. ne omogući obavljanje neposrednog nadzora u skladu s člankom 223. stavkom 1. ovoga Zakona

30. ne omogući pregled poslovnih knjiga i/ili poslovne dokumentacije i/ili administrativne ili poslovne evidencije ili nadzor nad informacijskim sustavom i tehnologijama koje omogućavaju rad informacijskog sustava u skladu s člankom 223. stavkom 2. ovoga Zakona

31. na zahtjev ovlaštene osobe Agencije ne preda dokumentaciju u skladu s člankom 225. stavkom 2. ovoga Zakona

32. ne podnese izvješće Agenciji u skladu s člankom 326. stavkom 1. ovoga Zakona

33. ne podnese izvješće Agenciji u skladu s člankom 327. stavkom 1. ovoga Zakona

34. ne preda ili ne dostavi ugovaratelju osiguranja pisanu obavijest u skladu s člankom 380. stavkom 1. ovoga Zakona

35. pisanu obavijest ne sastavi u skladu s člankom 380. stavkom 2. ovoga Zakona

36. pisana obavijest ne sadržava podatke u skladu s člankom 380. stavkom 5. ovoga Zakona

37. prije sklapanja ugovora ne preda ili ne dostavi ugovaratelju osiguranja pisanu obavijest u skladu s člankom 380. stavkom 6. ovoga Zakona

38. o promjeni podataka ne obavijesti ugovaratelja osiguranja u skladu s člankom 381. stavkom 1. ovoga Zakona

39. ne obavijesti ugovaratelja osiguranja o stanju sudjelovanja u dobiti u skladu s člankom 381. stavkom 3. ovoga Zakona

40. ne obavijesti ugovaratelja osiguranja o stanju vrijednosti imovine po polici osiguranja u slučaju osiguranja kod kojih ugovaratelj osiguranja snosi rizik ulaganja društvo za osiguranje u skladu s člankom 381. stavkom 4. ovoga Zakona

41. poslove pripreme i/ili sklapanja ugovora o osiguranju u stanicama za tehnički pregled vozila obavlja protivno članku 419. stavku 3. ovoga Zakona

42. protivno članku 426. ovoga Zakona omogući da poslove zastupanja u osiguranju, odnosno posredovanja u osiguranju i reosiguranju obavljaju druge osobe osim osoba iz članaka 418. stavaka 1. i 4. i članka 421. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 40.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje.

Prekršaji društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje iz druge države članice

Članak 439.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 500.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje iz druge države članice, odnosno njihova podružnica u Republici Hrvatskoj ako:

1. društvo za osiguranje postupi protivno članku 66. stavku 2. ovoga Zakona

2. društvo za osiguranje postupi protivno članku 66. stavku 5. ovoga Zakona

3. društvo za osiguranje postupi protivno članku 66. stavku 8. ovoga Zakona

4. društvo za osiguranje postupi protivno članku 67. stavku 4. ovoga Zakona

5. na zahtjev Agencije ne postupi u skladu s člankom 72. stavkom 1. ovoga Zakona

6. društvo za osiguranje ne otkloni nepravilnosti u skladu s člankom 73. stavkom 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u podružnici društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje.

Prekršaji člana uprave, člana nadzornog, odnosno upravnog odbora društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje

Članak 442.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 40.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj član uprave društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje koji:

1. ne izvršava obveze u skladu s člankom 92. stavkom 4. ovoga Zakona

2. ne poduzme mjere i /ili ne izradi prijedlog mjera u skladu s člankom 165. stavkom 2. ovoga Zakona

3. ne poduzme mjere i /ili ne izradi prijedlog mjera u skladu s člankom 166. stavkom 2. ovoga Zakona

4. ne osigura poslovanje društva u skladu s člankom 55. stavkom 1. ovoga Zakona

5. ne uspostavi i /ili ne provodi sustav upravljanja u skladu s člankom 55. stavkom 2. ovoga Zakona

6. u svrhu uspostavljanja i provedbe djelotvornog i pouzdanog sustava upravljanja ne postupa u skladu s člankom 55. stavkom 3. ovoga Zakona

7. ne obavijesti Agenciju u skladu s člankom 55. stavkom 4. ovoga Zakona

8. ne osigura provođenje nadzornih mjera u skladu s člankom 55. stavkom 5. ovoga Zakona

9. ne izvršava svoje obveze u skladu s člankom 55. stavkom 6. ovoga Zakona

10. ne obavijesti Agenciju u skladu s člankom 201. stavkom 3. ovoga Zakona

11. Agenciji ne dostavi odluku o imenovanju revizorskog društva u skladu s člankom 195. stavkom 2. ovoga Zakona

12. ne omogući posebnoj upravi i pomoćnicima posebne uprave pristup dokumentaciji društva za osiguranje i/ili ne sastavi izvješće o primopredaji poslova u skladu s člankom 256. stavkom 1. ovoga Zakona

13. ne obavijesti Agenciju o namjeri donošenja Odluke o prestanku društva za osiguranje, odnosno njegove podružnice u skladu s člankom 263. stavkom 2. ovoga Zakona

14. ne obavijesti Agenciju o donesenoj odluci o prestanku društva za osiguranje, odnosno njegove podružnice u skladu s člankom 263. stavkom 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj član nadzornog odbora društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje koji:

1. ne obavijesti Agenciju o informacijama u skladu s člankom 60. stavkom 5. ovoga Zakona

2. ne obavijesti Agenciju o prestanku društva za osiguranje, odnosno njegove podružnice u skladu s člankom 263. stavkom 2. ovoga Zakona.

Članak 444.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 150.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za zastupanje u osiguranju koje:

1. obavlja poslove zastupanja u osiguranju u stanici za tehnički pregled vozila protivno članku 419. stavku 2. ovoga Zakona

2. obavlja poslove zastupanja u osiguranju u stanici za tehnički pregled vozila protivno članku 419. stavku 8. ovoga Zakona

3. obavlja poslove zastupanja u osiguranju u stanici za tehnički pregled vozila protivno članku 419. stavku 10. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba društva za zastupanje u osiguranju.

Članak 445.

Novčanom kaznom u iznosu od 25.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj obrtnik za zastupanje u osiguranju koji obavlja poslove zastupanja u osiguranju u stanici za tehnički pregled vozila protivno članku 419. stavku 2. ovoga Zakona.

Prekršaji društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju, odnosno posrednika u osiguranju i reosiguranju

Članak 446.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 150.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju koje:

1. nema osiguranu odgovornost obavljanja djelatnosti u skladu s člankom 410. stavkom 1. ovoga Zakona

2. obavlja druge poslove osim onih propisanih člankom 421. stavkom 2. ovoga Zakona

3. pripoji drugo društvo bez odobrenja Agencije protivno članku 423. stavku 1. ovoga Zakona

4. se spoji s drugim društvom bez odobrenja Agencije protivno članku 423. stavku 2. ovoga Zakona

5. protivno članku 427. stavku 2. ovoga Zakona omogući da poslove posrednika u osiguranju i reosiguranju za to društvo obavljaju druge osobe osim osoba iz članka 407. ovoga Zakona

6. zahtijeva plaćanje, odnosno izvrši naplatu provizije ili bilo kakvu drugu naplatu od ugovaratelja osiguranja, ugovaratelja reosiguranja, odnosno osiguranika protivno odredbi članka 428. stavka 2. ovoga Zakona

7. zahtijeva plaćanje, odnosno izvrši naplatu provizije ili bilo kakvu drugu naplatu od društva za osiguranje protivno odredbi članka 428. stavka 4. ovoga Zakona

8. naknadno dogovori promjenu načina obračuna, odnosno visinu provizije za sklopljene ugovore o osiguranju, odnosno ugovore o reosiguranju u kojima je posredovao protivno odredbi članka 428. stavka 5. ovoga Zakona

9. Agenciji ne dostavi godišnje, odnosno polugodišnje financijsko izvješće u roku određenom člankom 429. stavkom 3. ovoga Zakona

10. Agenciji ne dostavi statističko izvješće u roku određenom člankom 429. stavkom 4. ovoga Zakona

11. ne izvještava Agenciju u skladu s člankom 430. ovoga Zakona, u rokovima i na način određen propisom donesenim na temelju članka 433. ovoga Zakona

12. ne obavijesti Agenciju prije početka obavljanja posredovanja u osiguranju i reosiguranju u državi članici u skladu s člankom 435. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 80.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju, a novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za navedeni prekršaj i odgovorna osoba društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju koje:

1. ovlaštenoj osobi ne omogući obavljanje nadzora i pregled poslovanja u skladu s člankom 219. stavkom 1. ovoga Zakona, a u vezi s člankom 204. stavkom 9. ovoga Zakona

2. ne postupi u skladu s člankom 221. stavkom 1. ovoga Zakona, a u vezi s člankom 204. stavkom 9. ovoga Zakona

3. ne postupi u skladu s člankom 223. stavkom 2. ovoga Zakona, a u vezi s člankom 204. stavkom 9. ovoga Zakona

4. ne postupi u skladu s člankom 224 stavkom 2. ovoga Zakona, a u vezi s člankom 204. stavkom 9. ovoga Zakona

5. ne postupi u skladu s člankom 225. stavkom 2. ovoga Zakona, a u vezi s člankom 204. stavkom 9. ovoga Zakona

6. ne postupi u skladu s člankom 226. stavkom 1. ovoga Zakona, a u vezi s člankom 204. stavkom 9. ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj posrednik u osiguranju i reosiguranju koji:

1. obavlja poslove posredovanja protivno članku 407. stavku 5. ovoga Zakona

2. radi ispunjavanja obveze ne postupa u skladu s člankom 411. stavkom 2. ovoga Zakona

3. pri obavljanju poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju postupa protivno odredbi članka 412. stavka 1. ovoga Zakona

4. obavljajući poslove pripreme za sklapanje ugovora o osiguranju, odnosno ugovora o reosiguranju ne obavijesti društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje o svim potrebnim rizicima u skladu s člankom 412. stavkom 2. ovoga Zakona

5. ugovaratelju osiguranja ne da objašnjenja u skladu s člankom 412. stavkom 3. ovoga Zakona

6. posreduje kod sklapanja ugovora o osiguranju, odnosno ugovora o reosiguranju protivno članku 413. ovoga Zakona

7. obavlja poslove posrednika u osiguranju i reosiguranju bez ovlaštenja Agencije protivno članku 417. stavku 1. ovoga Zakona

8. ugovaratelju osiguranja, odnosno ugovaratelju reosiguranja ne dostavi ili dostavi pogrešne informacije iz članka 424. stavka 1. ovoga Zakona

9. informacije iz članka 424. predstavi u obliku protivnom članku 425. stavku 3. ovoga Zakona

10. zahtijeva plaćanje, odnosno izvrši naplatu provizije ili bilo kakvu drugu naplatu od ugovaratelja osiguranja, ugovaratelja reosiguranja, odnosno osiguranika protivno odredbi članka 428. stavka 2. ovoga Zakona

11. naknadno dogovori promjenu načina obračuna, odnosno visinu provizije za sklopljene ugovore o osiguranju, odnosno ugovore o reosiguranju u kojima je posredovao protivno odredbi članka 428. stavka 5. ovoga Zakona.

Prekršaji društva za zastupanje u osiguranju i društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju iz druge države članice

Članak 447.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 150.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za zastupanje u osiguranju iz druge države članice ako obavlja poslove zastupanja u osiguranju na području Republike Hrvatske prije isteka mjesec dana od dana primitka obavijesti nadzornog tijela iz članka 436. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 150.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za posredovanje u osiguranju i reosiguranju iz druge države članice ako obavlja poslove posredovanja u osiguranju i reosiguranju na području Republike Hrvatske prije isteka mjesec dana od dana primitka obavijesti nadzornog tijela iz članka 436. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavaka 1. i 2. ovoga članka i odgovorna osoba društva za zastupanje u osiguranju, odnosno društva za posredovanje u osiguranju i reosiguranju.

Prekršaji drugih osoba

Članak 449.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 75.000,00 do 750.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. započne s radom protivno članku 14. stavku 1. ovoga Zakona

2. stekne kvalificirani udjel protivno članku 36. stavku 2. ovoga Zakona

3. ne zatraži odobrenje Agencije u skladu s člankom 36. stavkom 3. ovoga Zakona

4. ne podnese zahtjev Agenciji u skladu s člankom 36. stavkom 6. ovoga Zakona

5. ne obavijesti Agenciju u skladu s člankom 39. stavkom 7. ovoga Zakona

6. ne podnese zahtjev Agenciji u skladu s člankom 42. stavkom 2. ovoga Zakona

7. obavlja djelatnost zastupanja u osiguranju protivno članku 418. stavku 1. ovoga Zakona

8. obavlja djelatnost zastupanja u osiguranju protivno članku 418. stavku 4. ovoga Zakona

9. obavlja djelatnost zastupanja u osiguranju protivno članku 419. stavku 2. ovoga Zakona

10. obavlja djelatnost posredovanja u osiguranju i reosiguranju protivno članku 421. stavku 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba pravne osobe.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja:

1. stekne kvalificirani udjel protivno članku 36. stavku 2. ovoga Zakona

2. ne zatraži odobrenje Agencije u skladu s člankom 36. stavkom 3. ovoga Zakona

3. ne podnese zahtjev Agenciji u skladu s člankom 36. stavkom 6. ovoga Zakona

4. ne obavijesti Agenciju u skladu s člankom 39. stavkom 7. ovoga Zakona

5. ne podnese zahtjev Agenciji u skladu s člankom 42. stavkom 2. ovoga Zakona

6. kao član posebne uprave ne dostavi Agenciji izvješće o financijskom stanju i/ili uvjetima poslovanja društva za osiguranje u skladu s člankom 258. stavkom 1. ovoga Zakona

7. kao član posebne uprave ne preda Agenciji izvješće o financijskom stanju i/ili uvjetima poslovanja društva za osiguranje u skladu s člankom 258. stavkom 2. ovoga Zakona

8. kao član posebne uprave ne obavijesti Agenciju o svim okolnostima koje mogu utjecati na pogoršanje financijskog stanja društva za osiguranje u skladu s člankom 258. stavkom 4. ovoga Zakona

9. kao likvidator ne izvrši svoje obveze u skladu s člankom 274. stavkom 4. ovoga Zakona

10. obavlja poslove zastupanja u osiguranju protivno članku 415. stavku 1. ovoga Zakona

11. obavlja poslove pomoćnika zastupnika u osiguranju protivno članku 416. stavku 1. ovoga Zakona

12. obavlja poslove pomoćnika zastupnika u osiguranju protivno članku 416. stavku 2. ovoga Zakona

13. obavlja poslove pomoćnika zastupnika u osiguranju protivno članku 416. stavku 3. ovoga Zakona

14. obavlja poslove posredovanja u osiguranju i reosiguranju protivno članku 417. stavku 1. ovoga Zakona

15. obavlja poslove zastupanja u osiguranju na temelju zaposlenja u kreditnoj instituciji, investicijskom društvu, Financijskoj agenciji i HP-Hrvatskoj pošti d. d. protivno članku 415. stavku 1. ovoga Zakona u vezi s člankom 418. stavkom 6. ovoga Zakona

16. obavlja djelatnost zastupanja u osiguranju protivno članku 418. stavku 1. točku 2. ovoga Zakona

17. obavlja djelatnost zastupanja u osiguranju protivno odredbama članka 419. stavka 2. ovoga Zakona

18. obavlja djelatnost posredovanja u osiguranju i reosiguranju protivno članku 421. stavku 1. ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 150.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj:

1. kreditna institucija, investicijsko društvo, Financijska agencija ili HP-Hrvatska pošta d. d. ako kao osoba koja obavlja poslove zastupanja u osiguranju zahtijeva plaćanje, odnosno izvrši naplatu provizije ili bilo kakvu drugu naplatu od ugovaratelja osiguranja, odnosno osiguranika protivno članku 428. stavku 1. ovoga Zakona

2. kreditna institucija, investicijsko društvo, Financijska agencija ili HP-Hrvatska pošta d. d. ako Agenciji ne dostavi statističko izvješće u roku određenom člankom 429. stavkom 4. ovoga Zakona

3. kreditna institucija, investicijsko društvo, Financijska agencija ili HP-Hrvatska pošta d. d. ako ne izvještava Agenciju u skladu s člankom 430. ovoga Zakona, u rokovima i na način određen propisom donesenim na temelju članka 433. ovoga Zakona.

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 4. ovoga članka i odgovorna osoba investicijskog društva, kreditne institucije, Financijske agencije ili HP-Hrvatske pošte d. d.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 80.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj investicijsko društvo, kreditna institucija, Financijska agencija i HP-Hrvatska pošta d. d. ako:

1. ovlaštenoj osobi ne omogući obavljanje nadzora i pregled poslovanja u skladu s člankom 219. stavkom 1. ovoga Zakona, a u vezi s člankom 204. stavkom 9. ovoga Zakona

2. ne postupi u skladu s člankom 221. stavkom 1. ovoga Zakona, a u vezi s člankom 204. stavkom 9. ovoga Zakona

3. ne postupi u skladu s člankom 223. stavkom 2. ovoga Zakona, a u vezi s člankom 204. stavkom 9. ovoga Zakona

4. ne postupi u skladu s člankom 224. stavkom 2. ovoga Zakona, a u vezi s člankom 204. stavkom 9. ovoga Zakona

5. ne postupi u skladu s člankom 225. stavkom 2. ovoga Zakona, a u vezi s člankom 204. stavkom 9. ovoga Zakona

6. ne postupi u skladu s člankom 226. stavkom 1. ovoga Zakona, a u vezi s člankom 204. stavkom 9. ovoga Zakona.

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 6. ovoga članka i odgovorna osoba investicijskog društva, kreditne institucije, Financijske agencije i HP-Hrvatske pošte d. d.

Prekršaji revizorskog društva

Članak 450.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj revizorsko društvo koje:

1. ne dostavi Agenciji plan obavljanja revizije za svako društvo za osiguranje u skladu s člankom 195. stavkom 3. ovoga Zakona

2. obavlja reviziju financijskih izvještaja društva za osiguranje protivno članku 197. stavku 2. ovoga Zakona

3. ne obavijesti Agenciju u skladu s člankom 198. stavkom 1. ovoga Zakona

4. ne obavijesti Agenciju u skladu s člankom 198. stavkom 2. ovoga Zakona

5. ne obavijesti Agenciju u skladu s člankom 198. stavkom 3. ovoga Zakona

6. ne obavi revizorski pregled u skladu s člankom 200. stavkom 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba revizorskog društva.

Prekršaji u svezi s čuvanjem povjerljivih podataka

Članak 452.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 75.000,00 do 750.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje, odnosno društvo za reosiguranje koje ne poštuje obvezu čuvanja povjerljivih podataka u skladu s člankom 386. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje, odnosno društva za reosiguranje.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja ne poštuje obvezu čuvanja povjerljivih podataka u skladu s člankom 387. stavkom 1. ovoga Zakona.

Prijelazne mjere

Članak 454.

(1) Društvo za osiguranje koje do 1. siječnja 2016. prestane sklapati nove ugovore o osiguranju, odnosno ugovore o reosiguranju te isključivo upravlja svojim postojećim portfeljem kako bi prestalo s radom ne podliježe odredbama ovoga Zakona, izuzevši odredbe o reorganizaciji, likvidaciji i stečaju društva za osiguranje do datuma utvrđenih stavkom 2. ovoga članka u slučaju:

1. kada je društvo za osiguranje dokazalo Agenciji da će prestati s radom prije 1. siječnja 2019. ili

2. kada društvo za osiguranje podliježe mjerama reorganizacije utvrđenima u skladu s člancima 248. – 251. ovoga Zakona i imenovan je upravitelj.

(2) Društvo za osiguranje na koje se primjenjuje:

1. stavak 1. točka 1. ovoga članka podliježe odredbama ovoga Zakona, izuzevši odredbe o reorganizaciji, likvidaciji i stečaju društva za osiguranje od 1. siječnja 2019. ili od ranijeg datuma, ako Agencija nije zadovoljna napretkom koji je postignut u vezi s prestankom rada društva za osiguranje

2. stavak 1. točka 2. ovoga članka podliježe odredbama ovoga Zakona, izuzevši odredbe o reorganizaciji, likvidaciji i stečaju društva za osiguranje od 1. siječnja 2021. ili od ranijeg

datuma, ako Agencija nije zadovoljna napretkom koji je postignut u vezi s prestankom rada društva za osiguranje.

(3) Društvo za osiguranje podliježe prijelaznim mjerama iz stavaka 1. i 2. ovoga članka samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. društvo za osiguranje nije dio grupe ili ako jest, sva društva koja čine grupu prestala su sklapati nove ugovore o osiguranju, odnosno ugovore o reosiguranju

2. društvo za osiguranje Agenciji dostavlja godišnje izvješće kojim se utvrđuje napredak postignut u vezi s prestankom rada navedenog društva za osiguranje

3. društvo za osiguranje Agenciju je obavijestilo da primjenjuje prijelazne mjere stavcima 1. i 2. ovoga članka ne sprječava se rad društva za osiguranje u skladu s odredbama ovoga Zakona, izuzevši odredbe o reorganizaciji, likvidaciji i stečaju društva za osiguranje.

(4) Agencija sastavlja popis predmetnih društava za osiguranje te ga dostavlja ostalim nadležnim tijelima država članica.

(5) Društvo za osiguranje dužno je podnijeti informacije za potrebe nadzora iz članka 215. ovoga Zakona na godišnjoj osnovi u roku od:

– 20 tjedana nakon isteka poslovne godine koja završava 31. prosinca 2016.

– 18 tjedana nakon isteka poslovne godine koja završava 31. prosinca 2017.

– 16 tjedana nakon isteka poslovne godine koja završava 31. prosinca 2018.

– 14 tjedana nakon isteka poslovne godine koja završava 31. prosinca 2019.

(6) Društvo za osiguranje dužno je objaviti informacije iz članka 168. ovoga Zakona u roku od:

– 20 tjedana nakon isteka poslovne godine koja završava 31. prosinca 2016.

– 18 tjedana nakon isteka poslovne godine koja završava 31. prosinca 2017.

– 16 tjedana nakon isteka poslovne godine koja završava 31. prosinca 2018.

– 14 tjedana nakon isteka poslovne godine koja završava 31. prosinca 2019.

(7) Društvo za osiguranje dužno je podnijeti informacije za potrebe nadzora iz članka 215. ovoga Zakona na tromjesečnoj osnovi u roku od:

– osam tjedana nakon isteka tromjesečnih razdoblja u 2016. godini (31. ožujka, 30. lipnja, 30. rujna, 31. prosinca)

– sedam tjedana nakon isteka tromjesečnih razdoblja u 2017. godini (31. ožujka, 30. lipnja, 30. rujna, 31. prosinca)

– šest tjedana nakon isteka tromjesečnih razdoblja u 2018. godini (31. ožujka, 30. lipnja, 30. rujna, 31. prosinca)

– pet tjedana nakon isteka tromjesečnih razdoblja u 2019. godini (31. ožujka, 30. lipnja, 30. rujna, 31. prosinca).

(8) Stavci 5., 6. i 7. ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način na sudjelujuća društva za osiguranje i društva za reosiguranje, osigurateljne holdinge i mješovite osigurateljne holdinge na razini grupe u skladu s člancima 334. i 336. ovoga Zakona, pri čemu se rokovi iz stavaka 5., 6. i 7. ovoga članka produljuju za šest tjedana.

(9) Neovisno o članku 126. ovoga Zakona, stavke osnovnih vlastitih sredstava uključuju se u osnovna vlastita sredstva kategorije 1 u trajanju do 10 godina nakon 1. siječnja 2016., pod uvjetom da su u pitanju stavke:

1. koje su izdane prije datuma stupanja na snagu Uredbe (EU) br. 2015/35, odnosno prije 18. siječnja 2015.

2. koje bi se 31. prosinca 2015. mogle upotrijebiti kao stavke dopunskog kapitala do 50 % iznosa osnovnog kapitala u skladu s člankom 96. Zakona o osiguranju (»Narodne novine«, br. 151/05., 87/08., 82/09., 54/13. i 94/14.) te člankom 7. stavkom 2. i člancima 8., 9. i 10. Pravilnika o načinu izračuna kapitala, jamstvenog kapitala i adekvatnosti kapitala društava za osiguranje i društava za reosiguranje (»Narodne novine«, br. 97/09., 42/10., 94/11., 39/12., 73/13., 105/13. i 136/14.)

3. koje inače ne bi bile svrstane u kategoriju 1 ili kategoriju 2 u skladu s člankom 126. ovoga Zakona.

(10) Neovisno o članku 126. ovoga Zakona, stavke osnovnih vlastitih sredstava uključuju se u osnovna vlastita sredstva kategorije 2 u trajanju do 10 godina nakon 1. siječnja 2016., pod uvjetom da su u pitanju stavke:

1. koje su izdane prije datuma stupanja na snagu Uredbe (EU) br. 2015/35, odnosno prije 18. siječnja 2015.

2. koje bi se 31. prosinca 2015. mogle upotrijebiti kao stavke dopunskog kapitala do 25 % iznosa osnovnog kapitala u skladu s člankom 96. Zakona o osiguranju (»Narodne novine«, br.

151/05., 87/08., 82/09., 54/13. i 94/14.) te člankom 7. stavkom 2. i člancima 8., 9. i 10. Pravilnika o načinu izračuna kapitala, jamstvenog kapitala i adekvatnosti kapitala društava za osiguranje i društava za reosiguranje (»Narodne novine«, br. 97/09., 42/10., 94/11., 39/12., 73/13., 105/13. i 136/14.).

(11) Neovisno o članku 130., članku 131. stavcima 1. i 3. te članku 135. ovoga Zakona primjenjuje se sljedeće:

1. do 31. prosinca 2017. standardni parametri koji se koriste za izračunavanje kapitalnih zahtjeva za koncentracijski rizik i rizik raspona u skladu sa standardnom formulom za izloženosti prema središnjim tijelima državne uprave i središnjim bankama država članica koje su denominirane i financirane u domaćoj valuti bilo koje države članice isti su kao oni koji bi se primjenjivali na takve izloženosti denominirane i financirane u domaćim valutama tih država

2. standardni parametri koji će se koristiti pri izračunavanju kapitalnih zahtjeva za koncentracijski rizik i rizik raspona u skladu sa standardnom formulom 2018. godine smanjuju se za 80 % za izloženosti prema središnjim tijelima državne uprave i središnjim bankama država članica denominiranih i financiranih u domaćoj valuti bilo koje druge države članice

3. standardni parametri koji će se koristiti pri izračunavanju kapitalnih zahtjeva za koncentracijski rizik i rizik raspona u skladu sa standardnom formulom 2019. godine smanjuju se za 50 % za izloženosti prema središnjim tijelima državne uprave i središnjim bankama država članica denominiranih i financiranih u domaćoj valuti bilo koje druge države članice

4. standardni parametri koje će se koristiti pri izračunavanju kapitalnih zahtjeva za koncentracijski rizik i rizik raspona u skladu sa standardnom formulom od 1. siječnja 2020. ne smanjuju se za izloženosti prema središnjim tijelima državne uprave i središnjim bankama država članica denominiranih i financiranih u domaćoj valuti bilo koje druge države članice.

(12) Neovisno o članku 130., članku 131. stavcima 1. i 3. te članku 135. ovoga Zakona, standardni parametri koji će se koristiti za vlasničke vrijednosne papire koje je društvo kupilo 1. siječnja 2016. ili ranije pri izračunu podmodula rizika vlasničkih vrijednosnih papira u skladu sa standardnom formulom izračunavaju se kao ponderirani prosjeci:

1. standardnog parametra koji se koristi za izračun podmodula rizika vlasničkih vrijednosnih papira potrebnog solventnog kapitala koji je kalibriran mjerom rizične vrijednosti tijekom razdoblja usklađenog s uobičajenim vremenom držanja vlasničkih vrijednosnih papira društva za osiguranja i sa stupnjem pouzdanosti koji osigurava ugovarateljima i korisnicima osiguranja istovjetnu razinu zaštite onoj iz članka 131. ovoga Zakona i

2. standardnog parametra koji se koristi za izračun podmodula rizika vlasničkih vrijednosnih papira u skladu sa standardnom formulom.

Ponder za standardni parametar izražen u točki 2. ovoga stavka na kraju svake godine povećava se barem linearno od 0% tijekom godine koja počinje 1. siječnja 2016. do 1. siječnja 2023. kada postaje 100%.

Ovaj stavak primjenjuje se u skladu s Uredbom (EU) br. 2015/35 kojima se dodatno objašnjavanju kriteriji za korištenje prijelaznih mjera iz ovoga stavka, uključujući i vlasničke vrijednosne papire na koje se one mogu primijeniti.

(13) Neovisno o članku 165. stavku 4. ovoga Zakona i ne dovodeći u pitanje članak 165. stavke 5. – 10. ovoga Zakona, kada je društvo za osiguranje usklađeno sa zahtjevima vezanim uz granicu solventnosti iz članka 98., odnosno članka 99. Zakona o osiguranju (»Narodne novine«, br. 151/05., 87/08., 82/09., 54/13. i 94/14.) koja se primjenjuje na dan prije stavljanja izvan snage toga zakona, no u prvoj godini primjene ovoga Zakona nije usklađeno s potrebnim solventnim kapitalom, društvo za osiguranje dužno je poduzeti potrebne mjere za dosezanje razine prihvatljivih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala ili smanjenje profila rizičnosti kako bi se do 31. prosinca 2017. osigurala usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom.

Predmetno društvo za osiguranje dužno je svaka tri mjeseca dostaviti Agenciji izvješće o napretku u kojemu navodi poduzete mjere i napredak ostvaren u ponovnom dosezanju razine prihvatljivih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala ili napredak u smanjenju profila rizičnosti kako bi se osigurala usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom.

Produljenje roka iz točke 1. ovoga stavka ukida se ako izvješće o napretku pokazuje da nije ostvaren značajan napredak u ponovnom dosezanju razine prihvatljivih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala ili napredak u smanjenju profila rizičnosti kako bi se osigurala usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom u razdoblju od dana kad je utvrđeno postojanje neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom do dana dostavljanja izvješća o napretku.

(14) U razdoblju do 31. ožujka 2022. krajnje matično društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje može podnijeti zahtjev za odobrenje unutarnjeg modela na razini grupe primjenjivog na dio grupe pod uvjetom da se i društvo i krajnje matično društvo nalaze u istoj državi članici i da navedeni dio grupe čini zaseban dio koji ima znatno drukčiji profil rizičnosti od ostatka grupe.

(15) Neovisno o članku 303. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona, prijelazne odredbe navedene u stavcima 8. – 11. ovoga članka te u člancima 455. – 457. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način na razini grupe. Neovisno o članku 303. stavcima 2., 3. i 4. ovoga

Zakona, prijelazne odredbe navedene u stavku 13. ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način na razini grupe i kada su sudjelujuća društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, odnosno društva za osiguranje i društva za reosiguranje u grupi usklađena s prilagođenom solventnošću u skladu sa Zakonom o osiguranju (»Narodne novine«, br. 151/05., 87/08., 82/09., 54/13. i 94/14.), no nisu usklađena s potrebnim solventnim kapitalom grupe. Ovaj stavak primjenjuje se u skladu s propisima Europske komisije kojima se uređuju promjene u solventnosti grupe.

PRILOZI

- **Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
- **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo financija
Svrha dokumenta	Izvješćivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju
Datum dokumenta	lipanj 2018.
Verzija dokumenta	1
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrta zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	Redni broj 7. Plana usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije za 2018 godinu
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrta	Ministarstvo financija
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrta?	Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, Hrvatska gospodarska komora, Hrvatsku ured za osiguranje, Hrvatsko aktuarsko društvo
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da Javno savjetovanje provedeno je u razdoblju od 22. svibnja do 01. lipnja 2018. na niže navedenoj internetskoj stranici https://esavjetovanja.gov.hr/ECon/MainScreen?entityId=7555
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Hrvatska gospodarska komora, Raiffeisen mirovinsko osiguravajuće društvo d.d., Croatia osiguranje d.d., HP-Hrvatska pošta d.d., Ksenija Sanjković u ime Hrvatskog aktuarskog društva i Iva Barnjak
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene	Detaljni prikaz zaprimljenih komentara s odgovorima na iste nalazi se u dokumentu pod nazivom "Analiza dostavljenih primjedbi"

Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvaćanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Nema troškova

Izvješće o provedenom savjetovanju - Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju

Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
Ksenija Sanjković **NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OSIGURANJU** Komentar podnosim u ime Hrvatskog aktuarskog društva iz Zagreba, Martićeva 71. U prijedlogu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju Hrvatsko aktuarsko društvo predlaže da se nadodaju članci kako slijedi kojima bi se iz Zakona o osiguranju izmijenile odredbe koje reguliraju obvezu oblikovanja pričuve za kolebanje šteta kako slijedi: U članku 173. stavku 2. točka 6. se briše. Dosadašnja točka 7. postaje točka 6. Stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Društvo za osiguranje osim tehničkih pričuva navedenih u stavku 2. ovoga članka, može oblikovati i tehničke pričuve za kolebanje šteta u onim vrstama osiguranja za koje se na temelju statističkih podataka mogu očekivati značajnija odstupanja godišnje kvote šteta.“ Obrazloženje: Prema Zakonu o osiguranju Poglavlje I. Tehničke pričuve prema računovodstvenim propisima, člankom 173. propisuje se pod točkom 5. oblikovanje pričuve za kolebanje šteta za koje je izračun detaljno propisan Pravilnikom o minimalnim standardima, načinu obračuna i mjerilima za izračun tehničkih pričuva prema računovodstvenim standardima. Prema zadnjim dostupnim podacima tržišta u RH za 2016. godinu pričuve za kolebanje šteta iznosile su 11.379.959 kn odnosno u ukupnim tehničkim pričuvama neživota u 2016. godini bile su zastupljene tek sa 0,13% iznosa. Međunarodni standard financijskog izvještavanja 4 (u nastavku MSFI) (a) zabranjuje rezerve za moguće štete pokrivene ugovorima koji ne postoje na datum izvještavanja (poput rezervi za katastrofalne štete i rezervi za kolebanje šteta), (b) zahtijeva test adekvatnosti priznate obveze iz osiguranja i test umanjenja za imovinu iz reosiguranja. Iz navedenog slijedi neusklađenost Zakona o osiguranju i Međunarodnog standarda financijskog izvještavanja. Zbog toga Hrvatsko aktuarsko društvo predlaže ukidanje obveze formiranja pričuva za kolebanje šteta.	**Odbijen** Nije prihvaćeno jer je propisano Direktivom 91/674/EEZ.
Raiffeisen mirovinsko osiguravajuće društvo d.d. **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 4.** Raiffeisen mirovinsko osiguravajuće društvo d.d. (dalje: Društvo) obavlja djelatnost isplata mirovina iz obveznog i dobrovoljnog mirovinskog osiguranja na temelju individualne kapitalizirane štednje, u skladu sa Zakonom o mirovinskim osiguravajućim društvima (NN 22/14 i 29/18, dalje u tekstu: Zakon). Društvo je osnovano prije 16 godina i uspješno obavlja svoju djelatnost. Do sada je ugovorilo više od 25.000 mirovina. Ispunjeni su svi regulatorni i organizacijsko-tehnički zahtjevi kao i kapitalni zahtjevi, Društvo posluje s dobiti, garantira ugovorene iznose mirovina i isplaćuje višak korisnicima mirovina ostvaren ulaganjima sredstava pričuve za mirovine. U cijelom proteklom razdoblju mogao je svaki potencijalni investitor pokrenuti postupak osnivanja mirovinskog osiguravajućeg društva, pa isto vrijedi i za	**Primljeno na znanje** Inicijativa Croatia osiguranja d.d. će se analizirati do slanja predmetnog Zakona u drugo čitanje u Hrvatski sabor.

osiguratelje koji se žele baviti ovom djelatnošću. Osiguratelji vrlo dobro znaju da je još 1996. godine iz Zakona o osiguranju isključena mogućnost obavljanja djelatnosti mirovinskog osiguranja kako bi se kroz zasebni zakon o mirovinskim osiguravajućim društvima, kao i kroz zasebno obavljanje ove djelatnosti i zaseban nadzor nad istom, što bolje i kvalitetnije zaštitili korisnici mirovina. Mirovinsko osiguravajuće društvo ne smije se baviti ni jednom drugom vrstom osiguranja te smatramo da je i dalje adekvatno zakonsko rješenje po kojem se osiguratelji koji se bave drugim vrstama osiguranja ne smiju baviti mirovinskim osiguranjem.	
CROATIA osiguranje d.d. **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 4.** 2.) Obavljanje poslova isplate mirovina iz drugog obveznog i trećeg dobrovoljnog stupa Zakonom o osiguranju, čl. 7. st. 3. određeno je da društva za osiguranje mogu obavljati poslove životnog osiguranja u vrsti rentnog osiguranja. Rentno osiguranje je osiguranje periodičnih isplata tijekom određenog razdoblja ili doživotno. Društvima za osiguranje koja obavljaju poslove životnog osiguranja trebalo bi se dopustiti mogućnost obavljanja i poslova koje sada obavljaju mirovinska osiguravajuća društva, tj. isplate mirovina iz 2. obveznog i 3. dobrovoljnog stupa s obzirom da su takve isplate u osnovi životno odnosno rentno osiguranje. Regulatorni i organizacijsko-tehnički zahtjevi za mirovinska osiguravajuća društva, koja mogu obavljati isplatu mirovine iz 2. obveznog i 3. dobrovoljnog stupa, izrazito zahtjevni. Ujedno, i kapitalni zahtjevi su visoki, posebno u prvim godinama većih uplata iz 2. stupa. Za svaku milijardu kuna tehničkih pričuva određeno je da kapital mora biti 40 milijuna kuna. Osiguratelji koji posluju na domaćem tržištu i nude životna odnosno rentna osiguranja su tehnološki i organizacijski opremljeni za poslove isplate mirovina. Zapošljavaju adekvatne kadrove s potrebnim stručnim znanjima i iskustvom potrebnim za isplate mirovina, kao što su aktuari, risk manageri i ostalo educirano osoblje u osigurateljnoj industriji, jer osiguravatelji posjeduju već razvijene tehnološke procese, procedure i programska rješenja za isplate renti odnosno mirovina. S tim u vezi, u tehnološkom i organizacijskom smislu za osiguratelje je proširenje djelatnosti na djelatnost isplate mirovina pogodnost koja donosi nove poslovne prilike u daljnjem razvoju osiguratelja. Radi navedenog potrebno je omogućiti obavljanje djelatnosti isplate mirovina iz 2. obveznog i 3. dobrovoljnog stupa i društvima za osiguranje koja imaju dozvolu za obavljanje djelatnosti životnog osiguranja jer su organizacijski, tehnički i kapitalno adekvatni za isplatu mirovina. Proširenjem djelatnosti osiguratelja na djelatnost isplate mirovina zasigurno bi se na tržištu pojavilo više društava koja bi nudila mirovinske programe isplate te bi na taj način i potrošači bili u povoljnijem položaju, tj. omogućilo bi se istim izbor kod kojeg društva žele koristiti isplatu mirovina, a konkurencija među pružateljima usluga dovela bi do povoljnijih uvjeta i iznosa mirovina za korisnike sustava. Radi navedenog predlaže se u čl. 20. važećeg Zakona o osiguranju iza st.7. dodati st. 8. koji bi glasio: „ Iznimno od stavka 1. ovog članka, društvo za osiguranje koje obavlja poslove životnih osiguranja može obavljati i poslove isplate mirovina u okviru drugog obveznog i trećeg dobrovoljnog mirovinskog stupa sukladno propisima koji uređuju poslovanje mirovinskih	**Primljeno na znanje** S obzirom na mirovinsku reformu u tijeku i moguće šire efekte ove inicijative koja je pristigla u završnoj fazi izrade nacrta Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju, a nakon više od godine dana djelovanja Radne skupine za izradu nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju, u ovom trenutku nije moguće dati jednoznačan odgovor. Prijedlog će se analizirati do slanja predmetnog Zakona u drugo čitanje u Hrvatski sabor.

osiguravajućih društava i ukoliko je dobilo odobrenje Agencije sukladno propisima koji uređuju poslovanje mirovinskih osiguravajućih društava“. Detaljna regulativa u svezi obavljanja djelatnosti isplate 2. obveznog stupa i 3. dobrovoljnog stupa mirovinskog osiguranja i nadalje bi bila u Zakonu o mirovinskim osiguravajućim društvima, te je prijedlog da se i navedeni Zakon mijenja na način da se u istom navede da poslove isplate mirovina mogu obavljati i osiguravajuća društva koja imaju odobrenje za obavljanje poslova životnog osiguranja, tj. da se u čl. 9. st. 2. doda točka 4. koja bi glasila: „osiguravajuće društvo koje obavlja poslove životnih osiguranja sukladno propisima kojima se uređuje obavljanje poslova osiguranja i dobilo je odobrenje Agencije za obavljanje djelatnosti isplate mirovina.“	
HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 7.** Udruženje osiguravatelja HGK predlaže urediti izričaj u članku 7. kojim se mijenjaju odredbe članka 36. u stavcima 12. i 17. Zakona o osiguranju, jer su ove odredbe gramatički netočne i logički nejasne.	**Prihvaćen** U članku 7. kojim se mijenja članak 36., stavak 12. mijenja se i glasi: “(12) Smatra se da nema dobar ugled osoba koja je pravomoćno osuđena za kazneno djelo iz stavka 8. ovoga članka ili je suradnik osobe koja je pravomoćno osuđena za kazneno djelo iz stavka 8. ovoga članka.” U članku 7. kojim se mijenja članak 36., stavak 17. mijenja se i glasi: (17) Imatelj kvalificiranog udjela dužan je bez odgađanja pisano obavijestiti Agenciju i društvo za osiguranje ako prestane ispunjavati uvjete za stjecanje kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje propisane ovim Zakonom.
HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 8.** Udruženje osiguravatelja HGK predlaže urediti izričaj u članku 8. u odredbi kojom se mijenja članak 37. stavak 1. točka 3. jer je odredba gramatički netočna.	**Prihvaćen** U članku 8. kojom se mijenja članak 37. stavak 1. točka 3. se mijenja i glasi: 3. fizička ili pravna osoba koja kontrolira kreditnu instituciju, društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, investicijsko društvo, društvo za upravljanje otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom i mirovinsko društvo iz točke 1. ovoga stavka kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili je za stjecatelja nadležno drugo nadzorno tijelo
HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 13.** Udruženje osiguravatelja HGK predlaže urediti izričaj u članku 13. kojim se mijenja članak 42. stavak 1. Predlaže se brisati riječ „ako“ iza riječi „stjecanje kvalificiranog udjela“, odnosno brisati riječ „ako“ u točkama 1.,3. i 4.	**Prihvaćen** Odredba je korigirana sukladno komentaru.
HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 17.** Udruženje osiguravatelja HGK predlaže urediti izričaj u članku 17. NPZ kojim se mijenja članak 51. Zakona o osiguranju. Predlaže se u stavku 6. riječ “osiguran“ zamijeniti rječju „osiguranje“.	**Prihvaćen** Odredba je korigirana sukladno komentaru.
HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 44.** U odnosu na članak 44. NPZ kojom se mijenja članak 199. Zakona o osiguranju, Udruženje osiguravatelja HGK predlaže dodatno urediti odredbu stavka 8., jer s obzirom na izričaj ove odredbe nije potpuno jasno čije revizorsko izvješće Agencija neće prihvaćati: izvješće revizorskog društva čija je ocjena odbačena ili drugog revizorskog društva koje je u tom slučaju pozvano da dade ocjenu. na način da se isto precizira)	**Prihvaćen** Odredba je korigirana sukladno komentaru.
CROATIA osiguranje d.d. **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA**	**Odbijen** Navedena odredba ja važna radi zaštite potrošača i

PROVEDBU ZAKONA, Članak 73. 3.) Dostavljanje informacija ugovarateljima osiguranja objavom na web stranici osiguratelja Zakonom o osiguranju, čl. 380. određeno je da je društvo za osiguranje dužno prije sklapanja ugovora predati ugovaratelju osiguranja ili mu dostaviti poštom ili elektroničkim poštom pisanu obavijest koja sadržava točno određene podatke, te je dužno i za vrijeme trajanja ugovora istog obavijestiti o promjeni određenih podataka. Kako je jedan od podataka koji se dostavlja u obavijesti, naziv tvrtke i sjedište društva za osiguranje, a s obzirom na nerazmjernost troškova za osiguratelja i koristi za ugovaratelja osiguranja u svezi promjene navedenih podataka – prijedlog je omogućiti osigurateljima objavu promjene tvrtke i sjedišta na web stranicama osiguratelja. U odnosu na druge podatke iz čl. 380., prijedlog je omogućiti dostavu istih na jednak način na koji će se omogućiti dostava dokumentacije koja će se morati uručiti temeljem novog Zakona o osiguranju. Direktivom IDD i prijedlogom novog Zakona o osiguranju predviđena je mogućnost, ali pod točno određenim uvjetima, dostavljanje informacije o distributerima osiguranja putem interneta (ime, prezime, daje li ili ne daje savjete…), a navedena mogućnost nije predviđena u odnosu na informacije koje se dostavljaju prije sklapanja ugovora o osiguranju (čl. 380. Zakona o osiguranju) i za vrijeme trajanja ugovora o osiguranju (čl. 381. Zakona o osiguranju). Zbog nedosljednosti u načinu dostave predugovornih dokumenata ugovarateljima osiguranja otežava se poslovanje distributera osiguranja jer moraju različite zakonske načine prilagođavati svojim poslovnim procesima. Stoga se predlaže u čl. 381. važećeg Zakona o osiguranju u st. 1. iza riječi „ Zakona“ dodati sljedeće: „osim podatka iz čl.380.st.1. točka 1. koji se može objaviti na web stranici društva za osiguranje.“ Predlaže se u čl. 436. prijedloga novog Zakona o osiguranju u st. 1., 2., 3., 4. i 5. iza riječi „člancima“ dodati sljedeće „380. i 381.“	jednako je bitna za informiranje ugovaratelje i životnog i neživotnog osiguranja.
HP-Hrvatska pošta d.d. **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 81.** Člankom 399. st. 1. sada važećeg Zakona o osiguranju (NN 30/15) definirano je zastupanje u osiguranju kao djelatnost (…) u ime i za račun jednog ili više društava za osiguranje za proizvode osiguranja koji međusobno ne konkuriraju. Stavkom 2. istog članka propisano je da pravne osobe, među kojima HP-Hrvatska pošta d.d. (dalje: HP) mogu zastupati više društava za osiguranje i za proizvode osiguranja koji su međusobno konkurentni, na temelju pisane suglasnosti zastupanog društva za osiguranje. U sada predloženom tekstu čl. 399. st. 1. toč., definirana je „distribucija osiguranja“, koja, kako proizlazi, ima šire značenje od pojma zastupanja u osiguranju, pa je stoga postupanje „u ime i za račun (…)“, te pitanje mogućnosti „zastupanja“ više društava za osiguranje izostavljeno iz tog dijela teksta. Pitanja ovlasti osoba među kojima je HP prema prijedlogu prebačeno je u čl. 407., no kako se tamo spominje ovlast obavljanja poslova „…isključivo u ime i za račun društva (u jednini – opaska HPa) za osiguranje…“ proizlazi da više neće uopće biti moguće obavljanje poslova u ime i za račun više društava za osiguranje, bez obzira odnose li se na proizvode koji jesu ili nisu međusobno konkurentni, pa čak niti u slučaju suglasnosti društva u čije ime i za čiji račun se poslovi obavljaju. Na takav zaključak posredno upućuje prijedlog teksta članka 83. (kojim se mijenja članak 401. Zakona o osiguranju), jer prema	**Djelomično prihvaćen** Članak 407. stavak 1. Propisuje da su kreditne institucije, investicijska društva, HP – Hrvatska pošta d.d. i FINA – Financijska agencija ovlaštene obavljati poslove distribucije osiguranja na temelju dozvole za obavljanje poslova distribucije osiguranja isključivo u ime i za račun društva za osiguranje ili distribuciju osiguranja isključivo po nalogu stranke u skladu s odredbama ovoga Zakona. Navedena odredba ne isključuje mogućnost da kreditne institucije, investicijska društva, HP – Hrvatska pošta d.d. i FINA – Financijska agencija obavljaju poslove distribucije osiguranja u ime i za račun više društava za osiguranje, kao što ne isključuje mogućnost da obavljaju distribuciju osiguranja po nalogu više stranaka, bitno je samo da se navedene djelatnosti ne mogu obavljati istovremeno i za društvo/a za osiguranje i za stranku/e. Također, članak 402. stavak 1. je dorađen tako da točke 7. -10. sadržavaju riječi “jedno ili više društava za osiguranje”.

predloženom tekstu čl. 401. st. 3. toč. 3. samo posrednici iz čl. 402. st. 1. toč. 1. – 6. (među kojima nije HP) mogli bi: „ …surađivati s drugim osobama ovlaštenim za obavljanje poslova distribucije osiguranja u obavljanju poslova distribucije osiguranja uz prethodnu suglasnost distributera osiguranja čiji proizvod distribuira.“ Nasuprot tome, osobe iz čl. 402. st. 1. toč. 7. – 10. (kreditne institucije, investicijska društva, HP, FINA), kako se čini, ne bi mogle surađivati s drugim osobama ovlaštenim za obavljanje poslova distribucije osiguranja niti sa niti bez suglasnosti. Dakle, pod uvjetom da su gore spomenuta tumačenja pravilna, a imajući u vidu da je prema sada važećem tekstu čl. 399. HP-u i drugim osobama navedenima u stavku 2. tog članka izrijekom moguće (uz uvjet suglasnosti) zastupati više društava za osiguranje za proizvode koji međusobno konkuriraju, promjena zakona kako je sada predložena dovela bi do (neopravdano) štetnih posljedica za svaku od pravnih osoba koja je, rukovodeći se zakonskim tekstom, pribavila propisane suglasnosti i stupila u ugovorne odnose sa više društava za osiguranje, jer proizlazi da bi nakon stupanja na snagu relevantnih odredaba predloženog teksta moralo prestati postupanje u ime drugih društava, osim jednog od njih (a pitanje je i koje bi to društvo imalo biti). Predlaže se da predloženi tekst bude promijenjen na način da se, kao i prema dosadašnjem tekstu, omogući da HP i druge osobe navedene u čl. 399. st. 2. sada važećeg Zakona o osiguranju (NN 30/15) mogu zastupati više društava za osiguranje. Povrh toga, HP smatra da bi valjalo u tekstu izostaviti obvezu pribavljanja suglasnosti društva u čije ime i za čiji račun se obavljaju poslovi, tako da bude moguće i bez takve suglasnosti obavljati poslove u ime i za račun više društava za osiguranje. To svakako ne bi bilo u protivnosti s interesima ugovaratelja osiguranja i osiguranika, kojima bi bilo pruženo više opcija na izbor.	
HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 84.** U odnosu na članak 84. NPZ Udruženje leasing društava HGK predlaže u izmijenjenom članku 402. stavak 1. dopuniti novom točkom 11. koja glasi: „11. leasing društvo koje u ime i za račun društva za osiguranje ili po nalogu stranke obavlja poslove distribucije osiguranja i osnovano je u skladu sa zakonom kojim se uređuje osnivanje leasing društava“. Obrazloženje: Udruženje leasing društava HGK pokrenulo je inicijativu za izmjene Zakona o leasingu, u kojoj, uz ostalo, predlaže proširenje djelatnosti leasing društava. Udruženje smatra da je potrebno omogućiti leasing društvima, čija je djelatnost usko vezana za djelatnost osiguranja, obavljanje poslova zastupanja u osiguranju na način koji je to omogućeno drugim institucijama na financijskom tržištu, kao što su kreditne institucije, investicijska društva, Financijska agencija i HP-Hrvatska pošta d.d. Sukladno predloženoj dopuni djelatnosti u Zakonu o leasingu, čije se izmjene očekuju tijekom 2018. godine, predlaže se nadopuniti odredbe Zakona o osiguranju koje definiraju tko može obavljati djelatnosti zastupanja u osiguranju, posebne odredbe o ostalim pravnim osobama koje imaju odobrenje za obavljanje poslova distribucije osiguranja odnosno poslova distribucije reosiguranja, odredbe o upisu u registar te odredbe u vezi sa statističkim izvještajima koji se dostavljaju Agenciji.	**Odbijen** Obzirom su prijedlozi izneseni tek nedavno u završnoj fazi izrade Zakona, trenutno nije moguće kvalitetno raspraviti i usvojiti navedeni prijedlog. Imajući u vidu činjenicu da je pokrenuta inicijativa za izmjene i dopune Zakona o leasingu te osnivanje Radne skupine na kojoj bi se trebale definirati ključne stvari za tu djelatnost, ovi prijedlozi će se predstaviti i raspraviti u navedenoj radnoj skupini.
CROATIA osiguranje d.d.	**Djelomično prihvaćen**

III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 89. 1.) Ukidanje ekskluziviteta u odnosu na banke koje obavljaju poslove distribucije u osiguranju Navedeni prijedlog je od posebne važnost za zaštitu tržišta osiguranja u Republici Hrvatskoj, i to kako za zaštitu pravnih i fizičkih osoba koje kao svoju osnovnu djelatnost obavljaju poslove zastupanja u osiguranju, tako i za zaštitu prava potrošača u izboru osiguratelja s kojima žele stupiti u ugovorni odnos radi zaštite svojih imovinskih interesa. Direktiva o distribuciji osiguranja koje se prenosi u hrvatsko zakonodavstvo, a kojoj je osnovni cilj zaštita potrošača, u svojoj preambuli kao jedno od osnovnih načela navodi da bi potrošači trebali imati jednaku razinu zaštite, bez obzira na razlike između distribucijskih kanala, te da postoji potreba za promicanjem ravnopravnosti i tržišnog natjecanja pod jednakim uvjetima između svih posrednika, i to neovisno o tome jesu li povezani s društvom za osiguranje ili ne. Ujedno, temeljem Direktive o nepoštenoj poslovnoj praksi 2005/29/EZ određeno je da poslovna praksa ne smije biti zavaravajuća, a zavaravajućom poslovnom praksom smatra se praksa pri kojoj se zavaravanjem sprječava potrošača da izvrši izbor temeljen na informacijama, odnosno učinkoviti izbor te se ista ne može ostvarivati kroz zavaravajuće postupke i zavaravajuća izostavljanja. Postojanje mogućnosti sklapanja ugovora o osiguranju u banci kao ekskluzivnom zastupniku određenog osiguratelja dovodi do toga da se potrošačima u odnosu na ugovore o osiguranju u koje potrošači ulaze posredstvom banke narušavaju njihova prava potrošača, a posebice u odnosu na ugovor o osiguranju koji se sklapa u bankama kao višegodišnji ugovor i to radi smanjenja rizika koji može nastati za banke iz ugovornog odnosa klijenta sa bankom. Naime, klijent dolaskom u banku potrebu samog sklapanja ugovora o osiguranju stavlja u „drugi plan“ odnosno činjenicu da će sa određenim osigurateljem posredstvom banke stupiti u višegodišnji kompleksni financijski ugovorni odnos. Na taj način, tj. vezivanjem banaka uz pojedinog osiguratelja narušava se ravnopravnost i tržišno natjecanje u obavljanju djelatnosti osiguratelja te su i prava klijenata banke u odnosu na sklapanje ugovora o osiguranju ugrožena jer mu se onemogućuje izbor osiguratelja sa kojim bi isti htio sklopiti ugovor o osiguranju. Stoga se predlaže u čl.407. prijedloga novog Zakona o osiguranju iza st.3 dodati novi stavak koji bi glasio „(4) Kreditne institucije dužne su obavljati poslove distribucije osiguranja pod istim uvjetima za sva zainteresirana društva za osiguranje.“	Navedena mogućnosti proizlazi iz sadašnjih odredbi Zakona o osiguranju koje omogućuju da kreditne institucije obavljaju poslove distribucije za jedno ili više društava za osiguranje. Međutim, radi jasnoće primjene odredbi dodan je stavak 7. u članku 407. Zakona o osiguranju tako da glasi: “(7) Posrednici iz ovoga članka mogu zastupati jedno ili više društava za osiguranje u obavljanju poslova distribucije osiguranja.“ Nadalje, “pod istim uvjetima” za navedene subjekte nadzora iz članka 407. nije moguće propisati iz razloga mogućnosti slobode tržišta.
IVA BARNJAK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 89.** Navedeni prijedlog Croatia osiguranja d.d. u suprotnosti je upravo s onim na što se poziva u komentaru i prijedlogu, a to je jednakost svih sudionika u distribuciji osiguranja. Izmjenama Poglavlja II Zakona o osiguranju u hrvatsko zakonodavstvo se prenosi Direktiva EU o distribuciji osiguranja čije je osnovno načelo i namjera zaštite potrošača izjednačavanje svih sudionika u distribuciji osiguranja kako nominalno nazivom - distributeri osiguranja, tako i kroz propisivanje obveza i zahtjeva koje se odnose na sve jednako i koje su svi distributeri osiguranja dužni jednako ispunjavati. Ovakav pravni standard obvezan je za sve članice EU. Izdvajanje banke kao jednog distribucijskog kanala i postavljanje	**Prihvaćen** Neće se u članku 407. propisati strožiji zahtjevi za kreditne institucije.

banci strožih uvjeta u suprotnosti je s IDD pa je ovakva definicija u suprotnosti s cjelokupnom pravnom stečevinom EU. Prijedlog je protivan i samom Ustavu RH kojim se jamči tržišna sloboda svih sudionika odnosno sloboda u izboru poslovnih partnera kao i sloboda samostalnog definiranja poslovnog odnosa. Postavljanje ovakvog strožeg zahtjeva pred banke, u članku 407. Zakona o osiguranju je nezakonito, neustavno i u cijelosti protivno IDD, jer se ovim prijedlogom takvi zahtjevi ne traže od FINA-e, Hrvatske pošte niti investicijskih društava za koje se posebni uvjeti propisuju ovim člankom.	
HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 89.** U odnosu na članak 89. NPZ Udruženje leasing društava HGK predlaže u izmijenjenom članku 407. naslov iznad članka izmijeniti tako da glasi: „Posebne odredbe za kreditne institucije, investicijska društva, leasing društva, HP – Hrvatsku poštu d.d. i FINA- Financijsku agenciju“. U istom članku predlaže se izmijeniti stavak 1. tako da glasi: „(1) Kreditne institucije, investicijska društva, leasing društva, HP – Hrvatska pošta d.d. i FINA – Financijska agencija ovlaštene su obavljati poslove distribucije osiguranja na temelju dozvole za obavljanje poslova distribucije osiguranja isključivo u ime i za račun društva za osiguranje ili distribuciju osiguranja isključivo po nalogu stranke u skladu s odredbama ovoga Zakona.“. Obrazloženje: Udruženje leasing društava HGK pokrenulo je inicijativu za izmjene Zakona o leasingu, u kojoj, uz ostalo, predlaže proširenje djelatnosti leasing društava. Udruženje smatra da je potrebno omogućiti leasing društvima, čija je djelatnost usko vezana za djelatnost osiguranja, obavljanje poslova zastupanja u osiguranju na način koji je to omogućeno drugim institucijama na financijskom tržištu, kao što su kreditne institucije, investicijska društva, Financijska agencija i HP-Hrvatska pošta d.d. Sukladno predloženoj dopuni djelatnosti u Zakonu o leasingu, čije se izmjene očekuju tijekom 2018. godine, predlaže se nadopuniti odredbe Zakona o osiguranju koje definiraju tko može obavljati djelatnosti zastupanja u osiguranju, posebne odredbe o ostalim pravnim osobama koje imaju odobrenje za obavljanje poslova distribucije osiguranja odnosno poslova distribucije reosiguranja, odredbe o upisu u registar te odredbe u vezi sa statističkim izvještajima koji se dostavljaju Agenciji.	**Odbijen** Obzirom su prijedlozi izneseni tek nedavno u završnoj fazi izrade Zakona, trenutno nije moguće kvalitetno raspraviti i usvojiti navedeni prijedlog. Imajući u vidu činjenicu da je pokrenuta inicijativa za izmjene i dopune Zakona o leasingu te osnivanje Radne skupine na kojoj bi se trebale definirati ključne stvari za tu djelatnost, ovi prijedlozi će se predstaviti i raspraviti u navedenoj radnoj skupini.
HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 92.** U odnosu članak 92. NPZ kojim se mijenja članak 410. Zakona o osiguranju, Udruženje osiguravatelja HGK ističe kako je odredbom stavka 6. propisana obveza da će društvo za osiguranje..... upisati podatke iz stavka 5, istog članka o posredniku u osiguranju ili reosiguranju ili sporednom posredniku u osiguranju koji za njega obavlja poslove distribucije osiguranja.... u skladu s člankom 403. Zakona. Iz ove odredbe nije jasno koje podatke će obveznik upisivanja trebati upisati za one posrednike koji obavljaju poslove distribucije osiguranja za veći broj osiguravajućih društava. U tom smislu predlaže se pojasniti o kojim podacima se radi, osim ako će to biti propisano pravilnikom koji će donijeti Agencija sukladno čl. 412. Zakona.	**Odbijen** Biti će propisano pravilnikom u skladu s člankom 428. točka 1. Zakona o osiguranju.

HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 93.** U odnosu na članak 93. NPZ Udruženje leasing društava HGK predlaže u izmijenjenom članku 411. stavak 1. dopuniti novom točkom 14. koja glasi: „14. leasing društava koja obavljaju distribuciju osiguranja ili distribuciju reosiguranja po nalogu stranke“. Obrazloženje: Udruženje leasing društava HGK pokrenulo je inicijativu za izmjene Zakona o leasingu, u kojoj, uz ostalo, predlaže proširenje djelatnosti leasing društava. Udruženje smatra da je potrebno omogućiti leasing društvima, čija je djelatnost usko vezana za djelatnost osiguranja, obavljanje poslova zastupanja u osiguranju na način koji je to omogućeno drugim institucijama na financijskom tržištu, kao što su kreditne institucije, investicijska društva, Financijska agencija i HP-Hrvatska pošta d.d. Sukladno predloženoj dopuni djelatnosti u Zakonu o leasingu, čije se izmjene očekuju tijekom 2018. godine, predlaže se nadopuniti odredbe Zakona o osiguranju koje definiraju tko može obavljati djelatnosti zastupanja u osiguranju, posebne odredbe o ostalim pravnim osobama koje imaju odobrenje za obavljanje poslova distribucije osiguranja odnosno poslova distribucije reosiguranja, odredbe o upisu u registar te odredbe u vezi sa statističkim izvještajima koji se dostavljaju Agenciji.	**Odbijen** Obzirom su prijedlozi izneseni tek nedavno u završnoj fazi izrade Zakona, trenutno nije moguće kvalitetno raspraviti i usvojiti navedeni prijedlog. Imajući u vidu činjenicu da je pokrenuta inicijativa za izmjene i dopune Zakona o leasingu te osnivanje Radne skupine na kojoj bi se trebale definirati ključne stvari za tu djelatnost, ovi prijedlozi će se predstaviti i raspraviti u navedenoj radnoj skupini.
HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 95.** U odnosu na članak 95. NPZ Udruženje leasing društava HGK predlaže u izmijenjenom članku 413. izmijeniti stavak 7. tako da glasi: „(7) Agencija će donijeti rješenje kojim će brisati iz registra i Financijsku agenciju, HP-Hrvatsku poštu, investicijsko društvo, leasing društvo i kreditnu instituciju na odgovarajući način u slučajevima iz stavka 3. ovog članka. Agencija će brisati iz registra kreditnu instituciju na temelju obavijesti Hrvatske narodne banke ili kreditne institucije o prestanku važenja odobrenja Hrvatske narodne banke za obavljanje poslova distribucije osiguranja ili distribucije osiguranja ili reosiguranja.“. Obrazloženje: Udruženje leasing društava HGK pokrenulo je inicijativu za izmjene Zakona o leasingu, u kojoj, uz ostalo, predlaže proširenje djelatnosti leasing društava. Udruženje smatra da je potrebno omogućiti leasing društvima, čija je djelatnost usko vezana za djelatnost osiguranja, obavljanje poslova zastupanja u osiguranju na način koji je to omogućeno drugim institucijama na financijskom tržištu, kao što su kreditne institucije, investicijska društva, Financijska agencija i HP-Hrvatska pošta d.d. Sukladno predloženoj dopuni djelatnosti u Zakonu o leasingu, čije se izmjene očekuju tijekom 2018. godine, predlaže se nadopuniti odredbe Zakona o osiguranju koje definiraju tko može obavljati djelatnosti zastupanja u osiguranju, posebne odredbe o ostalim pravnim osobama koje imaju odobrenje za obavljanje poslova distribucije osiguranja odnosno poslova distribucije reosiguranja, odredbe o upisu u registar te odredbe u vezi sa statističkim izvještajima koji se dostavljaju Agenciji.	**Odbijen** Obzirom su prijedlozi izneseni tek nedavno u završnoj fazi izrade Zakona, trenutno nije moguće kvalitetno raspraviti i usvojiti navedeni prijedlog. Imajući u vidu činjenicu da je pokrenuta inicijativa za izmjene i dopune Zakona o leasingu te osnivanje Radne skupine na kojoj bi se trebale definirati ključne stvari za tu djelatnost, ovi prijedlozi će se predstaviti i raspraviti u navedenoj radnoj skupini.
HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 111.** U odnosu na članak 111. NPZ Udruženje leasing društava HGK predlaže u članku 429. izmijeniti stavak 4.	**Prihvaćen** Obzirom su prijedlozi izneseni tek nedavno u završnoj fazi izrade Zakona, trenutno nije moguće kvalitetno raspraviti i usvojiti navedeni prijedlog. Imajući u vidu činjenicu da je pokrenuta inicijativa za izmjene i dopune Zakona o

tako da glasi: „(4) Obrtnik zastupnik u osiguranju, društvo za zastupanje u osiguranju, odnosno društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju, obrtnik broker u osiguranju i/ili reosiguranju, kreditna institucija, Financijska agencija, HP-Hrvatska pošta d. d., leasing društvo i investicijsko društvo dužno je Agenciji dostaviti polugodišnje statističko izvješće u roku od 30 dana od proteka polugodišta za koje se izvješće sastavlja. Godišnje statističko izvješće dostavlja se najkasnije u roku od tri mjeseca nakon isteka kalendarske godine.“. Obrazloženje: Udruženje leasing društava HGK pokrenulo je inicijativu za izmjene Zakona o leasingu, u kojoj, uz ostalo, predlaže proširenje djelatnosti leasing društava. Udruženje smatra da je potrebno omogućiti leasing društvima, čija je djelatnost usko vezana za djelatnost osiguranja, obavljanje poslova zastupanja u osiguranju na način koji je to omogućeno drugim institucijama na financijskom tržištu, kao što su kreditne institucije, investicijska društva, Financijska agencija i HP-Hrvatska pošta d.d. Sukladno predloženoj dopuni djelatnosti u Zakonu o leasingu, čije se izmjene očekuju tijekom 2018. godine, predlaže se nadopuniti odredbe Zakona o osiguranju koje definiraju tko može obavljati djelatnosti zastupanja u osiguranju, posebne odredbe o ostalim pravnim osobama koje imaju odobrenje za obavljanje poslova distribucije osiguranja odnosno poslova distribucije reosiguranja, odredbe o upisu u registar te odredbe u vezi sa statističkim izvještajima koji se dostavljaju Agenciji.	leasingu te osnivanje Radne skupine na kojoj bi se trebale definirati ključne stvari za tu djelatnost, ovi prijedlozi će se predstaviti i raspraviti u navedenoj radnoj skupini.
HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 113.** Udruženje osiguravatelja HGK predlaže urediti članak 113. NPZ kojim se mijenja članak 431. Zakona o osiguranju, jer se u stavku 2. tog članka dva puta navodi točka 3.	**Prihvaćen** Odredba je korigirana sukladno komentaru.
HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 115.** Udruženje društava za zastupanje u osiguranju HGK predlaže dopuniti članak 399. stavka 1. važećeg Zakona o osiguranju na način da se na kraju rečenice briše točka i dodaju riječi “ vodeći računa o najboljem interesu stranke“ tako da stavak 1. glasi: „1) Zastupanje u osiguranju je djelatnost pokretanja, predlaganja ili obavljanja poslova pripreme i sklapanja ugovora o osiguranju u ime i za račun jednog ili više društava za osiguranje za proizvode osiguranja koji međusobno ne konkuriraju vodeći računa o najboljem interesu stranke“. Obrazloženje: Definicija zastupanja u osiguranju u važećem Zakonu o osiguranju iz članka 399. stavka 1. nije u skladu s člankom 115. NPZ (članak 433. Zakona) te ju je potrebno redefinirati kako bi zastupnik u osiguranju mogao profesionalno obavljati svoj posao i osigurati svojim savjetima potrošaču koji ugovor o osiguranju najbolje odgovara njegovim potrebama što je osnovno načelo Direktive o distribuciji osiguranja - jednaka razina zaštite potrošača bez obzira na različiti distribucijski kanal te jednakost postupanja prema subjektima koji sudjeluju u distribuciji osiguranja. Naime, u članku 115. NPZ (članak 443. Zakona) propisano je da svaki ponuđeni ugovor o osiguranju mora biti usklađen sa zahtjevima i potrebama stranke te da je distributer osiguranja stranci dužan dati personaliziranu preporuku u kojoj objašnjava zašto bi određeni proizvod najbolje	**Odbijen** Točka 1. stavka 1. članka 399. Zakona o osiguranju u skladu je sa odredbom članka 2., stavka 1., točke 1. Direktive o distribuciji osiguranja (EU) 2016/97.

ispunio zahtjeve i potrebe stranke. Udruženje cijeli sadržaj članka 115. NPZ, a posebno stavke 2. 3. 4. i 5. smatra podlogom koja daje mogućnost društvima za zastupanje u osiguranju, da sukladno Direktivi štite interese stranke, odnosno potrošača i pružaju usluge savjetovanja. U skladu s time, potrebno je u NPZ omogućiti društvima za zastupanje u osiguranju vođenje baza podataka potencijalnih ugovaratelja osiguranja u skladu sa Uredbom (EU) br. 2016/679 i drugim primjenjivim propisima koji uređuju zaštitu osobnih podataka.	
HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 117.** Udruženje posrednika u osiguranju HGK predlaže u članku 117. kojim se mijenja članak 435. Zakona o osiguranju, brisati stavke 3., 4., 5., 6., i 7. te dodati nove stavke od 3. do 16., koji glase: „(3) Distributer osiguranja i osobe za koje distributer osiguranja odgovara ne smiju naplatiti niti prihvatiti primitak ili bilo koje drugo novčano plaćanje ili nenovčanu korist od treće strane ili za račun treće strane koje se odnosi na distribuciju proizvoda osiguranja. (4) Društvo za zastupanje u osiguranju, zastupnik u osiguranju ili obrtnik zastupnik pravo na proviziju za distribuciju osiguranja ili bilo koji drugi primitak ima isključivo od društva za osiguranje čiji proizvod osiguranja je distribuirao. (5) Društvo za zastupanje u osiguranju, zastupnik u osiguranju ili obrtnik zastupnik nema pravo od ugovaratelja osiguranja, odnosno osiguranika, odnosno druge osobe koja ima pravni interes u vezi osiguranja ili poslova distribucije osiguranja zahtijevati primitak. (6) Društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju, broker u osiguranju i/ili reosiguranju ili obrtnik broker u osiguranju i/ili reosiguranju pravo na proviziju za distribuciju osiguranja ili distribuciju reosiguranja ili bilo koji drugi primitak ima od društva za osiguranje ili od društva za reosiguranje čiji proizvod osiguranja ili reosiguranja je distribuirao. (7) Društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju, broker u osiguranju i/ili reosiguranju ili obrtnik broker u osiguranju i/ili reosiguranju pravo na proviziju za distribuciju osiguranja ili distribuciju reosiguranja ili bilo koji drugi primitak može ostvariti i od ugovaratelja osiguranja ili ugovaratelja reosiguranja po čijem je nalogu obavljao poslove u vezi sklapanja ugovora o osiguranju ili ugovora o reosiguranju ako je to navedeno u nalogu za obavljanje tih poslova. (8) U slučaju kada posrednik u osiguranju sukladno članku 106. stavak 3. zaprima novčani iznos pravo na proviziju za distribuciju osiguranja ili distribuciju reosiguranja ostvaruje od ugovaratelja osiguranja. (9) u slučaju kada društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju, broker u osiguranju i/ili reosiguranju ili obrtnik broker u osiguranju i/ili reosiguranju pravo na proviziju ili bilo koji drugi primitak ostvaruje od ugovaratelja osiguranja tada nema pravo na proviziju ili bilo koji drugi primitak ostvariti od društva za osiguranje ili društva za reosiguranje za ugovor o osiguranju u kojem je obavljao poslove distribucije osiguranja. (10) Društvo za brokerske poslove u osiguranju i/ili reosiguranju, broker u osiguranju i/ili reosiguranju ili obrtnik broker u osiguranju i/ili reosiguranju može sa osiguranikom ugovoriti naknadu za pomoć u ostvarivanju prava na naknadu štete, neovisno na koji način je ostvario proviziju za poslove distribucije osiguranja. (11) Sporedni posrednik u osiguranju pravo na proviziju za distribuciju	**Prihvaćen** Odredba je korigirana i dopunjena sukladno komentaru.

osiguranja ili bilo koji drugi primitak ima isključivo od društva za osiguranje čiji proizvod osiguranja je distribuirao. (12) Sporedni posrednik u osiguranju nema pravo od ugovaratelja osiguranja, odnosno osiguranika, odnosno druge osobe koja ima pravni interes u vezi osiguranja ili poslova distribucije osiguranja zahtijevati primitak. (13) Posrednici u osiguranju pravo na proviziju stječu početkom važenja ugovora o osiguranju koje su distribuirali. (14) Provizija za distribuciju osiguranja ili bilo koji drugi primitak moraju biti određeni u pisanom obliku te se njihov obračun i visina ne smiju naknadno mijenjati za sklopljene ugovore o osiguranju. (15) Provizija za distribuciju osiguranja ili bilo koji drugi primitak ne mogu imati utjecaj na prava ugovaratelja osiguranja određena ugovorom o osiguranju niti mogu biti ovisna o visini osigurnine koje će biti isplaćene osiguraniku po tom ugovoru. (16) Odredbe ovog članka primjenjuju se na kreditne institucije, FINA-u i HP.“ Obrazloženje: Prijedlogom Udruženja posrednika u osiguranju HGK u članku 117. NPZ želi se postići primjerena implementacija odredbi Direktive (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (Direktiva IDD) u Zakon o osiguranju s ciljem kvalitetne implementacije iste u pravni poredak Republike Hrvatske te odgovarajuća zaštita osiguranika i ugovaratelja osiguranja (potrošača) bez obzira na različit distribucijski kanal. Odredba je u skladu s člankom 19. stavkom 1. točkom d) i e) Direktive IDD i u skladu s temeljnim načelom Direktive, a to je zaštita potrošača i jedinstvena pravila ponašanja za sve distributere osiguranja točke 4., 5. i 6. uvodnog dijela Direktive. Cilj je implementacije Direktive urediti područje distribucije osiguranja kako bi se izbjegle dosadašnje devijacije i zaštitili potrošači na način da su na jednostavan i kratak način stranke upoznaju s ugovorom o osiguranju koji sklapaju (proizvod osiguranja) te da različiti oblici distribucije osiguranja (kanali distribucije – zastupnici u osiguranju, brokeri u osiguranju, direktna prodaja društava za osiguranje) imaju jednaka pravila koja neće utjecati na razinu kvalitete usluge (proizvoda osiguranja) koji se nude na tržištu.	
HGK **III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 119.** Udruženje osiguravatelja HGK predlaže dodatno razmotriti članak 119. NPZ kojim se u Zakon o osiguranju dopunjuje, inter alia, novim članak 436.f., kojim se člankom propisuje obveza posrednika u osiguranju da stranci da infromaciju. Naime, u članku 436.f. stavku 1. iza riječi „ pravovoremeno“ nedostaje riječ „pružati“ te smatramo da nedostaje i „društva za osiguranje“. Također, predlaže se u članku 436.g. u stavku 3. iza riječi „koji“ brisati riječ „koja“. U stavku 4. istoga članka potrebno je precizirati izričaj, budući da je prikupljanje informacija iz stavka 1. ovoga članka propisano za slučaj pružanja savjeta o investicijskom proizvodu osiguranja pa nije jasno odnosi li se obveza upozoravanja iz stavka 4. i na slučaj prikupljanja informacija iz stavka 3. istog članka, a za slučaj kada se ne pruža savjetovanje.	**Djelomično prihvaćen** Prihvaćeni su prijedlozi, osim izmjena stavka 4. koji je u skladu s člankom 29. stavkom 2. Direktive o distribuciji osiguranja.